

සංයුත්තනිකායෙ

නිදානවග්ග-අට්ඨකථා

1. නිදානසංයුත්තං

1. බුද්ධවග්ගො

1. පටිච්චසමුප්පාදසුත්තවණ්ණනා

1. එවං මෙ සුතන්ති – නිදානවග්ගෙ පට්ඨං පටිච්චසමුප්පාදසුත්තං. තත්තං අනුපුබ්බපදවණ්ණනා – තත්ත ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසීති, එත්ථ තත්තාති දෙසකාලපරිදීපනං. තස්මිහි “යං සමයං විහරති, තත්ත සමයෙ, යස්මිඤ්ච ජෙතවනෙ විහරති, තත්ත ජෙතවනෙ”ති දීපෙති. භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දීපෙති. න හි භගවා අයුත්තෙ දෙසෙ කාලෙ ව ධම්මං භාසති. “අකාලො ඛො තාව බාහියා”තිආදි (උදා. 10) වෙන්ථ සාධකං. ඛොති පදපුරණමත්තෙ, අවධාරණෙ ආදිකාලත්ථෙ වා නිපාතො. භගවාති ලොකගරුදීපනං. භික්ඛුති කථාසවනසුත්තපුග්ගලවචනං. අපිචෙත්ථ “භික්ඛකොති භික්ඛු, භික්ඛාවරියං අප්ඤ්ඤාපගතොති භික්ඛු”තිආදිනා (පාරා. 45; විභ. 510) නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො. ආමන්තෙසීති ආලපි, අභාසි, සම්බොධෙසි, අයමෙන්ථ අත්ථො. අඤ්ඤත්ත පන ඤාපනෙපි හොති. යථාහ – “ආමන්තයාමි වො, භික්ඛවෙ, පටිච්චෙදයාමි වො, භික්ඛවෙ”ති. පක්කොසනෙපි. යථාහ – “එහි ත්වං, භික්ඛු, මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහි”ති (අ. නි. 9.11). භික්ඛවොති ආමන්තනාකාරදීපනං. තස්මි භික්ඛනසීලනාදිගුණයොගසිද්ධත්තා වුත්තං. භික්ඛනසීලනාගුණයුත්තොපි හි භික්ඛු, භික්ඛනධම්මතාගුණයුත්තොපි භික්ඛනෙ සාධුකාරිතාගුණයුත්තොපි සද්දවිදු මඤ්ඤන්ති. තෙන ව තෙසං භික්ඛනසීලනාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන භිනාධිකජනසෙවිතවුත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. “භික්ඛවො”ති ඉමිනා ව කරුණාවිජ්ජාරසොම්මහදයනායනනිපාතපුබ්බබ්බගමෙන වචනෙන තෙ අත්තනො අභිමුඛෙ කරොන්තො තෙනෙව කට්ඨකමායනාදීපකෙන තෙසං වචනෙන සොතුකමායනං ජනෙති, තෙනෙව ව සම්බොධනත්ථෙත සාධුකං මනසිකාරොපි නියොජෙති. සාධුකං මනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති.

අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛුයෙව ආමන්තෙසීති වෙ? ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිභිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි භගවතො ධම්මදෙසනා, පරිසාය ජෙට්ඨා භික්ඛු පට්ඨං උප්පන්නත්තා, සෙට්ඨා අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථුචරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාහකත්තා ව, ආසන්නා තත්ථ නිසින්තෙසු සත්ථුසන්නිකත්තා, සදාසන්නිභිතා සත්ථුසන්නිකාවචරත්තාති. අපිච තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතො. විසෙසනො ව එකච්චෙ භික්ඛුයෙව සන්ධාය අයං දෙසනාපීති එවං ආමන්තෙසි.

කිමත්ථං පන භගවා ධම්මං දෙසෙන්තො පට්ඨං භික්ඛු ආමන්තෙසි, න ධම්මමෙව දෙසෙසීති? සතිජනනත්ථං. භික්ඛු අඤ්ඤං චින්තෙන්තාපි චික්ඛිත්තචින්තාපි ධම්මං පටිච්චෙක්ඛන්තාපි කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාපි නිසින්තා හොන්ති. තෙ අනාමන්තෙන්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ “අයං දෙසනා කිංනිදානා කිංපච්චයා කතමාය අට්ඨප්පත්තියා දෙසිතා”ති සල්ලක්ඛෙත්තුං අසක්කොන්තා දුග්ගහිතං වා ගණ්හෙය්‍යං, න වා ගණ්හෙය්‍යං, තෙන තෙසං සතිජනනත්ථං භගවා පට්ඨං ආමන්තෙන්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති.

හදන්තෙති ගාරවචනමෙතං, සත්ථුනො පටිච්චනදානං වා. අපිචෙත්ථ “භික්ඛවො”ති වදමානො භගවා භික්ඛු ආලපති. “හදන්තෙ”ති වදමානා තෙ භගවන්තං පච්චාලපන්ති. තථා හි “භික්ඛවො”ති භගවා ආභාසති, “හදන්තෙ”ති පච්චාභාසන්ති. “භික්ඛවො”ති පටිච්චනං දාපෙති, “හදන්තෙ”ති පටිච්චනං දෙන්ති. තෙ භික්ඛුති යෙ භගවා ආමන්තෙසි, තෙ. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති භගවතො ආමන්තනං පතිඅස්සොසුං, අභිමුඛා හුත්වා සුඤ්ඤ සම්පට්චිජ්ඣ පටිග්ගහෙසුන්ති අත්ථො. භගවා එතදවොචාති, භගවා එතං ඉදානි වත්තබ්බං සකලසුත්තං අවොච. එත්තාවතා යං ආයස්මතා ආනන්දෙන අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස බුද්ධානං දෙසනාඤාණගම්භීරභාවසංසුචකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහණත්ථං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසප්පටිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං, තස්ස අත්ථවණ්ණනා සමත්තා.

ඉදානි පටිච්චසමුප්පාදං වොතිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස සංවණ්ණනාය ඕකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා සුත්තවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙන්වා වුච්චමානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරෙස්සාම. චත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා – අත්තජ්ඣාසයො, පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසිකො,

අට්ඨප්පත්තිකොති. තත්ථ යානි සුත්තානි භගවා පරෙහි අනප්ඤ්චියො කෙවලං අත්තනො අප්ඤ්ඤායෙනෙව කපේති, සෙය්‍යාදීදං - දසබලසුත්තන්තභාරකො චන්දොපම-විණොපම-සම්මප්පධාන-ඉද්ධිපාද-ඉන්ද්‍රියබල-බොජ්ඣංගිගමගභිග-සුත්තන්තභාරකොති එවමාදීති, තෙසං අත්තප්ඤ්ඤායො නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනීයා ධම්මා. යංනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං බයෙ විනෙය්‍යා”න්ති (සං. නි. 4.121; ම. නි. 3.416) එවං පරෙසං අප්ඤ්ඤායං ඛන්තිං නිප්ඤ්ඤානක්ඛමං මනං අභිනිහාරං බුද්ධිමත්භාවඤ්ච අපෙක්ඛිත්වා පරප්ඤ්ඤායවසෙන කට්ඨානි, සෙය්‍යාදීදං - චූළරාහුලොවාදසුත්තං, මහාරාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කප්පවත්තනං, අනත්තලක්ඛණසුත්තං, ආසිවිසොපමසුත්තං, ධාතුච්භිග්ගසුත්තන්ති, එවමාදීති, තෙසං පරප්ඤ්ඤායො නික්ඛෙපො.

භගවන්තං පන උපසඬකම්ත්වා චක්ඛණො පරිසා චත්තාරො චණ්ණො නාගා සුපණ්ණො ගන්ධබ්බා අසුරා යක්ඛා මහාරාජානො තාවතිංසාදයො දෙවා මහාබ්‍රහ්මානි එවමාදයො “බොජ්ඣංගිගා බොජ්ඣංගිගාති, හන්තෙ, චූළචන්ති - (සං. නි. 5.202) නිවරණා නිවරණාති, හන්තෙ, චූළචන්ති - ඉමෙ නු බො, හන්තෙ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා, කිංසුධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදිනා (සං. නි. 1.246; සු. නි. 183) නයෙන පඤ්ඤා ප්‍රච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨෙත භගවතා යානි කට්ඨානි බොජ්ඣංගිගසංයුත්තාදීති, යානි වා පනඤ්ඤානිපි දෙවතාසංයුත්ත, මාරසංයුත්ත, බ්‍රහ්මසංයුත්ත, සක්කපඤ්ඤා, චූළවෙදල්ල, මහාවෙදල්ල, සාමඤ්ඤප්පලආලවක, සුවිලොම, බරලොමසුත්තාදීති, තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො.

යානි පන තානි උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කට්ඨානි, සෙය්‍යාදීදං - ධම්මදායාදං. චූළසිහනාදසුත්තං පුත්තමංසුපමං දාරුක්ඛන්ධුපමං අග්ගික්ඛන්ධුපමං ඵෙණපිණ්ඩුපමං පාරිච්ඡන්තකූපමන්ති එවමාදීති, තෙසං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.

එවමෙනෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස පටිච්චසම්ප්පාදසුත්තස්ස පරප්ඤ්ඤායො නික්ඛෙපො. පරපුග්ගලප්ඤ්ඤායවසෙන හිදං භගවතා නික්ඛිත්තං. කතමෙසං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤායවසෙනාති? උග්ගිච්ඡාද්ඤ්ඤානං. චත්තාරො හි පුග්ගලා උග්ගිච්ඡාද්ඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙය්‍යා පදපරමොති. තත්ථ යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහරණවෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චූළචන්ති පුග්ගලො උග්ගිච්ඡාද්ඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස චිත්තාරෙන අත්තෙ චිත්තියමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චූළචන්ති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනියො මනසිකරොනො, කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො, හජනො, පරිඤ්ඤායනො, අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චූළචන්ති පුග්ගලො නෙය්‍යා. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුභතො, බහුමිපි ධාරයනො, බහුමිපි වාචයනො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චූළචන්ති පුග්ගලො පදපරමො. ඉති ඉමෙසු චතුසු පුග්ගලෙසු උග්ගිච්ඡාද්ඤ්ඤාපුග්ගලානං අප්ඤ්ඤායවසෙන ඉදං සුත්තං නික්ඛිත්තං.

තදා කිර පඤ්චසතා ජනපදවාසිකා භික්ඛු සබ්බෙව එකවරා ද්විවරා ත්‍රිවරා චතුරවරා පඤ්චවරා සභාගවුත්තිනො ධුතඬගධරා ආරද්ධවීරියා යුත්තයොගා විපස්සකා සණ්ඨං සුබ්‍රමං සුඤ්ඤානං පච්චයාකාරදෙසනං පත්ථයමානා සායන්හසමයෙ භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා, චන්දිත්වා, රත්තකම්බලසාණියා පරික්ඛිපමානා විය දෙසනං පච්චාසිසමානා පරිවාරත්වා නිසීදංසු. තෙසං අප්ඤ්ඤායවසෙන භගවා ඉදං සුත්තං ආරභි. යථා හි ඡෙකො චිත්තකාරො අපරිකම්මකතභිත්තිං ලභිත්වා, න ආදිනොව රූපං සමුට්ඨාපෙසි, මහාමත්තිකලෙපාදිහි පන භිත්තිපරිකම්මං තාව කත්වා, කතපරිකම්මය භිත්තියා රූපං සමුට්ඨාපෙති, කතපරිකම්මං පන භිත්තිං ලභිත්වා, භිත්තිපරිකම්මබ්‍යාපාරං අකත්වා, රඬගජානානි යොජෙත්වා, වට්ටිකං වා තුලිකං වා ආදාය රූපමෙව සමුට්ඨාපෙති, එවමෙව භගවා අකතාභිනිවෙසං ආදිකම්මිකකුලපුත්තං ලභිත්වා නාස්ස ආදිනොව අරහත්තපදට්ඨානං සණ්ඨං සුබ්‍රමං සුඤ්ඤානං විපස්සනාලක්ඛණං ආචික්ඛති, සීලසමාධිකම්මස්සකතාදිට්ඨිසම්පදාය පන යොජෙත්තො පුබ්බභාගපටිපදං තාව ආචික්ඛති. යං සන්ධාය වුත්තං -

“තස්මාතිහ ත්වං, භික්ඛු, ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච සුවිසුද්ධං දිට්ඨි ව උජුකා. යනො බො තෙ, භික්ඛු, සීලඤ්ච සුවිසුද්ධං භවිස්සති දිට්ඨි ව උජුකා. තතො ත්වං, භික්ඛු, සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ තිව්ධෙන භාවෙය්‍යාසි. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ ත්වං, භික්ඛු, අප්ඤ්ඤානං වා කායෙ කායානුපස්සි විහරාහි ආතාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිප්ඤ්ඤාදොමනස්සං. බහිද්ධා වා කායෙ...පෙ.... අප්ඤ්ඤානං බහිද්ධා වා කායෙ...පෙ.... ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරාහි ආතාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිප්ඤ්ඤාදොමනස්සං. යනො බො ත්වං, භික්ඛු, සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං තිව්ධෙන භාවෙස්සසි, තතො කුශ්ලං, භික්ඛු, යා රත්ති වා දිවසො වා ආගමිස්සති, වුද්ධියෙව පාටිකඬ්ඛා කුසලෙසු ධම්මෙසු, නො පරිහානි”ති (සං. නි. 5.369).

එවං ආදිකම්මිකකුලපුත්තස්ස සීලකථාය පරිකම්මං කපේත්වා, අරහත්තපදට්ඨානං සණ්ඨං සුබ්‍රමං සුඤ්ඤානං විපස්සනාලක්ඛණං ආචික්ඛති.

පරිසුද්ධසීලං පන ආරද්ධවීරියං යුත්තයොගං විපස්සකං ලභිත්වා, නාස්ස පුබ්බභාගපටිපදං ආචික්ඛති, උජුකමෙව පන අරහත්තපදට්ඨානං සණ්ඨං සුබ්‍රමං සුඤ්ඤානං විපස්සනාලක්ඛණං ආචික්ඛති. ඉමෙ පඤ්චසතා භික්ඛු

පුබ්බභාගපටිපදං පරිසොධෙත්වා යිතා සුධන්තසුවණ්ණසදිසා සුපරිමජ්ජිතමණික්කන්ධසන්තිහා, එකො ලොකුත්තරමග්ගොව නෙසං අනාගතො. ඉති තස්සාගමනත්ථාය සත්ථා නෙසං අප්ඣාසයං අපෙක්ඛමානො ඉදං සුත්තං ආරභී.

තත්ථ පටිච්චසමුප්පාදානි පච්චයාකාරං. පච්චයාකාරො හි අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිච්ච සහිතෙ ධම්මෙ උප්පාදෙති. තස්මා පටිච්චසමුප්පාදොති වුච්චති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගතො ගහෙනබ්බො.

වොති අයං වො-සද්දො පච්චත්ත-උපයොගකරණ-සම්පදාන-සාමීවචන-පදසුරණෙසු දිස්සති. “කච්චි පන වො අනුරුද්ධා සමග්ගා සම්මොදමානා”තිආදීසු (ම. නි. 1.326; මහාව. 466) හි පච්චත්තෙ දිස්සති. “ගච්ඡට, භික්ඛවෙ, පණාමෙමි වො”තිආදීසු (ම. නි. 2.157) උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ චත්ථබ්බ”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.157) කරණෙ. “චනපත්ථපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.190) සම්පදානෙ. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.345) සාමීවචනෙ. “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදීසු (ම. නි. 1.35) පදසුරණමත්තෙ. ඉධ පනායං සම්පදානෙ දට්ඨබ්බො. භික්ඛවෙති පතිස්සවෙන අභිමුඛිභූතානං පුන ආලපනං. දෙසෙස්සාමිති දෙසනාපටිජානනං. තං සුඤ්ඤාපාති තං පටිච්චසමුප්පාදං තං දෙසනං මයා වුච්චමානං සුඤ්ඤාප්.

සාධුකං මනසි කරොමාති එත්ථ පන සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙතං. අයඤ්ච සාධුසද්දො ආයාචන-සම්පට්ච්ඡන-සම්පහංසන-සුන්දර-දල්භිකම්මාදීසු දිස්සති. “සාධු මෙ, හත්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (අ. නි. 4.257; සං. නි. 4.65; 5.381) හි ආයාචනෙ දිස්සති. “සාධු, හත්තෙති බො සො භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදීසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ච්ඡනෙ. “සාධු සාධු, සාරිපුත්තා”තිආදීසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්ස අකරණං සුඛ”න්ති. —

ආදීසු (ජා. 2.18.101) සුන්දරෙ. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, සාධුකං සුඤ්ඤාමි”තිආදීසු (අ. නි. 5.192) සාධුකසද්දොයෙව දල්භිකම්මෙ ආණත්තියන්තිපි වුච්චති. ඉධ පනායං එත්ථෙව දල්භිකම්මෙ ආණත්තියා ව අත්ථො වෙදිතබ්බො, සුන්දරත්ථෙපි වට්ටති. දල්භිකරණත්ථෙත හි “දල්භං ඉමං ධම්මං සුඤ්ඤාප්, සුග්ගහිතං ගණ්හන්තා”, ආණත්තියත්ථෙත “මම ආණත්තියා සුඤ්ඤාප්” සුන්දරත්ථෙත “සුන්දරම්මං හද්දකං ධම්මං සුඤ්ඤාපා”ති එතං දීපිතං හොති. මනසි කරොමාති ආවජ්ජෙට්. සමන්තාහරමාති අත්ථො. අචික්ඛිත්තචිත්තා හුත්වා නිසාමෙට්, චිත්තෙ කරොමාති අධිප්පායො.

ඉදානෙත්ථ තං සුඤ්ඤාපාති සොතින්ද්‍රියචික්ඛෙපනිවාරණමෙතං. සාධුකං මනසි කරොමාති මනසිකාරෙ දල්භිකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියචික්ඛෙපනිවාරණං. පුරිමඤ්චෙත්ථ ඛ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසගාහනිවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසගාහනිවාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුත්තානං ධම්මානං ධාරණපපරික්ඛාසු. පුරිමෙන ව “සඛ්‍යඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සවනියො”ති දීපෙති, පච්ඡිමෙන “සාත්ථො, තස්මා මනසි කාතබ්බො”ති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා, “යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භිරො ව දෙසනාගම්භිරො ව, තස්මා සුඤ්ඤාප් සාධුකං. යස්මා අත්ථගම්භිරො ව පටිවෙගගම්භිරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොමා”ති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. භාසිස්සාමිති දෙසෙස්සාමි. “තං සුඤ්ඤාපා”ති එත්ථ පටිඤ්ඤාතං දෙසනං සංඛිත්තතොව න දෙසෙස්සාමි, අපිව බො චිත්ථාරතොපි නං භාසිස්සාමිති වුත්තං හොති. සඬ්ඛෙපචිත්ථාරවාචකාති හි එතාති පදාති. යථාහ වඩ්ඪිසත්ථෙරො —

“සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති, චිත්ථාරෙනපි භාසති;
සාළිකායිව නිග්ගොසො, පටිභානං උදිරයි”ති. (සං. නි. 1.214; ථෙරගා. 1241);

එවං වුත්තෙ උස්සාහජාතා හුත්වා එවං, හත්තෙති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසුං සත්ථු වචනං සම්පට්ච්ඡිංසු, පටිග්ගහෙසුන්ති වුත්තං හොති.

අථ නෙසං හගවා එතදවොච — එතං ඉදානි චත්තබ්බං “කතමො ව, භික්ඛවෙ, පටිච්චසමුප්පාදො”තිආදිං සකලං සුත්තං අවොච. තත්ථ කතමො ව, භික්ඛවෙ, පටිච්චසමුප්පාදොති කට්ඨකමානාපුච්ඡා. පඤ්චවිධා හි පුච්ඡා අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා කට්ඨකමානාපුච්ඡාති, තාසං ඉදං නානත්තං —

කතමා අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා (මහානි. 150; වුළුති. පුණ්ණකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 12)? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අනුලිතං අතීරිතං අචිභූතං අචිභාවිතං. තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතාය විභාවනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති. අයං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං. සො අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති. අයං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා.

කතමා විමතිවිෂේදනාපුවත? පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති විමතිපක්ඛන්දො ද්වෙළ්භකජානො – “එවං නු බො, න නු බො, කථං නු බො”ති, සො විමතිවිෂේදනන්ථාය පඤ්භං පුව්ඡති, අයං විමතිවිෂේදනාපුවත.

කතමා අනුමතිපුවත? හගවා භික්ඛුනං අනුමතියා පඤ්භං පුව්ඡති – “තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වා”ති, අනිව්චං, හන්තෙ. යං පනානිව්චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති, දුක්ඛං, හන්තෙ. යං පනානිව්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං – “එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තා”ති, නො හෙතං හන්තෙති (සං. නි. 3.79). අයං අනුමතිපුවත.

කතමා කටේතුකම්‍යතාපුවත? හගවා භික්ඛුනං කටේතුකම්‍යතාය පඤ්භං පුව්ඡති – “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො”ති? අයං කටේතුකම්‍යතාපුවත.

තත්ථ බුද්ධානං පුරිමා තිස්සො පුව්ඡා නත්ථි. කස්මා? බුද්ධානඤ්ඤි තිස්ස අද්ධාසු කිඤ්චි සඬබ්‍භං අද්ධාච්ඡුත්තං වා අසඬබ්‍භං අද්ධං අජොතිතං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං නාම නත්ථි. තෙන නෙසං අද්ධංජොතනාපුවතා නත්ථි. යං පන හගවතා අත්තනො ඤාණෙන පටිවිද්ධං, තස්ස අඤ්ඤෙන සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුතා වා සද්ධිං සංසන්දනකිව්චං නත්ථි. තෙනස්ස ද්ධිසංසන්දනාපුවතා නත්ථි. යස්මා පනෙස අකථංකථී තිණ්ණවිචිකිවිචො සබ්බධම්මෙසු විභතසංසයො. තෙනස්ස විමතිවිෂේදනාපුවතා නත්ථි. ඉතරා පන ද්වෙ පුව්ඡා හගවතො අත්ථි. තාසු අයං කටේතුකම්‍යතා පුව්ඡාති වෙදිතබ්බො.

ඉදානි තාව පුව්ඡාය පුට්ඨං පච්චයාකාරං විභජන්තො අවිජ්ජාපච්චයා, භික්ඛවෙ, සඬබ්‍භාරාතිආදිමාහ. එත්ථ ව යථා නාම “පිතරං කටේස්සාමි”ති ආරද්ධො “තිස්සස්ස පිතා සොණස්ස පිතා”ති පඨමතරං පුත්තම්පි කටේති, එවමෙව හගවා පච්චයං කටේතුං ආරද්ධො “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්‍භාරා”තිආදිනා නයෙන සඬබ්‍භාරාදීනං පච්චයෙ අවිජ්ජාදිධම්මෙ කටේත්තො පච්චයුප්පන්නම්පි කටේසි. ආභාරවග්ගස්ස පන පරියොසානෙ “පටිච්චසමුප්පාදඤ්ච වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි පටිච්චසමුප්පන්නෙ ව ධම්මෙ”ති (සං. නි. 2.20) උභයං ආරභිත්වා උභයම්පි කටේසි. ඉදානි අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්‍භාරාතිආදිසු පන අවිජ්ජා ව සා පච්චයො වාති අවිජ්ජාපච්චයො. තස්මා අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්‍භාරා සම්භවන්තිති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරෙන පන සබ්බාකාරසම්පන්නා අනුලොමපටිච්චසමුප්පාදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතා, තස්මා සා තත්ථ කථිතවසෙනෙව ගහෙතබ්බො.

පටිලොමකථායං පන අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය තු එව. අසෙසවිරාගනිරොධාති විරාගසඬබ්බාතෙන මග්ගෙන අසෙසනිරොධා. සඬබ්බාරනිරොධොති සඬබ්බාරානං අනුප්පාදනිරොධො හොති. එවංනිරොධානං පන සඬබ්බාරානං නිරොධා විඤ්ඤාණාදිනඤ්ච නිරොධා නාමරූපාදීනි නිරුද්ධානියෙව හොත්තිති දස්සෙතුං සඬබ්බාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධොතිආදීනි වත්වා, එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොතීති ආහ. තත්ථ කෙවලස්සාති සකලස්ස, සුද්ධස්ස වා, සත්තවිරහිතස්සාති අත්ථො. දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති දුක්ඛරාසිස්ස. නිරොධො හොතීති අනුප්පාදො හොති. ඉති හගවා අනුලොමතො ද්වාදසහි පදෙහි වට්ටකථං කටේත්වා තමෙව වට්ටං විනිවට්ටෙත්වා පටිලොමතො ද්වාදසහි පදෙහි විවට්ටං කටේත්තො අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හි. දෙසනාපරියොසානෙ තෙ පඤ්චසතා ආරද්ධවිපස්සකා උග්ගට්ඨකඤ්ඤුපුග්ගලා සුරියරස්මිසම්පුට්ඨානි පරිපාකගතානි පද්ධානි විය සච්චාති බුජ්ඣිත්වා අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

ඉදමචොව හගවාති ඉදං වට්ටවිවට්ටවසෙන සකලසුත්තං හගවා අවොව. අත්තමනා තෙ භික්ඛුති තුට්ඨචිත්තා තෙ පඤ්චසතා ඛිණාසවා භික්ඛු. හගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති කරචිකරුතමඤ්ඤුනා කණ්ණසුබ්බෙන පණ්ඩිතජනභද්‍රයානං අමතාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භාසතො හගවතො වචනං අභිනන්දිංසු, අනුමොදිංසු වෙව සම්පට්චිෂ්ංසු වාති අත්ථො. තෙනෙතං වුවිචති –

“සුභාසිතං සුලභිතං, සාධු සාධුති තාදිනො;
අනුමොදමානා සිරසා, සම්පට්චිෂ්ංසු භික්ඛවො”ති.

පඨමපටිච්චසමුප්පාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. විභඩ්ගසුත්තවණ්ණනා

2. දුතියෙපි චුත්තනයෙනෙව සුත්තනික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – පඨමං උග්ගට්ඨකඤ්ඤුපුග්ගලානං වසෙන සඬබ්බෙපතො දස්සිතං, ඉදං විපඤ්චිතඤ්ඤුනං වසෙන චිත්ථාරතොති. ඉමස්මිඤ්ච පන සුත්තෙ වතස්සො වල්ලිභාරකපුරිසුපමා වත්තබ්බො, තා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තා එව. යථා හි වල්ලිභාරකො පුරිසො වල්ලියා අග්ගං දිස්වා තදනුසාරෙන මූලං පරියෙසන්තො තං දිස්වා වල්ලිං මූලෙ ඡෙත්වා ආදාය කම්මෙ උපනෙය්‍යා, එවං හගවා චිත්ථාරදෙසනං දෙසෙන්නො පටිච්චසමුප්පාදස්ස අග්ගභූතා ජරාමරණා පට්ඨාය යාව මූලභූතං අවිජ්ජාපදං, තාව දෙසනං ආභරිත්වා පුන වට්ටවිවට්ටං දෙසෙන්නො නිට්ඨපෙසි.

තනුයං ජරාමරණාදීනං චිත්ථාරදෙසනාය අත්ථනිච්ඡයො – ජරාමරණනිද්දෙසෙ තාව තෙසං තෙසන්ති අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසොති විඤ්ඤාතබ්බො. යා දෙවදත්තස්ස ජරා, යා සොමදත්තස්සාති එවඤ්ඤි දිවසම්පි කට්ඨන්තස්ස නෙව සත්තා පරියාදානං ගච්ඡන්ති. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි න කොච්චි සත්තො අපරියාදින්නො භොති. තස්මා චුත්තං, “අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො”ති. තමිති තමිහිති අයං ගතිජාතිවසෙන අනෙකෙසං සත්තනිකායානං සාධාරණනිද්දෙසො. සත්තනිකායෙති සාධාරණනිද්දෙසෙන නිද්දිට්ඨස්ස සරුපතිදස්සනං. ජරා ජීරණතාතිආදිසු පන ජරාති සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසො, පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසො. අයඤ්ඤි ජරාති ඉමිනා පදෙන සභාවතො දීපිතා, තෙනස්සායං සභාවනිද්දෙසො . ජීරණතාති ඉමිනා ආකාරතො, තෙනස්සායං ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්ති ඉමිනා කාලාතික්කමෙ දන්තනබ්බානං ඛණ්ඩිතභාවකරණකිච්චතො. පාලිච්චන්ති ඉමිනා කෙසලොමානං පලිතභාවකරණකිච්චතො. වලිත්තවතාති ඉමිනා මංසං මිලාපෙත්වා තවවලිතභාවකරණකිච්චතො දීපිතා. තෙනස්සා ඉමෙ ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසො. තෙහි ඉමෙසං විකාරානං දස්සනවසෙන පාකට්ඨතා පාකට්ඨජරා දස්සිතා. යට්ඨෙ හි උදකස්ස වා වාතස්ස වා අග්ගිතො වා තිණරුක්ඛාදීනං සංභග්ගපලිග්ගතාය වා කුමාතාය වා ගතමග්ගො පාකට්ඨො භොති, න ව සො ගතමග්ගො තානෙව උදකාදීනි, එවමෙව ජරාය දන්තාදිසු ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, වක්ඛුං උම්මිලෙන්වාපි ගස්හති න ව ඛණ්ඩිච්චාදිනෙව ජරා. න හි ජරා වක්ඛුච්චඤ්ඤායා භොති.

ආයුනො සංභාති ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකොති ඉමෙහි පන පදෙහි කාලාතික්කමෙයෙව අභිබ්බත්තාය ආයුක්ඛය-වක්ඛාදිඉන්ද්‍රිය-පරිපාකසඤ්ඤිතාය පකතියා දීපිතා. තෙනස්සිමෙ පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසාති වෙදිතබ්බො. තත්ථ යස්මා ජරං පත්තස්ස ආයු භායති, තස්මා ජරා “ආයුනො සංභාති”ති එලූපවාරෙන චුත්තා. යස්මා ව දහරකාලෙ සුප්පසන්නාති සුබ්බමම්පි අත්තතො විසයං සුබ්බෙනෙව ගණ්හනසමත්ථාති වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියාති ජරං පත්තස්ස පරිපාකොති ආලුපිතාති අවිසදාති, ඔළාරිකම්පි අත්තතො විසයං ගහෙතුං අසමත්ථාති භොන්ති, තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො”ති එලූපවාරෙනෙව චුත්තා.

සා පනායං එවං නිද්දිට්ඨා සබ්බාපි ජරා පාකට්ඨා පටිච්ඡන්තාති දුට්ඨා භොති. තත්ථ දන්තාදිසු ඛණ්ඩාදිභාවදස්සනතො රුපධම්මෙසු ජරා පාකට්ඨජරා නාම, අරුපධම්මෙසු පන ජරා තාදිසස්ස විකාරස්ස අදස්සනතො පටිච්ඡන්තජරා නාම. තත්ථ ය්වායං ඛණ්ඩාදිභාවො දිස්සති, සො තාදිසානං දන්තාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා වණ්ණොයෙව, තං වක්ඛුනා දිස්වා මනොද්වාරෙන චිත්තෙන්වා “ඉමෙ දන්තා ජරාය පහට්ඨා”ති ජරං ජානාති උදකට්ඨානෙ ඛද්ධාති ගොසිසාදීනි ඔලොකෙන්වා හෙට්ඨා උදකස්ස අත්ථිභාවං ජානනං විය. පුන අවිච්චි සච්චිති එවම්පි දුට්ඨා භොති. තත්ථ මණ්ණිකාක-රජන-පවාලවන්දසුරියාදීනං විය මන්දදසකාදිසු පාණිනං විය ව පුප්ඵලපල්ලවාදිසු ව අපාණිනං විය අන්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං දුට්ඤ්ඤායාත්තා ජරා අවිච්ඡරා නාම, නිරන්තරජරාති අත්ථො. තතො අඤ්ඤෙසු පන යථාචුත්තෙසු අන්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා ජරා සච්චිජරා නාමාති වෙදිතබ්බො.

ඉතො පරං තෙසං තෙසන්තිආදි චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. චුති වචනතාතිආදිසු පන චුතිති වචනකවසෙන චුච්චති, එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධසාමඤ්ඤවචනමෙතං. වචනතාති භාවච්චනෙන ලක්ඛණනිදස්සනං . හෙදොති චුතික්ඛන්ධානං භග්ගුප්පත්තිපරිදීපනං. අන්තරධානන්ති සට්ඨස්සෙව භින්නස්ස භින්නානං චුතික්ඛන්ධානං යෙන කෙනචි පරියායෙන යානාභාවපරිදීපනං. මච්චු මරණන්ති මච්චුසඬ්ඛානං මරණං, තෙන සමුච්ඡෙදමරණාදීනි නිසෙධෙති. කාලො නාම අන්තකො, තස්ස කිරියා කාලකිරියා. එවං තෙන ලොකසම්මුතියා මරණං දීපෙති.

ඉදාති පරමත්ථෙත දීපෙතුං ඛන්ධානං හෙදොතිආදිමාහ. පරමත්ථෙත හි ඛන්ධායෙව භිජ්ජන්ති, න සත්තො නාම කොච්චි මරති. ඛන්ධෙසු පන භිජ්ජමානෙසු සත්තො මරති, භින්නෙසු මතොති වොභාරො භොති. එත්ථ ව චතුපඤ්චවොකාරවසෙන ඛන්ධානං හෙදො, එකවොකාරවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. චතුචොකාරවසෙන ව ඛන්ධානං හෙදො, සෙසද්වයවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. කස්මා? භවද්වයෙපි රුපකායසඬ්ඛාතස්ස කලෙවරස්ස සබ්භාවතො. අථ වා යස්මා චතුමහාරාජිකාදිසු ඛන්ධා භිජ්ජන්තෙව, න කිඤ්චි නික්ඛිපති, තස්මා තෙසං වසෙන ඛන්ධානං හෙදො, මනුස්සාදිසු කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. එත්ථ ව කලෙවරස්ස නික්ඛෙපකාරණතො මරණං “කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො”ති චුත්තන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති අයඤ්ච ජරා ඉදඤ්ච මරණං, ඉදං චුච්චති, හික්ඛෙවෙති ඉදං උභයම්පි එකතො කත්වා ජරාමරණන්ති කමීයති.

ජාතිනිද්දෙසෙ ජාති සඤ්ජාතිතිආදිසු ජායනට්ඨෙත ජාති, සා අපරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. සඤ්ජායනට්ඨෙත සඤ්ජාති, සා පරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. ඔක්කමනට්ඨෙත ඔක්කන්ති, සා අණ්ඩප්පලාබ්ජවසෙන යුත්තා. තෙ හි අණ්ඩකොසඤ්ච වත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්තා පටිසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බන්තට්ඨෙත අභිනිබ්බන්ති, සා සංසෙදපථපජාතිකවසෙන යුත්තා. තෙ හි පාකට්ඨායෙව හුත්වා නිබ්බන්තන්ති. අයං තාව වොභාරදෙසනා.

ඉදාති පරමත්ථදෙසනා භොති. ඛන්ධායෙව හි පරමත්ථතො පාතුභවන්ති, න සත්තො. තත්ථ ව ඛන්ධානන්ති එකවොකාරභවෙ එකස්ස, චතුචොකාරභවෙ චතුත්තං, පඤ්චවොකාරභවෙ පඤ්චන්තම්පි ගහණං වෙදිතබ්බං.

පාතුහාවොති උප්පත්ති. ආයතනානන්ති එත්ථ තත්‍ර තත්‍ර උප්පජ්ජමානායතනවසෙන සඬගහො වෙදිතබ්බො. පටිලාභොති සත්තනියං පාතුහාවොයෙව. පාතුහවත්තානෙව හි තානි පටිලද්ධානි නාම භොන්ති. අයං වුවච්ඡි, හික්ඛවෙ, ජාතීති ඉමිනා පදෙන වොහාරතො පරමත්ථතො ව දෙසිතාය ජාතියා නිගමනං කරොතීති.

භවනිද්දෙසෙ කාමහවොති කම්මහවො ව උපපත්තිහවො ව. තත්ථ කම්මහවො නාම කාමහවුපගකම්මමෙව. තඤ්ඤි තත්ථ උපපත්තිහවස්ස කාරණන්තා “සුඛො බුද්ධානං උප්පාදො (ධ. ප. 194) දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො”තිආදීනි (ධ. ප. 117) විය ඵලවොහාරෙන භවොති වුත්තං. උපපත්තිහවො නාම තෙන කම්මෙන නිබ්බන්තං උපාදිණ්ණක්ඛන්ධපඤ්චකං. තඤ්ඤි තත්ථ භවතීති කත්වා භවොති වුත්තං. සබ්බථාපි ඉදං කම්මඤ්ච උපපත්තිඤ්ච උභයම්පෙතමිධ “කාමහවො”ති වුත්තං. එස නයො රූපාරූපහවෙසුති.

උපාදානනිද්දෙසෙ කාමුපාදානන්තිආදීසු වත්ථුකාමං උපාදියන්ති එතෙන, සයං වා තං උපාදියන්ති කාමුපාදානං, කාමො ව සො උපාදානඤ්චාති කාමුපාදානං. උපාදානන්ති දළ්භග්ගහණං වුවච්ඡි. දළ්භත්ථො හි එත්ථ උපසද්දො උපායාසඋපකට්ඨාදීසු විය. පඤ්චකාමගුණකරාගස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පනෙනං, “තත්ථ කතමං කාමුපාදානං? යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො”ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තථා දිට්ඨි ව සා උපාදානඤ්චාති දිට්ඨුපාදානං. අථ වා දිට්ඨිං උපාදියති, උපාදියන්ති වා එතෙන දිට්ඨින්ති දිට්ඨුපාදානං. උපාදියති හි පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිං, උපාදියන්ති ව තාය දිට්ඨිං. යථාහ – “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්තිආදි (ම. නි. 3.27). සීලබ්බතුපාදානඅත්තවාදුපාදානවජ්ජස්ස සබ්බදිට්ඨිගතස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පනෙනං, “තත්ථ කතමං දිට්ඨුපාදානං? නත්ථි දින්ත”න්ති (ධ. ස. 1221) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තථා සීලබ්බකමුපාදියන්ති එතෙන, සයං වා තං උපාදියති, සීලබ්බකඤ්ච තං උපාදානඤ්චාති වා සීලබ්බතුපාදානං. ගොසීලගොවතාදීනි හි “එවං සුද්ධි”ති (ධ. ස. 1222; විහ. 938) අභිනිවෙසතො සයමෙව උපාදානානීති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පනෙනං, “තත්ථ කතමං සීලබ්බතුපාදානං? ඉතො බහිද්ධා සමණුභ්මණානං සීලෙන සුද්ධි”ති වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ඉදානි වදන්ති එතෙනාති වාදො, උපාදියන්ති එතෙනාති උපාදානං, කිං වදන්ති උපාදියන්ති වා? අත්තානං. අත්තතො වාදුපාදානං අත්තවාදුපාදානං. අත්තවාදමත්තමෙව වා අත්තාති උපාදියන්ති එතෙනාති අත්තවාදුපාදානං. විසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා එතං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පනෙනං, “තත්ථ කතමං අත්තවාදුපාදානං? ඉධ අස්සුතවා පුට්ඨජ්ජනො අරියානං අදස්සාථි”ති වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තණ්හානිද්දෙසෙ රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හානි එතං වක්ඛුද්ධාරාදීසු ජවනථිට්ඨියා පවත්තාය තණ්හාය “සෙට්ඨිපුත්තො බ්‍රාහ්මණපුත්තො”ති එවමාදීසු පිතීතො නාමං විය පිතිසදිසාරම්මණතො නාමං. එත්ථ ව රූපාරම්මණා තණ්හා, රූපෙ තණ්හාති රූපතණ්හා. සා කාමරාගහාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා, සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගහාවෙන “රූපං නිච්චං ධූවං සස්සත”න්ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා භවතණ්හා, උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතරාගහාවෙන “රූපං උච්ඡිජ්ජති විනස්සති පෙච්ච න භවති”ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විභවතණ්හාති රූපතණ්හා එවං නිවිධා භොති. යථා ව රූපතණ්හා, තථා සද්දතණ්හාදයොපිති එවං තානි අට්ඨාරස තණ්හාවිවර්තානි භොන්ති. තානි අජ්ඣන්තරූපාදීසු අට්ඨාරස, බහිද්ධාරූපාදීසු අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තානි ඡත්තිංසාති එවං අට්ඨසතං තණ්හාවිවර්තානි භොන්ති. “අජ්ඣන්තිකස්ස උපාදාය අස්මීති භොති, ඉත්ථස්මීති භොති”ති (විහ. 973) වා එවමාදීනි අජ්ඣන්තිකරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරස, “බාහිරස්ස උපාදාය ඉමිනා අස්මීති භොති, ඉමිනා ඉත්ථස්මීති භොති”ති (විහ. 975) වා එවමාදීනි බාහිරරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස, ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තානි ඡත්තිංසාති එවමිපි අට්ඨසතං තණ්හාවිවර්තානි භොන්ති. පුන සඬගහෙ කරියමානෙ රූපාදීසු ආරම්මණෙසු ඡලෙව තණ්හාකායා තිස්සොයෙව කාමතණ්හාදයො භොන්තීති. එවං –

“නිද්දෙසත්ථෙන නිද්දෙස, විත්ථාරා විත්ථාරස්ස ව;
පුන සඬගහතො තණ්හා, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිතා”ති.

වෙදනානිද්දෙසෙ වෙදනාකායාති වෙදනාසමුහා. වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජාවෙදනාති එතං “වක්ඛුසම්ඵස්සජාවෙදනා අත්ථි කුසලා, අත්ථි අකුසලා, අත්ථි අබ්‍යාකතා”ති එවං විභඩ්ගෙ (විහ. 34) ආගතත්තා වක්ඛුද්ධාරාදීසු පවත්තානං කුසලාකුසලාබ්‍යාකතවෙදනානං “සාරිපුත්තො මන්තාණිපුත්තො”ති එවමාදීසු මානිතො නාමං විය මානිසදිසතො වත්ථුතො නාමං. වචනත්ථො පනෙත්ථ – වක්ඛුසම්ඵස්සහෙතු ජාතා වෙදනා වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනාති. එසෙව නයො සබ්බන්තං. අයං තාවෙන්ථ සබ්බසඬගාහිකා කථා. විපාකවසෙන පන වක්ඛුද්ධාරෙ ද්වෙ වක්ඛුවිඤ්ඤාණානි, ද්වෙ මනොධාතුයො, තිස්සො මනොවිඤ්ඤාණධාතුයොති එතාහි සම්පයුත්තවසෙන වෙදනා වෙදිතබ්බා. එසෙව නයො සොතද්ධාරාදීසු. මනොද්ධාරෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තවා.

එස්සනිද්දෙසෙ වක්බුසම්ඵස්සොති වක්බුමිති සම්ඵස්සො. එස නයො සබ්බත්ථං. වක්බුසම්ඵස්සො...පෙ.... කායසම්ඵස්සොති එත්තාවතා ව කුසලාකුසලවිපාකා පඤ්චවත්ථුකා දස ඵස්සා චුත්තා භොන්ති. මනොසම්ඵස්සොති ඉමිනා සෙසබාවිසතිලොකියවිපාකමනසම්පයුත්තා ඵස්සා.

සළායතනනිද්දෙසෙ වක්බායතනන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ වෙව ආයතනනිද්දෙසෙ ව චුත්තමෙව.

නාමරූපනිද්දෙසෙ නමනලක්ඛණං නාමං. රූප්පනලක්ඛණං රූපං. විභජනෙ පනස්ස වෙදනාති වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤාති සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, චෙතනා ඵස්සො මනසිකාරොති සඛ්ඛාරක්ඛන්ධො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සඛ්ඛාරක්ඛන්ධසඛ්ඛිතා ධම්මා සන්ති, ඉමෙ පන තයො සබ්බදුබ්බලෙසුපි චිත්තෙසු සන්ති, තස්මා එතෙසංයෙව වසෙනත්ථ සඛ්ඛාරක්ඛන්ධො දස්සිතො. වත්තාරො ව මහාභූතාති එත්ථ වත්තාරොති ගණනපරිච්ඡෙදො. මහාභූතාති පථවිආපතෙජ්වායානමෙතං අධිවචනං. යෙන පන කාරණෙන තාති මහාභූතාතිති චුච්චන්ති, යො චෙත්ථ අඤ්ඤො විනිච්ඡයනයො, සො සබ්බො විසුද්ධිමග්ගෙ රූපක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ චුත්තො. චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායාති එත්ථ පන චතුත්තන්ති උපයොගත්ථෙ සාමිවචනං, වත්තාරි මහාභූතාතිති චුත්තං භොති. උපාදායාති උපාදියිත්වා, ගහෙත්වාති අත්ථො. නිස්සායාතිපි එකෙ. “චත්තමාන”න්ති අයඤ්චෙත්ථ පාඨසෙසො. සමුහත්ථෙ වා එතං සාමිවචනං, චතුත්තං මහාභූතානං සමුහං උපාදාය වත්තමානං රූපන්ති එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවං සබ්බථාපි යාති ව වත්තාරි පථවිආදීති මහාභූතාති, යඤ්ච චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වත්තමානං වක්බායතනාදිභෙදෙන අභිධම්මපාළියමෙව චුත්තං තෙවිසතිවිධං රූපං, තං සබ්බමිපි රූපන්ති වෙදිතබ්බං.

විඤ්ඤාණනිද්දෙසෙ වක්බුච්ඤ්ඤාණන්ති වක්බුමිති විඤ්ඤාණං, වක්බුතො වා ජාතං විඤ්ඤාණන්ති වක්බුච්ඤ්ඤාණං. එවං සොතසානප්චිභාකායවිඤ්ඤාණාති. ඉතරං පන මනොයෙව විඤ්ඤාණන්ති මනොවිඤ්ඤාණං. ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණවජ්ජිතතෙභුමකවිපාකචිත්තස්සෙතං අධිවචනං.

සඛ්ඛාරනිද්දෙසෙ අභිසඛ්ඛරණලක්ඛණො සඛ්ඛාරො. විභජනෙ පනස්ස කායසඛ්ඛාරොති කායතො පචත්තසඛ්ඛාරො. කායද්වාරෙ වොපනවසෙන පචත්තානං කාමාවචරකුසලතො අට්ඨන්තං, අකුසලතො ද්වාදසන්තන්ති විසතියා කායසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. වච්ඡසඛ්ඛාරොති වචනතො පචත්තසඛ්ඛාරො, වච්ච්චාරෙ වචනභෙදවසෙන පචත්තානං විසතියා එව වච්ඡසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. චිත්තසඛ්ඛාරොති චිත්තතො පචත්තසඛ්ඛාරො, කායවච්ච්චාරෙ වොපනං අකත්වා රහො නිසිදිත්වා චිත්තෙන්තස්ස පචත්තානං ලොකියකුසලාකුසලවසෙන එකුනතිංසමනොසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං.

අවිජ්ජානිද්දෙසෙ දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණන්ති දුක්ඛසච්චෙ අඤ්ඤාණං, මොහස්සෙතං අධිවචනං. එස නයො දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණන්තිආදීසු. තත්ථ චතුභි කාරණෙහි දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං වෙදිතබ්බං අන්තොගධතො වත්ථුතො ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ව. තථා හි තං දුක්ඛසච්චපරියාපන්නන්තා දුක්ඛෙ අන්තොගධං, දුක්ඛසච්චඤ්චස්ස නිස්සයපච්චයභාවෙන වත්ථු, ආරම්මණපච්චයභාවෙන ආරම්මණං, දුක්ඛසච්චං එතං පටිච්ඡාදෙති තස්ස යාථාචලක්ඛණපටිච්චෙධනිවාරණෙන ඤාණප්පචත්තියා චෙත්ථ අප්පදානෙන.

දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං තිභි කාරණෙහි වෙදිතබ්බං වත්ථුතො ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ව. නිරොධෙ පටිපදාය ව අඤ්ඤාණං එකෙනෙව කාරණෙන වෙදිතබ්බං පටිච්ඡාදනතො. නිරොධපටිපදානඤ්චි පටිච්ඡාදකමෙව අඤ්ඤාණං තෙසං යාථාචලක්ඛණපටිච්චෙධනිවාරණෙන තෙසු ව ඤාණප්පචත්තියා අප්පදානෙන. න පන තං තත්ථ අන්තොගධං තස්මිං සච්චද්වයෙ අපරියාපන්නන්තා, න තස්ස තං සච්චද්වයං වත්ථු අසභජාතන්තා, නාරම්මණං, තදාරබ්භ අප්පචත්තතො. පච්චිමඤ්චි සච්චද්වයං ගම්භිරත්තා දුද්දසං, න තත්ථ අන්ධභූතං අඤ්ඤාණං පචත්තති. පුරිමං පන වචනියත්තෙන සභාවලක්ඛණස්ස දුද්දසත්තා ගම්භිරං, තත්ථ විපල්ලාසගාභවසෙන පචත්තති.

අපිව “දුක්ඛෙ”ති එත්තාවතා සඛ්ඛගතො වත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ව අවිජ්ජා දීපිතා. “දුක්ඛසමුදයෙ”ති එත්තාවතා වත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ව. “දුක්ඛනිරොධෙ දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදායා”ති එත්තාවතා කිච්චතො. අවිසෙසතො පන “අඤ්ඤාණ”න්ති එතෙන සභාවතො නිද්දිට්ඨාති ඤාතබ්බා.

ඉති ඛො, භික්ඛවෙති එවං ඛො, භික්ඛවෙ. නිරොධො භොතීති අනුප්පාදො භොති. අපිචෙත්ථ සබ්බෙභෙව තෙහි නිරොධපදෙහි නිබ්බානං දෙසිතං. නිබ්බානඤ්චි ආගම්ම තෙ තෙ ධම්මා නිරුප්ඤ්ඤාති, තස්මා තං තෙසං තෙසං නිරොධොති චුච්චති. ඉති භගවා ඉමස්මිං සුත්තෙ ද්වාදසහි පදෙහි වට්ඨවිට්ඨං දෙසෙන්නො අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ චුත්තනායෙනෙව පඤ්චසකා භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

විභඩ්ගසුත්තං දුතියං.

3. පටිපදාසුත්තවණ්ණනා

3. තනියම මිච්ඡාපටිපදානි අයං තාව අනියානිකපටිපදා. නනු ව අවිජ්ජාපච්චයා පුඤ්ඤාභිසංඛාරොපි අත්ථි ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරොපි, සො කථං මිච්ඡාපටිපදා හොතීති. වට්ටසිසත්තා. යඤ්ඤි කිඤ්චි භවත්තයසංඛාරං වට්ටං පත්ථෙත්වා පවත්තිතං, අන්තමසො පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨි වා පන සමාපත්තියො, සබ්බං තං වට්ටපක්ඛියං වට්ටසිසත්තං වට්ටසිසත්තං මිච්ඡාපටිපදාව හොති. යං පන කිඤ්චි විවට්ටං නිබ්බානං පත්ථෙත්වා පවත්තිතං, අන්තමසො උච්චිකයාගුමත්තදානමපි පණ්ණමුට්ඨිදානමත්තමපි, සබ්බං තං විවට්ටපක්ඛියං විවට්ටනිස්සිතං, විවට්ටපක්ඛිකත්තං සමමාපටිපදාව හොති. අප්පමත්තකමපි හි පණ්ණමුට්ඨිමත්තදානකුසලං වා හොතු මහත්තං වෙලාමදානාදිකුසලං වා, සවෙ වට්ටසම්පත්තිං පත්ථෙත්වා වට්ටනිස්සිතවසෙන මිච්ඡා යයිතං හොති, වට්ටමෙව ආභරිතුං සක්කොති, නො විවට්ටං. “ඉදං මෙ දානං ආසවක්ඛියාවහං හොතු”ති එවං පන විවට්ටං පත්ථෙත්තෙන විවට්ටවසෙන සමමා යයිතං අරහත්තමපි පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණමපි සබ්බඤ්ඤාකඤ්ඤාණමපි දාතුං සක්කොතියෙව, න අරහත්තං අප්පත්තං පරියොසානං ගච්ඡති. ඉති අනුලොමවසෙන මිච්ඡාපටිපදා, පටිලොමවසෙන සමමාපටිපදා දෙසිතාති වෙදිතබ්බා. නනු චෙත්ථ පටිපදා පුච්ඡිතා, නිබ්බානං භාජිතං, නියායතනෙපි පටිපදාව නියායතිතා. න ව නිබ්බානස්ස පටිපදාති නාමං, සවිපස්සනානං පන චතුත්තං මග්ගානමෙතං නාමං, තස්මා පුච්ඡානියායතනෙහි පදභාජනං න සමෙතීති. නො න සමෙති, කස්මා? එලෙන පටිපදාය දස්සිතත්තා. එලෙන හෙත්ථ පටිපදා දස්සිතා. “අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සංඛාරනිරොධො”ති එතං නිරොධසංඛාරං නිබ්බානං යස්සා පටිපදාය ඵලං, අයං වුවච්ඡි, භික්ඛවෙ, සමමාපටිපදාති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථෙ අසෙසවිරාගනිරොධාති එත්ථ විරාගො නිරොධස්සෙව චෙවචනං, අසෙසවිරාගා අසෙසනිරොධාති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො. යෙන වා විරාගසංඛාරෙන මග්ගෙන අසෙසනිරොධො හොති, තං දස්සෙතුං එතං පදභාජනං වුත්තං. එවඤ්ඤි සති සානුභාවා පටිපදා විහත්තා හොති. ඉති ඉමස්මිමපි සුත්තෙ වට්ටවිවට්ටමෙව කථිතන්ති. තතියං.

4. විපස්සිසුත්තවණ්ණනා

4. චතුත්ථෙව විපස්සිස්සාති තස්ස කිර බොධිසත්තස්ස යථා ලොකියමනුස්සානං කිඤ්චිදෙව පස්සන්තානං පරිත්තකම්මාභිනිබ්බත්තස්ස කම්මප්පසාදස්ස දුබ්බලත්තා අක්ඛිති විජ්ජන්දන්ති, න එවං විජ්ජන්දිංසු. බලවකම්මනිබ්බත්තස්ස පන කම්මප්පසාදස්ස බලවත්තා අවිජ්ජන්දන්තෙහි අනිමිසෙහි එව අක්ඛිති පස්සි සෙය්‍යාථාපි දෙවා තාවතිංසා. තෙන වුත්තං – “අනිමිසන්තො කුමාරො පෙක්ඛන්ති බො, භික්ඛවෙ, විපස්සිස්ස කුමාරස්ස ‘විපස්සි විපස්සි’ත්වෙව සමඤ්ඤා උදපාදී”ති (දී. නි. 2.40). අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – අන්තරත්තරා නිමිසජනිතධ්‍යානවිරහෙන විසුද්ධං පස්සති, විවට්ටෙහි වා අක්ඛිති පස්සතිති විපස්සි. එත්ථ ව කිඤ්චාපි පච්ඡිමභවිකානං සබ්බබොධිසත්තානං බලවකම්මනිබ්බත්තස්ස කම්මප්පසාදස්ස බලවත්තා අක්ඛිති න විජ්ජන්දන්ති, සො පන බොධිසත්තො එතෙනෙව නාමං ලභී.

අපිව විවෙය්‍යා විවෙය්‍යා පස්සතිති විපස්සි, විචිතිත්වා විචිතිත්වා පස්සතිති අත්ථො. එකදිවසං කිර විනිවිජ්ජයට්ඨානෙ නිසිදිත්වා අත්ථෙ අනුසාසන්තස්ස රඤ්ඤො අලංකිතපටියත්තං මහාපුරිසං ආභරිත්වා අභිකෙ යපයිංසු. තස්ස තං අභිකෙ කත්වා පලාළයමානස්සෙව අමච්චා සාමිකං අස්සාමිකං අකංසු. බොධිසත්තො අනත්තමානසද්දං නිවිජ්ජාරෙසි. රාජා “කිමෙතං උපධාරෙථා”ති ආහ. උපධාරයමානා අඤ්ඤං අදිස්වා “අට්ටස්ස දුබ්බිතිවිජ්ජන්තා එවං කතං භවිස්සති”ති පුන සාමිකමෙව සාමිකං කත්වා “ඤ්ඤත්වා නු බො කුමාරො එවං කරොති”ති? විමංසන්තා පුන සාමිකං අස්සාමිකමකංසු. පුන බොධිසත්තො තථෙව සද්දං නිවිජ්ජාරෙසි. අථ රාජා “ජානාති මහාපුරිසො”ති තතො පට්ඨාය අප්පමත්තො අහොසි. තෙන වුත්තං “විවෙය්‍යා විවෙය්‍යා කුමාරො අත්ථෙ පනායති ඤායෙනාති බො, භික්ඛවෙ, විපස්සිස්ස කුමාරස්ස භියොයාසොමත්තාය ‘විපස්සි විපස්සි’ත්වෙව සමඤ්ඤා උදපාදී”ති (දී. නි. 2.41).

භගවතොති භාග්‍යසම්පන්නස්ස. අරහතොති රාගාදිඅරිතං භතත්තා, සංසාරචක්කස්ස වා අරානං භතත්තා, පච්චයානං වා අරහත්තා අරහාති එවං ගුණතො උප්පන්නනාමධෙය්‍යස්ස. සමමාසම්බුද්ධස්සාති සමමා නයෙන හෙතුනා සාමං පච්චත්තපුරිසකාරෙන චත්තාරි සච්චාති බුද්ධස්ස. පුබ්බෙව සම්බොධාති සම්බොධො වුවච්ඡි චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තතො පුබ්බෙව. බොධිසත්තස්සෙව සතොති එත්ථ බොධිති ඤාණං, බොධිමා සත්තො බොධිසත්තො, ඤාණවා පඤ්ඤවා පණ්ඩිතොති අත්ථො. පුරිමබුද්ධානඤ්ඤි පාදමුලෙ අභිනිභාරතො පට්ඨාය පණ්ඩිතොව සො සත්තො, න අන්ධබාලොති බොධිසත්තො. යථා වා උදකතො උග්ගන්ත්වා යීතං පරිපාකගතං පදුමං සුරියරස්මිසම්ඵස්සෙන අවස්සං බුද්ධස්සතිති බුද්ධකතපදුමන්ති වුවච්ඡි, එවං බුද්ධානං සන්තිකෙ ඛ්‍යාකරණස්ස ලද්ධත්තා අවස්සං අනත්තරායෙන පාරමිසො පුරෙත්වා බුද්ධස්සතිති බුද්ධකතසත්තොතිපි බොධිසත්තො. යා ව එසා චතුමග්ගඤ්ඤාණසංඛාරා බොධි, තං පත්ථයමානො පවත්තතිති බොධියං සත්තො ආසත්තොතිපි බොධිසත්තො. එවං ගුණතො උප්පන්නනාමධෙය්‍යෙන බොධිසත්තස්සෙව සතො. කිච්ඡන්ති දුක්ඛං. ආපන්නොති අනුප්පන්නො. ඉදං වුත්තං හොති – අහො අයං සත්තලොකො දුක්ඛං අනුප්පන්නොති. වච්ඡි ව උපපජ්ජති වාති ඉදං අපරාපරං වුත්තපටිසන්ධිවසෙන වුත්තං. නිස්සරණන්ති නිබ්බානං. තඤ්ඤි ජරාමරණදුක්ඛතො නිස්සට්ඨත්තා තස්ස නිස්සරණන්ති වුවච්ඡි. කුදාස්සු නාමාති කතරස්මිං නු බො කාලෙ.

යොනිසො මනසිකාරාති උපායමනසිකාරෙන පට්මනසිකාරෙන. අහු පඤ්ඤාය අභිසමයොති පඤ්ඤාය සද්ධිං ජරාමරණකාරණස්ස අභිසමයො සමවායො සමායොගො අහොසි, “ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්ති ඉදං තෙන දිට්ඨන්ති

අත්පො. අප් වා යොනියො මනසිකාරා අහු පඤ්ඤායාති යොනියො මනසිකාරොන ව පඤ්ඤාය ව අභිසමයො අහු. “ජාතියා බො සති ජරාමරණ”න්ති, එවං ජරාමරණකාරණස්ස පටිවෙධො අහොසිති අත්පො. එස නයො සබ්බත්ථං.

ඉති හිදන්ති එවමිදං. සමුදයො සමුදයොති එකාදසස්ස ධාතෙස්ස සඨ්ඛාරාදීනං සමුදයං සම්පිණ්ඩෙන්වා නිද්දිසති. පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙස්සති “අවිජ්ජාපච්චයා සඨ්ඛාරානං සමුදයො හොති”ති. එවං ඉතො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස, චතුස්ස වා අරියසච්චධම්මෙස්ස. චක්ඛුන්තිආදීනි ඤාණවෙච්චනානෙව. ඤාණමෙව හෙත්ථ දස්සනට්ඨෙන චක්ඛු, ඤාතට්ඨෙන ඤාණං, පජානනට්ඨෙන පඤ්ඤා, පටිවෙධනට්ඨෙන විජ්ජා, ඔභාසනට්ඨෙන ආලොකොති වුත්තං. නං පනෙතං චතුස්ස සච්චෙස්ස ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං නිද්දිට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. නිරොධවාරෙපි ඉමිනාව නයෙන අත්පො වෙදිතබ්බො. චතුත්ථං.

5-10. සිබ්බස්ස පදානං

5-10. පඤ්චමාදිස්ස සිබ්බස්ස, හික්ඛවෙතිආදීනං පදානං “සිබ්බස්සපි, හික්ඛවෙ”ති න එවං යොජෙත්වා අත්පො වෙදිතබ්බො. කස්මා? එකාසනෙ අදෙසිතත්තා. නානාධාතෙස්ස හි එතානි දෙසිතානි, අත්පො පන සබ්බත්ථං සදිසොයෙව. සබ්බබොධිසත්තානඤ්ඤි බොධිපල්ලඬිකෙ නිසිත්තානං න අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා ආචික්ඛති – “අතීතෙ බොධිසත්තා පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා බුද්ධා ජාතා”ති. යථා පන පඨමකප්පිකාකාලෙ දෙවෙ වුට්ඨෙ උදකස්ස ගතමග්ගෙනෙව අපරාපරං වුට්ඨිඋදකං ගච්ඡති, එවං තෙහි තෙහි පුරිමබුද්ධෙහි ගතමග්ගෙනෙව පච්ඡිමා පච්ඡිමා ගච්ඡන්ති. සබ්බබොධිසත්තා හි ආනාපානචතුත්ථස්සානතො වුට්ඨාය පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා නං අනුලොමපටිලොමං සම්මසිත්වා බුද්ධා හොන්තිති පටිපාටියා සත්තස්ස සුත්තෙස්ස බුද්ධච්චස්සනා නාම කට්ඨිතාති.

බුද්ධවග්ගො පඨමො.

2. ආභාරවග්ගො

1. ආභාරස්සත්තවග්ගො

11. ආභාරවග්ගස්ස පඨමෙ ආභාරාති පච්චයා. පච්චයා හි ආභරන්ති අත්තනො ඵලං, තස්මා ආභාරාති වුච්චන්ති. භූතානං වා සත්තානන්තිආදිස්ස භූතාති ජාතා නිබ්බන්තා. සම්භවෙසිනොති යෙ සම්භවං ජාතිං නිබ්බන්තිං එසන්ති ගවෙසන්ති. තත්ථ චතුස්ස යොනිස්ස අණ්ඩප්ප්ලාබ්ඡා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං චන්ට්කොසඤ්ච න හින්දන්ති, තාව සම්භවෙසිනො නාම, අණ්ඩකොසං චන්ට්කොසඤ්ච හින්දන්වා බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පඨමචිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසිනො නාම, දුතියචිත්තක්ඛණතො පභූති භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපටෙන ජායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසිනො නාම, තතො පරං භූතා නාම. අප් වා භූතාති ජාතා අභිනිබ්බන්තා, යෙ භූතා අභිනිබ්බන්තායෙව, න පුන හවිස්සන්තිති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති, තෙසං ඛිණාසවානං එතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසිනො. අප්පහිනහවසංයොජනත්තා ආයතිමිපි සම්භවං එසන්තානං සෙක්ඛපුප්ප්ජනානමෙන අධිවචනං. එවං සබ්බපාපි ඉමෙහි ද්විති පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදියති. වාසද්දො චෙත්ථ සම්පිණ්ඩනත්පො, තස්මා භූතානඤ්ච සම්භවෙසිනඤ්චාති අයමත්පො වෙදිතබ්බො.

ධීතියාති ධීතත්ථං. අනුග්ගහායාති අනුග්ගහත්ථං. වචනහෙදොයෙව චෙස, අත්පො පන ද්වින්තමිපි පදානං එකොයෙව. අප් වා ධීතියාති තස්ස තස්ස සත්තස්ස උප්පන්තධම්මානං අනුප්පබන්ධවසෙන අවිච්ඡේදාය. අනුග්ගහායාති අනුප්පන්තානං උප්පාදාය. උභොපි චෙතාති “භූතානං වා ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය ව, සම්භවෙසිනං වා ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය වා”ති එවං උභයත්ථ දට්ඨබ්බානීති.

කබ්බිකාරො ආභාරොති කබ්බං කත්වා අප්ඤ්ඤාහරිතබ්බකො ආභාරො, ඔදනකුම්මාසාදිවත්ථුකාය ඔජායෙනං අධිවචනං. ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වාති වත්ථුඔළාරිකතාය ඔළාරිකො, සුබ්බමතාය සුබ්බමො. සභාවෙන පන සුබ්බමරුපපරියාපන්තත්තා කබ්බිකාරො ආභාරො සුබ්බමොව හොති. සාපි වස්ස වත්ථුතො ඔළාරිකතා සුබ්බමතා ව උපාදායුපාදාය වෙදිතබ්බො. කුම්භිලානඤ්ඤි ආභාරං උපාදාය මොරානං ආභාරො සුබ්බමො. කුම්භිලා කිර පාසාණෙ ගිලන්ති, තෙ ව තෙසං කුම්භිප්පත්තා විලියන්ති. මොරා සප්පච්චිජ්ජාදිපාණෙ බාදන්ති. මොරානං පන ආභාරං උපාදාය තරච්ඡානං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ කිර තිවස්සජඩ්ඞිතාති විසාණාති චෙව අට්ඨිති ව බාදන්ති, තානි ව තෙසං බෙළෙන තෙමිතමත්තානෙව කන්දමුලං විය මුදුකානි හොන්ති. තරච්ඡානං ආභාරං උපාදාය හත්ථීනං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ හි නානාරුක්ඛසාබාදයො බාදන්ති. හත්ථීනං ආභාරතො ගවයගොකණ්ණමිගාදීනං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ කිර නිස්සාරානි නානාරුක්ඛපණ්ණාදීනි බාදන්ති. තෙසමිපි ආභාරතො ගුන්තං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ අල්ලසුක්ඛනිණානි බාදන්ති. තෙසං ආභාරතො සසානං ආභාරො සුබ්බමො. සසානං ආභාරතො සකුණානං ආභාරො සුබ්බමො. සකුණානං ආභාරතො පච්චන්තවාසීනං ආභාරො සුබ්බමො. පච්චන්තවාසීනං ආභාරතො ගාමභොජකානං ආභාරො සුබ්බමො. ගාමභොජකානං ආභාරතො රාජරාජමහාමත්තානං ආභාරො සුබ්බමො. තෙසමිපි ආභාරතො චක්ඛවත්තිනො ආභාරො සුබ්බමො. චක්ඛවත්තිනො ආභාරතො භුම්මානං දෙවානං ආභාරො සුබ්බමො. භුම්මානං දෙවානං ආභාරතො

වාතුමහාරාජිකානං. එවං යාව පරනිමිතවසවත්තීනං ආහාරා විත්ථාරෙතබ්බා. තෙසං පනාහාරො සුබ්බමොත්ථෙව නිට්ඨං පත්තො.

එත්ථ ව ඔළාරිකෙ වත්ථුස්මිං ඔජා පරිත්තා හොති දුබ්බලා, සුබ්බමෙ බලවතී. තථා හි එකපත්තපුරමිපි යාගුං පිතො මුහුත්තෙනෙව ජිසවිජිතො හොති යංකිඤ්චිදෙව බාදිකුකාමො, සප්පිං පන පසතමත්තං පිච්චවා දිවසං අභොත්තුකාමො හොති. තත්ථ වත්ථු කම්මජනෙජසඩ්ධානං පරිස්සයං විනොදෙති, න පන සක්කොති පාලෙතුං. ඔජා පන පාලෙති, න සක්කොති පරිස්සයං විනොදෙතුං. ද්වෙ පන එකතො හුත්වා පරිස්සයඤ්චෙව විනොදෙත්ති පාලෙත්ති වාති.

එස්සො දුතියොති වක්ඛුසම්පස්සාදි ජබ්බිධොපි එස්සො එතෙසු වතුසු ආහාරෙසු දුතියො ආහාරොති වෙදිතබ්බො. දෙසනානායො එව වෙස, තස්මා ඉමිනා නාම කාරණෙන දුතියො තතියො වාති ඉදමෙත්ථ න ගවෙසිතබ්බං. මනොසඤ්චෙතනාති වෙතනාව වුවිවති. විඤ්ඤාණන්ති විත්තං. ඉති භගවා ඉමස්මිං යානෙ උපාදිණ්ණකඤ්ඤාපාදිණ්ණකවසෙන එකරාසිං කත්වා වත්තාරො ආහාරෙ දස්සෙසි. කබ්බිකාරාහාරො හි උපාදිණ්ණකොපි අත්ථි අනුපාදිණ්ණකොපි, තථා එස්සාදයො. තත්ථ සප්පාදිහි ගිලිතානං මණ්ඩුකාදීනං වසෙන උපාදිණ්ණකකබ්බිකාරාහාරො දට්ඨබ්බො. මණ්ඩුකාදයො හි සප්පාදිහි ගිලිතා අත්තොකුච්ඡිගතාපි කිඤ්චි කාලං ජීවත්තියෙව. තෙ යාව උපාදිණ්ණකපක්ඛෙ තිට්ඨන්ති, තාව ආහාරත්ථං න සාධෙත්ති. භිජ්ජිත්වා පන අනුපාදිණ්ණකපක්ඛෙ ධීතා සාධෙත්ති. තදාපි උපාදිණ්ණකාහාරොති වුවිවත්ති. ඉදං පන ආවරියානං න රුච්චතීති අට්ඨකථායමෙව පටික්ඛිපිත්වා ඉදං වුත්තං – ඉමෙසං සත්තානං බාදන්තානම්පි අබාදන්තානම්පි භුඤ්ජන්තානම්පි අභුඤ්ජන්තානම්පි පටිසන්ධිවත්තෙනෙව සහජාතා කම්මජා ඔජා නාම අත්ථි, සා යාවපි සත්තමා දිවසා පාලෙති, අයමෙව උපාදිණ්ණකකබ්බිකාරාහාරොති වෙදිතබ්බො. තෙභුමකච්ඡාකවසෙන පන උපාදිණ්ණකඑස්සාදයො වෙදිතබ්බා, තෙභුමකකුසලාකුසලකිරියවසෙන අනුපාදිණ්ණකා. ලොකුත්තරා පන රුජ්භිවසෙන කථිතාති.

එත්ථාහ – “යදි පච්චයට්ඨො ආහාරට්ඨො, අථ කස්මා අඤ්ඤෙසුපි සත්තානං පච්චයෙසු විජ්ජමානෙසු ඉමෙයෙව වත්තාරො වුත්තා”ති? වුවිවතෙ – අජ්ඣන්තිකසන්තතියා විසෙසපච්චයත්තා. විසෙසපච්චයො හි කබ්බිකාරාහාරභක්ඛානං සත්තානං රූපකායස්ස කබ්බිකාරො ආහාරො, නාමකායෙ වෙදනාය එස්සො, විඤ්ඤාණස්ස මනොසඤ්චෙතනා, නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං. යථාහ – “සෙයාථාපි, භික්ඛවෙ, අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති, අනාහාරො නො තිට්ඨති (සං. නි. 5.183), තථා එස්සපච්චයා වෙදනා, සඩ්ධාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (සං. නි. 2.1; විහ. 225).

කො පනෙත්ථ ආහාරො කිං ආහරතීති? කබ්බිකාරාහාරො ඔජට්ඨමකරුපාති ආහරති එස්සාහාරො තිස්සො වෙදනා, මනොසඤ්චෙතනාහාරො තයො භවෙ, විඤ්ඤාණාහාරො පටිසන්ධිනාමරූපන්ති.

කථං? කබ්බිකාරාහාරො තාව මුඛෙ යපිතමත්තෙයෙව අට්ඨ රූපාති සමුට්ඨාපෙනි, දන්තවිචුණ්ණිකං පන අජ්ඣොභරියමානං එකෙකං සිත්ථං අට්ඨට්ඨරූපාති සමුට්ඨාපෙනියෙව. එවං කබ්බිකාරාහාරො ඔජට්ඨමකරුපාති ආහරති. එස්සාහාරො පන සුඛවෙදනියො එස්සො උජ්ජජ්ජමානෙයෙව සුඛං වෙදනං ආහරති, දුක්ඛවෙදනියො දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛවෙදනියො අදුක්ඛමසුඛන්ති එවං සබ්බථාපි එස්සාහාරො තිස්සො වෙදනා ආහරති.

මනොසඤ්චෙතනාහාරො කාමහවුපගං කම්මං කාමහවං ආහරති, රූපාරූපහවුපගාති තං තං භවං. එවං සබ්බථාපි මනොසඤ්චෙතනාහාරො තයො භවෙ ආහරති. විඤ්ඤාණාහාරො පන යෙ ව පටිසන්ධික්ඛණෙ තංසම්පයුත්තකා තයො ඛන්ධා, යානි ව තිසන්තතිවසෙන තිංස රූපාති උජ්ජජ්ජන්ති, සහජාතාදිපච්චයනායෙන තානි ආහරතීති වුවිවති. එවං විඤ්ඤාණාහාරො පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතීති. එත්ථ ව “මනොසඤ්චෙතනා තයො භවෙ ආහරති”ති සාසවකුසලාකුසලවෙතනාව වුත්තා. “විඤ්ඤාණං පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරති”ති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව වුත්තං. අවිසෙසෙන පන තංසම්පයුත්තතංසමුට්ඨානධම්මානං ආහරණතොපෙන “ආහාරා”ති වෙදිතබ්බා.

එතෙසු වතුසු ආහාරෙසු කබ්බිකාරාහාරො උපත්ථම්භෙත්තො ආහාරකිච්චං සාධෙති, එස්සො ථුසන්තොයෙව මනොසඤ්චෙතනා ආයුභමානාව, විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව. කථං? කබ්බිකාරාහාරො හි උපත්ථම්භෙත්තොයෙව කායට්ඨපනෙන සත්තානං ධීතියා හොති. කම්මජනිතොපි හි අයං කායො කබ්බිකාරාහාරෙන උපත්ථද්ධො දසපි වස්සානි වස්සසතම්පි යාව ආයුපරිමාණා තිට්ඨති. යථා කිං ? යථා මාතුයා ජනිතොපි දාරකො ධාතියා ථඤ්ඤාදීනි පායෙත්වා පොසියමානො චිරං තිට්ඨති, යථා ව උපත්ථම්භෙන උපත්ථම්භිතං ගෙහං. වුත්තම්පි වෙතං –

“යථා, මහාරාජ, ගෙහෙ පපතන්තෙ අඤ්ඤෙන දාරුනා උපත්ථම්භිතං සත්තං එව තං ගෙහං න පතති. එවමෙව ඛො, මහාරාජ, අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති”ති.

එවං කබ්බිකාරො ආහාරො උපත්ථම්භෙත්තො ආහාරකිච්චං සාධෙති.

එවං සාධෙත්තොපි ව කබ්බිකාරො ආහාරො ද්විත්තං රූපසන්තතීතං පච්චයො හොති ආහාරසමුට්ඨානස්ස ව උපාදිණ්ණකස්ස ව. කම්මජානං අනුපාලකො හුත්වා පච්චයො හොති, ආහාරසමුට්ඨානානං ජනකො හුත්වාති. එස්සො පන සුඛාදිවත්ථුහුතං ආරම්මණං ථුසන්තොයෙව සුඛාදිවෙදනාපවත්තනෙන සත්තානං ධීතියා හොති.

මනොසඤ්චෙනනා කුසලාකුසලකම්මවසෙන ආයුහමානායෙව භවමූලනිප්ථාදනතො සත්තානං ධීනියා හොති.
විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව නාමරූපප්පවත්තනෙන සත්තානං ධීනියා හොතීති.

එවං උපත්ථම්භනාදිවසෙන ආභාරකිච්චං සාධයමානෙසු පනෙනෙසු චත්තාරි භයානි දට්ඨබ්බානි. සෙය්‍යාපීදං – කබලිකාරාභාරෙ නිකන්තියෙව භයං, එස්සෙ උපගමනමෙව, මනොසඤ්චෙනනාය ආයුහනමෙව, විඤ්ඤාණෙ අභිනිපාතොයෙව භයන්ති. කිං කාරණං? කබලිකාරාභාරෙ හි නිකන්තිං කත්වා සීතාදිනං පුරක්ඛතා සත්තා ආභාරත්ථාය මුද්දාගණනාදිකම්මානි කරොන්තා අනප්පකං දුක්ඛං නිගච්ඡන්ති. එකච්චෙව ච ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි වෙජ්ජකම්මාදිකාය අනෙසනාය ආභාරං පරියෙසන්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගාරය්හා හොන්ති, සම්පරායෙපි, “තස්ස සඬ්ඝාටිපි ආදිත්තා සම්පජ්ජලිතා” තිආදිනා ලක්ඛණසංයුත්තෙ (සං. නි. 2.218) චුත්තනයෙන සමණපෙනා හොන්ති. ඉමිනා තාව කාරණෙන කබලිකාරෙ ආභාරෙ නිකන්ති එව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

එස්සං උපගච්ඡන්තාපි එස්සස්සාදිනො පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු දාරාදීසු භණ්ඩෙසු අපරජ්ඣන්ති, තෙ සහ භණ්ඩෙන භණ්ඩසාමිකා ගහෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං වා ඡිත්තදිත්වා සඬ්ඝාතකුටෙ ඡඩ්ඞෙන්ති, රඤ්ඤො වා නිය්‍යාදෙන්ති. තතො තෙ රාජා විවිධා කම්මකාරණා කාරාපෙති. කායස්ස ච හෙදා දුග්ගති තෙසං පාටිකඬ්ඞා හොති. ඉති එස්සස්සාදමූලකං දිට්ඨධම්මිකම්මපි සම්පරායිකම්මපි භයං සබ්බමාගතමෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන එස්සාභාරෙ උපගමනමෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

කුසලාකුසලකම්මායුහනෙ පන තම්මූලකං තීසු භවෙසු භයං සබ්බං ආගතමෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන මනොසඤ්චෙනනාභාරෙ ආයුහනමෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණඤ්ච යස්මිං යස්මිං යානෙ අභිනිපතති, තස්මිං තස්මිං යානෙ පටිසන්ධිනාමරූපං ගහෙත්වාච නිබ්බත්තති. තස්මිඤ්ච නිබ්බත්තෙ සබ්බභයානි නිබ්බත්තානියෙව හොන්ති තම්මූලකත්තාති ඉමිනා කාරණෙන විඤ්ඤාණාභාරෙ අභිනිපාතොයෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

කිංනිදානාතිආදීසු නිදානාදීනි සබ්බානෙව කාරණවෙච්චනානි. කාරණඤ්චි යස්මා එලං නිදෙති, “භන්ද නං ගණ්භං” ති අප්පෙති විය, තස්මා නිදානන්ති චුච්චති. යස්මා තං තතො සමුදෙති ජායති පභවති, තස්මා සමුදයො ජාති පභවොති චුච්චති. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – කිංනිදානං එතෙසන්ති කිංනිදානා. කො සමුදයො එතෙසන්ති කිංසමුදයා. කා ජාති එතෙසන්ති කිංජාතිකා. කො පභවො එතෙසන්ති කිංපභවා. යස්මා පන තෙසං තණ්හා යථාචුත්තෙන අත්ථෙත නිදානඤ්චෙව සමුදයො ච ජාති ච පභවො ච, තස්මා “තණ්හානිදානා” තිආදිමාහ. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බං.

එත්ථ ච ඉමෙ චත්තාරො ආභාරා තණ්හානිදානාති පටිසන්ධිං ආදිං කත්වා අත්තභාවසඬ්ඞාත්තානං ආභාරානං පුරිමතණ්හානං වසෙන නිදානං වෙදිතබ්බං. කථං? පටිසන්ධික්ඛණෙන තාව පරිපුණ්ණායතනානං සත්තානං සත්තසන්තතිවසෙන, සෙසානං තතො උනඋනසන්තතිවසෙන උප්පන්තරූපබ්භන්තරං ජාතා ඔජා අත්ථී, අයං තණ්හානිදානො උපාදිණ්ණකකබලිකාරාභාරො. පටිසන්ධිචිත්තසම්පයුත්තා පන එස්සවෙනනා සයඤ්ච චිත්තං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙ තණ්හානිදානා උපාදිණ්ණක-එස්සමනොසඤ්චෙනනා-විඤ්ඤාණාභාරාති එවං තාව පුරිමතණ්හානිදානා පටිසන්ධිකා ආභාරා. යථා ච පටිසන්ධිකා, එවං තතො පරං පඨමභවඬ්ඞචිත්තක්ඛණාදිනිබ්බත්තාපි වෙදිතබ්බං.

යස්මා පන භගවා න කෙවලං ආභාරානමෙව නිදානං ජානාති, ආභාරනිදානභූතාය තණ්හායපි, තණ්හාය නිදානානං වෙදනාදිනම්මි නිදානං ජානාතියෙව, තස්මා තණ්හා වායං, භික්ඛවෙ, කිංනිදානාතිආදිනා නයෙන වට්ඨං දස්සෙත්වා විච්චටං දස්සෙසි. ඉමස්මිඤ්ච පන යානෙ භගවා අතීතාභිමූඛං දෙසනං කත්වා අතීතෙන වට්ඨං දස්සෙති. කථං? ආභාරවසෙන හි අයං අත්තභාවො ගතීතො.

තණ්හාති ඉමස්සත්තභාවස්ස ජනකං කම්මං, වෙදනාඑස්සසලායතනනාමරූපවිඤ්ඤාණානි යස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා කම්මං ආයුහිනං, තං දස්සෙතුං චුත්තානි, අවිජ්ජාසඬ්ඞාරා තස්සත්තභාවස්ස ජනකං කම්මං. ඉති ද්විසු යානෙසු අත්තභාවො, ද්විසු තස්ස ජනකං කම්මන්ති සඬ්ඞෙපෙන කම්මඤ්චෙව කම්මවිපාකඤ්චාති, ද්වෙපි ධම්මෙ දස්සෙන්නෙන අතීතාභිමූඛං දෙසනං කත්වා අතීතෙන වට්ඨං දස්සිතං.

තත්‍රායං දෙසනා අනාගතස්ස අදස්සිතත්තා අපරිපුණ්ණාති න දට්ඨබ්බං. නයතො පන පරිපුණ්ණාත්ථෙව දට්ඨබ්බං. යථා හි වක්ඛුමා පුරිසො උදකපිටියෙ නිපන්තං සුංසුමාරං දිස්වා තස්ස පරභාගං ඔලොකෙන්තො ගීවං පස්සෙය්‍ය, ඔරතො පිට්ඨී, පරියොසානෙ නඬ්ඟුට්ඨමූලං, හෙට්ඨා කුච්ඡී ඔලොකෙන්තො පන උදකගතං අග්ගනඬ්ඟුට්ඨඤ්චෙව චත්තාරො ච භත්ථපාදෙ න පස්සෙය්‍ය, සො න එත්තාවතා “අපරිපුණ්ණො සුංසුමාරො” ති ගණ්හාති, නයතො පන පරිපුණ්ණාත්ථෙව ගණ්හාති, එවංසම්පදමීදං වෙදිතබ්බං.

උදකපිටියෙ නිපන්තසුංසුමාරො විය හි තෙභූමකවට්ඨං. තීරෙ ධීතො වක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො. තෙන පුරිසෙන උදකපිටියෙ සුංසුමාරස්ස දිට්ඨකාලො විය යොගිනා ආභාරවසෙන ඉමස්සත්තභාවස්ස දිට්ඨකාලො. පරතො

ගිව්‍ය දිව්‍යකාලො විය ඉමස්සත්තභාවස්ස ජනිකාය තණ්හාය දිව්‍යකාලො. පිට්ඨියා දිව්‍යකාලො විය යස්මිං අත්තභාවෙ තණ්හාසංඛාරානං කම්මං කතං, වෙදනාදිවසෙන තස්ස දිව්‍යකාලො. නභිගුට්ඨමූලස්ස දිව්‍යකාලො විය තස්සත්තභාවස්ස ජනකානං අවිජ්ජාසංඛාරානං දිව්‍යකාලො. හෙට්ඨා කුච්ඡිං ඔලොකෙන්තස්ස පන අග්ගනභිගුට්ඨස්ස වෙව චත්තාරො ච හත්ථපාදෙ අදිස්වාපි “අපරිපුණ්ණො සුංසුමාරො”ති අගහෙත්වා නයතො පරිපුණ්ණොත්වෙව ගහණං විය යත්ථ යත්ථ පච්චයවට්ටං පාළියං න ආගතං, තත්ථ තත්ථ “දෙසනා අපරිපුණ්ණො”ති අගහෙත්වා නයතො පරිපුණ්ණොත්වෙව ගහණං වෙදිතබ්බං. තත්ථ ච ආභාරතණ්හානං අන්තරෙ එකො සන්ධි, තණ්හාවෙදනානං අන්තරෙ එකො, විඤ්ඤාණසංඛාරානං අන්තරෙ එකොති එවං තිස්සන්ධිවතුසංඛිඛෙපමෙව වට්ටං දස්සිතන්ති. පඨමං.

2. මොළියඵග්ගනසුත්තවණ්ණනා

12. දුතියෙ සම්භවෙසීතං වා අනුග්ගභායාති ඉමස්මිංයෙව යානෙ භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. කස්මා?

දිට්ඨිගතිකස්ස නිසින්නන්තා. තස්සඤ්චි පරිසති මොළියඵග්ගනො නාම භික්ඛු දිට්ඨිගතිකො නිසින්නො. අථ සත්ථා චිත්තෙසි – “අයං උට්ඨගිත්වා මං පඤ්ඤං පුච්ඡස්සති, අථස්සාහං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති පුච්ඡාය ඔකාසදානත්ථං දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. මොළියඵග්ගනොති මොළීති වූළා වූච්චති. යථාහ –

“ජෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං
වෙහායසං උක්ඛිපි සකාපුඤ්ඤාවො;
රතනවඬිකොට්ටරෙන වාසවො,
සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගති”ති.

සා තස්ස ගිහිකාලෙ මහන්නා අහොසි. තෙනස්ස “මොළියඵග්ගනො”ති සංඛාරා උද්පාදි. පබ්බජිතම්පි නං තෙනෙව නාමෙන සඤ්ජානන්ති. එතදවොචාති දෙසනානුසන්ධිං සංවෙන්තො එතං “කො නු ඛො, හන්තෙ, විඤ්ඤාණාභාරං ආභාරෙති”ති වචනං අවොච. තස්සත්ථො – හන්තෙ, කො නාම සො, යො එතං විඤ්ඤාණාභාරං බාදති වා භුඤ්ජති වාති?

කස්මා පනායං ඉතරෙ තයො ආභාරෙ අපුච්ඡිත්වා ඉමමෙව පුච්ඡති? ජානාමිති ලද්ධියා. සො හි මහන්තෙ පිණ්ඩෙ කත්වාච කබලිකාරාභාරං භුඤ්ජන්තෙ පස්සති, තෙනස්ස නං ජානාමිති ලද්ධි. තිත්තිරවට්ටකමාරකුක්කුටාදයො පන මාතෘසම්ප්ප්පෙන යාපෙන්තෙ දිස්වා “එතෙ ඵස්සාභාරෙන යාපෙන්ති”ති තස්ස ලද්ධි. කච්ඡපා පන අත්තනො උතුසමයෙ මහාසමුද්දතො නික්ඛම්ත්වා සමුද්දතිරෙ වාලිකන්තරෙ අණ්ඩානි යපෙන්වා වාලිකාය පටිච්ඡාදෙන්වා මහාසමුද්දමෙව ඔතරන්ති. තාති මාතෘඅනුස්සරණවසෙන න පුතීති හොන්ති. තාති මනොසඤ්චෙතනාභාරෙන යාපෙන්තිති තස්ස ලද්ධි. කිඤ්චාපි ථෙරස්ස අයං ලද්ධි, න පන එතාය ලද්ධියා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡති. දිට්ඨිගතිකො හි උම්මන්තකසදිසො. යථා උම්මන්තකො පච්ඡිං ගහෙත්වා අන්තරවිට්ඨිං ඔතිණ්ණො ගොමයම්පි පාසාණම්පි ගුථම්පි ඛජ්ජබණ්ඩම්පි තං තං මනාපම්පි අමනාපම්පි ගහෙත්වා පච්ඡියං පක්ඛිපති. එවමෙව දිට්ඨිගතිකො යුත්තම්පි අයුත්තම්පි පුච්ඡති. සො “කස්මා ඉමං පුච්ඡසී”ති න නිග්ගහෙතබ්බො, පුච්ඡිතපුච්ඡිතට්ඨානෙ පන ගහණමෙව නිසෙධෙතබ්බං. තෙනෙව නං භගවා “කස්මා එවං පුච්ඡසී”ති අවත්වා ගිහිතගාහමෙව තස්ස මොවෙතුං නො කල්ලො පඤ්ඤොතිආදිමාහ.

තත්ථ නො කල්ලොති අයුත්තො. ආභාරෙති අහං න වදාමිති අහං කොචි සත්තො වා පුග්ගලො වා ආභාරෙති න වදාමි. ආභාරෙති වාහං වදෙයාන්ති යදි අහං ආභාරෙති වදෙයාං. තත්තස්ස කල්ලො පඤ්ඤොති තස්මිං මයා එවං චුත්තෙ අයං පඤ්ඤො යුත්තො භවෙයා. කිස්ස නු ඛො, හන්තෙ, විඤ්ඤාණාභාරොති, හන්තෙ, අයං විඤ්ඤාණාභාරො කතමස්ස ධම්මස්ස පච්චයොති අත්ථො. තත්ත කල්ලං වෙයාකරණන්ති තස්මිං එවං පුච්ඡිතෙ පඤ්ඤෙ ඉමං වෙයාකරණං යුත්තං “විඤ්ඤාණාභාරො ආයතිං පුනබ්බවාහිතිබ්බත්ති යා පච්චයො”ති. එත්ථ ව විඤ්ඤාණාභාරොති පටිසන්ධිවිත්තං. ආයතිං පුනබ්බවාහිතිබ්බත්ති තෙනෙව විඤ්ඤාණෙන සහුප්පන්නාමරුපං. තස්මිං භූතෙ සති සළායතනන්ති තස්මිං පුනබ්බවාහිතිබ්බත්තිසංඛාරෙන නාමරුපෙ ජාතෙ සති සළායතනං හොතිති අත්ථො.

සළායතනපච්චයා එස්සොති ඉධාපි භගවා උත්තරි පඤ්ඤස්ස ඔකාසං දෙන්තො දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දිට්ඨිගතිකො හි නවපුච්ඡං උප්පාදෙතුං න සක්කොති, නිද්දිට්ඨං නිද්දිට්ඨංයෙව පන ගණිත්වා පුච්ඡති, තෙනස්ස භගවා ඔකාසං අදාසි. අත්ථො පනස්ස සබ්බපදෙසු චුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බො. “කො නු ඛො, හන්තෙ, හවිති”ති කස්මා න පුච්ඡති? දිට්ඨිගතිකස්ස හි සත්තො නාම භූතො නිබ්බත්තොයෙවාති ලද්ධි, තස්මා අත්තනො ලද්ධිවිරුද්ධං ඉදන්ති න පුච්ඡති. අපිච ඉදප්පච්චයා ඉදං ඉදප්පච්චයා ඉදන්ති බහුසු යානෙසු කට්ඨන්තා සඤ්ඤන්ති. උපගතො, තෙනාපි න පුච්ඡති. සත්ථාපි “ඉමස්ස බහුං පුච්ඡන්තස්සාපි තිත්ති නත්ථි, තුච්ඡපුච්ඡමෙව පුච්ඡති”ති ඉතො පට්ඨාය දෙසනං එකාබද්ධං කත්වා දෙසෙසි. ඡන්තං ත්වෙවාති යතො පට්ඨාය දෙසනාරුළුහං, තමෙව ගහෙත්වා දෙසනං විචට්ටෙන්තො එවමාහ. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ විඤ්ඤාණනාමරුපානං අන්තරෙ එකො සන්ධි, වෙදනාතණ්හානං අන්තරෙ එකො, හවජාතිනං අන්තරෙ එකොති. දුතියං.

3. සමභූමිමණසුත්තවණ්ණනා

13. තතියෙ සමභූමිමණසුමානා වානි සච්චානි පටිච්ඡේදකාං අසමත්ථා බාහිරකසමභූමිමණසුමානා. ජරාමරණං නප්පජානන්තිතිආදියු ජරාමරණං න ජානන්ති දුක්ඛසච්චවසෙන , ජරාමරණසමුදයං න ජානන්ති සහ තණ්හාය ජාති ජරාමරණස්ස සමුදයොති සමුදයසච්චවසෙන, ජරාමරණනිරොධං න ජානන්ති නිරොධසච්චවසෙන, පටිපදං න ජානන්ති මග්ගසච්චවසෙන. ජාතිං න ජානන්ති දුක්ඛසච්චවසෙන, ජාතිසමුදයං න ජානන්ති සහ තණ්හාය භවො ජාතිසමුදයොති සමුදයසච්චවසෙන. එවං සහ තණ්හාය සමුදයං යොජෙත්වා සබ්බපදෙසු චතුසච්චවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සාමඤ්ඤත්ථං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං වානි එත්ථ අරියමග්ගො සාමඤ්ඤඤෙවෙව බ්‍රහ්මඤ්ඤඤෙව. උභයත්ථාපි පන අත්ථො නාම අරියඵලං වෙදිතබ්බං. ඉති භගවා ඉමස්මිං සුත්තෙ ඵකාදසසු යානෙසු චත්තාරි සච්චානි කට්ඨිති. තතියං.

4. දුතියසමභූමිමණසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ ඉමෙ ධම්මෙ කතමෙ ධම්මෙති එත්තකං පපඤ්චං කත්වා කථිතං, දෙසනං පටිච්ඡේදකාං සමත්ථානං පුග්ගලානං අප්පිකාසයෙන ඉමෙ ධම්මෙ නප්පජානන්තිතිආදි වුත්තං. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. චතුත්ථං.

5. කච්චානගොත්තසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ සමමාදිට්ඨි සමමාදිට්ඨිති යං පණ්ඩිතා දෙවමනුස්සා තෙසු තෙසු යානෙසු සමමාදස්සනං වදන්ති, සබ්බමිපි තං ද්විති පදෙහි සබ්බිපිත්වා පුච්ඡති. ද්වියනිස්සිතොති ද්වෙ කොට්ඨාසෙ නිස්සිතො. යෙහුයොනානි ඉමිනා යට්ඨෙත්වා අරියපුග්ගලෙ සෙසමභාජනං දස්සෙති. අත්ථිතන්ති සස්සනං. නත්ථිතන්ති උච්ඡේදං. ලොකසමුදයන්ති ලොකො නාම සඬ්ඛාරලොකො, තස්ස නිබ්බන්ති. සමමප්පඤ්ඤාය පස්සතොති සමමාපඤ්ඤා නාම සච්ඡස්සනා මග්ගපඤ්ඤා, තාය පස්සන්තස්සානි අත්ථො. යා ලොකෙ නත්ථිතානි සඬ්ඛාරලොකෙ නිබ්බන්තෙසු ධම්මෙසු පඤ්ඤායන්තෙස්වෙව යා නත්ථිති උච්ඡේදදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, සා න භොතිති අත්ථො. ලොකනිරොධන්ති සඬ්ඛාරානං භඩ්ගං. යා ලොකෙ අත්ථිතානි සඬ්ඛාරලොකෙ භිජ්ජමානෙසු ධම්මෙසු පඤ්ඤායන්තෙස්වෙව යා අත්ථිති සස්සනදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය , සා න භොතිති අත්ථො.

අපිව ලොකසමුදයන්ති අනුලොමපච්චයාකාරං. ලොකනිරොධන්ති පටිලොමපච්චයාකාරං. ලොකනිස්සයෙ පස්සන්තස්සාපි හි පච්චයානං අනුච්ඡේදෙන පච්චයුප්පන්තස්ස අනුච්ඡේදං පස්සතො යා නත්ථිති උච්ඡේදදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, සා න භොති. පච්චයනිරොධං පස්සන්තස්සාපි පච්චයනිරොධෙන පච්චයුප්පන්තනිරොධං පස්සතො යා අත්ථිති සස්සනදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, සා න භොතිති අයමිපෙත්ථ අත්ථො.

උපයුපාදානාහිනිවෙසවිනිබන්ධොති උපයෙහි ව උපාදානෙහි ව අහිනිවෙසෙහි ව විනිබන්ධො. තත්ථ උපයානි ද්වෙ උපයා තණ්හුපයො ව දිට්ඨිපයො ව. උපාදානාදියුපි එසෙව නයො. තණ්හාදිට්ඨියො හි යස්මා අහං මමන්තිආදිහි ආකාරෙහි තෙහුමකධම්මෙ උපෙත්ති උපගච්ඡන්ති, තස්මා උපයානි වුවචන්ති. යස්මා පන තෙ ධම්මෙ උපාදියන්ති වෙව අහිනිවිසන්ති ව, තස්මා උපාදානානි ව අහිනිවෙසානි ව වුවචන්ති. තාහි වායං ලොකො විනිබන්ධො. තෙනාහ “උපයුපාදානාහිනිවෙසවිනිබන්ධො”ති.

තඤ්චායන්ති තඤ්ච උපයුපාදානං අයං අරියසාවකො. වෙනසො අධිට්ඨානන්ති විත්තස්ස පතිට්ඨානභූතං. අහිනිවෙසානුසයන්ති අහිනිවෙසභූතඤ්ච අනුසයභූතඤ්ච. තණ්හාදිට්ඨියු හි අකුසලචිත්තං පතිට්ඨානි, තා ව තස්මිං අහිනිවිසන්ති වෙව අනුසෙත්ති ව, තස්මා තදුභයං වෙනසො අධිට්ඨානං අහිනිවෙසානුසයන්ති ව ආහ. න උපෙතීති න උපගච්ඡති. න උපාදියතීති න ගණ්හාති. තාධිට්ඨානීති න අධිට්ඨානි, කිත්ති? අත්තා මෙති. දුක්ඛමෙවානි පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධමත්තමෙව. න කඬ්ඛතීති “දුක්ඛමෙව උප්පජ්ජති, දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, න අඤ්ඤො එත්ථ සත්තො නාම අත්ථි”ති කඬ්ඛං න කරොති. න විච්ඡිච්ඡතීති න විච්ඡිච්ඡං උප්පාදෙති.

අපරප්පච්චයානි න පරප්පච්චයෙන, අඤ්ඤස්ස අපත්තියායෙන්වා අත්තපච්චක්ඛඤාණමෙවස්ස එත්ථ භොතිති. එත්තාවතා බො, කච්චාන, සමමාදිට්ඨි භොතිති එවං සත්තසඤ්ඤාය පහිනන්තා එත්තකෙන සමමාදස්සනං නාම භොතිති මිස්සකසමමාදිට්ඨිං ආහ. අයමෙකො අත්තොති එස එකො නිකුටන්තො ලාමකන්තො පයිමකං සස්සනං. අයං දුතියොති එස දුතියො සබ්බං නත්ථිති උප්පජ්ජනකදිට්ඨිසඬ්ඛානො නිකුටන්තො ලාමකන්තො දුතියකො උච්ඡේදොති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවානි. පඤ්චමං.

6. ධම්මකථිකසුත්තවණ්ණනා

16. ඡට්ඨෙය නිබ්බිදායානි නිබ්බන්දනත්ථාය. විරාගායානි විරජ්ජනත්ථාය. නිරොධායානි නිරුජ්ඣනත්ථාය. පටිපන්නො භොතිති එත්ථ සීලතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගා පටිපන්නොති වෙදිතබ්බො.

ධම්මානුධම්මජපටිපත්තොති ලොකුත්තරස්ස නිබ්බානධම්මස්ස අනුධම්මභූතං පටිපදං පටිපත්තො. අනුධම්මභූතන්ති අනුරූපසභාවභූතං. නිබ්බිදා විරාගා නිරොධාති නිබ්බිදාය වෙව විරාගෙන ව නිරොධෙන ව. අනුපාදා විමුක්තොති චතුභි උපාදානෙහි කිඤ්චි ධම්මං අනුපාදිශිත්වා විමුක්තො. දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තොති දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තො. අලං වචනායාති, එවං වත්තබ්බතං අරහති, යුත්තො අනුච්ඡවිකොති අත්ථො . එවමෙත්ථ එකෙන නයෙන ධම්මකපිකස්ස පුච්ඡා කපිතා, ද්විති නං විසෙසෙත්වා සෙක්ඛාසෙක්ඛභූමියො නිද්දිට්ඨාති. ඡට්ඨං.

7. අවෙලකස්සපසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ අවෙලො කස්සපොති ලිඬගෙන අවෙලො නිච්චෙලො, නාමෙන කස්සපො. දුරතොවාති මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන පරිවුතං ආගච්ඡන්තං දුරතො එව අද්දස. කිඤ්චිදෙව දෙසන්ති කිඤ්චිදෙව කාරණං. ඔකාසන්ති පඤ්ඤාකරණස්ස බණං කාලං. අන්තරසරන්ති “න පල්ලත්ථිකාය අන්තරසරෙ නිසිදිස්සාමි”ති එත්ථ අන්තොනිවෙසනං අන්තරසරං. “ඔක්ඛිත්තවක්ඛු අන්තරසරෙ ගමිස්සාමි”ති එත්ථ ඉන්දබ්බිලතො පට්ඨාය අන්තොගාමො. ඉධාපි අයමෙව අධිජ්ජෙතො. යදාකඬබ්බිති යං ඉච්ඡයි.

කස්මා පන භගවා කට්ඨකාමො යාවතති යං පටික්ඛිපිති? ගාරවජනනත්ථං. දිට්ඨිගතිකා හි බිජ්ජං කපියමානෙ ගාරවං න කරොන්ති, “සමණං ගොතමං උපසඬ්ඝිතමිති පුච්ඡිතමිති සුකරං, පුච්ඡිතමත්තෙයෙව කට්ඨති”ති වචනමිති න සද්දහන්ති. ද්වෙ තයො වාරෙ පටික්ඛිත්තෙ පන ගාරවං කරොන්ති, “සමණං ගොතමං උපසඬ්ඝිතමිති පඤ්ඤා පුච්ඡිතමිති දුක්කර”න්ති යාවතති යං යාවතෙ කපියමානං සුස්සුසන්ති සද්දහන්ති. ඉති භගවා “අයං සුස්සුසිස්සති සද්දහිස්සති”ති යාවතති යං යාවාපෙත්වා කට්ඨයි. අපිව යථා භික්ඛකො තෙලං වා ඵාණිතං වා පවන්තො මුදුපාකබරපාකානං පාකකාලං ආගමයමානො පාකකාලං අනතික්කමිත්වා ව ඔතාරොති. එවං භගවා සත්තානං ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො “එත්තකෙන කාලෙන ඉමස්ස ඤාණං පරිපාකං ගමිස්සති”ති ඤත්වා යාවතති යං යාවාපෙයි.

මා හෙවං, කස්සපාති, කස්සප, මා එවං භණි. සයංකතං දුක්ඛන්ති හි වත්තුං න වට්ටති, අත්තා නාම කොචි දුක්ඛස්ස කාරකො නත්ථිති දිපෙති. පරතොපි එසෙව නයො. අධිච්චසමුප්පන්නන්ති අකාරණෙන යදිච්ඡාය උජ්ජන්තං. ඉති පුට්ඨො සමානොති කස්මා එවමාහ? එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං ‘සයංකතං දුක්ඛ’න්ති ආදිනා පුට්ඨො ‘මා හෙව’න්ති වදති, ‘නත්ථි’ති පුට්ඨො ‘අත්ථි’ති වදති. ‘භවං ගොතමො දුක්ඛං න ජානාති න පස්සති’ති පුට්ඨො ‘ජානාමි බවාහ’න්ති වදති. කිඤ්චි නු බො මයා විරජ්ඣිත්වා පුච්ඡිතො”ති මූලතො පට්ඨාය අත්තතො පුච්ඡමෙව සොධෙත්තො එවමාහ. ආචික්ඛතු ව මෙ, හන්තෙ, භගවාති ඉධ සත්ථරි සඤ්ජානගාරවො “භව”න්ති අවත්වා “භගවා”ති වදති.

සො කරොතිති ආදි, “සයංකතං දුක්ඛ”න්ති ලද්ධියා පටිසෙධනත්ථං වුත්තං. එත්ථ ව සතොති ඉදං භූමිමත්ථෙ සාමිවචනං, තස්මා එවමත්ථො දට්ඨබ්බො – සො කරොති සො පටිසංවෙදියතිති බො, කස්සප, ආදිමිහියෙව එවං සති පච්ඡා සයංකතං දුක්ඛන්ති අයං ලද්ධි හොති. එත්ථ ව දුක්ඛන්ති වට්ටදුක්ඛං අධිජ්ජෙතං. ඉති වදන්ති එකස්ස පුරිමෙන ආදිසද්දෙන අනන්තරෙන ව සස්සතසද්දෙන සම්බන්ධො හොති. “දිපෙති ගණ්හාති”ති අයං පනෙත්ථ පාඨසෙසො. ඉදඤ්චි වුත්තං හොති – ඉති එවං වදන්තො ආදිතොව සස්සතං දිපෙති, සස්සතං ගණ්හාති. කස්මා? තස්ස හි තං දස්සනං එතං පරෙති, කාරකඤ්ච වෙදකඤ්ච එකමෙව ගණ්හන්තං එතං සස්සතං උපගච්ඡතිති අත්ථො.

අඤ්ඤො කරොතිති ආදි පන “පරංකතං දුක්ඛ”න්ති ලද්ධියා පටිසෙධනත්ථං වුත්තං. “ආදිතො සතො”ති ඉදං පන ඉධාපි ආහරිතබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – අඤ්ඤො කරොති අඤ්ඤො පටිසංවෙදියතිති බො පන, කස්සප, ආදිමිහියෙව එවං සති, පච්ඡා “කාරකො ඉධෙව උච්ඡිජ්ජති, තෙන කතං අඤ්ඤො පටිසංවෙදියති”ති එවං උජ්ජන්තාය උච්ඡෙදදිට්ඨියා සද්ධිං සම්පයුත්තාය වෙදනාය අභිතුන්නස්ස විද්ධස්ස සතො “පරංකතං දුක්ඛ”න්ති අයං ලද්ධි හොතිති. ඉති වදන්ති ආදි වුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. තත්ත්වං යොජනා – එවඤ්ච වදන්තො ආදිතොව උච්ඡෙදං දිපෙති, උච්ඡෙදං ගණ්හාති. කස්මා? තස්ස හි තං දස්සනං එතං පරෙති, එතං උච්ඡෙදං උපගච්ඡතිති අත්ථො.

එතෙ තෙති යෙ සස්සතච්ඡෙදසඬ්ඝාතෙ උභො අන්තෙ (අනුපගම්ම තථාගතො ධම්මං දෙසෙති, එතෙ තෙ, කස්සප, උභො අන්තෙ) අනුපගම්ම පභාය අනල්ලිශිත්වා මජ්ඣිකා තථාගතො ධම්මං දෙසෙති, මජ්ඣිකාය පටිපදාය ධීතො දෙසෙතිති අත්ථො. කතරං ධම්මන්ති වෙ? යදිදං අච්ඡාපවචයා සඬ්ඝාරාති. එත්ථ හි කාරණතො එලං, කාරණාරොධෙන වස්ස නිරොධො දීපිතො, න කොචි කාරකො වා වෙදකො වා නිද්දිට්ඨො. එත්තාවතා සෙසපඤ්ඤා පටිසෙධිතා හොන්ති. උභො අන්තෙ අනුපගම්මාති ඉමිනා හි තතිසපඤ්ඤා පටික්ඛිත්තො. අච්ඡාපවචයා සඬ්ඝාරාති ඉමිනා අධිච්චසමුප්පන්නා වෙව අජානනඤ්ච පටික්ඛිත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ලභෙය්ගන්ති ඉදං සො භගවතො සන්තිකෙ භික්ඛුභාවං පත්ථයමානො ආහ. අථ භගවා යොනෙන බන්ධකෙ තිත්ථිපරිවාසො (මහාව. 86) පඤ්ඤත්තො, යං අඤ්ඤතිත්ථිපුබ්බො සාමණෙරභූමියං ධීතො “අහං, හන්තෙ, ඉත්ථන්තාමො අඤ්ඤතිත්ථිපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඬ්ඛාමි උපසම්පදං. ස්වාහං, හන්තෙ, සඬ්ඝං වත්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාවාමි”ති ආදිනා නයෙන සමාදිශිත්වා පරිවසති, තං සන්ධාය යො බො, කස්සප, අඤ්ඤතිත්ථිපුබ්බොති ආදිමාහ. තත්ථ පබ්බජ්ජන්ති වචනසිලිට්ඨතාවසෙන වුත්තං. අපරිවසිත්වායෙව හි පබ්බජ්ජං

ලහති. උපසම්පදන්ටීකෙන පන නාතිකාලෙන ගාමප්පවෙසනාදීනි අට්ඨ වත්තානි පුරන්තෙන පරිවසිතබ්බං. ආරද්ධවිත්තානි අට්ඨවත්තපුරණෙන තුට්ඨවිත්තා. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පනෙස නිත්ථියපරිවාසො සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය පබ්බජ්ජක්ඛන්ධකවණ්ණනායං (මහාව. අට්ඨ. 86) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අපිව මයානි අයමෙත්ථ පායො, අඤ්ඤත්ථ පන “අපිව මෙත්ථා”ති. පුග්ගලවෙමත්තකා විදිතානි පුග්ගලනානත්තං විදිතං. “අයං පුග්ගලො පරිවාසාරහො, අයං න පරිවාසාරහො”ති ඉදං මය්හං පාකටන්ති දස්සෙති. තතො කස්සපො චිත්තෙසි – “අහො අච්ඡරියං බුද්ධසාසනං, යත්ථ එවං සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා යුත්තමෙව ගණ්හන්ති, අයුත්තං ඡඩ්ඛෙන්ති”ති. තතො සුට්ඨුතරං පබ්බජ්ජාය සඤ්ජාතුස්සාහො සවෙ, හන්තෙතිආදිමාහ. අථ හගවා තස්ස තිබ්බච්ඡන්දනං විදිත්වා “න කස්සපො පරිවාසං අරහති”ති අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ, භික්ඛු, කස්සපං නභාපෙන්වා පබ්බාපෙන්වා ආනෙහි”ති. සො තථා කත්වා තං පබ්බාපෙන්වා හගවතො සන්තිකං අගමාසි. හගවා ගණෙනිසිදිත්වා උපසම්පාදෙසි. තෙන චුත්තං අලත්ථ බො අවෙලො කස්සපො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදන්ති. අචිරුපසම්පන්නොතිආදි සෙසං බ්‍රාහ්මණසංයුත්තෙ (සං. නි. 1.187) චුත්තමෙවාති. සත්තමං.

8. තිම්බරුකසුත්තවණ්ණනා

18. අට්ඨමෙ සා වෙදනාතිආදි “සයංකතං සුබද්ධක්ඛ”න්ති ලද්ධියා නිසෙධනත්ථං චුත්තං. එත්ථාපි සතොති භුම්මත්ථෙයෙව සාමීවචනං. තත්‍රායං අත්ථදීපනා – “සා වෙදනා, සො වෙදියති”ති බො, තිම්බරුක, ආදිමිහියෙව එවං සති “සයංකතං සුබද්ධක්ඛ”න්ති අයං ලද්ධිං හොති. එවඤ්ඤි සති වෙදනාය එව වෙදනා කතා හොති. එවඤ්ඤි වදන්තො ඉමිස්සා වෙදනාය පුබ්බෙපි අත්ථිතං අනුජානාති, සස්සතං දීපෙති සස්සතං ගණ්හාති. කස්මා? තස්ස හි තං දස්සනං එතං පරෙති, එතං සස්සතං උපගච්ඡතිති අත්ථො. පුරිමඤ්ඤි අත්ථං සන්ධායෙවෙතං හගවතා චුත්තං භවිස්සති, තස්මා අට්ඨකථායං තං යොජෙත්ථාවස්ස අත්ථො දීපිතො. එවම්පාහං න වදාමිති අහං “සා වෙදනා, සො වෙදියති”ති එවම්පි න වදාමි. “සයංකතං සුබද්ධක්ඛ”න්ති එවම්පි න වදාමිති අත්ථො.

අඤ්ඤා වෙදනාතිආදි “පරංකතං සුබද්ධක්ඛ”න්ති ලද්ධියා පටිසෙධනත්ථං චුත්තං. ඉධාපි අයං අත්ථයොජනා – “අඤ්ඤා වෙදනා අඤ්ඤො වෙදියති”ති බො, තිම්බරුක, ආදිමිහියෙව එවං සති පච්ඡා යා පුරිමපක්ඛෙ කාරකවෙදනා, සා උච්ඡින්නා. තාය පන කතං අඤ්ඤො වෙදියතිති එවං උප්පන්නාය උච්ඡෙදදිට්ඨියා සද්ධිං සම්පයුත්තාය වෙදනාය අභිතුන්තස්ස සතො “පරංකතං සුබද්ධක්ඛ”න්ති අයං ලද්ධිං හොති. එවඤ්ඤි වදන්තො කාරකො උච්ඡින්නො, අඤ්ඤෙන පටිසන්ධි ගහිතාති උච්ඡෙදං දීපෙති, උච්ඡෙදං ගණ්හාති. කස්මා? තස්ස හි තං දස්සනං එතං පරෙති, එතං උච්ඡෙදං උපගච්ඡතිති අත්ථො. ඉධාපි හි ඉමානි පදානි අට්ඨකථායං ආහරිත්වා යොජිතානෙව. ඉමස්මිං සුත්තෙ වෙදනාසුබද්ධක්ඛං කථිතං. තඤ්ඤි බො විපාකසුබද්ධක්ඛමෙව වට්ටතිති චුත්තං. අට්ඨමං.

9. බාලපණ්ඩිතසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ අච්ඡානිවරණස්සානි අච්ඡාය නිවාරිතස්ස. එවමයං කායො සමුදාගතොති එවං අච්ඡාය නිවාරිතත්තා තණ්හාය ව සම්පයුත්තත්තායෙව අයං කායො නිබ්බන්තො. අයඤ්ඤෙව කායොති අයඤ්ඤස්ස අත්තනො සච්ඤ්ඤාණකො කායො. බහිද්ධා ව නාමරූපන්ති බහිද්ධා ව පරෙසං සච්ඤ්ඤාණකො කායො. අත්තනො ව පරස්ස ව පඤ්චහි බන්ධෙහි ඡති ආයතනෙහි වාපි අයං අත්ථො දීපෙතබ්බොව. ඉත්ථෙතං ද්වයන්ති එවමෙතං ද්වයං. ද්වයං පටිච්ච එස්සොති අඤ්ඤත්ථ වක්ඛුරුපාදීනි ද්වයානි පටිච්ච වක්ඛුසම්මස්සාදයො චුත්තා, ඉධ පන අප්ඤ්ඤානිකාබ්බරානි ආයතනානි. මහාද්වයං නාම කිරෙතං. සලෙවායතනානි සලෙව එස්සායතනානි එස්සකාරණානි. යෙහි චුට්ඨොති යෙහි කාරණභූතෙහි ආයතනෙහි උප්පන්නොන එස්සෙන චුට්ඨො. අඤ්ඤතරෙතානි එත්ථ පරිපුණ්ණවසෙන අඤ්ඤතරතා වෙදිතබ්බො. තත්‍රානි තස්මිං බාලපණ්ඩිතානං කායනිබ්බන්තනාදිමිහි. කො අධිප්පයායොති කො අධිකපයොගො.

හගවංමුලකානි හගවා මූලං එතෙසන්ති හගවංමුලකා. ඉදං චුත්තං හොති – ඉමෙ, හන්තෙ, අම්භාකං ධම්මා පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙන උප්පාදිතා, තස්මිං පරිනිබ්බුතෙ එකං බුද්ධන්තරං අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙ ධම්මෙ උප්පාදෙතුං සමත්ථො නාම නාහොසි, හගවතා පන නො ඉමෙ ධම්මා උප්පාදිතා. හගවන්තඤ්ඤි නිස්සාය මයං ඉමෙ ධම්මෙ ආජානාම පටිච්ඡ්ඤාමාති එවං හගවංමුලකා නො, හන්තෙ, ධම්මාති. හගවංනෙත්තිකානි හගවා හි ධම්මානං නෙතා විනෙතා අනුනෙතා, යථාසභාවතො පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගහෙත්වා දස්සෙතාති ධම්මා හගවංනෙත්තිකා නාම හොන්ති. හගවංපටිසරණානි චතුභුමකධම්මා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස ආපාථං ආගච්ඡමානා හගවති පටිසරන්ති නාමාති හගවංපටිසරණා. පටිසරන්තිති සමොසරන්ති. අපිව මහාබොධිමණ්ඩෙ නිසින්තස්ස හගවතො පටිවෙධවසෙන එස්සො ආගච්ඡති “අහං හගවා කින්තාමො”ති? ත්ථං චුසනට්ඨෙන එස්සො නාම. වෙදනා, සඤ්ඤා, සඬබ්බාරා, විඤ්ඤාණං ආගච්ඡති “අහං හගවා කින්තාම”න්ති, ත්ථං විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණං නාමාති එවං චතුභුමකධම්මානං යථාසභාවතො පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගණ්හන්තො හගවා ධම්මෙ පටිසරන්ති හගවංපටිසරණා. හගවන්තංයෙව පටිභාතුති හගවතොව එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො උපට්ඨාතු, තුම්භෙයෙව නො කට්ඨෙත්වා දෙථාති අත්ථො.

සා වෙව අවිජ්ජාති එත්ථ කිඤ්චාපි සා අවිජ්ජා ව තණ්හා ව කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිං ආකඩ්ඪිත්වා නිරුද්ධා, යථා පන අජ්ජාපි යං භියොගා හෙසජ්ජං පීතං, තදෙව භොජනං භුඤ්ජාති සරික්ඛකත්තෙන තදෙවාති වුව්වති, එවම්ධාපි සා වෙව අවිජ්ජා සා ව තණ්හාති ඉදම්පි සරික්ඛකත්තෙන වුත්තං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. දුක්ඛක්ඛයායාති වට්ඨක්ඛස්ස බයත්ථාය. කායුපගො භොතීති අඤ්ඤං පටිසන්ධිකායං උපගන්තා භොති. යදිදං බ්‍රහ්මවරියවාසොති යො අයං මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසො, අයං බාලතො පණ්ඩිතස්ස විසෙසොති දස්සෙති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බොපි සපටිසන්ධිකො පුපුජ්ජනො “බාලො”ති, අප්පටිසන්ධිකො බිණ්ණාසවො “පණ්ඩිතො”ති වුත්තො. සොතාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිනො පන “පණ්ඩිතා”ති වා “බාලා”ති වා න වත්තබ්බා, භජමානා පන පණ්ඩිතපක්ඛං භජන්ති. නවමං.

10. පච්චයසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ පට්ඨවසමුප්පාදඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි පට්ඨවසමුප්පන්නෙ ව ධම්මෙති සත්ථා ඉමස්මිං සුත්තෙ පච්චයෙ ව පච්චයනිබ්බත්තෙ ව සභාවධම්මෙ දෙසෙස්සාමිති උභයං ආරභි. උප්පාදා වා තථාගතානන්ති තථාගතානං උප්පාදෙපි, බුද්ධෙසු උප්පන්නෙසු අනුප්පන්නෙසුපි ජාතිපච්චයා ජරාමරණං, ජාතියෙව ජරාමරණස්ස පච්චයො. ධීතාව සා ධාතුති ධීතොව සො පච්චයසභාවො, න කදාව ජාති ජරාමරණස්ස පච්චයො න භොති. ධම්මට්ඨිතතා ධම්මනියාමතාති ඉමෙහිපි ද්විති පච්චයමෙව කථෙති. පච්චයෙන හි පච්චයුප්පන්නා ධම්මා තිට්ඨන්ති, තස්මා පච්චයොව “ධම්මට්ඨිතතා”ති වුව්වති. පච්චයො ධම්මෙ නියමෙති, තස්මා “ධම්මනියාමතා”ති වුව්වති. ඉදප්පච්චයතාති ඉමෙසං ජරාමරණාදීනං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයාව ඉදප්පච්චයනා. තන්ති තං පච්චයං. අභිසම්බුජ්ඣන්ති ඤාණෙන අභිසම්බුජ්ඣන්ති. අභිසමෙතිති ඤාණෙන අභිසමාගච්ඡති. ආවික්ඛන්ති කථෙති. දෙසෙතිති දස්සෙති. පඤ්ඤාපෙතිති ජානාපෙති. පට්ඨපෙතිති ඤාණමුඛෙ යපෙති. විවරන්ති විවරත්වා දස්සෙති. විභජන්ති විභාගතො දස්සෙති. උත්තානීකරොතිති පාකටං කරොති. පස්සථාති වාහාති පස්සට් ඉති ව වදති. කින්නි? ජාතිපච්චයා, භික්ඛවෙ, ජරාමරණන්තිආදි.

ඉති බො, භික්ඛවෙති එවං බො, භික්ඛවෙ. යා තත්‍රාති යා තෙසු “ජාතිපච්චයා ජරාමරණං”න්තිආදියු. තථතාතිආදීනි පච්චයාකාරස්සෙව වෙව්වනානි. සො තෙහි තෙහි පච්චයෙහි අනුනාධිකෙහෙව තස්ස තස්ස ධම්මස්ස සම්භවතො තථතාති, සාමග්ගිං උපගතෙසු පච්චයෙසු මුහුත්තම්පි තතො නිබ්බත්තානං ධම්මානං අසම්භවාභාවතො අවිතථතාති, අඤ්ඤධම්මපච්චයෙහි අඤ්ඤධම්මානුප්පන්නිතො අනඤ්ඤථතාති, ජරාමරණාදීනං පච්චයතො වා පච්චයසමුහතො වා ඉදප්පච්චයතාති වුත්තො. තත්‍රායං වචනත්ථො – ඉමෙසං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයනා, ඉදප්පච්චයානං වා සමුහො ඉදප්පච්චයනා. ලක්ඛණං පනෙත්ථ සද්දසත්ථතො වෙදිතබ්බං.

අනිච්චන්ති හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චං. එත්ථ ව අනිච්චන්ති න ජරාමරණං අනිච්චං, අනිච්චසභාවානං පන බන්ධානං ජරාමරණත්තා අනිච්චං නාම ජාතං. සබ්බකාදියුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව සබ්බතන්ති පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතං. පට්ඨවසමුප්පන්නන්ති පච්චයෙ නිස්සාය උප්පන්නං. බයධම්මන්ති බයසභාවං. වයධම්මන්ති විගච්ඡනකසභාවං. විරාගධම්මන්ති විරජ්ජනකසභාවං. නිරොධධම්මන්ති නිරුජ්ඣනකසභාවං. ජාතියාපි වුත්තනයෙනෙව අනිච්චතා වෙදිතබ්බා. ජනකපච්චයානං වා කිච්චානුභාවක්ඛණෙ දිට්ඨත්තා එකෙන පරියායෙනෙත්ථ අනිච්චාතිආදීනි යුජ්ජන්තියෙව. භවාදයො අනිච්චාදිසභාවායෙව.

සම්මප්පඤ්ඤායාති සවිපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය. පුබ්බත්තන්ති පුරිමං අතීතන්ති අත්ථො. අභොසිං නු බොතිආදියු “අභොසිං නු බො නනු බො”ති සස්සනාකාරඤ්ච අධිච්චසමුප්පන්නිආකාරඤ්ච නිස්සාය අතීතෙ අත්තතො විජ්ජමානතඤ්ච අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬ්ඛති. කිං කාරණන්ති න වත්තබ්බං, උම්මත්තකො විය බාලපුපුජ්ජනො යථා වා තථා වා පවත්තති. කිං නු බො අභොසින්නි ජාතිලිඬ්භූපපන්නියො නිස්සාය “බත්තියො නු බො අභොසිං, බ්‍රාහ්මණවෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං අඤ්ඤතරො”ති කඬ්ඛති. කථං නු බොති සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය “දිසො නු බො අභොසිං රස්සඔදාතකණ්ඨපමාණිකඅප්පමාණිකාදීනං අඤ්ඤතරො”ති කඬ්ඛති. කෙච් පන “ඉස්සරනිම්මානාදීනි නිස්සාය ‘කෙන නු බො කාරණෙන අභොසි’න්ති හෙතුතො කඬ්ඛති”ති වදන්ති. කිං හුත්වා කිං අභොසින්නි ජාතිආදීනි නිස්සාය “බත්තියො හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණො අභොසිං...පෙ.... දෙවො හුත්වා මනුස්සො”ති අත්තතො පරම්පරං කඬ්ඛති. සබ්බත්ථෙව පන අද්ධානන්ති කාලාධිවචනමෙතං. අපරත්තන්ති අනාගතං අත්තං. භවිස්සාමි නු බො නනු බොති සස්සනාකාරඤ්ච උච්ඡේදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තතො විජ්ජමානතඤ්ච අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬ්ඛති. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයමෙව.

එතරහි වා පච්චුප්පන්නං අද්ධානන්ති ඉදානි වා පටිසන්ධිමාදිං කත්වා වුතිපරියන්තං සබ්බම්පි වත්තමානකාලං ගහෙත්වා. අප්ඤ්ඤානං කථංකථී භවිස්සතිති අත්තතො බන්ධෙසු විචිකිච්ඡි භවිස්සති. අභං නු බොස්මිති අත්තතො අත්ථිභාවං කඬ්ඛති. යුත්තං පනෙතන්ති? යුත්තං අයුත්තන්ති කා එත්ථ විත්තා. අපිවෙත්ථ ඉදං වත්ථුම්පි උදාහරන්ති – වුළුමානාය කිර පුත්තො මුණ්ඩො, මහාමානාය පුත්තො අමුණ්ඩො, තං පුත්තං මුණ්ඩෙසු, සො උට්ඨාය “අභං නු බො වුළුමානාය පුත්තො”ති විත්තෙසි. එවං අභං නු බොස්මිති කඬ්ඛා භොති. නො නු බොස්මිති අත්තතො තත්ථිභාවං කඬ්ඛති. තත්‍රාපි ඉදං වත්ථු – එකො කිර මච්ඡෙ ගණ්හන්තො උදකෙ විරට්ඨානෙන සිතිභූතං අත්තතො උරුං

මව්පොති වින්තෙත්වා පහරි. අපරො සුසානපස්සෙ ඛේතං රක්ඛන්තො භීතො සඬකුටිතො සයි, සො පටිබුජ්ඣන්ත්වා අත්තනො ජණ්ණකානි ද්වෙ යක්ඛානි වින්තෙත්වා පහරි. එවං නො නු බොස්මීති කඬබති.

කිං නු බොස්මීති බත්තියොව සමානො අත්තනො බත්තියභාවං කඬබති. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. දෙවො පන සමානො දෙවභාවං අජානන්තො නාම නත්ථි, සොපි පන “අහං රුපී නු බො අරුපී නු බො”තිආදිනා නයෙන කඬබති. බත්තියාදයො කස්මා න ජානන්තීති වෙ? අපච්චක්ඛා තෙසං තත්ථ තත්ථ කුලෙ උප්පත්ති. ගහට්ඨාපි ව පොත්ථලිකාදයො පබ්බජිතසඤ්ඤිතො, පබ්බජිතාපි “කුප්පං නු බො මෙ කම්ම”න්තිආදිනා නයෙන ගහට්ඨසඤ්ඤිතො. මනුස්සාපි ව රාජානො විය අත්තනි දෙවසඤ්ඤිතො හොන්ති. කථං නු බොස්මීති චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤිතත්ථ අබ්භන්තරෙ ජීවො නාම අත්ථිති ගහෙන්වා තස්ස සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය “දිසො නු බොස්මි රස්සවතුරස්සජලංසඅට්ඨංසසොළසංසාදිනං අඤ්ඤතරප්පකාරො”ති කඬබන්තො කථං නු බොස්මීති? කඬබතිති වෙදිතබ්බො. සරීරසණ්ඨානං පන පච්චුප්පන්තං අජානන්තො නාම නත්ථි. කුතො ආගතො සො කුභිං ගාමී භවිස්සතීති අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨානං කඬබන්තො එවං කඬබති. අරියසාවකස්සාති ඉධ සොතාපන්තො අධිප්පෙනො, ඉතරෙපි පන තයො අචාරිතායෙවාති. දසමං.

ආභාරවග්ගො දුතියො.

3. දසබලවග්ගො

1. දසබලසුත්තවණ්ණනා

21. දසබලවග්ගස්ස පයමං දුතියස්සෙව සඬබෙපො.

2. දුතියදසබලසුත්තවණ්ණනා

22. දුතියං ගභවතා අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයස්ස වසෙන චුත්තං. තත්ථ දසබලසමන්තාගතොති දසහි බලෙහි සමන්තාගතො. බලඤ්ච නාමෙතං දුට්ඨං කායබලඤ්ච ඤාණබලඤ්ච. තෙසු තථාගතස්ස කායබලං හත්ථිකුලානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤිතං පොරාණෙනි –

“කාළාවකඤ්ච ගඬගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬගලං;
ගන්ධමඬගලභෙමඤ්ච, උපොසථජද්දන්තිමෙ දසා”ති.(ම. නි. අට්ඨ. 1.148; විහ. අට්ඨ. 760); –

ඉමානි දස හත්ථිකුලානි. තත්ථ කාළාවකන්ති පකතිහත්ථිකුලං දට්ඨබ්බං. යං දසන්තං පුරිසානං කායබලං, තං එකස්ස කාළාවකස්ස හත්ථිතො. යං දසන්තං කාළාවකානං බලං, තං එකස්ස ගඬගෙයාස්ස. යං දසන්තං ගඬගෙයානං, තං එකස්ස පණ්ඩරස්ස. යං දසන්තං පණ්ඩරානං, තං එකස්ස තම්බස්ස. යං දසන්තං තම්බානං, තං එකස්ස පිඬගලස්ස. යං දසන්තං පිඬගලානං, තං එකස්ස ගන්ධහත්ථිතො. යං දසන්තං ගන්ධහත්ථිතං, තං එකස්ස මඬගලස්ස. යං දසන්තං මඬගලානං, තං එකස්ස භෙමවතස්ස. යං දසන්තං භෙමවතානං, තං එකස්ස උපොසථස්ස. යං දසන්තං උපොසථානං, තං එකස්ස ජද්දන්තස්ස. යං දසන්තං ජද්දන්තානං, තං එකස්ස තථාගතස්ස. නාරායනසඬ්ඝාතබලන්තිපි ඉදමෙව චුච්චති. තදෙනං පකතිහත්ථිගණනාය හත්ථිතං කොට්ඨහස්සානං, පුරිසගණනාය දසන්තං පුරිසකොට්ඨහස්සානං බලං හොති. ඉදං තාව තථාගතස්ස කායබලං. “දසබලසමන්තාගතො”ති එත්ථ පන එතං සඬගහං න ගවිජති. එතඤ්ඤිති බාහිරකං ලාමකං තිරච්ඡානගතානං සිභාදිනම්පි හොති. එතඤ්ඤිති නිස්සාය දුක්ඛපරිඤ්ඤා වා සමුදයප්පභානං වා මග්ගභාවනා වා උපසම්මුඛිකරියා වා නත්ථි. අඤ්ඤං පන දසසු යානෙසු අකම්පනත්ථෙත උපත්ථම්භනත්ථෙත ව දසට්ඨං ඤාණබලං නාම අත්ථි. තං සන්ධාය චුත්තං “දසබලසමන්තාගතො”ති.

කතමං පන තත්ති? යානාට්ඨානාදිනං යථාභූතං ජානනං. සෙයාථිදං – යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො ජානනං එකං, අතීතානාගතපච්චුප්පන්තානං කම්මසමාදානානං යානසො භෙතුසො යථාභූතං විපාකජානනං එකං, සබ්බත්ථගාමීතිපටිපදාජානනං එකං, අනෙකධාතුනානාධාතුලොකජානනං එකං, පරසත්තානං පරපුග්ගලානං නානාධිමුත්තිකතාජානනං එකං, තෙසංයෙව ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තජානනං එකං, ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සංකිලෙසවොදානචුට්ඨානජානනං එකං, පුබ්බෙතිවාසජානනං එකං, සත්තානං චුතුපපානජානනං එකං, ආසවක්ඛයජානනං එකන්ති. අභිධම්මෙ පන –

“ඉධ තථාගතො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති. යම්පි තථාගතො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති. ඉදම්පි තථාගතස්ස තථාගතබලං හොති, යං බලං ආගම්ම තථාගතො ආසහං යානං පටිජානාති, පරිසාසු සීහනාදං නදති, බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”ති.

ආදිනා (විහ. 760) නයෙන විත්ථාරතො ආගතානෙව. අත්ථවණ්ණනාපි නෙසං විහඬගට්ඨකථායඤ්චෙව (විහ. අට්ඨ. 760) පපඤ්චසුද්ධියා ව මජ්ඣිමට්ඨකථාය (ම. නි. අට්ඨ. 1.148) සබ්බාකාරතො චුත්තා. සා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බො.

චතුර්ති ව වෙසාරජ්ජෙහිනී එත්ථ සාරජ්ජපට්ඨකං වෙසාරජ්ජං, චතුසු යානෙසු වෙසාරජ්ජභාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නසොමනස්සමයඤ්ඤාණස්සෙනං නාමං. කතමෙසු චතුසු? “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා” තිආදීසු වොදනාවත්ථුසු. තත්‍රායං පාළි –

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස වෙසාරජ්ජානි...පෙ.... කතමානි චත්තාරි? ‘සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා’ ති තත්‍ර චත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොච්චි වා ලොකස්මිං සහ ධම්මෙන පටිවොදෙස්සනීති නිමිත්තමෙනං, භික්ඛවෙ, න සමනුපස්සාමි. එතමහං, භික්ඛවෙ, නිමිත්තං අසමනුපස්සන්තො ඛෙමප්පත්තො අභයජ්ජත්තො වෙසාරජ්ජප්පත්තො විහරාමි. ‘බිණ්ණසවස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ ති තත්‍ර චත මං...පෙ.... ‘යෙ බො පන තෙ අත්තරාසිකා ධම්මා චුත්තා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අත්තරායායා’ ති තත්‍ර චත මං...පෙ.... ‘යස්ස බො පන තෙ අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, සො න නියාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා’ ති තත්‍ර චත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා...පෙ.... වෙසාරජ්ජප්පත්තො විහරාමි” ති (අ. නි. 4.8).

ආසහං යානන්ති සෙට්ඨට්ඨානං උත්තමට්ඨානං. ආසහා වා පුබ්බබුද්ධා, තෙසං යානන්ති අත්ථො. අපිච ගවසතපෙට්ඨකො උසහො, ගවසහස්සපෙට්ඨකො වසහො, වජ්ජතපෙට්ඨකො වා උසහො, වජ්ජහස්සපෙට්ඨකො වසහො, සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසහො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො අසනිසතසද්දෙහිපි අසම්පකම්පියො නිසහො, සො ඉධ උසහොති අධිප්පෙනො. ඉදම්පි හි තස්ස පරියායවචනං. උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං. යානන්ති චතුර්ති පාදෙහි පථවිං උප්පිළෙත්වා අවට්ඨානං (ම. නි. 1.150). ඉදං පන ආසහං වියාති ආසහං. යථෙව හි නිසහසඬ්ඛාතො උසහො උසහඛලෙන සමන්තාගතො චතුර්ති පාදෙහි පථවිං උප්පිළෙත්වා අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසහි තථාගතඛලෙහි සමන්තාගතො චතුර්ති වෙසාරජ්ජපාදෙහි අවට්ඨපරිසපථවිං උප්පිළෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙතච්චි පච්චත්ථිකෙන පච්චාමිත්තෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති. එවං තිට්ඨමානො ච තං ආසහං යානං පටිජානාති උපගච්ඡති න පච්චක්ඛාති, අත්තති ආරොපෙති. තෙන චුත්තං “ආසහං යානං පටිජානාති” ති.

පරිසාසුති “අට්ඨ බො ඉමා, සාරිපුත්ත, පරිසා. කතමා අට්ඨ? ඛත්තියපරිසා බ්‍රාහ්මණපරිසා ගහපතිපරිසා සමණපරිසා වාතුමහාරාජිකපරිසා තාවතිංසපරිසා මාරපරිසා බ්‍රහ්මපරිසා” ති, ඉමාසු අට්ඨසු පරිසාසු. සීහනාදං නදනීති සෙට්ඨනාදං අභීනනාදං නදනී, සීහනාදසද්දං වා නාදං නදනී. අයමත්ථො සීහනාදසුත්තෙන දීපෙනබ්බො. යථා වා සීහො සහනතො වෙච හනනතො ච සීහොති චුච්චති, එවං තථාගතො ලොකධම්මානං සහනතො පරප්පවාදානඤ්ච හනනතො සීහොති චුච්චති. එවං චුත්තස්ස සීහස්ස නාදං සීහනාදං. තත්ථ යථා සීහො සීහඛලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදනී, එවං තථාගතසීහොපි තථාගතඛලෙහි සමන්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො, “ඉති රූප” තිආදිනා නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදනී. තෙන චුත්තං “පරිසාසු සීහනාදං නදනී” ති.

බ්‍රහ්මවක්කං පචත්තෙතීති එත්ථ බ්‍රහ්මන්ති සෙට්ඨං උත්තමං, විසුද්ධස්ස ධම්මවක්කස්සෙනං අධිවචනං. තං පන ධම්මවක්කං දුට්ඨං හොති පටිවෙධඤ්ඤාණඤ්ච දෙසනාඤ්ඤාණඤ්ච. තත්ථ පඤ්ඤාපභාවිතං අත්තතො අරියඵලාවහං පටිවෙධඤ්ඤාණං, කරුණාපභාවිතං සාවකානං අරියඵලාවහං දෙසනාඤ්ඤාණං. තත්ථ පටිවෙධඤ්ඤාණං උප්පජ්ජමානං උප්පන්නන්ති දුට්ඨං. තඤ්චි අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජමානං, ඵලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. තුසිතභවනතො වා යාව මහාබොධිපල්ලඬ්ඛකෙ අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජමානං, ඵලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දීපඬ්ඛරතො වා පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජමානං, ඵලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දෙසනාඤ්ඤාණම්පි පචත්තමානං පචත්තන්ති දුට්ඨං. තඤ්චි යාව අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සොනාපත්තිමග්ගො පචත්තමානං, ඵලක්ඛණෙ පචත්තං නාම. තෙසු පටිවෙධඤ්ඤාණං ලොකුත්තරං, දෙසනාඤ්ඤාණං ලොකියං. උභයම්පි පනෙනං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං බුද්ධානංයෙව ඔරසඤ්ඤාණං.

ඉදානි යං ඉමිනා ඤාණෙන සමන්තාගතො සීහනාදං නදනී, තං දස්සෙතුං ඉති රූපන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉති රූපන්ති ඉදං රූපං එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං රූපං නත්ථිති රූප්පනසභාවඤ්චෙව භූතපාදායභෙදඤ්ච ආදිං කත්වා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන අනවසෙසරූපපරිග්ගහො චුත්තො. ඉති රූපස්ස සමුදයොති ඉමිනා එවං පරිග්ගහිතස්ස රූපස්ස සමුදයො චුත්තො. තත්ථ ඉතිනි එවං සමුදයො හොතීති අත්ථො. තස්ස විත්ථාරො “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො තණ්හාසමුදයා, කම්මසමුදයා ආභාරසමුදයා රූපසමුදයොති නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති” ති (පටි. ම. 1.50) එවං වෙදිතබ්බො. අත්ථංඬගමෙපි “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො...පෙ.... විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධං පස්සති” ති අයං විත්ථාරො.

ඉති වෙදනානිආදීසුපි අයං වෙදනා එත්තකා වෙදනා, ඉතො උද්ධං වෙදනා නත්ථි, අයං සඤ්ඤා, ඉමෙ සඬ්ඛාරා, ඉදං විඤ්ඤාණං එත්තකං විඤ්ඤාණං, ඉතො උද්ධං විඤ්ඤාණං නත්ථිති වෙදයිතසඤ්ජානනඅභිසඬ්ඛරණවිජානනසභාවඤ්චෙව සුඛාදිරූපසඤ්ඤාදිපස්සාදිවක්ඛිඤ්ඤාණාදිභෙදඤ්ච ආදිං කත්වා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන අනවසෙසවෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණපරිග්ගහො චුත්තො. ඉති වෙදනාය සමුදයොතිආදීහි පන එවං පරිග්ගහිතානං වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණානං සමුදයො චුත්තො. තත්‍රාපි ඉතිනි එවං සමුදයො හොතීති අත්ථො. තෙසම්පි විත්ථාරො “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො” ති (පටි. ම. 1.50) රූපෙ

වුත්තනගෙනෙව වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – තිසු ඛන්ධෙසු “ආහාරසමුදයා”ති අවත්වා “ඵස්සසමුදයා”ති වත්තබ්බං, විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ “නාමරූපසමුදයා”ති. අත්ථඛිගමපදම්පි තෙසංයෙව වසෙන යොජෙතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. චිත්ථාරතො පන උදයබ්බයචිතිච්ඡයො සබ්බාකාරපරිපූරො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො.

ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීති අයම්පි අපරො සීහනාදො. තස්සත්ථො – ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං සඬබ්බාරාදිකං ඵලං භොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජතිති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඬබ්බාරාදිකං ඵලං උප්පජ්ජති. ඉමස්මිං අසති ඉදං න භොතීති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ අසති ඉදං සඬබ්බාරාදිකං ඵලං න භොති. ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣතිති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස නිරොධා ඉදං සඬබ්බාරාදිකං ඵලං නිරුජ්ඣති. ඉදානි යථා තං භොති වෙව නිරුජ්ඣති ව, තං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරාතිආදිමාහ.

ඵවං ස්වාක්ඛාතොති ඵවං පඤ්චක්ඛන්ධවිහජනාදිවසෙන සුචුද්ධ අක්ඛාතො කථිතො. ධම්මොති පඤ්චක්ඛන්ධපච්චයාකාරධම්මො. උත්තානොති අනිකුජ්ජිතො. විවටොති විවරිත්ථා යපිතො. පකාසිතොති දිපිතො ජොතිතො. ඡින්නපිලොතිකොති පිලොතිකා වුව්චති ඡින්නං භින්නං තත්ථ තත්ථ සිබ්බිතගණ්ඨිතං ජිණ්ණවත්ථං, තං යස්ස නත්ථීති අට්ඨහත්ථං නවහත්ථං වා අහනසාටකං නිවත්ථො, සො ඡින්නපිලොතිකො නාම. අයම්පි ධම්මො තාදිසො. න භෙත්ථ කොහඤ්ඤාදිවසෙන ඡින්නභින්නසිබ්බිතගණ්ඨිතභාවො අත්ථී. අපිච චූද්දකසාටකොපි පිලොතිකාති වුව්චති, සා යස්ස නත්ථී, අට්ඨනවහත්ථො මහාපටො අත්ථී, සොපි ඡින්නපිලොතිකො, අපගතපිලොතිකොති අත්ථො. තාදිසො අයං ධම්මො. යථා හි චතුහත්ථං සාටකං ගභෙත්ථා පරිග්ගහණං කරොත්තො පුරිසො ඉතො විතො ව අඤ්ජන්තො කිලමති, ඵවං බාහිරසමයෙ පබ්බජිතො අත්තනො පරිත්තකං ධම්මං. “ඵවං සති ඵවං හවිස්සති”ති කප්පෙත්ථා කප්පෙත්ථා වඩ්ඨෙත්තා කිලමන්ති. යථා පන අට්ඨහත්ථනවහත්ථො පරිග්ගහණං කරොත්තො යථාරුචි පාරුපති න කිලමති, නත්ථී තත්ථ අඤ්ජිත්ථා වඩ්ඨනකිච්චං; ඵවං ඉමස්මිම්පි ධම්මෙ කප්පෙත්ථා කප්පෙත්ථා විහජනකිච්චං නත්ථී, තෙහි තෙහි කාරණෙහි මයාව අයං ධම්මො සුවිහත්තො සුවිත්ථාරිතොති ඉදම්පි සන්ධාය “ඡින්නපිලොතිකො”ති ආහ. අපිච කච්චරොපි පිලොතිකාති වුව්චති, ඉමස්මිඤ්ච සාසනෙ සමණකච්චරං නාම පතිට්ඨාතුං න ලභති. තෙනෙවාහ –

“කාරණ්ඨවං නිද්ධමථ, කසම්බුං අපකස්සථ;
තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ.

“නිද්ධමිත්ථාන පාපිච්ඡෙ, පාපආචාරගොචරෙ;
සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං, කප්පයචිහො පතිස්සතා;
තතො සමග්ගා නිපකා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථා”ති. (අ. නි. 8.10);

ඉති සමණකච්චරස්ස ඡින්නත්තාපි අයං ධම්මො ඡින්නපිලොතිකො නාම භොති.

අලමෙවාති යුත්තමෙව. සද්ධාපබ්බජිතෙනාති සද්ධාය පබ්බජිතෙන. කුලපුත්තෙනාති ද්වෙ කුලපුත්තා ආචාරකුලපුත්තො ජාතිකුලපුත්තො ව. තත්ථ යො යතො කුතොචි කුලා පබ්බජිත්ථා සීලාදයො පඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධෙ පුරෙති, අයං ආචාරකුලපුත්තො නාම. යො පන යසකුලපුත්තාදයො විය ජාතිසම්පන්නකුලා පබ්බජිතො, අයං ජාතිකුලපුත්තො නාම. තෙසු ඉධ ආචාරකුලපුත්තො අධිප්පෙතො. සචෙ පන ජාතිකුලපුත්තො ආචාරවා භොති, අයං උත්තමොයෙව. ඵවරූපෙන කුලපුත්තෙන. වීරියං ආරභිතුන්ති චතුරඬගසමන්තාගතං වීරියං කාතුං. ඉදානිස්ස චතුරඬග දස්සෙත්තො කාමං තචො වාතිආදිමාහ. ඵත්ථ හි තචො ඵකං අඬගං, න්භාරු ඵකං, අට්ඨී ඵකං, මංසලොහිතං ඵකන්ති. ඉදඤ්ච පන චතුරඬගසමන්තාගතං වීරියං අධිට්ඨහන්තෙන නවසු යානෙසු සමාධාතබ්බං පුරෙහත්තෙ පච්ඡාහත්තෙ පුරිමයාමෙ මජ්ඣිමයාමෙ පච්ඡිමයාමෙ ගමනෙ යානෙ නිසජ්ජාය සයනෙති.

දුක්ඛං , භික්ඛවෙ, කුසිතො විහරතීති ඉමස්මිං සාසනෙ යො කුසිතො පුග්ගලො, සො දුක්ඛං විහරති. බාහිරසමයෙ පන යො කුසිතො, සො සුඛං විහරති. වොකිණ්ණොති මිස්සිභුතො. සදත්ථන්ති සොහනං වා අත්ථං සකං වා අත්ථං, උභයෙනාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙතං. පරිභාපෙතීති භාපෙති න පාපුණාති. කුසිතපුග්ගලස්ස හි ඡ ද්වාරානි අගුත්තානි භොන්ති, තිණි කම්මානි අපරිසුද්ධානි, ආජීවට්ඨමකං සීලං අපරියොදානං, භින්නාජීවො කුලුපකො භොති. සො සබ්බුග්ගමාරිතං අක්ඛම්භි පතිතරජං විය උපසාතකරො හුත්ථා දුක්ඛං විහරති, පියමද්දනො වෙව භොති ලණ්ඨපුරකො ව, සත්ථු අජ්ඣාසයං ගහෙතුං න සක්කොති, දුල්ලං බණං වීරාධෙති, තෙන භුත්තො රට්ඨපිණ්ඩොපි න මහජ්ඣලො භොති.

ආරද්ධවීරියො ව බො, භික්ඛවෙති ආරද්ධවීරියො පුග්ගලො ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ සුඛං විහරති. බාහිරසමයෙ පන යො ආරද්ධවීරියො, සො දුක්ඛං විහරති. පච්චිත්තොති විචිත්තො වියුත්තො හුත්ථා. සදත්ථං පරිපුරෙතීති අරහත්තං පාපුණාති. ආරද්ධවීරියස්ස හි ඡ ද්වාරානි සුගුත්තානි භොන්ති, තිණි කම්මානි පරිසුද්ධානි, ආජීවට්ඨමකං සීලං පරියොදානං සබ්බුග්ගමාරිතං අක්ඛම්භි සුසිතලඤ්ජනං විය ධාතුගතචන්දනං විය ව මනාපො හුත්ථා සුඛං විහරති, සත්ථු අජ්ඣාසයං ගහෙතුං සක්කොති. සත්ථා හි –

“විරං ජීව මහාවිර, කප්පං තිට්ඨ මහාමුනි” ති -

එවං ගෞතමියා වන්දිතො, “න ඛො, ගෞතමී, තථාගතා එවං වන්දිතබ්බා” ති පටික්ඛිපිත්වා තාය යාවිතො වන්දිතබ්බාකාරං ආචික්ඛන්තො එවමාහ -

“ආරද්ධවිරියෙ පහිතත්තෙ, නිව්චං දළ්භපරක්කමෙ;
සමග්ගෙ සාවකෙ පස්ස, එසා බුද්ධාන වන්දනා” ති. (අප. පෙරි 2.2.171);

එවං ආරද්ධවිරියො සත්ථු අප්ඣාසයං ගහෙතුං සක්කොති, දුල්ලභං ඛණං න විරාධෙති. තස්ස හි බුද්ධුප්පාදො ධම්මදෙසනා සඬ්ඝසුප්පටිපත්ති සඵලා හොති සඋය්‍යා, රට්ඨපිණ්ඩොපි තෙන භුත්තො මහප්ඵලො හොති.

හීනෙන අග්ගස්සාති හීනාය සද්ධාය හීනෙන වීරියෙන හීනාය සතියා හීනෙන සමාධිනා හීනාය පඤ්ඤාය අග්ගසඬ්ඛාතස්ස අරහත්තස්ස පත්ති නාම න හොති. අග්ගෙන ව ඛොති අග්ගෙහි සද්ධාදීහි අග්ගස්ස අරහත්තස්ස පත්ති හොති. මණ්ඩපෙය්‍යන්ති පසන්නට්ඨෙන මණ්ඩං, පාතබ්බට්ඨෙන පෙය්‍යං. යඤ්චි පිචිත්වා අන්තරවීරියං පතීතො විසඤ්ඤී අත්තනො සාටකාදිනම්පි අස්සාමිකො හොති, තං පසන්නම්පි න පාතබ්බං, මය්‍හං පන සාසනං එවං පසන්නඤ්ච පාතබ්බඤ්චාති දස්සෙන්තො “මණ්ඩපෙය්‍ය”න්ති ආහ.

තත්ථ තිවිධො මණ්ඩො - දෙසනාමණ්ඩො, පටිග්ගහමණ්ඩො, බ්‍රහ්මචරියමණ්ඩොති. කතමො දෙසනාමණ්ඩො? චතුත්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විවරණා විභජනා උත්තානීකම්මං, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං...පෙ.... අරියස්ස අට්ඨකිකස්ස මග්ගස්ස ආචික්ඛනා...පෙ.... උත්තානීකම්මං, අයං දෙසනාමණ්ඩො. කතමො පටිග්ගහමණ්ඩො? හික්ඛු හික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො දෙවා මනුස්සා යෙ වා පනඤ්ඤෙපි කෙචි විඤ්ඤාතාරො, අයං පටිග්ගහමණ්ඩො. කතමො බ්‍රහ්මචරියමණ්ඩො? අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො, සෙය්‍යාට්ඨං - සම්මාදිට්ඨී...පෙ.... සම්මාසමාධි, අයං බ්‍රහ්මචරියමණ්ඩො. අපිච අධිමොක්ඛමණ්ඩො සද්ධිත්ථියං, අස්සද්ධියං කසටො, අස්සද්ධියං කසටං ඡඩ්ඛෙත්වා සද්ධිත්ථියස්ස අධිමොක්ඛමණ්ඩං පිචිති මණ්ඩපෙය්‍යන්තිආදිනාපි (පටි. ම. 1.238) නයෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සත්ථා සම්මුඛිභුතොති ඉදමෙත්ථ කාරණවචනං. යස්මා සත්ථා සම්මුඛිභුතො, තස්මා වීරියසම්පයොගං කත්වා පිච්ථ එතං මණ්ඩං. බාහිරකඤ්චි හෙසප්පමණ්ඩම්පි වෙප්පස්ස අසම්මුඛා පිචන්තානං පමාණං වා උග්ගමනං වා නිග්ගමනං වා න ජානාමාති ආසඬ්ඛා හොති. වෙප්පසම්මුඛා පන “වෙප්පො ජානිස්සති” ති නිරාසඬ්ඛා පිචන්ති. එවමෙව අමාකං ධම්මස්සාමි සත්ථා සම්මුඛිභුතොති වීරියං කත්වා පිච්ථාති මණ්ඩපානෙ නෙසං නියොපෙන්තො තස්මාතිහ, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ සඵලාති සානිසංසා. සඋය්‍යාති සඵඩ්ඨී. ඉදාති නියොජනානුරූපං සික්ඛිතබ්බතං නිද්දිසන්තො අත්තත්ථං වා හි, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ අත්තත්ථන්ති අත්තනො අත්ථභුතං අරහත්තං. අප්පමාදෙන සම්පාදෙතූන්ති අප්පමාදෙන සබ්බකිච්චාති කාතුං. පරත්ථන්ති පච්චයදායකානං මහප්ඵලානිසංසං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති. දුතියං.

3. උපතිසසුත්තවණ්ණනා

23. තතියෙ “ජානතො අහ”න්තිආදීසු ජානතොති ජානත්තස්ස. පස්සතොති පස්සන්තස්ස. ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි, බාඤ්ජනමෙව නානං. එවං සන්තෙපි “ජානතො” ති ඤාණලක්ඛණං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති. ජානනලක්ඛණඤ්චි ඤාණං. “පස්සතො” ති ඤාණප්පභාවං උපාදාය. පස්සනප්පභාවඤ්චි ඤාණං, ඤාණසම්චිග්ගුග්ගලො වක්ඛුමා විය වක්ඛුනා රූපානි, ඤාණෙන විවටෙ ධම්මෙ පස්සති. ආසවානං ඛයන්ති එත්ථ ආසවානං පහානං අසමුප්පාදො බිණාකාරො නත්ථිභාවොති අයම්පි ආසවක්ඛයොති වුවචති, හධිගොපි මග්ගඵලනිබ්බානානිපි. “ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්ති”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.438; විහ. 831) හි බිණාකාරො ආසවක්ඛයොති වුවචති. “යො ආසවානං ඛයො වයො හෙදො පරිහෙදො අනිච්චතා අන්තරධාන”න්ති (විහ. 354) එත්ථ හධිගො.

“සෙක්ඛස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිතො;
බයස්මිං පට්ඨං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා” ති. (ඉතිවු. 62); -

එත්ථ මග්ගො. සො හි ආසවෙ ඛෙපෙන්තො වූපසමෙන්තො උප්පජ්ජති, තස්මා ආසවානං ඛයොති වුත්තො. “ආසවානං ඛයා සමණො හොති” ති එත්ථ ඵලං. තඤ්චි ආසවානං බිණන්තෙ උප්පජ්ජති, තස්මා ආසවානං ඛයොති වුත්තං.

“ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා” ති; (ධ. ප. 253) -
එත්ථ නිබ්බානං. තඤ්චි ආගම්ම ආසවා බියන්ති, තස්මා ආසවානං ඛයොති වුත්තං. ඉධ පන මග්ගඵලානි අධිප්පෙතානි. නො අජානතො නො අපස්සතොති යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නො වදාමිති අත්ථො. එතෙන යෙ

අජානතො අපස්සනොපි සංසාරාදීහියෙව සුද්ධං වදන්ති, තෙ පටික්ඛිත්තා හොන්ති. පුරිමෙන පදද්වයෙන උපායො චුත්තො, ඉමිනා අනුපායං පටිසෙධෙති.

ඉදානි යං ජානතො ආසවානං බයො හොති, තං දස්සෙතුකාමො කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජානතොති පුච්ඡං ආරභි. තත්ථ ජානනා බහුවිධා. දබ්බජාතිකො ඵල භි කොචි භික්ඛු ඡත්තං කාතුං ජානාති, කොචි විවරාදිනං අඤ්ඤතරං, තස්ස ඊදිසානි කම්මානි වත්තස්සෙ යත්වා කරොන්තස්ස සා ජානනා සග්ගමග්ගඵලානං පදට්ඨානං න හොතිති න වත්තබ්බං. යො පන සාසනෙ පබ්බජිත්වා චෙජ්ජකම්මාදිනි කාතුං ජානාති, තස්සෙවං ජානතො ආසවා වඩ්ඪන්තිතියෙව. තස්මා යං ජානතො පස්සනො ව ආසවානං බයො හොති, තදෙව දස්සෙන්නො ඉති රූපන්තිආදිමාහ. ඵලං බො, භික්ඛවෙ, ජානතොති ඵලං පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයබ්බයං ජානන්තස්ස. ආසවානං බයො හොතිති ආසවානං බයන්තෙ ජානත්තා “ආසවානං බයො”ති ලද්ධනාමං අරහත්තං හොති.

ඵලං අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙත්වා ඉදානි බිණ්ණාසවස්ස ආගමනියං පුබ්බභාගපටිපදං දස්සෙතුං යම්පිස්ස තං, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ බයස්මිං බයෙඤ්ඤාණන්ති ආසවක්ඛයසඬ්ඛානෙ අරහත්තඵලෙ පටිලද්ධෙ සති පච්චවෙක්ඛණ්ණාණං. තඤ්ච අරහත්තඵලසඬ්ඛානෙ බයස්මිං පයමචාරං උප්පන්නෙ පච්ඡා උප්පන්නත්තා බයෙඤ්ඤාණන්ති චුච්චති. සඋපනිසන්ති සකාරණං සප්පච්චයං. විමුක්තිති අරහත්තඵලවිමුක්ති. සා භිස්ස උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයො හොති. ඵලං ඉතො පරෙසුපි ලබ්භමානවසෙන පච්චයභාවො වෙදිතබ්බො.

විරාගොති මග්ගො. සො භි කිලෙසෙ විරාජේන්නො බෙපෙන්නො උප්පන්නො, තස්මා විරාගොති චුච්චති. නිබ්බදානි නිබ්බදාඤ්ඤාණං. එතෙන බලවච්චස්සනං දස්සෙති. බලවච්චස්සනාති භයතුපට්ඨානෙ ඤාණං ආදිනවානුපස්සනෙ ඤාණං මුඤ්චිතුකමානාඤ්ඤාණං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤ්ඤාණන්ති වතුන්තං ඤාණානං අධිවචනං. යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනන්ති යථාසභාවජානනසඬ්ඛානං දස්සනං. එතෙන තරුණච්චස්සනං දස්සෙති. තරුණච්චස්සනා හි බලවච්චස්සනාය පච්චයො හොති. තරුණච්චස්සනාති සඬ්ඛාරපට්ච්ඡේදෙ ඤාණං කඬ්ඛාවිතරණෙ ඤාණං සම්මසනෙ ඤාණං මග්ගාමග්ගෙ ඤාණන්ති වතුන්තං ඤාණානං අධිවචනං. සමාධිති පාදකජ්ඣානසමාධි. සො හි තරුණච්චස්සනාය පච්චයො හොති. සුඛන්ති අප්පනාය පුබ්බභාගසුඛං. තඤ්ච පාදකජ්ඣානසස්ස පච්චයො හොති. පස්සද්ධිති දරපට්චස්සද්ධි. සා හි අප්පනාපුබ්බභාගස්ස සුඛස්ස පච්චයො හොති. පීතීති බලවපීති. සා හි දරපට්චස්සද්ධියා පච්චයො හොති. පාමොජ්ජන්ති දුබ්බලපීති. සා හි බලවපීතියා පච්චයො හොති. සද්ධාති අපරාපරං උප්පජ්ජනසද්ධා. සා හි දුබ්බලපීතියා පච්චයො හොති. දුක්ඛන්ති වට්ටදුක්ඛං. තඤ්ච අපරාපරසද්ධාය පච්චයො හොති. ජාතීති සවිකාරා බන්ධජාති. සා හි වට්ටදුක්ඛස්ස පච්චයො හොති. භවොති කම්මභවො. (සො හි සවිකාරාය ජාතියා පච්චයො හොති.) එතෙනුපායෙන සෙසපදානිපි වෙදිතබ්බානි.

පුල්ලචුච්ඡිතකෙති මහාචුච්ඡිතකෙ. පබ්බතකන්දරාපදරසාධාති එත්ථ කන්දරං නාම ‘ක’න්තිලද්ධනාමෙන උදකෙන දාරිතො උදකභින්නො පබ්බතපදෙසො, යො “නිතම්බො”තිපි “නදීකුඤ්ඤො”තිපි චුච්චති. පදරං නාම අට්ඨමාසෙ දෙවෙ අවස්සන්තෙ ඵලිතො භූමිප්පදෙසො. සාධාති කුසුම්භගාමිතියො බුද්දකමානිකායො. කුසොබ්භාති බුද්දකආවාටා. මහාසොබ්භාති මහාආවාටා. කුන්තදියොති බුද්දකනදියො. මහානදියොති ගඬ්ගායමුනාදිකා මහාසරිතා. ඵලමෙව බො, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජුපනිසා සඬ්ඛාරාතිආදිසු අවිජ්ජා පබ්බතොති දට්ඨබ්බා. අභිසඬ්ඛාරා මෙසොති, විඤ්ඤාණාදිවට්ටං කන්දරාදයොති, විමුක්ති සාගරොති.

යථා පබ්බතමත්ථකෙ දෙවො වස්සිත්වා පබ්බතකන්දරාදිනි පුරෙන්නො අනුපුබ්බෙන මහාසමුද්දං සාගරං පුරෙති, ඵලං අවිජ්ජාපබ්බතමත්ථකෙ තාව අභිසඬ්ඛාරමෙසස්ස වස්සනං වෙදිතබ්බං. අස්සුතවා හි බාලපුට්ඨජ්ජනො අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණි හුන්වා තණ්හාය අභිලාසං කත්වා කුසලාකුසලකම්මං ආයුහති, තං කුසලාකුසලකම්මං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණාදිනි නාමරූපාදිනං. ඉති පබ්බතමත්ථකෙ වුට්ඨදෙවස්ස කන්දරාදයො පුරෙත්වා මහාසමුද්දං ආහව්ව ධීතකාලො විය අවිජ්ජාපබ්බතමත්ථකෙ වුට්ඨස්ස අභිසඬ්ඛාරමෙසස්ස පරම්පරපච්චයනාය අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤාණාදිවට්ටං පුරෙත්වා ධීතකාලො. බුද්ධවචනං පන පාළියං අගභිතම්පි “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති”ති ඉමාය පාළියා වසෙන ගභිතමෙවාති වෙදිතබ්බං. යා හි තස්ස කුලගෙහෙ නිබ්බන්ති, සා කම්මභවපච්චයා සවිකාරා ජාති නාම. සො බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛිභාවං ආගම්ම වට්ටදොසදීපකං ලක්ඛණාහං ධම්මකථං සුත්වා වට්ටවසෙන පිළිතො හොති, ඵලමස්ස සවිකාරා බන්ධජාති වට්ටදුක්ඛස්ස පච්චයො හොති. සො වට්ටදුක්ඛෙන පිළිතො අපරාපරං සද්ධං ජනෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති, ඵලමස්ස වට්ටදුක්ඛං අපරාපරසද්ධාය පච්චයො හොති. සො පබ්බජ්ජාමත්තෙනෙව අසන්තුට්ඨො ඌනපඤ්චවස්සකාලෙ නිස්සයං ගහෙත්වා වත්තපට්ඨන්ති. පුරෙන්නො ද්වෙමානිකා පගුණං කත්වා කම්මාකම්මං උග්ගහෙත්වා යාව අරහත්තා නිජ්ජටං කත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ වසන්නො පට්ඨකසිණාදිසු කම්මං ආරහති, තස්ස කම්මට්ඨානං නිස්සයා දුබ්බලපීති උප්පජ්ජති. තදස්ස සද්ධුපනිසං පාමොජ්ජං, තං බලවපීතියා පච්චයො හොති. බලවපීති දරපට්චස්සද්ධියා, සා අප්පනාපුබ්බභාගසුඛස්ස, තං සුඛං පාදකජ්ඣානසමාධිස්ස. සො සමාධිනා විත්තකල්ලනං ජනෙත්වා තරුණච්චස්සනාය කම්මං කරොති. ඉච්චස්ස පාදකජ්ඣානසමාධි තරුණච්චස්සනාය පච්චයො හොති, තරුණච්චස්සනා බලවච්චස්සනාය, බලවච්චස්සනා මග්ගස්ස, මග්ගො ඵලවිමුක්තියා, ඵලවිමුක්ති පච්චවෙක්ඛණ්ණාණස්සාති. ඵලං දෙවස්ස අනුපුබ්බෙන සාගරං පුරෙත්වා ධීතකාලො විය බිණ්ණාසවස්ස විමුක්තිසාගරං පුරෙත්වා ධීතකාලො වෙදිතබ්බොති. තතියං.

4. අඤ්ඤාතිත්වියසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්තේ පාවිසීති පට්ටියො. සො ච න තාව පට්ටියො, “පට්ඨස්සාමී” ති නික්ඛන්තත්තා පන එවං චුත්තො. යථා කිං? යථා “ගාමං ගමීස්සාමී” ති නික්ඛන්තපුරිසො තං ගාමං අප්පත්තොපි “කභං ඉන්තන්තාමො” ති චුත්තෙ “ගාමං ගතො” ති චුට්ඨති, එවං. අනිප්පගොති තදා කිර පේරස්ස අනිප්පගොයෙව නික්ඛන්තදිවසො අහොසි, අනිප්පගොයෙව නික්ඛන්තභික්ඛු බොධියඬගණෙ වෙතියඬගණෙ නිවාසනපාරුපනට්ඨානෙන ඉමෙසු යානෙසු යාව භික්ඛාචාරවෙලා හොති, තාව පපඤ්චං කරොන්ති. පේරස්ස පන “යාව භික්ඛාචාරවෙලා හොති, තාව පරිබ්බාජකෙහි සද්ධිං එකද්වෙකථාචාරෙ කරිස්සාමී” ති චිත්තයතො යංනුනාහන්ති එතදහොසි. පරිබ්බාජකානං ආරාමොති සො කිර ආරාමො දක්ඛිණද්වාරස්ස ච වෙළවනස්ස ච අන්තරා අහොසි. ඉධාති ඉමෙසු චතුසු වාදෙසු. කිංවාදී කිමක්ඛායීති කිං වදති කිං ආචික්ඛති, කිං එත්ථ සමණස්ස ගොතමස්ස දස්සනන්ති පුට්ඨන්ති. ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරෙය්‍යාමාති, හොතා ගොතමෙන යං චුත්තං කාරණං, තස්ස අනුකාරණං කට්ඨෙය්‍යාම. සහධම්මිකො වාදානුපාතොති පරෙහි චුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදානුපාතො වාදප්පවත්ති විඤ්ඤාති ගරහිතබ්බං කාරණං කොචි අප්පමත්තකොපි කථං නාගච්ඡෙය්‍ය? ඉදං චුත්තං හොති – කථං සබ්බාකාරොන්ති සමණස්ස ගොතමස්ස වාදෙ ගාරය්‍යං කාරණං න භවෙය්‍යාති?

ඉති වදන්ති එස්සපට්ටියා දුක්ඛන්ති එවං වදන්තොති අත්ථො. තත්ත්වා තෙසු චතුසු වාදෙසු. තෙ වත අඤ්ඤානු එස්සාති ඉදං “තදපි එස්සපට්ටියා” ති පටිඤ්ඤාය සාධකවචනං. යස්මා හි න චිතා එස්සෙන දුක්ඛපට්ඨංවෙදනා අත්ථි, තස්මා ජාතිතබ්බමෙන යථා “තදපි එස්සපට්ටියා” ති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

සාධු , සාධු, ආනන්දාති අයං සාධුකාරො සාරිපුත්තත්තේරස්ස දින්නො, ආනන්දත්තේරෙන පන සද්ධිං භගවා ආමන්තෙසි. එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉධාති නිපාතමත්තං, එකං සමයන්ති අත්ථො. ඉදං වචනං “න කෙවලං සාරිපුත්තොව රාජගහං පට්ටියො, අහම්පි පාවිසිං. න කෙවලඤ්ච තස්සෙවායං චිත්තකො උප්පන්නො, මය්‍හම්පි උප්පජ්ජි. න කෙවලඤ්ච තස්සෙව සා තිත්ථියෙහි සද්ධිං කථා ජාතා, මය්‍හම්පි ජාතපුබ්බා” ති දස්සනත්ථං චුත්තං.

අච්ඡරියං අබ්භුතන්ති උභයම්පෙනං විම්භයදිපනමෙව. වචනත්ථො පනෙත්ථ අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්ති අච්ඡරියං. අභුතපුබ්බං භුතන්ති අබ්භුතං. එකෙන පදෙනාති “එස්සපට්ටියා දුක්ඛ”න්ති ඉමීනා එකෙන පදෙන. එතෙන හි සබ්බවාදානං පටික්ඛෙපත්ථො චුත්තො. එසෙවත්ථොති එසොයෙව එස්සපට්ටියා දුක්ඛන්ති පටිච්චසමුප්පාදත්ථො. තඤ්ඤෙවත්ථ පටිභාතුති තඤ්ඤෙවත්ථ උපට්ඨාතු. ඉදාති පේරො ජරාමරණාදිකාය පටිච්චසමුප්පාදකථාය තං අත්ථගම්හිරඤ්චෙව ගම්හිරාවභාසඤ්ච කරොන්තො සවෙ මං, හන්තෙතිආදිං වත්වා යංමුලකා කථා උප්පන්නා, තදෙව පදං ගහෙත්වා විචට්ටං දස්සෙන්නො ඡන්තංත්ථෙවාතිආදිමාහ. සෙසං උත්තානමෙවාති. චතුත්ථං.

5. භූමිපසුත්තවණ්ණනා

25-26. පඤ්චමෙ භූමිජොති තස්ස පේරස්ස නාමං. සෙසම්ධාපි පුරිමසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො – යස්මා ඉදං සුබදුක්ඛං න කෙවලං එස්සපට්ටියා උප්පජ්ජති, කායෙනපි කරියමානං කරියති, වාචායපි මනසාපි, අත්තනාපි කරියමානං කරියති, පරෙනපි කරියමානං කරියති, සම්පජානෙනපි කරියමානං කරියති, අසම්පජානෙනපි, තස්මා තස්ස අපරම්පි පට්ටියවිසෙසං දස්සෙතුං කායෙ වා භානන්ද, සතීතිආදිමාහ. කායසඤ්චෙතනාහෙතුති කායද්වාරෙ උප්පන්නවෙතනාහෙතු. වච්ඡඤ්චෙතනාමනොසඤ්චෙතනාසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව කායද්වාරෙ කාමාවචරකුසලාකුසලවසෙන වීසති වෙතනා ලබ්භන්ති, තථා වච්ච්චාරෙ. මනොද්වාරෙ නවහි රූපාරූපවෙතනාහි සද්ධිං එකුනතිංසාති තිසු ද්වාරෙසු එකුනසත්තති වෙතනා හොන්ති, තප්පට්ටියං විපාකසුබදුක්ඛං දස්සිතං. අච්ඡජාපට්ටියා වාති ඉදං තාපි වෙතනා අච්ඡජාපට්ටියා හොන්තිති දස්සනත්ථං චුත්තං. යස්මා පන තං යථාචුත්තවෙතනාහෙදං කායසඬ්ඛාරඤ්චෙව වච්ඡඬ්ඛාරඤ්ච මනොසඬ්ඛාරඤ්ච පරෙහි අනුස්සාහිතො සාමං අසඬ්ඛාරිකචිත්තෙන කරොති, පරෙහි කාරියමානො සසඬ්ඛාරිකචිත්තෙනාපි කරොති, “ඉදං නාම කම්මං කරොති, තස්ස එවරූපො නාම විපාකො භවිස්සති” ති, එවං කම්මඤ්ච විපාකඤ්ච ජානන්තොපි කරොති, මාතාපිතුසු වෙතියවන්දනාදීති කරොන්තෙසු අනුකරොන්තා දාරකා විය කෙවලං කම්මමෙව ජානන්තො “ඉමස්ස පන කම්මස්ස අයං විපාකො” ති විපාකං අජානන්තොපි කරොති, තස්මා තං දස්සෙතුං සාමං වා තං, ආනන්ද, කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොතිතිආදි චුත්තං.

ඉමෙසු, ආනන්ද, ධම්මෙසුති යෙ ඉමෙ “සාමං වා තං, ආනන්ද, කායසඬ්ඛාර”න්තිආදිසු චතුසු යානෙසු චුත්තා ඡසත්තති ද්වෙසනා වෙතනාධම්මා, ඉමෙසු ධම්මෙසු අච්ඡජා උපනිස්සයකොටියා අනුපනිතා. සබ්බෙහි හි තෙ “අච්ඡජාපට්ටියා සඬ්ඛාරා” ති එත්ථෙව සඬ්භගං ගච්ඡන්ති. ඉදාති විචට්ටං දස්සෙන්නො අච්ඡජාය ත්ථෙවාතිආදිමාහ. සො කායො න හොතීති යස්මිං කායෙ සති කායසඤ්චෙතනාපට්ටියං අප්ඤ්ඤාත්තං සුබදුක්ඛං උප්පජ්ජති, සො කායො න හොති. වාචාමනෙසුපි එසෙව නයො. අපිච කායොති වෙතනාකායො, වාචාපි වෙතනාවාචා, මනොපි කම්මමනොයෙව. ද්වාරකායො වා කායො. වාචාමනෙසුපි එසෙව නයො. ඛිණ්ණසවො වෙතියං වන්දති, ධම්මං භණ්ති, කම්මට්ඨානං මනසි කරොති, කථමස්ස කායාදයො න හොන්තිති? අවිපාකත්තා. ඛිණ්ණසවෙන හි කතං කම්මං නෙව කුසලං හොති නාකුසලං. අවිපාකං හුත්වා කිරියාමත්තෙ තිට්ඨති, තෙනස්ස තෙ කායාදයො න හොන්තිති චුත්තං.

බෙත්තං තං න භොතීති ආදීසුපි විරුහනටියෙන තං බෙත්තං න භොති, පතිට්ඨානටියෙන වත්ථු න භොති, පච්චයටියෙන ආයතනං න භොති, කාරණටියෙන අධිකරණං න භොති. සඤ්චෙනනාමුලකඤ්ඤි අප්පකුත්තං සුඛදුක්ඛං උප්පජ්ජේය්‍යා, සා සඤ්චෙනනා එතෙසං විරුහනාදීනං අත්ථානං අභාවෙන තස්ස සුඛදුක්ඛස්ස නෙව බෙත්තං, න වත්ථු න ආයතනං, න අධිකරණං භොතීති. ඉමස්මිං සුත්තෙ වෙදනාදීසු සුඛදුක්ඛමෙව කථිතං, තඤ්ච බො විපාකමෙවාති. පඤ්චමං.

ඡට්ඨං උපවාණසුත්තං උත්තානමෙව. එත්ථ පන වට්ටදුක්ඛමෙව කථිතන්ති. ඡට්ඨං.

7. පච්චයසුත්තවණ්ණනා

27-28. සත්තමෙ පටිපාටියා චුත්තෙසු පරියොසානපදං ගහෙත්වා කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජරාමරණන්ති ආදි චුත්තං. එවං පච්චයං පජානාතීති එවං දුක්ඛසච්චවසෙන පච්චයං ජානාති. පච්චයසමුදයාදයොපි සමුදයසච්චාදීනංයෙව වසෙන වෙදිතබ්බා. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො. දස්සනසම්පන්නොති තස්සෙව වෙවචනං. ආගතො ඉමං සද්ධම්මන්ති මග්ගසද්ධම්මං ආගතො. පස්සතීති මග්ගසද්ධම්මමෙව පස්සති. සෙක්ඛෙන ඤාණෙනාති මග්ගඤාණෙනෙව. සෙක්ඛාය විජ්ජායාති මග්ගවිජ්ජාය එව. ධම්මසොතං සමාපන්නොති මග්ගසඬ්ඛාතමෙව ධම්මසොතං සමාපන්නො. අරියොති පුට්ඨජනභූමිං අතික්කන්තො. නිබ්බේධිකපඤ්ඤොති නිබ්බේධිකපඤ්ඤාය සමන්නාගතො. අමතද්වාරං ආභව්ව තිට්ඨතීති අමතං නාම නිබ්බානං, තස්ස ද්වාරං අරියමග්ගං ආභව්ව තිට්ඨතීති. අට්ඨමං උත්තානමෙව. සත්තමඅට්ඨමාති.

9. සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

29-30. නවමං අක්ඛරභාණකානං භික්ඛූනං අප්පකුසයෙන චුත්තං. තෙ භි පරීති උපසග්ගං පක්ඛිපිත්වා චුච්චමානෙ පටිවිජ්ඣිතුං සක්කොන්ති. නවමං.

දසමෙ සබ්බං උත්තානමෙව. ඉමෙසු ද්විසු සුත්තෙසු චතුසච්චපට්චෙධොව කථිතො. දසමං.

දසබලවග්ගො තතියො.

4. කළාරබත්තියවග්ගො

1. භූතසුත්තවණ්ණනා

31. කළාරබත්තියවග්ගස්ස පට්ඨමෙ අජිතපඤ්ඤෙති අජිතමාණවෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ. සඬ්ඛාතධම්මාසෙති සඬ්ඛාතධම්මා චුච්චන්ති ඤාතධම්මා තුලිතධම්මා තිරිතධම්මා. සෙක්ඛාති සත්ත සෙක්ඛා. පුට්ඨි තෙයෙව සත්ත ජනෙ සන්ධාය පුට්ඨි චුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. නිපකොති නෙපක්කං චුච්චති පඤ්ඤා, තාය සමන්නාගතන්තා නිපකො, ත්වං පණ්ඩිතො පබ්බුහිති යාවති. ඉරියන්ති චුත්තං ආචාරං ගොචරං විහාරං පටිපත්තිං. මාරිසාති භගවන්තං ආලපති. සෙක්ඛානඤ්ච සඬ්ඛාතධම්මානඤ්ච ඛිණ්ණසවානඤ්ච පටිපත්තිං මයා පුච්ඡිතො පණ්ඩිත, මාරිස, මස්භං කට්ඨෙහිති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො.

තුණ්හි අහොසීති කස්මා යාව තතියං පුට්ඨො තුණ්හි අහොසි? කිං පඤ්ඤෙ කඬ්ඛති, උදාහු අප්පකුසයෙති? අප්පකුසයෙ කඬ්ඛති, නො පඤ්ඤෙ. එවං කිරස්ස අහොසි – “සත්ථා මං සෙක්ඛාසෙක්ඛානං ආගමනීයපටිපදං කථාපෙතුකාමො; සා ව බන්ධවසෙන ධාතුචසෙන ආයතනවසෙන පච්චයාකාරවසෙනාති බහුහි කාරණෙහි සක්කා කට්ඨෙ. කථං කට්ඨෙන්නො නු බො සත්ථු අප්පකුසයං ගහෙත්වා කට්ඨෙ. සක්ඛිස්සාමි” ති? අථ සත්ථා චිත්තෙසි – “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො පත්තං ආදාය වරන්නො සාවකො නාම පඤ්ඤාය සාරිපුත්තසමො නත්ථි. අයමි මයා පඤ්ඤං පුට්ඨො යාව තතියං තුණ්හි එව. පඤ්ඤෙ නු බො කඬ්ඛති, උදාහු අප්පකුසයෙ” ති. අථ “අප්පකුසයෙ” ති ඤාත්වා පඤ්ඤකට්ඨන්තාය නයං දදමානො භූතමිදන්ති, සාරිපුත්ත, පස්සසීති ආහ.

තත්ථ භූතන්ති ජාතං නිබ්බත්තං, බන්ධපඤ්චකස්සෙනං නාමං. ඉති සත්ථා “පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන, සාරිපුත්ත, ඉමං පඤ්ඤං කට්ඨෙ” ති ථෙරස්ස නයං දෙති. සහනයදානෙන පන ථෙරස්ස තිරෙ ධීතපුරිසස්ස විචටො එකඬ්ඛණො මහාසමුද්දො වීය නයසතෙන නයසහස්සෙන පඤ්ඤාබ්‍යාකරණං උපට්ඨාසි. අථ නං බ්‍යාකරොන්නො භූතමිදන්ති, භන්තෙති ආදිමාහ. තත්ථ භූතමිදන්ති ඉදං නිබ්බත්තං බන්ධපඤ්චකං. සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතීති සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය සම්මා පස්සති. පටිපන්නො භොතීති සීලතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගා නිබ්බිදාදීනං අත්ථාය පටිපන්නො භොති. තදාභාරසම්භවන්ති ඉදං කස්මා ආරහි? එතං බන්ධපඤ්චකං ආහාරං පටිච්ච යීතං, තස්මා තං ආහාරසම්භවං නාම කත්වා දස්සෙතුං ඉදං ආරහි. ඉති ඉමිනාපි පරියායෙන සෙක්ඛපටිපදා කථිතා භොති. තදාභාරනිරොධාති තෙසං ආහාරානං නිරොධෙන. ඉදං කස්මා ආරහි? තඤ්ඤි බන්ධපඤ්චකං ආහාරනිරොධා නිරුජ්ඣති, තස්මා තං ආහාරනිරොධසම්භවං නාම කත්වා දස්සෙතුං ඉදං ආරහි. ඉති ඉමිනාපි පරියායෙන

සෙක්සස්සෙව පටිපදා කලීනා. නිබ්බදානි ආදීනි සබ්බානි කාරණවචනානිති වෙදිතබ්බානි. අනුපාදා විමුක්තොති චතුරි උපාදානෙති කඤ්චි ධම්මං අගභෙත්වා විමුක්තො. සාධු සාධුති ඉමිනා ථෙරස්ස ඛ්‍යාකරණං සම්පහංසෙත්වා සයම්පි තථෙව ඛ්‍යාකරොන්තො පුන “භූතමිද”න්තිආදිමාහාති. පඨමං.

2. කළාරසුත්තවණ්ණනා

32. දුතියෙ කළාරබත්තියොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. දන්තා පනස්ස කළාරා විසමසණ්ඨානා, තස්මා “කළාරො”ති වුච්චති. භීනායාවත්තොති භීනස්ස ගිහිභාවස්ස අත්ථාය නිවත්තො. අස්සාසමලත්ථාති අස්සාසං අවස්සයං පතිට්ඨං න හි නුන අලත්ථ, තයො මග්ගෙ තිණි ව ඵලාති නුන නාලත්ථාති දිපෙති. යදි හි තාති ලභෙය්‍යා, න සික්ඛං පච්චිකාය භීනායාවත්තෙය්‍යාති අයං ථෙරස්ස අධිප්පායො. න බ්වාහං, ආවුසොති අහං බො, ආවුසො, “අස්සාසං පත්තො, න පත්තො”ති න කඬ්ඛාමි. ථෙරස්ස හි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං අවස්සයො, තස්මා සො න කඬ්ඛති. ආයතිං පනාවුසොති ඉමිනා “ආයතිං පටිසන්ධි තුම්භාකං උග්ගාටිතා, න උග්ගාටිතා”ති අරහත්තප්පත්තිං පුච්ඡති. න බ්වාහං, ආවුසො, විචිකිච්ඡාමිති ඉමිනා ථෙරො තත්ථ විචිකිච්ඡාභාවං දිපෙති.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිති “ඉමං සුතකාරණං භගවතො ආරොචෙස්සාමි”ති උපසඬකමි. අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතාති අරහත්තං ඛ්‍යාකතං. ඛිණා ජාතීති න ථෙරෙන ඵලං ඛ්‍යාකතා, අයං පන ථෙරො තුට්ඨො පසන්තො ඵලං පදබ්‍යඤ්ජනාති ආරොපෙත්වා ආහ. අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආමන්තෙසිති තං සුත්වා සත්ථා චින්තෙසි – “සාරිපුත්තො ධිරො ගම්භිරො. න සො කෙනචි කාරණෙන ඵලං ඛ්‍යාකරිස්සති. සංඛිත්තෙන පන පඤ්ඤො ඛ්‍යාකතො භවිස්සති. පක්කොසාපෙත්වා නං පඤ්ඤං ඛ්‍යාකරාපෙස්සාමි”ති අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආමන්තෙසි.

සචෙ තං සාරිපුත්තාති ඉදං භගවා “න ඵස අත්තතො ධම්මතාය අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරිස්සති, පඤ්ඤමෙතං පුච්ඡිස්සාමි, තං කථෙන්නොව අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරිස්සති”ති අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරාපෙතුං ඵලං පුච්ඡි. යංනිදානාවුසො, ජාතීති, ආවුසො, අයං ජාති නාම යංපච්චයා, තස්ස පච්චයස්ස බයා ඛිණස්මිං ජාතියා පච්චයෙ ජාතිසඬ්ඛාතං ඵලං ඛිණන්ති විදිතං. ඉධාපි ව ථෙරො පඤ්ඤෙ අකඬ්ඛිත්වා අප්ප්ඤ්ඤායෙ කඬ්ඛති. ඵලං කිරස්ස අහොසි – “අඤ්ඤා නාම තණ්හා ඛිණා, උපාදානං ඛිණං, භවො ඛිණො, පච්චයො ඛිණො, කිලෙසා ඛිණාතිආදීනි බහුහි කාරණෙහි සක්කා ඛ්‍යාකාතුං, කථං කථෙන්නො පන සත්ථු අප්ප්ඤ්ඤායං ගහෙතුං සක්ඛිස්සාමි”ති.

කිඤ්චාපි ඵලං අප්ප්ඤ්ඤායෙ කඬ්ඛති, පඤ්ඤං පන අට්ඨපෙත්වාව පච්චයාකාරවසෙන ඛ්‍යාකාසි. සත්ථාපි පච්චයාකාරවසෙනෙව ඛ්‍යාකරාපෙතුකාමො, තස්මා ඵස ඛ්‍යාකරොන්තොව අප්ප්ඤ්ඤායං ගණ්හි. තාවදෙව “ගහිතො මෙ සත්ථු අප්ප්ඤ්ඤායො”ති අඤ්ඤාසි. අප්ප්ඤ්ඤායං නයසතෙන නයසහස්සෙන පඤ්ඤාඛ්‍යාකරණං උපට්ඨාසි. යස්මා පන භගවා උත්තරි පඤ්ඤං පුච්ඡති, තස්මා තෙන තං ඛ්‍යාකරණං අනුමොදිතන්ති වෙදිතබ්බං.

කථං ජානතො පන තෙති ඉදං කස්මා ආරහි? සච්ඡයෙ සිහනාදං නදාපෙතුං. ථෙරො කිර සුකරනිබාතලෙණද්වාරෙ දිසනබරිබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තෙ කමීයමානෙ තාලවණ්ටං ගහෙත්වා සත්ථාරං ඛිජයමානො ධීතො තිස්සො වෙදනා පරිග්ගහෙත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං අධිගතො, අයමස්ස සච්ඡයො. ඉමස්මිං සච්ඡයෙ ධීතො සිහනාදං නදිස්සතිති නං සන්ධාය සත්ථා ඉදං පඤ්ඤං පුච්ඡි. අනිච්චාති හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චා. යදනිච්චං තං දුක්ඛන්ති ඵත්ථ කිඤ්චාපි සුඛා වෙදනා ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා, දුක්ඛා වෙදනා ධීතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛා, අදුක්ඛමසුඛා ඤාණසුඛා අඤ්ඤාණදුක්ඛා, විපරිණාමකොට්ඨා පන සබ්බාව දුක්ඛා නාම ජාතා. විදිතන්ති යස්මා ඵලං වෙදනාත්තයං දුක්ඛන්ති විදිතං, තස්මා යා තත්ථ තණ්හා, සා න උපට්ඨාසීති දස්සෙති.

සාධු සාධුති ථෙරස්ස වෙදනාපරිච්ඡෙදජානනෙ සම්පහංසනං. ථෙරො හි වෙදනා ඵකාති වා ද්වෙ තිස්සො වතස්සොති වා අවුත්තෙපි වුත්තනෙයන තාසං තිස්සොති පරිච්ඡෙදං අඤ්ඤාසි, තෙන තං භගවා සම්පහංසන්තො ඵලමාහ. දුක්ඛස්මිත්ති ඉදං භගවා ඉමිනා අධිප්පායෙන ආහ – “සාරිපුත්ත, යං තයා ‘ඉමිනා කාරණෙන වෙදනාසු තණ්හා න උපට්ඨාසී’ති ඛ්‍යාකතං, තං සුඛාකතං. ‘තිස්සො වෙදනා’ති විහජන්තෙන පන තෙ අනිප්පපඤ්ඤො කතො, තං ‘දුක්ඛස්මි’න්ති ඛ්‍යාකරොන්තෙනපි හි තෙ සුඛාකතමෙව භවෙය්‍ය. යංකිඤ්චි වෙදයිතං, තං දුක්ඛන්ති ඤාතමත්තෙපි හි වෙදනාසු තණ්හා න තිට්ඨති”.

කථං විමොක්ඛාති කතරා විමොක්ඛා, කතරෙන විමොක්ඛෙන තයා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතාති අත්ථො? අප්ප්ඤ්ඤා විමොක්ඛාති අප්ප්ඤ්ඤා විමොක්ඛෙන, අප්ප්ඤ්ඤාසඬ්ඛාරෙ පරිග්ගහෙත්වා පත්තඅරහත්තෙනාති අත්ථො. තත්ථ චතුක්කං වෙදිතබ්බං – අප්ප්ඤ්ඤා අහිනිවෙසො අප්ප්ඤ්ඤා වුට්ඨානං, අප්ප්ඤ්ඤා අහිනිවෙසො බහිද්ධා වුට්ඨානං, බහිද්ධා අහිනිවෙසො බහිද්ධා වුට්ඨානං, බහිද්ධා අහිනිවෙසො අප්ප්ඤ්ඤා වුට්ඨානන්ති. අප්ප්ඤ්ඤා අහිනිවෙසිත්වා බහිද්ධාධම්මාපි දට්ඨබ්බායෙව, බහිද්ධා අහිනිවෙසිත්වා අප්ප්ඤ්ඤාධම්මාපි. තස්මා කොචි හික්ඛු අප්ප්ඤ්ඤා සඬ්ඛාරෙසු ඤාණං ඔතාරෙත්වා තෙ වචන්ථපෙත්වා බහිද්ධා ඔතාරෙති, බහිද්ධාපි පරිග්ගහෙත්වා පුන අප්ප්ඤ්ඤා ඔතාරෙති, තස්ස අප්ප්ඤ්ඤා සඬ්ඛාරෙ සම්මසනකාලෙ මග්ගවුට්ඨානං හොති. ඉති අප්ප්ඤ්ඤා අහිනිවෙසො අප්ප්ඤ්ඤා වුට්ඨානං නාම. කොචි අප්ප්ඤ්ඤා සඬ්ඛාරෙසු ඤාණං ඔතාරෙත්වා තෙ වචන්ථපෙත්වා බහිද්ධා ඔතාරෙති, තස්ස බහිද්ධා සඬ්ඛාරෙ සම්මසනකාලෙ මග්ගවුට්ඨානං හොති. ඉති අප්ප්ඤ්ඤා අහිනිවෙසො බහිද්ධා වුට්ඨානං නාම.

කොව් ඩිජිටා සඩ්බාරෙසු ඥාණං ඔතාරන්වා, තෙ වචන්ථපෙත්වා අප්ඤ්ඤානං ඔතාරන්ති, අප්ඤ්ඤානම්පි පරිග්ගහෙන්වා පුන ඩිජිටා ඔතාරන්ති, තස්ස ඩිජිටා සඩ්බාරෙ සම්මසනකාලෙ මග්ගවුට්ඨානං හොති. ඉති ඩිජිටා අභිනිවෙසො ඩිජිටා වුට්ඨානං නාම. කොව් ඩිජිටා සඩ්බාරෙසු ඥාණං ඔතාරන්වා තෙ වචන්ථපෙත්වා අප්ඤ්ඤානං ඔතාරන්ති, තස්ස අප්ඤ්ඤානසඩ්බාරෙ සම්මසනකාලෙ මග්ගවුට්ඨානං හොති. ඉති ඩිජිටා අභිනිවෙසො අප්ඤ්ඤානං වුට්ඨානං නාම. තත්‍ර ථෙරො “අප්ඤ්ඤානසඩ්බාරෙ පරිග්ගහෙන්වා තෙසං වචන්ථානකාලෙ මග්ගවුට්ඨානෙන අරහත්තං පත්තොස්මි”ති දස්සෙන්තො අප්ඤ්ඤානං විමොක්ඛා ඛවාහං, ආවුසොති ආහ.

සබ්බසාදානක්ඛයාති සබ්බෙසං චතුත්තම්පි උපාදානානං බයෙන. තථා සතො විහරාමීති තෙනාකාරෙන සතියා සමන්තාගතො විහරාමි. යථා සතං විහරන්තන්ති යෙනාකාරෙන මං සතියා සමන්තාගතං විහරන්තං. ආසවා නානුස්සවන්තීති චක්ඛුතො රූපෙ සවන්ති ආසවන්ති සන්දන්ති පවත්තන්තීති එවං ඡහි ද්වාරෙහි ඡස්ස ආරම්මණෙසු සවනධම්මා කාමාසවාදයො ආසවා නානුස්සවන්ති නානුස්සවඩ්ඪන්ති, යථා මෙ න උප්පජ්ජන්තීති අත්ථො. අත්තානඤ්ච නාවජානාමීති අත්තානඤ්ච න අවජානාමි. ඉමිනා ඔමානපහානං කට්ඨං. එවඤ්ච සති පජානනා පසන්තා හොති.

සමණෙනාති බුද්ධසමණෙන. තෙස්වාහං න කඩ්ඛාමීති තෙසු අහං “කතරො කාමාසවො, කතරො භවාසවො, කතරො දිට්ඨාසවො, කතරො අවිජ්ජාසවො”ති එවං සරූපහෙදතොපි, “චත්තාරො ආසවා”ති එවං ගණනපරිවේදකොපි න කඩ්ඛාමි. තෙ මෙ පහිනාති න විචිකිච්ඡාමීති තෙ මය්හං පහිනාති විචිකිච්ඡං න උප්පාදෙමි. ඉදං භගවා “එවං බ්‍යාකරොත්තෙනපි තයා සුබ්‍යාකතං භවෙය්‍ය ‘අප්ඤ්ඤානං විමොක්ඛා ඛවාහං, ආවුසො’ති ආදීනි පන තෙ වදන්තෙන අනිජ්ජපඤ්ඤො කතො”ති දස්සෙන්තො ආහ.

උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසීති පඤ්ඤාත්තවරබුද්ධාසනතො උට්ඨන්තිවා විහාරං අත්තොමහාගන්ධකුට්ඨං පාවිසි අසම්භින්නාය එව පරිසාය. කස්මා? බුද්ධා හි අනිට්ඨිතාය දෙසනාය අසම්භින්නාය පරිසාය උට්ඨායාසනා ගන්ධකුට්ඨං පවිසන්තා පුග්ගලථොමනත්ථං වා පවිසන්ති ධම්මථොමනත්ථං වා. තත්ථ පුග්ගලථොමනත්ථං පවිසන්තො සත්ථා එවං චින්තෙසි – “ඉමං මයා සංඛින්නෙන උද්දෙසං උද්දිට්ඨං චිත්ථාරෙන ව අවිහන්තං ධම්මපටිග්ගාහකා භික්ඛු උග්ගහෙන්වා ආනන්දං වා කච්චායනං වා උපසඬකමිත්වා පුච්ඡිස්සන්ති, තෙ මය්හං ඥාණෙන සංසන්දෙන්වා කථෙස්සන්ති, තතොපි ධම්මපටිග්ගාහකා පුන මං පුච්ඡිස්සන්ති. තෙසමහං ‘සුකථිතං, භික්ඛවෙ, ආනන්දෙන, සුකථිතං කච්චායනෙන, මං වෙපි තුම්හෙ එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාථ, අහමිපි නං එවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍ය’න්ති එවං තෙ පුග්ගලෙ ථොමෙස්සාමි. තතො තෙසු ගාරවං ජනෙන්වා භික්ඛු උපසඬකමිස්සන්ති, තෙපි භික්ඛු අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව නියොජෙස්සන්ති, තෙ තෙහි නියොජිතා තිස්සො සික්ඛා පරිපුරෙන්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති.

අථ වා පනස්ස එවං හොති – “එස මයි පක්කන්තෙ අත්තතො ආනුභාවං කරිස්සති, අථ නං අහමිපි තථෙව ථොමෙස්සාමි, තං මම ථොමනං සුත්වා ගාරවජානා භික්ඛු ඉමං උපසඬකමිත්තබ්බං, වචනඤ්චස්ස සොතබ්බං සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති, තං තෙසං භවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුබ්‍යාය”ති ධම්මථොමනත්ථං පවිසන්තො එවං චින්තෙසි යථා ධම්මදායාදසුත්තෙ චින්තෙසි. තත්‍ර හිස්ස එවං අහොසි – “මයි විහාරං පටිට්ඨෙ ආමිසදායාදං ගරහන්තො ධම්මදායාදඤ්ච ථොමෙන්තො ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්තො සාරිපුත්තො ධම්මං දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි අමිහාකං එකජ්ඣාසයාය මනියා දෙසිතා අයං දෙසනා අග්ගා ව ගරුකා ව භවිස්සති පාසාණච්ඡත්තසද්ධා”ති.

ඉධ පන ආයස්මත්තං සාරිපුත්තං උක්කංසෙන්වා පකාසෙන්වා යිපෙතුකාමො පුග්ගලථොමනත්ථං උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි. ඊදිසෙසු යානෙසු භගවා නිසින්තාසනෙයෙව අත්තරහිතො චිත්තගතියා විහාරං පවිසතිති වෙදිතබ්බො. යදි හි කායගතියා ගච්ඡෙය්‍ය, සබ්බා පරිසා භගවත්තං පරිවාරෙන්වා ගච්ඡෙය්‍ය, සා එකචාරං හින්තා පුන දුස්සන්තිපාතා භවෙය්‍යාති භගවා අදිස්සමානෙන කායෙන චිත්තගතියා එව පාවිසි.

එවං පටිට්ඨෙ පන භගවති භගවතො අධිප්පායානුරූපමෙව සිහනාදං නදිතුකාමො තත්‍ර බො ආයස්මා සාරිපුත්තො අවිරපක්කන්තස්ස භගවතො භික්ඛු ආමන්තෙසි. පුබ්බෙ අප්පට්ඨංචිදිතන්ති ඉදං නාම පුච්ඡිස්සතිති පුබ්බෙ මයා අවිදිතං අඤ්ඤාතං. පයමං පඤ්ඤන්ති, “සවෙ තං, සාරිපුත්ත, එවං පුච්ඡෙය්‍යං කථං ජානතා පන තයා, ආවුසො සාරිපුත්ත, කථං පස්සතා අඤ්ඤා බ්‍යාකතා බිණා ජාති”ති ඉමං පයමං පඤ්ඤං. දන්ධායිතත්තන්ති සත්ථු ආසයජානනත්ථං දන්ධහාවො අසිසතා. පයමං පඤ්ඤං අනුමොදිති, “ජාති පනාවුසො සාරිපුත්ත, කිංනිදානා”ති ඉමං දුතියං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො, “යංනිදානාවුසො, ජාති”ති එවං විස්සජ්ජිතං පයමං පඤ්ඤං අනුමොදි.

එතදහොසිති භගවතා අනුමොදිතෙ නයසතෙන නයසහස්සෙන පඤ්ඤස්ස එකඬගණිකභාවෙන පාකට්ඨත්තා එතං අහොසි. දිවසම්පාහං භගවතො එතමත්ථං බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති සකලදිවසම්පි අහං භගවතො එතං පටිච්චසමුප්පාදත්ථං පුට්ඨො සකලදිවසම්පි අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි පදබ්‍යාඤ්ජනෙහි බ්‍යාකරෙය්‍යං. යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති එවං කිරස්ස අහොසි – “ථෙරො උළාරසිහනාදං නදති, සුකාරණං එතං, දසබ්බස්ස නං ආරොචෙස්සාමි”ති. තස්මා යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි.

සා හි හික්බු සාරිපුත්තස්ස ධම්මදාතුති එත්ථ ධම්මදාතුති පච්චයාකාරස්ස විච්චනාවදස්සනසමත්ථං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං. සාවකානාඤ්ඤි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණගතිකමෙව හොති. යථා බුද්ධානං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නා ධම්මා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පාකටා හොන්ති, එවං ථෙරස්ස සාවකපාරමිඤ්ඤාණං සබ්බෙපි සාවකඤ්ඤාණස්ස ගොචරධම්මෙ ජානාතීති. දුතියං.

3. ඤාණවත්ථුසුත්තවණ්ණනා

33. තතියෙ තං සුඤ්ඤාථාති තං ඤාණවත්ථුදෙසනං සුඤ්ඤාථ. ඤාණවත්ථුනීති චෙන්ථ ඤාණමෙව ඤාණවත්ථුනි වෙදිතබ්බං. ජරාමරණ ඤාණන්තිආදීසු චතුසු පඨමං සවනමයඤ්ඤාණං සම්මසනඤ්ඤාණං පටිච්චෙධඤ්ඤාණං පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණන්ති චතුබ්බිධං වට්ටති, තථා දුතියං. තතියං පන යපෙන්වා සම්මසනඤ්ඤාණං තිව්ධමෙව හොති, තථා චතුත්ථං. ලොකුත්තරධම්මෙසු හි සම්මසනං නාම නත්ථි. ජාතියා ඤාණන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. ඉමිනා ධම්මෙනාති ඉමිනා චතුසච්චධම්මෙන වා මග්ගඤ්ඤාණධම්මෙන වා.

දිට්ඨෙතාතිආදීසු දිට්ඨෙතාති ඤාණවත්ථුනා දිට්ඨෙත. විදිතෙනාති පඤ්ඤාය විදිතෙන. අකාලිකෙනාති කිඤ්චි කාලං අනතික්කමිත්වා පටිච්චෙධානන්තරංයෙව ඵලදායකෙන. පත්තෙනාති අධිගතෙන. පරියොගාළ්භෙනාති පරියොගාහිතෙන පඤ්ඤාය අනුපවිට්ඨෙත. අතීතානාගතෙ නයං නෙතීති “යෙ බො කෙවි”තිආදිනා නයෙන අතීතෙ ව අනාගතෙ ව නයං නෙතී. එත්ථ ව න චතුසච්චධම්මෙන වා මග්ගඤ්ඤාණධම්මෙන වා සක්කා අතීතානාගතෙ නයං නෙතුං, චතුසච්චෙව පන මග්ගඤ්ඤාණෙන පටිච්ච්ඨෙධෙ පරතො පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං නාම හොති. තෙන නයං නෙතීති වෙදිතබ්බං. අබ්භඤ්ඤංසුති අභිඤ්ඤංසු ජානංසු. සෙය්‍යථාපාහං, එතරහීති යථා අහං එතරහි චතුසච්චවසෙන ජානාමි. අන්වයෙ ඤාණන්ති අනුඅයෙ ඤාණං, ධම්මඤ්ඤාණස්ස අනුගමනෙ ඤාණං, පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණස්සෙනං නාමං. ධම්මෙ ඤාණන්ති මග්ගඤ්ඤාණං. ඉමස්මිං සුත්තෙ ඛණ්ඩාසවස්ස සෙක්ඛ්‍යුමි කථිතා හොති. තතියං.

4. දුතියඤ්ඤාණවත්ථුසුත්තවණ්ණනා

34. චතුත්ථෙව සත්තසත්තරීති සත්ත ව සත්තරි ව. බ්‍යඤ්ජනභාණකා කිර තෙ හික්බු, බහුබ්‍යඤ්ජනං කත්වා චුච්චමානෙ පටිච්චික්ඛිතුං සක්කොන්ති, තස්මා තෙසං අප්ඤ්ඤාසයෙන ඉදං සුත්තං වුත්තං. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති පච්චයාකාරෙ ඤාණං. පච්චයාකාරො හි ධම්මානං පවත්තිට්ඨිතිකාරණත්තා ධම්මට්ඨිතිති චුච්චති, එත්ථ ඤාණං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, එතස්සෙව ඡබ්බිධස්ස ඤාණස්සෙනං අධිවචනං. බයධම්මන්ති බයගමනසභාවං. වයධම්මන්ති වයගමනසභාවං. විරාගධම්මන්ති විරජ්ජනසභාවං. නිරොධධම්මන්ති නිරුප්ඤ්ඤාසභාවං. සත්තසත්තරීති එකෙකස්මිං සත්ත සත්ත කත්වා එකාදසසු පදෙසු සත්තසත්තරි. ඉමස්මිං සුත්තෙ විපස්සනාපටිච්චපස්සනා කථිතා. චතුත්ථං.

5. අච්ඡාපච්චයසුත්තවණ්ණනා

35. පඤ්චමෙ සමුදයො හොතීති සත්ථා ඉධෙව දෙසනං ඔසාපෙසි. කිංකාරණාති? දිට්ඨිගතිකස්ස ඔකාසදානත්ථං. තස්සඤ්ඤි පරිසති උපාරම්භවිත්තො දිට්ඨිගතිකො අත්ථි, සො පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති, අප්ඤ්ඤාහං විස්සජ්ජෙස්සාමිති තස්ස ඔකාසදානත්ථං දෙසනං ඔසාපෙසි. නො කල්ලො පඤ්ඤොති අයුත්තො පඤ්ඤො. දුප්පඤ්ඤො එසොති අත්ථො. නනු ව “කතමං නු බො, හත්තෙ, ජරාමරණ”න්ති? ඉදං සුපුච්ඡිතන්ති. කිඤ්චාපි සුපුච්ඡිතං, යථා පන සතසතස්සග්ගතිකෙ සුචණ්ණථාලෙ වඩ්ඪිතස්ස සුභොජනස්ස මත්ථකෙ ආමලකමත්තෙපි ගුප්තිණ්ඩෙ යපිතෙ සබ්බං හොජනං දුබ්භොජනං හොති ඡබ්බෙතබ්බං, එවමෙව “කස්ස ව පනිදං ජරාමරණ”න්ති? ඉමිනා සත්තුපලද්ධිවාදපදෙන ගුප්තිණ්ඩෙන තං හොජනං දුබ්භොජනං විය අයමිපි සබ්බො දුප්පඤ්ඤොව ජාතොති.

බ්‍රහ්මචරියවාසොති අරියමග්ගවාසො. තං ජීවං තං සරිරන්ති යස්ස අයං දිට්ඨි, සො “ජීවෙ උච්ඡිජ්ජමානෙ සරිරං උච්ඡිජ්ජති, සරිරෙ උච්ඡිජ්ජන්තෙ ජීවිතං උච්ඡිජ්ජති”ති ගණ්හාති. එවං ගණ්හතො සා දිට්ඨි “සත්තො උච්ඡිජ්ජති”ති ගතිතත්තා උච්ඡෙදදිට්ඨි නාම හොති. සචෙ පන සඬ්ඛාරාව උප්පජ්ජන්ති වෙව නිරුප්ඤ්ඤාති වාති ගණ්හෙය්‍ය, සාසනාවචරා සම්මාදිට්ඨි නාම භවෙය්‍ය. අරියමග්ගො ව නාමෙසො වට්ටං නිරොධෙන්තො වට්ටං සමුච්ඡින්නන්තො උප්පජ්ජති, තදෙව තං වට්ටං උච්ඡෙදදිට්ඨියා ගතිතාකාරස්ස සම්භවෙ සති විනාව මග්ගභාවනාය නිරුප්ඤ්ඤාති මග්ගභාවනා නිරත්ථකා හොති. තෙන වුත්තං “බ්‍රහ්මචරියවාසො න හොති”ති.

දුතියනායෙ අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති යස්ස අයං දිට්ඨි, සො “සරිරං ඉධෙව උච්ඡිජ්ජති, න ජීවිතං, ජීවිතං පන පඤ්ඤාපරතො සකුණො විය යථාසුඛං ගච්ඡති”ති ගණ්හාති. එවං ගණ්හතො සා දිට්ඨි “ඉමස්මා ලොකා ජීවිතං පරලොකං ගත”න්ති ගතිතත්තා සස්සතදිට්ඨි නාම හොති. අයඤ්ච අරියමග්ගො තෙභුමකවට්ටං විච්චිට්ඨෙන්තො උප්පජ්ජති, සො එකසඬ්ඛාරෙපි නිව්චෙ ධූවෙ සස්සතෙ සති උප්පන්නොපි වට්ටං විච්චිට්ඨතුං න සක්කොතීති මග්ගභාවනා නිරත්ථකා හොති. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති වා හික්බු දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මචරියවාසො න හොති”ති.

විසුකායිකානීතිආදි සබ්බං මිථිජාදිට්ඨිවෙච්චනමෙව. සා හි සම්මාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනවයෙන විසුකමිව අත්තානං ආචරණතො විසුකායිකං, සම්මාදිට්ඨිං අනනුවත්තිත්වා තස්සා විරොධෙන පවත්තනතො විසෙවිතං, කදාච උච්ඡෙදස්ස

කදාව සස්සතස්ස ගහණතො විරූපං එන්දිතං විජ්ජන්දිතන්ති වුවවති. තාලාවත්ථුකතානිති තාලවත්ථු විය කතානි, පුන අවිරුහණටියෙන මත්ථකවිජින්නතාලො විය සමුලං තාලං උද්ධරිත්වා තස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානං විය ව කතානිති අත්ථො. අනභාවංකතානිති අනුඅභාවං කතානිති. පඤ්චමං.

6. දුතියඅවිජ්ජාපච්චයසුත්තවණ්ණනා

36. ඡට්ඨෙ ඉති වා, භික්ඛවෙ, යො වදෙය්‍යාති තස්සං පරිසති දිට්ඨිගතිකො පඤ්භං පුච්ඡිකුකාමො අත්ථී, සො පන අවිසාරද්ධාතුකො උට්ඨාය දසබ්ලං පුච්ඡිතුං න සක්කොති, තස්මා තස්ස අජ්ඣාසයෙන සයමෙව පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජේන්තො සත්ථා ඵම්මාහ. ඡට්ඨං.

7. නතුම්භසුත්තවණ්ණනා

37. සත්තමෙ න තුම්භාකන්ති අත්තති භි සති අත්තනියං නාම හොති. අත්තායෙව ව නත්ථී, තස්මා “න තුම්භාක”න්ති ආහ. නපි අඤ්ඤෙසන්ති අඤ්ඤො නාම පරෙසං අත්තා, තස්මිං සති අඤ්ඤෙසං නාම සියා, සොපි නත්ථී, තස්මා “නපි අඤ්ඤෙස”න්ති ආහ. පුරාණමිදං, භික්ඛවෙ, කම්මන්ති නයිදං පුරාණකම්මමෙව, පුරාණකම්මතිබ්බත්තො පනෙස කායො, තස්මා පච්චයවොහාරෙන ඵලං වුත්තො. අභිසංඛිතන්තිආදි කම්මවොහාරස්සෙව වසෙන පුරිමලිඛිගසභාගතාය වුත්තං, අයං පනෙත්ථ අත්ථො – අභිසංඛිතන්ති පච්චයෙහි කතොති දට්ඨබ්බො. අභිසංඤ්චෙතයිතන්ති චෙතනාවත්ථුකො චෙතනාමූලකොති දට්ඨබ්බො. වෙදනියන්ති වෙදනියවත්ථුති දට්ඨබ්බො. සත්තමං.

8. චෙතනාසුත්තවණ්ණනා

38. අට්ඨමෙ යඤ්ච, භික්ඛවෙ, චෙතෙතීති යං චෙතනං චෙතෙති, පචත්තෙතීති අත්ථො. යඤ්ච පකප්පෙතීති යං පකප්පනං පකප්පෙති, පචත්තෙතීච්චෙව අත්ථො. යඤ්ච අනුසෙතීති යඤ්ච අනුසයං අනුසෙති, පචත්තෙතීච්චෙව අත්ථො. එත්ථ ව චෙතෙතීති තෙභුමකකුසලාකුසලචෙතනා ගහිතා, පකප්පෙතීති අට්ඨසු ලොභසහගතචිත්තෙසු තණ්හාදිට්ඨිකප්පා ගහිතා, අනුසෙතීති ද්වාදසන්තං චෙතනානං සහජාතකොට්ඨා වෙව උපනිස්සයකොට්ඨා ව අනුසයො ගහිතො. ආරම්මණමෙතං හොතීති (චෙතනාදිධම්මජාතෙ සති කම්මවිඤ්ඤාණස්ස උප්පත්තියා අවාරිතත්තා) එතං චෙතනාදිධම්මජාතං පච්චයො හොති. පච්චයො හි ඉධ ආරම්මණන්ති අධිප්පෙනා. විඤ්ඤාණස්ස ධීතියාති කම්මවිඤ්ඤාණස්ස ධීතත්ථං. ආරම්මණෙ සතීති තස්මිං පච්චයෙ සති. පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස හොතීති තස්ස කම්මවිඤ්ඤාණස්ස පතිට්ඨා හොති. තස්මිං පතිට්ඨිතෙ විඤ්ඤාණෙති තස්මිං කම්මවිඤ්ඤාණෙ පතිට්ඨිතෙ. විරුළුහෙති කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිආකඩ්ඨනසමත්ථතාය නිබ්බන්තමූලෙ ජාතෙ. පුනඛ්භවාහිතිබ්බන්තීති පුනඛ්භවසංඛාරානා අභිනිබ්බන්ති.

නො වෙ, භික්ඛවෙ, චෙතෙතීති ඉමිනා තෙභුමකචෙතනාය අප්පචත්තනක්ඛණො වුත්තො. නො වෙ පකප්පෙතීති ඉමිනා තණ්හාදිට්ඨිකප්පානං අප්පචත්තනක්ඛණො. අථ වෙ අනුසෙතීති ඉමිනා තෙභුමකච්චාකෙසු පරිත්තකිරියාසු රූපෙති එත්ථ අප්පභීතකොට්ඨා අනුසයො ගහිතො. ආරම්මණමෙතං හොතීති අනුසයෙ සති කම්මවිඤ්ඤාණස්ස උප්පත්තියා අවාරිතත්තා එතං අනුසයජාතං පච්චයොව හොති.

නො වෙව චෙතෙතීතිආදියු පට්ඨපදෙ තෙභුමකකුසලාකුසලචෙතනා නිවත්තා, දුතියපදෙ අට්ඨසු චිත්තෙසු තණ්හාදිට්ඨියො, තතියපදෙ වුත්තප්පකාරෙසු ධම්මෙසු යො අප්පභීතකොට්ඨා අනුසයිතො අනුසයො, සො නිවත්තො.

අපිචෙත්ථ අසම්මොහත්ථං චෙතෙති පකප්පෙති අනුසෙති, චෙතෙති න පකප්පෙති අනුසෙති, න චෙතෙති න පකප්පෙති අනුසෙති, න චෙතෙති න පකප්පෙති න අනුසෙතීති ඉදම්පි චතුක්කං වෙදිතබ්බං. තත්ථ පට්ඨනාය ධම්මපරිච්ඡේදො දස්සිතො. දුතියනායෙ චෙතෙතීති තෙභුමකකුසලචෙතනා වෙව චතස්සො ව අකුසලචෙතනා ගහිතා. න පකප්පෙතීති අට්ඨසු චිත්තෙසු තණ්හාදිට්ඨියො නිවත්තා. අනුසෙතීති තෙභුමකකුසල උපනිස්සයකොට්ඨා, චතුසු අකුසලචෙතනාසු සහජාතකොට්ඨා වෙව උපනිස්සයකොට්ඨා ව අනුසයො ගහිතො. තතියනායෙ න චෙතෙතීති තෙභුමකකුසලාකුසලං නිවත්තං, න පකප්පෙතීති අට්ඨසු චිත්තෙසු තණ්හාදිට්ඨියො නිවත්තා, අනුසෙතීති සුත්තෙ ආගතං වාරොත්වා තෙභුමකකුසලාකුසලච්චාකකිරියාරූපෙසු අප්පභීතකොට්ඨා උපනිස්සයො ගහිතො. චතුත්ථනායො පුරිමසදිසොව.

තදප්පතිට්ඨිතෙති තස්මිං අප්පතිට්ඨිතෙ. අවිරුළුහෙති කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිආකඩ්ඨනසමත්ථතාය අනිබ්බන්තමූලෙ. එත්ථ පන කිං කථිතන්ති? අරහත්තමග්ගස්ස කිච්චං, බිණ්ණසවස්ස කිච්චකරණන්තිපි නවලොකුත්තරධම්මානිපි වත්තුං වට්ටති. එත්ථ ව විඤ්ඤාණස්ස වෙව ආයතිං පුනඛ්භවස්ස ව අත්තරෙ එකො සන්ධි, වෙදනාතණ්හානමත්තරෙ එකො, භවජාතිනමත්තරෙ එකොති. අට්ඨමං.

9. දුතියවේතනාසුත්තවණ්ණනා

39. නවමෙ විඤ්ඤාණනාමරූපානං අන්තරෙ එකො සන්ධි, වෙදනාතණ්භානමන්තරෙ එකො, භවජාතීනමන්තරෙ එකොති. නවමං.

10. තතියවේතනාසුත්තවණ්ණනා

40. දසමෙ නතීති තණ්හා. සා හි පියරූපෙසු රූපාදීසු නමනටියෙන “නතී”ති වුවවති. ආගති ගති භොතීති ආගතිමිති ගති භොතී, ආගතෙ පච්චුපටියිතෙ කම්මෙ වා කම්මනිමිත්තෙ වා ගහිනිමිත්තෙ වා පටිසන්ධිවසෙන විඤ්ඤාණස්ස ගති භොතී. චුතුපපාතොති එවං විඤ්ඤාණස්ස ආගතෙ පටිසන්ධිවසයෙ ගතියා සති ඉතො වචනසඬ්ඛානා චුති, තත්ථුපපත්තිසඬ්ඛාතො උපපාතොති අයං චුතුපපාතො නාම භොතී. එවං ඉමස්මිං සුත්තෙ නතියා ව ආගතිගතියා ව අන්තරෙ එකොව සන්ධි කටීතොති. දසමං.

කළාරඛත්තියවග්ගො චතුත්ථො.

5. ගහපතිවග්ගො

1. පඤ්චවෙරභයසුත්තවණ්ණනා

41. ගහපතිවග්ගස්ස පටමෙ යතොති යදා. භයානි වෙරානීති භයවෙරවේතනායො. සොතාපත්තියඬ්ගෙහීති දුට්ඨං සොතාපත්තියා අඬ්ගං, (සොතාපත්තියා ව අඬ්ගං,) යං පුබ්බභාගෙ සොතාපත්තිපටිලාභාය සංවත්තති, “සප්පුරිසසංසෙවො සද්ධම්මස්සවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මප්පටිපත්ති”ති (දී. නි. 3.311) එවං ආගතං, පටිලද්ධගුණස්ස ව සොතාපත්තිං පත්වා ධීතස්ස අඬ්ගං, යං සොතාපත්තස්ස අඬ්ගන්තිපි වුවවති, බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදාදීනං එතං අධිවචනං. ඉදම්ඨ අධිප්පෙනං. අරියොති නිද්දොසො නිරූපාරම්භො. ඤායොති පටිච්චසමුප්පන්නං ඤත්වා ධීතඤාණම්පි පටිච්චසමුප්පාදොපි. යථාහ – “ඤායො වුවවති පටිච්චසමුප්පාදො, අරියොපි අට්ඨඬ්ගිකො මග්ගො ඤායො”ති. පඤ්ඤායාති අපරාපරං උප්පන්නාය විපස්සනාපඤ්ඤාය. සුදිට්ඨො භොතීති අපරාපරං උප්පජ්ජිත්වා දස්සනවසෙන සුට්ඨු දිට්ඨො.

බිණ්ණිරයොතිආදීසු ආයතිං තත්ථ අනුප්පජ්ජනනාය බිණ්ණො නිරයො මය්හන්ති සො අහං බිණ්ණිරයො. එස නයො සබ්බත්ථ. සොතාපන්නොති මග්ගසොතං ආපන්නො. අවිනිපාතධම්මොති න විනිපාතසභාවො . නියතොති පට්ඨමග්ගසඬ්ඛාතෙන සම්මත්තනියාමෙන නියතො. සම්බොධිපරායනොති උත්තරිමග්ගත්තසඬ්ඛාතො සම්බොධි පරං අයනං මය්හන්ති සොහං සම්බොධිපරායනො, තං සම්බොධිං අවස්සං අභිසම්බුජ්ඣනකොති අත්ථො.

පාණාතිපාතපච්චයාති පාණාතිපාතකම්මකාරණා. භයං වෙරන්ති අත්ථතො එකං. වෙරඤ්ච නාමෙතං දුට්ඨං භොති බාහිරං අප්ඤ්ඤාත්තිකන්ති. එකෙන හි එකස්ස පිතා මාරිතො භොති, සො චිත්තෙසි “එතෙන කිර මෙ පිතා මාරිතො, අහම්පි තංයෙව මාරෙස්සාමී”ති නිසිතං සත්ථං ආදාය වරති. යා තස්ස අබ්භන්තරෙ උප්පන්නවෙරවේතනා, ඉදං බාහිරං වෙරං නාම. යා පන ඉතරස්ස “අයං කිර මං මාරෙස්සාමීති වරති, අහමෙව නං පට්ඨතරං මාරෙස්සාමී”ති වේතනා උප්පජ්ජති, ඉදං අප්ඤ්ඤාත්තිකං වෙරං නාම. ඉදං තාව උභයම්පි දිට්ඨධම්මිකමෙව. යා පන තං නිරයෙ උප්පන්නං දිස්වා “එතං පහරිස්සාමී”ති ජලිතං අයමුග්ගරං ගණ්හතො නිරයපාලස්ස වේතනා උප්පජ්ජති, ඉදමස්ස සම්පරායිකං බාහිරවෙරං. යා වස්ස “අයං නිද්දොසං මං පහරිස්සාමීති ආගච්ඡති, අහමෙව නං පට්ඨතරං පහරිස්සාමී”ති වේතනා උප්පජ්ජති, ඉදමස්ස සම්පරායිකං අප්ඤ්ඤාත්තිකවෙරං. යං පනෙතං බාහිරවෙරං, තං අට්ඨකථායං “පුග්ගලවෙර”න්ති චුත්තං. දුක්ඛං දොමනස්සන්ති අත්ථතො එකමෙව. යථා වේත්ථ, එවං සෙසපදෙසුපි “ඉම්නා මම හණ්ඨං හටං , මය්හං දාරෙසු වාරිත්තං ආපන්නං, මුසා වත්වා අත්ථො භග්ගො, සුරාමදමත්තෙන ඉදං නාම කත”න්තිආදිනා නයෙන වෙරුප්පත්ති වෙදිතබ්බා. අවෙච්චප්පසාදෙනාති අධිගතෙන අවලප්පසාදෙන. අරියකන්තෙහීති පඤ්චහි සීලෙහි. තානි හි අරියානං කන්තානි පියානි. භවන්තරගතාපි අරියා තානි න විජහන්ති, තස්මා “අරියකන්තානි”ති වුවවන්ති. සෙසමෙත්ථ යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සන්තිනිද්දෙසෙ චුත්තමෙව. පට්ඨං.

2. දුතියපඤ්චවෙරභයසුත්තවණ්ණනා

42. දුතියෙ භික්ඛුනං කටීතභාවමත්තමෙව විසෙසො. දුතියං.

3. දුක්ඛසුත්තවණ්ණනා

43. තතියෙ දුක්ඛස්සාති වට්ටදුක්ඛස්ස. සමුදයන්ති ද්වෙ සමුදයා ඛණ්කසමුදයො ව පච්චයසමුදයො ව. පච්චයසමුදයං පස්සන්තොපි භික්ඛු ඛණ්කසමුදයං පස්සති, ඛණ්කසමුදයං පස්සන්තොපි පච්චයසමුදයං පස්සති. අත්ථඬ්ගමොපි අච්චන්තත්ථඬ්ගමො හෙදත්ථඬ්ගමොති දුට්ඨො. අච්චන්තත්ථඬ්ගමං පස්සන්තොපි හෙදත්ථඬ්ගමං.

පස්සති, හෙදත්ථභිගමං පස්සන්තොපි අව්චන්තත්ථභිගමං පස්සති. දෙසෙස්සාමිති ඉදං වට්ඨකුක්ඛස්ස සමුදයඅත්ථභිගමං නිබ්බන්තිහෙදං නාම දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාථාති අත්ථො. පට්ඨිවාති නිස්සයවසෙන වෙව ආරම්මණවසෙන ව පච්චයං කත්වා. තිණ්ණං සඬගති එස්සොති තිණ්ණං සඬගති යා එස්සො. අයං ඛො, භික්ඛවෙ, දුක්ඛස්ස සමුදයොති අයං වට්ඨකුක්ඛස්ස නිබ්බන්ති නාම. අත්ථභිගමොති හෙදො. එවඤ්ඤි වට්ඨකුක්ඛං භින්නං හොති අප්පට්ඨස්සං. තතියං.

4. ලොකසුත්තවණ්ණනා

44. චතුත්ථෙ ලොකස්සාති සඬබාරලොකස්ස. අයමෙත්ථ විසෙසො. චතුත්ථං.

5. ඤාතිකසුත්තවණ්ණනා

45. පඤ්චමෙ ඤාතිකෙති ද්වින්නං ඤාතකානං ගාමෙ. ගිඤ්ජකාවසථෙති ඉට්ඨකාහි කතෙ මහාපාසාදෙ. ධම්මපරියායන්ති ධම්මකාරණං. උපස්සුතීති උපස්සුතිට්ඨානං, යං යානං උපගතෙන සක්කා හොති භගවතො සද්දං සොතුං, තත්ථ ධීතොති අත්ථො. සො කිර ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණසම්මජ්ජන්තං ආගතො අත්තතො කම්මං පහාය භගවතො ධම්මසොසං සුඤ්ඤන්තො අට්ඨාසි. අද්දසාති තදා කිර භගවතො ආදිතොව පච්චයාකාරං මනසිකරොත්තස්ස “ඉදං ඉමිනා පච්චයෙන හොති, ඉදං ඉමිනා”ති ආවජ්ජතො යාව භවග්ගා එකඬගණං අහොසි, සත්ථා මනසිකාරං පහාය වචසා සජ්ඣායං කරොත්තො යථානුසන්ධිනා දෙසනං නිට්ඨපෙත්වා, “අපි නු ඛො ඉමං ධම්මපරියායං කොචි අස්සොසි”ති ආවජ්ජෙත්තො තං භික්ඛුමද්දස. තෙන වුත්තං “අද්දසා ඛො භගවා”ති.

අස්සොසි නොති අස්සොසි නු. අථ වා අස්සොසි නොති අම්භාකං භාසන්තානං අස්සොසිති. උග්ගණ්භාහිතිආදියු සුත්වා තුණ්හිභුතොව පගුණං කරොත්තො උග්ගණ්භාති නාම. පදානුපදං සටෙත්වා වාචාය පරිචිතං කරොත්තො පරියාපුඤ්ඤාති නාම. උභයථාපි පගුණං ආධාරප්පත්තං කරොත්තො ධාරෙති නාම. අත්ථසංභිතොති කාරණනිස්සිතො. ආදිබ්‍රහ්මවරියකොති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදි පතිට්ඨානභුතො. ඉති තීසුපි ඉමෙසු සුත්තෙසු වට්ඨවිවට්ඨමෙව කථිතං. පඤ්චමං.

6. අඤ්ඤතරාත්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

46. ඡට්ඨෙ අඤ්ඤතරොති නාමවසෙන අපාකටො අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො. ඡට්ඨං.

7. ජාණුස්සොණසුත්තවණ්ණනා

47. සත්තමෙ ජාණුස්සොණිති යානන්තරවසෙන එවංලද්ධනාමො අසිතිකොට්ඨිභවො මහාපුරොහිතො. සත්තමං.

8. ලොකායතිකසුත්තවණ්ණනා

48. අට්ඨමෙ ලොකායතිකොති විතණ්ඩසත්ථෙ ලොකායතෙ කතපරිවයො. ඡෙට්ඨමෙතං ලොකායතන්ති පඨමං ලොකායතං. ලොකායතන්ති ව ලොකස්සෙව ආයතං, බාලපුටුප්පනලොකස්ස ආයතං, මහන්නං ගම්භිරන්ති උපධාරිතබ්බං පරිත්තං භාවං දිට්ඨිගතං. එකත්තන්ති එකසභාවං, නිච්චසභාවමෙවාති පුච්ඡති. පුටුත්තන්ති පුරිමසභාවෙන නානාසභාවං, දෙවමනුස්සාදිභාවෙන පඨමං හුත්වා පච්ඡා න හොතීති උච්ඡෙදං සන්ධාය පුච්ඡති. එවමෙත්ථ “සබ්බමත්ථී, සබ්බමෙකත්ත”න්ති ඉමා ද්වෙපි සස්සතදිට්ඨියො, “සබ්බං නත්ථී, සබ්බං පුටුත්ත”න්ති ඉමා ද්වෙ උච්ඡෙදදිට්ඨියොති වෙදිතබ්බා. අට්ඨමං.

9. අරියසාවකසුත්තවණ්ණනා

49. නවමෙ කිං නු ඛොති සංසුප්පත්තිආකාරදස්සනං. සමුදයතීති උප්පජ්ජති. නවමං.

10. දුක්ඛඅරියසාවකසුත්තවණ්ණනා

50. දසමෙ ද්වෙපි නයා එකතො වුත්තා. ඉදමෙව පුරිමෙන නානත්තං, සෙසං තාදිසමෙවාති. දසමං.

ගහපතිවග්ගො පඤ්චමො.

6. දුක්ඛවග්ගො

1. පරිච්චංසනසුත්තවණ්ණනා

51. දුක්ඛවග්ගස්ස පයමෙ පරිච්ඡෙදසමානොති උපපරික්ඛමානො. ජරාමරණන්ති කස්මා ජරාමරණං එකමෙව “අනෙකවිධං නානප්පකාරකං”න්ති වත්වා ගතිතන්ති වෙ? තස්මිං ගතිතෙ සබ්බදුක්ඛස්ස ගතිතත්තා. යථා හි චූළාය ගතිතෙ පුරිසෙ සො පුරිසො ගතිතොව හොති, එවං ජරාමරණෙ ගතිතෙ සබ්බදුක්ඛං ගතිතමෙව හොති. තස්මා “යං ඛො ඉදං අනෙකවිධං නානප්පකාරකං දුක්ඛං ලොකෙ උප්පජ්ජති”න්ති න්හත්වා ධීතං පුරිසං විය සබ්බදුක්ඛං දස්සෙත්වා තං චූළාය ගණ්හන්තො විය ජරාමරණං ගණ්හි.

ජරාමරණනිරොධසාරුප්පගාමිනීති ජරාමරණනිරොධස්ස සාරුප්පභාවෙන නික්කිලෙසනාය පරිසුද්ධතාය සදිසාව හුත්වා ගාමිනීති අත්ථො. තථා පටිපත්තො ව හොතිති යථා තං පටිපත්තොති වුවවති, එවං පටිපත්තො හොති. අනුධම්මවාරීති නිබ්බානධම්මං අනුගතං පටිපත්තිධම්මං වරති, පුරෙතීති අත්ථො. දුක්ඛක්ඛයාය පටිපත්තොති සීලං ආදිං කත්වා ජරාමරණදුක්ඛස්ස නිරොධත්ථාය පටිපත්තො. සඨ්ඛාරනිරොධායාති සඨ්ඛාරදුක්ඛස්ස නිරොධත්ථාය. එත්තාවතා යාව අරහත්තා දෙසනා කථිතා.

ඉදානි අරහත්තඵලපච්චවෙක්ඛණං සත්තවිහාරඤ්ච දස්සෙත්වා දෙසනා නිවත්තෙතබ්බා සියා, තථා අකත්වා අවිජ්ජාගතොති ඉදං කස්මා ගණ්හාතීති? ඛිණාසවස්ස සමතික්කන්තවට්ටදුක්ඛදස්සනත්ථං. අපිව පුන වට්ටං ආරහිත්වා විවට්ටෙ කට්ඨයමානෙ බුද්ධකායකසත්තො වෙත්ථ අත්ථී, තස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙනාපි ඉදං ගණ්හාතීති වෙදිතබ්බො. තත්ථ අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය ගතො උපගතො සමන්තාගතො. පුරිසපුග්ගලොති පුරිසොයෙව පුග්ගලො. උභයෙනාපි සම්මුතිකථං කථෙති. බුද්ධානඤ්ඤි සම්මුතිකථා පරමත්ථකථාති ද්වෙ කථා හොත්ති. තත්ථ “සත්තො නරො පුරිසො පුග්ගලො තිස්සො නාගො”ති එවං පවත්තා සම්මුතිකථා නාම. “බන්ධා ධාතුයො ආයතනානී”ති එවං පවත්තා පරමත්ථකථා නාම. පරමත්ථං කථෙන්නාපි සම්මුතිං අමුඤ්චිත්වා කථෙන්නී. තෙ සම්මුතිං කථෙන්නාපි පරමත්ථං කථෙන්නාපි සච්චමෙව කථෙන්නී. තෙනෙව වුත්තං –

“දුවෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්හති;
සඬකෙතව්වනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණං;
පරමත්ථව්වනං සච්චං, ධම්මානං භූතලක්ඛණං”න්ති.

පුඤ්ඤං වෙ සඨ්ඛාරන්ති තෙරසවෙනනාහෙදං පුඤ්ඤාභිසඨ්ඛාරං. අභිසඨ්ඛාරොතිති කරොති. පුඤ්ඤපගං හොති විඤ්ඤාණන්ති කම්මවිඤ්ඤාණං කම්මපුඤ්ඤෙන උපගතං සම්පයුත්තං හොති, විපාකවිඤ්ඤාණං විපාකපුඤ්ඤෙන. අපුඤ්ඤං වෙ සඨ්ඛාරන්ති ද්වාදසවෙනනාහෙදං අපුඤ්ඤාභිසඨ්ඛාරං අභිසඨ්ඛාරොති. ආනෙඤ්ජං වෙ සඨ්ඛාරන්ති චතුර්වෙනනාහෙදං ආනෙඤ්ජාභිසඨ්ඛාරං. ආනෙඤ්ජපගං හොති විඤ්ඤාණන්ති කම්මානෙඤ්ජෙන කම්මවිඤ්ඤාණං, විපාකානෙඤ්ජෙන විපාකවිඤ්ඤාණං උපගතං හොති. එත්ථ ව තිව්ධස්ස කම්මාභිසඨ්ඛාරස්ස ගතිතත්තා ද්වාදසපදිකො පච්චයාකාරො ගතිතොව හොති. එත්තාවතා වට්ටං දස්සිතං.

ඉදානි විවට්ටං දස්සෙත්තො යතො ඛො, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ අවිජ්ජානි චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං. විජ්ජානි අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං. එත්ථ ව පයමමෙව අවිජ්ජාය පනීතාය විජ්ජා උප්පජ්ජති. යථා පන චතුර්ථගෙයි තමෙ රත්ති. පදීපුප්පලෙන අත්ඨකාරො පනීයති, එවං විජ්ජුප්පාදා අවිජ්ජාය පහානං වෙදිතබ්බං. න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති ලොකෙ කිඤ්චි ධම්මං න ගණ්හාති න පරාමසති. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති අනුපාදියන්තො අගණ්හන්තො නෙව තණ්හාපරිතස්සනාය, න භයපරිතස්සනාය පරිතස්සති, න තණ්හායති න භායතීති අත්ථො. පච්චත්තඤ්ඤෙවාති සයමෙව අත්තනාව පරිනිබ්බායති, න අඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන.

සො සුඛං වෙ වෙදනන්ති ඉදං කස්මා ආරහි? ඛිණාසවස්ස පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං දස්සෙත්වා සත්තවිහාරං දස්සෙතුං ආරහි. අනප්ඤ්ඤාසිතාති තණ්හාය ගිලිත්වා පරිනිව්ඨපෙත්වා අගහිතා. අප් දුක්ඛවෙදනා කස්මා වුත්තා, කිං තම්පි අභිනන්දන්තො අත්ථීති? ආම අත්ථී. සුඛං අභිනන්දන්තොයෙව හි දුක්ඛං අභිනන්දති නාම දුක්ඛං පත්වා සුඛං පත්ථනතො සුඛස්ස ව විපරිණාමදුක්ඛතොති. කායපරියන්තිකන්ති කායපරිච්ඡින්නං, යාව පඤ්චද්වාරකායො පවත්තති, තාව පවත්තං පඤ්චද්වාරිකවෙදනන්ති අත්ථො. ජීවිතපරියන්තිකන්ති ජීවිතපරිච්ඡින්නං. යාව ජීවිතං පවත්තති, තාව පවත්තං මනොද්වාරිකවෙදනන්ති අත්ථො.

තත්ථ පඤ්චද්වාරිකවෙදනා පච්ඡා උප්පජ්ජිත්වා පයමං නිරුප්පිකාති, මනොද්වාරිකවෙදනා පයමං උප්පජ්ජිත්වා පච්ඡා නිරුප්පිකාති. සා හි පටිසන්ධික්ඛණෙ වත්ථුරුපස්මිංයෙව පනිට්ඨාති. පඤ්චද්වාරිකා පවත්තෙ පඤ්චද්වාරවසෙන පවත්තමානා පයමවයෙ විසතිවස්සකාලෙ රජ්ජනදුස්සනමුස්භනවසෙන අධිමත්තා බලවතී හොති, පණ්ණාසවස්සකාලෙ ධීතා හොති, සට්ඨිවස්සකාලතො පට්ඨාය පරිභායමානා අසීතිනවුතිවස්සකාලෙ මන්දා හොති. තදා හි සත්තා “විරරත්තං එකතො නිසීදිමිහා නිපජ්ජිමිහා”ති වදන්තෙපි “න සඤ්ජානාමා”ති වදන්ති. අධිමත්තානිපි රූපාදිආරම්මණානි “න පස්සාම න සුණාම”, “සුගන්ධං දුගන්ධං වා සාදුං අසාදුං වා ථද්ධං මුදුකන්ති වා න ජානාමා”ති වදන්ති. ඉති නෙසං පඤ්චද්වාරිකවෙදනා භග්ගා හොති, මනොද්වාරිකාව පවත්තති. සාපි අනුපුබ්බෙන පරිභායමානා මරණසමයෙ භද්දකොට්ඨයෙව නිස්සාය පවත්තති. යාව පනෙසා පවත්තති, තාව සත්තො ජීවතීති වුවවති. යදා නප්පවත්තති, තදා මතො නිරුද්ධොති වුවවති.

යථා හි පුරිසො පඤ්චඋදකමග්ගසම්පන්නං වාපිං කරොයා, පඨමං දෙවෙ වුට්ඨෙ පඤ්චහි උදකමග්ගෙහි උදකං පටිසන්චා අන්තොවාපියං ආවාටෙ පුරොයා, පුනස්සුනං දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකමග්ගෙ පුරන්චා ගාචුතඨ්ඨයොජනමත්තං ඔත්ථරිත්වා උදකං තිට්ඨෙය්‍යා තතො තතො විස්සන්දමානං, අථ නිද්ධමනතුම්බෙ විවරිත්වා ඛේත්තෙසු කම්මෙ කරියමානෙ උදකං නික්ඛමන්තං, සස්සපාකකාලෙ (උදකං නික්ඛමන්තං,) උදකං පරිහීනං “මච්ඡෙ ගණ්භාමා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජෙය්‍යා, තතො කතිපාහෙන ආවාටෙසුයෙව උදකං සණ්ඨගෙය්‍යා. යාව පන තං ආවාටෙසු හොති, තාව “මහාවාපියං උදකං අත්ථී”ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. යදා පන තත්ථ ඡීජ්ජති, තදා “වාපියං උදකං තත්ථී”ති වුච්චති, එවංසම්පදම්ඳං වෙදිතබ්බං.

පඨමං දෙවෙ වස්සන්තෙ පඤ්චහි මග්ගෙහි උදකෙ පටිසන්තෙ ආවාටානං පුරණකාලො විය හි පඨමමෙව පටිසන්ධික්ඛණේ මනොද්වාරිකවෙදනාය වත්ථුරුපෙ පතිට්ඨිතකාලො, පුනස්සුනං දෙවෙ වස්සන්තෙ පඤ්චන්තං මග්ගානං පුරිතකාලො විය පවත්තෙ පඤ්චද්වාරිකවෙදනාය පවත්තිකාලො, ගාචුතඨ්ඨයොජනමත්තං අජ්ඣොත්ථරණං විය පඨමවයෙ විසතිවස්සකාලෙ රජ්ජනාදිවසෙන තස්සා අධිමත්තබලවහාවො, යාව වාපිනො උදකං න නිග්ගච්ඡති, තාව පුරාය වාපියා ධීතකාලො විය පඤ්ඤාසවස්සකාලෙ තස්සා ධීතකාලො, නිද්ධමනතුම්බෙසු විවටෙසු කම්මන්තෙ කරියමානෙ උදකස්ස නික්ඛමනකාලො විය සට්ඨිවස්සකාලතො පටියාය තස්සා පරිහානි, උදකෙ භට්ඨෙ උදකමග්ගෙසු පරිත්තොදකස්ස ධීතකාලො විය අසීනිනවුතිවස්සකාලෙ පඤ්චද්වාරිකවෙදනාය මන්දකාලො, ආවාටෙසුයෙව උදකස්ස පතිට්ඨානකාලො විය හදයවත්ථුකොටිං නිස්සාය මනොද්වාරිකවෙදනාය පවත්තිකාලො, ආවාටෙසු පරිත්තෙහි උදකෙ සති “වාපියං උදකං අත්ථී”ති වත්තබ්බකාලො විය යාව සා පවත්තති, තාව “සත්තො ජීවති”ති වුච්චති. යථා පන ආවාටෙසු උදකෙ ඡීන්තෙ “තත්ථී වාපියං උදක”න්ති වුච්චති, එවං මනොද්වාරිකවෙදනාය අජ්ජවත්තමානාය “සත්තො මතො”ති වුච්චති. ඉමං වෙදනං සන්ධාය වුත්තං “ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො”ති.

කායස්ස හෙදාති කායස්ස හෙදෙන. ජීවිතපරියාදානා උද්ධන්ති ජීවිතක්ඛයතො උද්ධං. ඉධෙවාති පටිසන්ධිවසෙන පරතො අගන්ත්වා ඉධෙව. සීතිභවිස්සන්තිති පවත්තිවිජ්ජන්දරථරහිතානි සීතානි අජ්ජවත්තනධම්මානි භවිස්සන්ති. සරිරානීති ධාතුසරිරානි. අවසිස්සන්තිති අවසිට්ඨානි භවිස්සන්ති.

කුම්භකාරපාකානි කුම්භකාරස්ස භාජනපචනට්ඨානතො. පටිසිස්සෙය්‍යාති ය්‍යෙය්‍යා. කපල්ලානීති සහ මුඛවට්ටියා එකාබ්ද්ධානි කුම්භකපල්ලානි. අවසිස්සෙය්‍යුන්ති තිට්ඨෙය්‍යුං. එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං - ආදිත්තකුම්භකාරපාකො විය හි තයො භවා දට්ඨබ්බො, කුම්භකාරො විය යොගාවචරො, පාකතො කුම්භකාරභාජනානං නිහරණදණ්ඩකො විය අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං, සමො භූමිභාගො විය අසඬ්ඛතං නිබ්බානතලං, දණ්ඩකෙන උණ්භකුම්භං ආකඬ්ඨිත්වා සමෙ භූමිභාගෙ කුම්භස්ස යටිතකාලො විය ආරද්ධවිපස්සකස්ස රූපසත්තකං අරූපසත්තකං විපස්සන්තස්ස කම්මට්ඨානෙ ව පගුණේ විභූතෙ උපට්ඨගමානෙ තථාරූපං උතුසප්පායාදිං ලභිත්වා එකාසනෙ නිසින්තස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පත්වා චතුති අපායෙහි අත්තභාවං උද්ධරිත්වා ඵලසමාපත්තිවසෙන අසඬ්ඛතෙ නිබ්බානතලෙ ධීතකාලො දට්ඨබ්බො. බිණ්ණසවො පන උණ්භකුම්භො විය අරහත්තප්පත්තදිවසෙයෙව න පරිනිබ්බාති, සාසනප්පවේණං පන සට්ඨමානො පණ්ණාසසට්ඨිවස්සානි යත්වා චරිමකචිත්තප්පත්තියා උපාදිණ්ණකක්ඛන්ධහෙදා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාති. අථස්ස කුම්භස්ස විය කපල්ලානි අනුපාදිණ්ණකසරිරානෙව අවසිස්සන්තිති. සරිරානි අවසිස්සන්තිති පජානානීති ඉදං පන බිණ්ණසවස්ස අනුයොගාරොපනත්ථං වුත්තං.

විඤ්ඤාණං පඤ්ඤායෙථාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං පඤ්ඤායෙථ. සාධු සාධුති ථෙරානං බ්‍යාකරණං සම්පහංසති. එවමෙනත්ති යදෙනං තිට්ඨෙ අභිසඬ්ඛාරෙ අසති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස අජ්ජඤ්ඤාණන්තිආදි, එවමෙව එතං. අධිමුච්චාති සන්තිට්ඨානසඬ්ඛානං අධිමොක්ඛං පටිලභං. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති අයමෙව චට්ටදුක්ඛස්ස අන්තො අයං පරිච්ඡෙදො, යදිදං නිබ්බානන්ති. පඨමං.

2. උපාදානසුත්තවණ්ණනා

52. දුතියෙ උපාදානියෙසුති චතුත්තං උපාදානානං පච්චයෙසු තෙභූමකධම්මෙසු. අස්සාදානුපස්සිනොති අස්සාදං අනුපස්සන්තස්ස. තත්තාති තස්මිං අග්ගික්ඛන්ධෙ. තදාභාරොති තංපච්චයො. තදුපාදානොති තස්සෙව වෙච්චනං. එවමෙව බොති එත්ථ අග්ගික්ඛන්ධො විය හි තයො භවා, තෙභූමකවට්ටන්තිපි එතදෙව, අග්ගිජග්ගකපුරිසො විය චට්ටනිස්සිනො බාලපුටුජ්ජනො, සුක්ඛතිණගොමයාදිපක්ඛිපනං විය අස්සාදානුපස්සිනො පුටුජ්ජනස්ස තණ්හාදිවසෙන ඡහි ද්වාරෙහි කුසලාකුසලකම්මකරණං. තිණගොමයාදිසු බිණ්ණසු පුනස්සුනං තෙසං පක්ඛිපනෙන අග්ගික්ඛන්ධස්ස වඩ්ඪනං විය බාලපුටුජ්ජනස්ස උට්ඨාය සමුට්ඨාය යථාචුත්තකම්මායුහනෙන අපරාපරං චට්ටදුක්ඛනිබ්බන්තනං.

න කාලෙන කාලං සුක්ඛානි වෙච තිණානි පක්ඛිපෙය්‍යාති තඤ්ඤි කොචි අත්ථකාමො එවං වදෙය්‍ය - “හො කස්මා උට්ඨාය සමුට්ඨාය කලාපෙ බන්ධිත්වා සුක්ඛතිණකට්ඨානං පච්ඡියඤ්ච පුරන්චා සුක්ඛගොමයානි

පක්ෂිපත්තෝ එතං අග්ගිං ජාලෙසි? අපි නු තෙ අත්ථි ඉතොනිදානං කාවි වඩ්ඪිති? වංසාගතමෙතං හො අම්භාකං, ඉතොනිදානං පන මෙ අවඩ්ඪියෙව, කුතො වඩ්ඪි? අහඤ්ඨි ඉමං අග්ගිං ජග්ගන්තො නෙව න්භායිතුං න භුඤ්ජිතුං න නිපජ්ජිතුං ලභාමිති. තෙන හි හො කිං තෙ ඉමිනා නිරත්ථකෙන අග්ගිජාලනෙන? එහි ත්වං එතානි ආභතානි තිණාදීනි එත්ථ නික්ඛිප, තානි සයමෙව කුමාරස්සන්ති, ත්වං පන අසුකස්මිං යානෙ සිතොදකා පොක්ඛරණි අත්ථි, තත්ථ න්භන්වා, මාලාගන්ධවිලෙපනෙහි අත්තානං මණ්ඩෙන්වා සුනිවත්ථො සුපාරුතොව පාදුකාහි නගරං පවිසිත්වා පාසාදවරමාරුය්හ වාහපානං විවරිත්වා මහාවිටීයං විරොවමානො නිසීද එකග්ගො සුඛසමප්පිතො හුත්වා, තත්ථ තෙ නිසින්තස්ස තිණාදීනං ඛයෙන සයමෙව අයං අග්ගි අප්පණ්ණත්තිභාවං ගම්ස්සති”ති. සො තථා කරෙය්‍ය. තථෙව ච තත්ථ නිසින්තස්ස සො අග්ගි උපාදානක්ඛයෙන අප්පණ්ණත්තිභාවං ගව්ඡෙය්‍ය. ඉදං සන්ධායෙන “න කාලෙන කාල”න්තිආදි වුත්තං.

එවමෙව බොති එත්ථ පන ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – චන්තාලියාය කට්ඨවාහනං ජලමානො මහාඅග්ගික්ඛන්ධො විය හි තෙභුමකවට්ටං දට්ඨබ්බං, අග්ගිජග්ගනකපුරිසො විය වට්ටසන්තිස්සිතකො යොගාවචරො, අත්ථකාමො පුරිසො විය සම්මාසම්බුද්ධො, තෙන පුරිසෙන තස්ස දින්නඔවාදො විය තථාගතෙන “එහි ත්වං, හික්ඛු, තෙභුමකධම්මෙසු නිබ්බන්ද, එවං වට්ටදුක්ඛා මුච්චිස්සසි”ති තස්ස තෙභුමකධම්මෙසු කම්මට්ඨානස්ස කට්ඨකාලො, තස්ස පුරිසස්ස යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිත්වා පාසාදෙ නිසින්තකාලො විය යොගිනො සුගතොවාදං සම්පට්ඨිත්වා සුඤ්ඤාගාරං පටිට්ඨස්ස තෙභුමකධම්මෙසු විපස්සනං පටිට්ඨපෙත්වා අනුක්කමෙන යථානුරූපං ආහාරසප්පායාදිං ලභිත්වා, එකාසනෙ නිසින්තස්ස අග්ගඵලෙ පතිට්ඨිතකාලො, තස්ස න්භානවිලෙපනාදීහි සුධොතමණ්ඩිතකායත්තා තස්මිං නිසින්තස්ස එකග්ගසුඛසමප්පිතකාලො විය යොගිනො අරියමග්ගපොක්ඛරණියං මග්ගඤ්ඤාණොදකෙන සුන්භාතසුධොතකිලෙසමලස්ස හිරොත්තප්පසාටකෙ නිවාසෙත්වා සීලවිලෙපනානුලිත්තස්ස අරහත්තමණ්ඩනෙන අත්තභාවං මණ්ඩෙන්වා විමුත්තිපුප්ඵදාමං පිළන්ධිත්වා ඉද්ධිපාදපාදුකා ආරුය්හ නිබ්බානනගරං පවිසිත්වා ධම්මපාසාදං ආරුය්හ සතිපට්ඨානමහාවිටීයං විරොවමානස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසින්තකාලො, තස්ස පන පුරිසස්ස තස්මිං නිසින්තස්ස තිණාදීනං ඛයෙන අග්ගික්ඛන්ධස්ස අප්පණ්ණත්තිගමනකාලො විය බිණාසවස්ස යාවතායුකං යත්වා උපාදිණ්ණකක්ඛන්ධහෙදෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතස්ස මහාවට්ටවූපසමො දට්ඨබ්බො. දුතියං.

3. සංයොජනසුත්තවණ්ණනා

53. තතියෙ සංයොජනියෙසුති දසන්තං සංයොජනානං පච්චයෙසු. කුමාරෙය්‍යාති ජලෙය්‍ය. තෙලං ආසිඤ්ඤෙය්‍ය වට්ටිං උපසංභරෙය්‍යාති දීපපටිජග්ගන්තත්ථං තෙලභාජනඤ්ඤි මහන්තඤ්ඤි වට්ටිකපාලං ගහෙත්වා සම්පෙ නිච්චං ධීතොව තෙලෙ බිණෙ තෙලං ආසිඤ්ඤෙය්‍ය, වට්ටියා බිණාය වට්ටිං උපසංභරෙය්‍ය. සෙසමෙත්ථ සද්ධිං ඔපම්මසංසන්දනෙන පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තතියං.

4. දුතියසංයොජනසුත්තවණ්ණනා

54. චතුත්ථෙ උපමං පයමං කත්වා පච්ඡා අත්ථො වුත්තො. සෙසං තාදිසමෙව. චතුත්ථං.

5. මහාරුක්ඛසුත්තවණ්ණනා

55. පඤ්චමෙ උද්ධං ඔජං අභිභරන්තිති පථවිරසඤ්ඤි ආපොරසඤ්ඤි උපරි ආරොපෙත්ති. ඔජාය ආරොපිතත්තා භත්ථසතුබ්බෙධස්ස රුක්ඛස්ස අඬකුරග්ගෙසු බින්දුබින්දුනි විය හුත්වා සිනෙහො තිට්ඨති. ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – මහාරුක්ඛො විය හි තෙභුමකවට්ටං, මූලානි විය ආයතනානි, මූලෙහි ඔජාය ආරොහනං විය ජහි ද්වාරෙහි කම්මාරොහනං, ඔජාය අභිරුළුභත්තා මහාරුක්ඛස්ස යාවකප්පට්ඨානං විය වට්ටනිස්සිතබාලපුපුප්පනස්ස ජහි ද්වාරෙහි කම්මං ආයුභන්තස්ස අපරාපරං වට්ටස්ස වඩ්ඪනවසෙන දීඝරත්තං යානං.

කුද්දාලපිටකන්ති කුද්දාලඤ්ඤෙව පච්ඡිභාජනඤ්ඤි. ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡිත්ථෙය්‍යාති බුද්දකමහන්තාති ඛණ්ඩාඛණ්ඩාති කරොන්තො ඡිත්ථෙය්‍ය. ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – ඉධාපි හි මහාරුක්ඛො විය තෙභුමකවට්ටං, රුක්ඛං නාසෙතුකාමො පුරිසො විය යොගාවචරො, කුද්දාලො විය ඤාණං, පච්ඡි විය සමාධි, රුක්ඛවිජේදනඵරසු විය ඤාණං, රුක්ඛස්ස මූලෙ ඡින්නකාලො විය යොගිනො ආවරියසන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා මනසිකරොන්තස්ස පඤ්ඤා, ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡිත්ථකාලො විය සඬ්ඛෙපනො චතුත්තං මහාභුතානං මනසිකාරො, ආලනං විය ද්වෙවත්තාලියාය කොට්ඨාසෙසු විත්ථාරමනසිකාරො, සකලිකං සකලිකං කරණකාලො විය උපාදාරූපස්ස වෙව රූපක්ඛන්ධාරම්මණස්ස විඤ්ඤාණස්ස වාති ඉමෙසං වසෙන නාමරූපපරිග්ගහො, මූලානං උපච්ඡේදනං විය තස්සෙව නාමරූපස්ස පච්චයපරියෙසනං, වාතාතපෙ විසොසෙත්වා අග්ගිනා ඩහනකාලො විය අනුපුබ්බෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා අඤ්ඤතරං සප්පායං ලභිත්වා කම්මට්ඨානෙ විභූතෙ උපට්ඨමානෙ එකපල්ලධිකෙ නිසින්තස්ස සමණධම්මං කරොන්තස්ස අග්ගඵලප්පත්ති, මසිකරණං විය අරහත්තප්පත්තදිවසෙයෙව අපරිනිබ්බායත්තස්ස යාවතායුකං ධීත කාලො, මහාවාතෙ ඔපුනනං නදියා පවාහනං විය ච උපාදිණ්ණකක්ඛන්ධහෙදෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතස්ස වට්ටවූපසමො වෙදිතබ්බො. පඤ්චමං.

6. දුතියමහාරුක්මසුත්තවණ්ණනා

56. ඡට්ඨෙපි උපමං පයමං වත්වා පච්ඡා අත්ථො චුත්තො, ඉදමෙව නානත්තං. ඡට්ඨං.

7. තරුණරුක්මසුත්තවණ්ණනා

57-59. සත්තමෙ තරුණොති අජාතඵලො. පලිමජ්ජෙය්‍යාති සොධෙය්‍යා. පංසුං දදෙය්‍යාති ථද්ධඵරුසපංසුං හරිත්වා මුදුගොමයචුණ්ණමිස්සං මධුරපංසුං පක්ඛිපෙය්‍යා. චුද්ධන්ති චුද්ධං ආපජ්ජිත්වා පුප්පුපගො පුප්ඵං, එලුපගො ඵලං ගණ්භෙය්‍යා. ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – තරුණරුක්මො විය හි තෙභුමකවට්ටං, රුක්මජග්ගකො පුරිසො විය වට්ටනිස්සිකො පුප්පුජනො, මුලඵලසන්තානාදීනි විය තිහි ද්වාරෙහි කුසලාකුසලකම්මායුහනං, රුක්මස්ස චුඩ්ඪිආපජ්ජනං විය පුප්පුජනස්ස තිහි ද්වාරෙහි කම්මං ආයුහනො අපරාපරං වට්ටජ්ජවත්ති. විවට්ටං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අට්ඨමනවමාති උත්තානත්ථානෙව. සත්තමාදීනි.

10. නිදානසුත්තවණ්ණනා

60. දසමෙ කුරුසු විහරතීති කුරුති ඵලං බහුවචනවසෙන ලද්ධවොහාරෙ ජනපදෙ විහරති. කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමොති ඵලං නාමකො කුරුනං නිගමො, තං ගොවරගාමං කත්වාති අත්ථො. ආයස්මාති පියවචනමෙතං ගරුචචනමෙතං. ආනන්දොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. එකමන්තං නිසීදීති ඡ නිසජ්ජදොසෙ විචජ්ජෙත්තො දක්ඛිණජාණුමණ්ඩලස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ ඡබ්බණ්ණනං බුද්ධරස්මීනං අත්තො පවිසිත්වා පසන්තලාබාරසං විගාහත්තො විය සුවණ්ණපටං පාරුපන්තො විය රත්තකම්බලවිතානමජ්ඣං පවිසන්තො විය ධම්මභණ්ඩාගාරිකො ආයස්මා ආනන්දො නිසීදි. තෙන චුත්තං “එකමන්තං නිසීදී”ති.

කාය පන වෙලාය කෙන කාරණෙන අයමායස්මා හගවත්තං උපසඬකමන්තොති? සායන්හවෙලාය පච්චයාකාරපඤ්ඤං පුච්ඡනකාරණෙන. තං දිවසං කිර අයමායස්මා කුලසඬගහත්ථාය සරද්වාරෙ සරද්වාරෙ සහස්සභණ්ඩිකං නික්ඛිපන්තො විය කම්මාසධම්මං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සත්ථු වත්තං දස්සෙත්වා සත්ථරි ගන්ධකුටිං පච්චෙය් සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනො දිවාට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තෙවාසිකෙසු වත්තං දස්සෙත්වා පටික්කන්තෙසු දිවාට්ඨානං පටිසම්මජ්ජිත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤපෙත්වා උදකතුම්බනො උදකෙන හත්ථපාදෙ සිතලං කත්වා පල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසිත්තො සොනාපත්තිඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා. අථ පරිච්ඡින්නකාලවසෙන සමාපත්තිතො චුට්ඨාය පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙසි. සො “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබාරා”තිආදිතො පට්ඨාය අත්තං, අත්තනො පට්ඨාය ආදිං, උභයන්තනො පට්ඨාය මජ්ඣං, මජ්ඣනො පට්ඨාය උභො අත්තෙ පාපෙත්තො තික්ඛන්තුං ද්වාදසපදං පච්චයාකාරං සම්මසි. තස්සෙවං සම්මසන්තස්ස පච්චයාකාරො විභූතො හුත්වා උත්තානකුත්තානකො විය උපට්ඨාසි. තතො චිත්තෙසි – “අයං පච්චයාකාරො සබ්බබුද්ධෙහි ගම්භිරො වෙව ගම්භිරාවහාසො වාති කථිතො, මය්හං බො පන පදෙසඤාණෙ ධීතස්ස සාවකස්ස සතො උත්තානො විය විභූතො පාකටො හුත්වා උපට්ඨාති, මය්හංයෙව නු බො එස උත්තානකො විය උපට්ඨාති, උදාහු අඤ්ඤෙසම්පීති අත්තනො උපට්ඨානකාරණං සත්ථු ආරොචෙස්සාමී”ති නිසින්නට්ඨානතො උට්ඨාය වම්මක්ඛණ්ඩං පජ්ඣොටෙන්වා ආදාය සායන්හසමයෙ හගවත්තං උපසඬකම්. තෙන චුත්තං – “සායන්හවෙලායං පච්චයාකාරපඤ්ඤං පුච්ඡනකාරණෙන උපසඬකමන්තො”ති.

යාව ගම්භිරොති එත්ථ යාවසද්දො පමාණාතික්කමෙ. අතික්කම්ම පමාණං ගම්භිරො, අතිගම්භිරොති අත්ථො. ගම්භිරාවහාසොති ගම්භිරොව හුත්වා අවහාසති, දිස්සතීති අත්ථො. එකඤ්ඤි උත්තානමෙව ගම්භිරාවහාසං හොති පුතිපණ්ණරසවසෙන කාලවණ්ණං පුරාණඋදකං විය. තඤ්ඤි ජාණුජ්ජමාණම්පි සතපොරිසං විය දිස්සති. එකං ගම්භිරං උත්තානාවහාසං හොති මණ්ඩාසං විජ්ජසන්නඋදකං විය. තඤ්ඤි සතපොරිසම්පි ජාණුජ්ජමාණං විය බායති. එකං උත්තානං උත්තානාවහාසං හොති පාතිආදීසු උදකං විය. එකං ගම්භිරං ගම්භිරාවහාසං හොති සිනෙරුපාදකමහාසමුද්දෙ උදකං විය. එවං උදකමෙව වත්තාරි නාමාති ලහති. පට්චවසමුජ්ජපාදෙ පනෙතං නත්ථි. අයඤ්ඤි ගම්භිරො ව ගම්භිරාවහාසො වාති එකමෙව නාමං ලහති. එවරුපො සමානොපි අථ ව පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය බායති, තදිදං අච්ඡරියං, හන්තෙ, අබ්භුතං, හන්තෙති එවං අත්තනො විම්භයං පකාසෙත්තො පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා තුණ්හිභූතො නිසීදි.

හගවා තස්ස වචනං සුත්වා “ආනන්දො හවග්ගගහණාය හත්ථං පසාරෙත්තො විය සිනෙරුං හින්දිත්වා මිඤ්ජං නිහරිතුං වායමමානො විය විනා නාවාය මහාසමුද්දං තරිතුකාමො විය පථවිං පරිවත්තෙත්වා පථවොජං ගහෙතුං වායමමානො විය බුද්ධවිසයං පඤ්ඤං අත්තනො උත්තානුත්තානන්ති වදති, හන්දස්ස ගම්භිරභාවං ආචික්ඛාමී”ති චිත්තෙත්වා මා හෙවන්තිආදිමාහ.

තත්ථ මා හෙවන්ති හ-කාරො නිපාතමන්තං, එවං මා හණිති අත්ථො. “මා හෙව”න්ති ව ඉදං වචනං හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං උස්සාදෙන්තොපි හණති අපසාදෙන්තොපි. තත්ථ උස්සාදෙන්තොපිති, ආනන්ද, ත්ථං

මහාපඤ්ඤා විසදඤාණො, තෙන තෙ ගම්භිරොපි පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය බායති, අඤ්ඤෙසං පනෙස උත්තානකොති න සල්ලක්ඛෙනබ්බො, ගම්භිරොයෙව ව සො ගම්භිරාවහාසො ව.

තත්ථ වතස්සො උපමා වදන්ති – ඡ මාසෙ සුභොජනරසපුට්ඨස්ස කිර කතයොගස්ස මහාමල්ලස්ස සමප්පස්මයෙ කතමල්ලපාසාණපරිවයස්ස යුද්ධභූමීං ගව්ජන්තස්ස අන්තරා මල්ලපාසාණං දස්සෙසුං. සො “කිං එත”න්ති ආහ. මල්ලපාසාණොති. ආහරථ නන්ති. “උක්ඛිපිතුං න සක්කොමා”ති වුත්තෙ සයං ගන්ත්වා “කුභිං ඉමස්ස භාරියට්ඨාන”න්ති වත්වා ද්විති හත්තෙති ද්වෙ පාසාණෙ උක්ඛිපිත්වා කිලාගුලෙ විය බිපිත්වා අගමාසි. තත්ථ මල්ලස්ස මල්ලපාසාණො ලහුකොති න අඤ්ඤෙසමිපි ලහුකොති වත්තබ්බො. ඡ මාසෙ සුභොජනරසපුට්ඨො මල්ලො විය හි කප්පසතසහස්සං අභිනිහාරසම්පන්නො ආයස්මා ආනන්දො. යථා මල්ලස්ස මහාබලතාය මල්ලපාසාණො ලහුකො, එවං ථෙරස්ස මහාපඤ්ඤතාය පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති වත්තබ්බො, සො අඤ්ඤෙසං උත්තානොති න වත්තබ්බො.

මහාසමුද්දෙ ව තිමි නාම මහාමච්ඡො ද්වියොජනසතිකො, තිමිඞ්ගලො තියොජනසතිකො, තිමිරපිඞ්ගලො පඤ්චයොජනසතිකො, ආනන්දො තිමිනන්දො අප්ඤ්ඤාරොහො මහාතිමිති ඉමෙ වත්තාරො යොජනසහස්සිකා. තත්ථ තිමිරපිඞ්ගලෙනෙව දිපෙන්නි. තස්ස කිර දක්ඛිණකණ්ණං වාලෙන්තස්ස පඤ්චයොජනසතෙ පදෙසෙ උදකං වලති, තථා වාමකණ්ණං, තථා නඩගුට්ඨං, තථා සීසං. ද්වෙ පන කණ්ණෙ වාලෙන්වා නඩගුට්ඨෙන පහරිත්වා සීසං අපරාපරං කත්වා කිළිතුං ආරද්ධස්ස සත්තට්ඨයොජනසතෙ යානෙ භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධනෙ ආරොපිතං විය උදකං පක්කුථති. යොජනසතමත්තෙ පදෙසෙ උදකං පිට්ඨිං ඡාදෙතුං න සක්කොති. සො එවං වදෙයා – “අයං මහාසමුද්දො ගම්භිරොති වදන්ති, කුතස්ස ගම්භිරතා, මයං පිට්ඨමත්තච්ඡාදනමිපි උදකං න ලභාමා”ති. තත්ථ කායූපපන්නස්ස තිමිරපිඞ්ගලස්ස මහාසමුද්දො උත්තානොති අඤ්ඤෙසඤ්ච බුද්දකමච්ඡානං උත්තානොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණූපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති අඤ්ඤෙසමිපි උත්තානොති න වත්තබ්බො. සුපණ්ණරාජා ව දියඨ්ඨයොජනසතිකො හොති. තස්ස දක්ඛිණපක්ඛො පඤ්ඤාසයොජනකො හොති, තථා වාමපක්ඛො, පිඤ්ඡවට්ටි ව සට්ඨියොජනකා, ගීවා තිංසයොජනකා, මුඛං නවයොජනං, පාදා ද්වාදසයොජනකා, තස්මිං සුපණ්ණවාතං දස්සෙතුං ආරද්ධෙ සත්තට්ඨයොජනසතං යානං නප්පහොති. සො එවං වදෙයා – “අයං ආකාසො අනන්තොති වදන්ති, කුතස්ස අනන්තතා, මයං පක්ඛවාතප්පත්ථරණොකාසමිපි න ලභාමා”ති. තත්ථ කායූපපන්නස්ස සුපණ්ණරඤ්ඤො ආකාසො පරිත්තොති අඤ්ඤෙසඤ්ච බුද්දකපක්ඛිනං පරිත්තොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණූපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති අඤ්ඤෙසමිපි උත්තානොති න වත්තබ්බො.

රාහු අසුරින්දො පන පාදන්තතො යාව කෙසන්තා යොජනානං වත්තාරි සහස්සාති අට්ඨ ව සතාති හොන්ති. තස්ස ද්වින්නං බාහානං අන්තරෙ ද්වාදසයොජනසතිකං, බහලත්තෙන ඡයොජනසතිකං, හත්ථපාදතලාති තියොජනසතිකාති, තථා මුඛං, එකඨ්ගුලිපබ්බං පඤ්ඤාසයොජනං, තථා හමුකන්තරං, නලාටං තියොජනසතිකං, සීසං නවයොජනසතිකං. තස්ස මහාසමුද්දං ඔතිණ්ණස්ස ගම්භිරං උදකං ඡාණූප්පමාණං හොති. සො එවං වදෙයා – “අයං මහාසමුද්දො ගම්භිරොති වදන්ති. කුතස්ස ගම්භිරතා? මයං ඡාණූප්පට්ච්ඡාදනමත්තමිපි උදකං න ලභාමා”ති. තත්ථ කායූපපන්නස්ස රාහුතො මහාසමුද්දො උත්තානොති අඤ්ඤෙසඤ්ච උත්තානොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණූපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති අඤ්ඤෙසමිපි උත්තානොති න වත්තබ්බො. එතමත්ථං සන්ධාය හගවා මා හෙවං, ආනන්ද, මා හෙවං, ආනන්දාති ආහ.

ථෙරස්ස හි චතුහි කාරණෙහි ගම්භිරො පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති උපට්ඨාසි. කතමෙහි චතුහි? සුබ්බුපනිස්සයසම්පන්නියා තිත්ථවාසෙන සොනාපන්නතාය බහුස්සුතභාවෙනාති.

ඉතො කිර සතසහස්සිමෙ කප්පෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජි. තස්ස භංසවතී නාම නගරං අහොසි, ආනන්දො නාම රාජා පිතා, සුමෙධා නාම දෙවි මාතා, බොධිසත්තො උත්තරකුමාරො නාම අහොසි. සො පුත්තස්ස ඡාතදිවසෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිම පබ්බජිත්වා පධානමනුයුත්තො අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤුතං පත්වා, “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති උදානං උදානෙන්වා සත්තාහං බොධිපල්ලඞ්කෙ චිතිනාමෙන්වා “පට්ඨියං පාදං යපෙස්සාමි”ති පාදං අභිනිහරි. අථ පට්ඨිං භින්දිත්වා මහන්නං පදුමං උට්ඨාසි. තස්ස ධුරපත්තාති නවුතිහත්ථාති, කෙසරං තිංසහත්ථං, කණ්ණිකා ද්වාදසහත්ථා, නවසට්ප්පමාණා රෙණු අහොසි.

සත්ථා පන උබ්බෙධතො අට්ඨපඤ්ඤාසහත්ථො අහොසි, තස්ස උභින්නං බාහානමන්තරං අට්ඨාරසහත්ථං, නලාටං පඤ්චහත්ථං, හත්ථපාදා එකාදසහත්ථා. තස්ස එකාදසහත්ථෙන පාදෙන ද්වාදසහත්ථාය කණ්ණිකාය අක්කන්තමත්තාය නවසට්ප්පමාණා රෙණු උට්ඨාය අට්ඨපඤ්ඤාසහත්ථං පදෙසං උග්ගන්ත්වා ඔකිණ්ණමනොසිලාචුණ්ණං විය පච්චොකිණ්ණං. තදුපාදාය හගවා “පදුමුත්තරො”ත්තෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස දෙවිලො ව සුජාතො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං, අමිතා ව අසමා ව ද්වෙ අග්ගසාවිකා, සුමනො නාම උපට්ඨාකො. පදුමුත්තරො හගවා පිතුසඞ්ගහං කුරුමානො භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො භංසවතියා රාජධානියා වසති.

කනිට්ඨභාතා පනස්ස සුමනකුමාරො නාම. තස්ස රාජා භංසවතීතො වීසයොජනසතෙ හොගං අදාසි. සො කදාචි ආගන්ත්වා පිතරඤ්ච සත්ථාරඤ්ච පස්සති. අපේකදිවසං පච්චන්තො කුපිතො. සුමනො රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. රාජා “ත්ථං මයා, තාත, කස්මා යපිතො”ති පටිපෙසෙසි. සො වොරෙ වූපසමෙන්වා “උපසන්නො, දෙව, ජනපදො”ති

රඤ්ඤා පෙසෙයි. රාජා තුට්ඨො “සිසං මම පුත්තො ආගච්ඡතු”ති ආහ. තස්ස සහස්සමත්තා අමච්චා හොන්ති. සො තෙහි සද්ධිං අත්තරාමග්ගෙ මන්තෙසි – “මය්හං පිතා තුට්ඨො සචෙ මෙ වරං දෙනි, කිං ගණ්හාමි”ති? අප්ප නං එකච්චෙ “හත්ථිං ගණ්හං, අස්සං ගණ්හං, ජනපදං ගණ්හං, සත්තරතනානි ගණ්හං”ති ආහංසු. අපරෙ “තුම්හෙ පට්ඨස්සරස්ස පුත්තා, න තුම්හාකං ධනං දුල්ලහං, ලද්ධම්පි චෙතං සබ්බං පභාය ගමනියං, පුඤ්ඤමෙව එකං ආදාය ගමනියං, තස්මා දෙවෙ වරං දදමානෙ තෙමාසං පදුමුත්තරං හගවන්තං උපට්ඨාතුං වරං ගණ්හං”ති. සො “තුම්හෙ මය්හං කලායාණමිත්තා නාම, මමෙතං චිත්තං නත්ථි, තුම්හෙහි පන උප්පාදිතං, එවං කරිස්සාමි”ති, ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා පිතරා ආලිඬගෙත්වා, මත්ථකෙ චුම්බිත්වා “වරං තෙ, පුත්ත, දෙමි”ති චුත්තෙ “ඉච්ඡාමහං, මහාරාජ, හගවන්තං තෙමාසං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තො ජීවිතං අවඤ්ඤං කාතුං, ඉදං මෙ වරං දෙහි”ති ආහ. න සක්කා, තාත, අඤ්ඤං වරෙහිති. දෙව, බත්තියානං නාම ද්වෙකථා නත්ථි, එතමෙව මෙ දෙහි, න මමඤ්ඤෙන අත්ථොති. තාත, බුද්ධානං නාම චිත්තං දුප්පානං, සචෙ හගවා න ඉච්ඡස්සති, මයා දින්නම්පි කිං හවිස්සති? “සාධු, දෙව, අහං හගවතො චිත්තං ජානිස්සාමි”ති විහාරං ගතො.

තෙන ව සමයෙන හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා හගවා ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨො හොති. සො මණ්ඩලමාළෙ සන්තිසිත්තානං භික්ඛූනං සන්තිකං අගමාසි. තෙ නං ආහංසු – “රාජපුත්ත කස්මා ආගතොසි”ති? හගවන්තං දස්සනාය, දස්සෙථ මෙ හගවන්තන්ති. “න මයං, රාජපුත්ත, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සත්ථාරං දට්ඨුං ලභාමා”ති. කො පන, හන්තෙ, ලභතිති? සුමනත්ථෙරො නාම රාජපුත්තාති. සො “කුහිං හන්තෙ ථෙරො”ති? ථෙරස්ස නිසිත්තට්ඨානං පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා වන්දිත්වා – “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, හගවන්තං පස්සිතුං, දස්සෙථ මෙ හගවන්ත”න්ති ආහ. ථෙරො “එහි, රාජපුත්තා”ති තං ගහෙත්වා ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ යථෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං ආරුහි. අප්ප නං හගවා “සුමන, කස්මා ආගතොසි”ති ආහ. රාජපුත්තො, හන්තෙ, හගවන්තං දස්සනාය ආගතොති. තෙන හි භික්ඛු ආසනං පඤ්ඤපෙහිති. ථෙරො ආසනං පඤ්ඤපෙසි. නිසිදි හගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. රාජපුත්තො හගවන්තං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං අකාසි, “කදා ආගතොසි රාජපුත්තා”ති? හන්තෙ, තුම්හෙසු ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨොසු, භික්ඛු පන “න මයං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ හගවන්තං දට්ඨුං ලභාමා”ති මං ථෙරස්ස සන්තිකං පාහෙසුං, ථෙරො පන එකච්චනෙනෙව දස්සෙසි, ථෙරො, හන්තෙ, තුම්හාකං සාසනෙ වල්ලභො මඤ්ඤෙති. ආම, රාජකුමාර, වල්ලභො එස භික්ඛු මය්හං සාසනෙති. හන්තෙ, බුද්ධානං සාසනෙ කිං කත්වා වල්ලභො හොතිති? දානං දත්වා සීලං සමාදිශිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා, කුමාරාති. හගවා අහම්පි ථෙරො විය බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො හොතුකාමො, තෙමාසං මෙ වස්සාවාසං අධිවාසෙථාති. හගවා, “අත්ථි නු බො ගතෙන අත්ථො”ති ඔලොකෙත්වා “අත්ථි”ති දිස්වා “සුඤ්ඤාගාරෙ බො, රාජකුමාර, තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. කුමාරො “අඤ්ඤානං හගවා, අඤ්ඤානං සුගතා”ති වත්වා – “අහං, හන්තෙ, පුරිමතරං ගන්ත්වා විහාරං කාරෙමි, මයා පෙසිතෙ භික්ඛුසත්තසහස්සෙන සද්ධිං ආගච්ඡා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා, “දින්නා මෙ, දෙව, හගවතා පටිඤ්ඤා, මයා පහිතෙ තුම්හෙ හගවන්තං පෙසෙය්‍යාමා”ති පිතරං වන්දිත්වා නික්ඛම්ත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං කාරෙත්වා වීසයොජනසතං අද්ධානං ගතො. ගන්ත්වා අත්තනො නගරෙ විහාරට්ඨානං විචිත්තො සොහනස්ස නාම කුටුම්භිකස්ස උය්‍යානං දිස්වා සත්තසහස්සෙන කිණිත්වා සත්තසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා විහාරං කාරෙසි. තත්ථ හගවතො ගන්ධකුට්ඨං, සෙසභික්ඛූනඤ්ච රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානත්ථාය කුටිලෙණමණ්ඩපෙ කාරාපෙත්වා පාකාරපරික්ඛෙපං ද්වාරකොට්ඨකඤ්ච නිට්ඨාපෙත්වා පිතු සන්තිකං පෙසෙසි “නිට්ඨිතං මය්හං කිච්චං, සත්ථාරං පහිණං”ති.

රාජා හගවන්තං හොපෙත්වා “හගවා සුමනස්ස කිච්චං නිට්ඨිතං, තුම්හාකං ආගමනං පච්චාසිසති”ති. හගවා සත්තසහස්සභික්ඛුපරිවාරො යොජනෙ යොජනෙ විහාරෙසු වසමානො අගමාසි. කුමාරො “සත්ථා ආගච්ඡති”ති සුත්වා යොජනං පච්චුග්ගන්ත්වා ගන්ධමාලාදිහි පූජයමානො විහාරං පවෙසෙත්වා –

“සත්තසහස්සෙන මෙ කීතං, සත්තසහස්සෙන මාපිතං;
සොහනං නාම උය්‍යානං පටිග්ගණ්හ, මහාමුති”ති. –

විහාරං නිය්‍යාතෙසි. සො වස්සුපනායිකදිවසෙ දානං දත්වා අත්තනො පුත්තදාරෙ ව අමච්චෙ ව පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “සත්ථා අම්හාකං සන්තිකං දුරතො ආගතො, බුද්ධා ව නාම ධම්මගරුනොව, නාමිසගරුකා. තස්මා අහං ඉමං තෙමාසං ද්වෙ සාටකෙ නිවාසෙත්වා දස සීලානි සමාදිශිත්වා ඉධෙව වසිස්සාමි, තුම්හෙ බිණ්ණසවසත්තසහස්සස්ස ඉම්නාව නිහාරෙන තෙමාසං දානං දදෙය්‍යාමා”ති.

සො සුමනත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානසභාගෙයෙව යානෙ වසන්තො යං ථෙරො හගවතො වත්තං කරොති, තං සබ්බං දිස්වා, “ඉමස්මිං යානෙ එකන්තවල්ලභො එස ථෙරො, එතස්සෙව යානන්තරං පත්ථෙතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා, උපකට්ඨාය පචාරණාය ගාමං පටිසිත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ භික්ඛුසත්තසහස්සස්ස පාදමුලෙ තිථිවරං යථෙත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, යදෙනං මයා මග්ගෙ යොජනන්තරිකවිහාරකාරාපනතො පට්ඨාය පුඤ්ඤං කතං, තං නෙව සක්කසම්පත්තිං, න මාරබ්‍රහ්මසම්පත්තිං පත්ථයන්තෙන, බුද්ධස්ස පන උපට්ඨාකභාවං පත්ථෙත්තෙන කතං. තස්මා අහම්පි හගවා අනාගතෙ සුමනත්ථෙරො විය එකස්ස බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො හොමි”ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන පතිත්වා වන්දිත්වා නිපන්තො. හගවා “මහන්තං කුලපුත්තස්ස චිත්තං, ඉප්ප්ඤ්ඤානි නු බො, නො”ති ඔලොකෙත්වා, “අනාගතෙ ඉතො සත්තසහස්සිමෙ කප්පෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජස්සති, තස්සෙව උපට්ඨාකො හවිස්සති”ති ඤත්වා –

“ඉවිෂ්තං පත්ථිතං තුය්හං, සබ්බමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකප්පා, වන්දො පන්තරසො යථා”ති. —

ආහ. කුමාරො සුත්වා “බුද්ධා නාම අද්වේජ්ඣකථා භොන්ති”ති දුතියදිවසෙයෙව තස්ස භගවතො පත්තචීවරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තො විය අහොසි. සො තස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වස්සසතසහස්සං දානං දත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙපි පිණ්ඩාය වරතො ථෙරස්ස පත්තග්ගහණත්ථං උත්තරිසාටකං දත්වා පූජං අකාසි. පුන සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො බාරාණසිරාජා හුත්වා අවධන්තං පච්චෙකබුද්ධානං පණ්ණසාලායො කාරෙත්වා මණ්ණාධාරකෙ උපට්ඨපෙත්වා චතුභි පච්චයෙහි දසවස්සසහස්සානි උපට්ඨානං අකාසි. එතානි පාකට්ඨානානි.

කප්පසතසහස්සං පන දානං දදමානොව අමිහාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො අමිතොදනසක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන කතාහිනික්ඛමනො සම්මාසම්බොධිං පත්වා පට්ඨගමනෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා තතො නික්ඛමන්තෙ භගවති භගවතො පරිවාරත්ථං රාජකුමාරෙසු පබ්බජන්තෙසු හද්දියාදීහි සද්ධිං නික්ඛමන්තො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව ආයස්මතො පුණ්ණස්ස මන්තාණිපුත්තස්ස සන්තිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. එවමෙස ආයස්මා පුබ්බපතිස්සයසම්පන්නො, තස්සිමාය පුබ්බපතිස්සයසම්පත්තියා ගම්භිරොපි පට්චවසමුප්පාදො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

තිත්ථවාසොති පන ගරුනං සන්තිකෙ උග්ගහණසවනපරිපූරිෂ්ඨධාරණානි වුවුවන්ති. සො ථෙරස්ස අතිවිය පරිසුද්ධො. තෙනාපිස්සායං ගම්භිරොපි උත්තානකො විය උපට්ඨාසි. සොනාපත්තානඤ්ච නාම පච්චයාකාරො උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති, අයඤ්ච ආයස්මා සොනාපන්නො. බහුස්සුතානං චතුහත්ථෙ ඔවරකෙ පදීපෙ ජලමානෙ මඤ්චපියං විය නාමරූපපරිච්ඡේදො පාකට්ඨො භොති, අයඤ්ච ආයස්මා බහුස්සුතානං අග්ගො. ඉති බාහුසච්චභාවෙනපිස්ස ගම්භිරොපි පච්චයාකාරො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි. පට්චවසමුප්පාදො චතුභි ගම්භිරතාහි ගම්භිරො. සා පනස්ස ගම්භිරතා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතාව. සා සබ්බාපි ථෙරස්ස උත්තානකා විය උපට්ඨාසි. තෙන භගවා ආයස්මත්තං ආනන්දං උස්සාදෙන්තො මා හෙවන්තිආදිමාහ. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො — ආනන්ද, ත්වං මහාපඤ්ඤො විසදඤ්ඤාණො, තෙන තෙ ගම්භිරොපි පට්චවසමුප්පාදො උත්තානකො විය බායති. තස්මා “මය්හමෙව නු බො එස උත්තානකො විය හුත්වා උපට්ඨාති, උදාහු අඤ්ඤෙසමිපි”ති මා එවං අවච.

යං පන වුත්තං “අපසාදෙන්තො”ති, තත්ථායමධිප්පායො — ආනන්ද, “අථ ව පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය බායති”ති මා හෙවං අවච. යදි හි තෙ එස උත්තානකුත්තානකො විය බායති, කස්මා ත්වං අත්තතො ධම්මතාය සොනාපන්නො නාහොසි, මයා දින්නතයෙ යත්වා සොනාපත්තිමග්ගං පටිච්ඡිකම්? ආනන්ද, ඉදං නිබ්බානමෙව ගම්භිරං, පච්චයාකාරො පන උත්තානකො ජාතො, අථ කස්මා ඔළාරිකං කාමරාගසංයොජනං පටිසසංයොජනං ඔළාරිකං කාමරාගානුසයං පටිසානුසයන්ති ඉමෙ චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙන්වා සකදාගාමිඵලං න සච්ඡිකරොසි, තෙයෙව අණුසහගතෙ චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙන්වා අනාගාමිඵලං න සච්ඡිකරොසි, රූපරාගාදීනි පඤ්ච සංයොජනානි, මානානුසයං භවරාගානුසයං අච්ඡිජානුසයන්ති ඉමෙ අට්ඨ කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙන්වා අරහත්තං න සච්ඡිකරොසි? කස්මා වා සතසහස්සකප්පාධිකං එකං අසඬබොයාං පූරිතපාරමිතො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණං න පටිච්ඡිකම්, සතසහස්සකප්පාධිකානි ද්වෙ අසඬබොයානි පූරිතපාරමිතො පච්චෙකබුද්ධා විය ව පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං න පටිච්ඡිකම්? යදි වා තෙ සබ්බථා ව එස උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාසි. අථ කස්මා සතසහස්සකප්පාධිකානි චත්තාරි අට්ඨ සොළස වා අසඬබොයානි පූරිතපාරමිතො බුද්ධා විය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං න සච්ඡිකරොසි? කිං අනත්ථිකොසි එතෙහි විසෙසාධිගමෙහි? පස්ස යාච ව තෙ අපරද්ධං, ත්වං නාම සාවකපදෙසඤ්ඤාණෙ ධිතො අතිගම්භිරං පච්චයාකාරං “උත්තානකො විය මෙ උපට්ඨාති”ති වදසි. තස්ස තෙ ඉදං වචනං බුද්ධානං කථාය පච්චනිකං භොති. තාදිසෙන නාම හික්ඛුනා බුද්ධානං කථාය පච්චනිකං කට්ඨෙත්තිත්ති න යුත්තමෙතං. නනු මය්හං, ආනන්ද, ඉමං පච්චයාකාරං පටිච්ඡිකිතුං වායමන්තස්සෙව කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬබොයානි අතික්කන්තානි. පච්චයාකාරපටිච්ඡිකිත්ථාය ව පන මෙ අදින්නදානං නාම නත්ථි, අපූරිතපාරමි නාම නත්ථි. “අජ්ජ පච්චයාකාරං පටිච්ඡිකිස්සාමි”ති පන මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්ස අයං මහාපට්ඨි ද්විභගුලමත්තමපි නාකමපි, තථා පට්ඨයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං සම්පාදෙන්තස්ස. පච්ඡිමයාමෙ පන මෙ බලවපච්චුසසමයෙ, “අච්ඡිජා සඬබාරානං නචහි ආකාරෙහි පච්චයො භොති”ති දිට්ඨමත්තෙයෙව දසසහස්සිලොකධාතු අයදණ්ඩෙන ආකොට්ඨකංසථාලො විය විරවසනං විරවසහස්සං මුඤ්චමානා වාතාහතෙ පදුමිනිපණ්ණෙ උදකබින්න විය පකම්පිත්ථ. එවං ගම්භිරො වායං, ආනන්ද, පට්චවසමුප්පාදො ගම්භිරාවහාසො ව, එතස්ස, ආනන්ද, ධම්මස්ස අනනුබොධා...පෙ.... නාතිචත්තතිති.

එතස්ස ධම්මස්සාති එතස්ස පච්චයධම්මස්ස. අනනුබොධානි ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අනනුබුද්ධිකානා. අප්පට්චෙධානි තීරණප්පහානපරිඤ්ඤාවසෙන අප්පට්චිජ්ඣානා. තත්තාකුලකඡාතානි තත්තං විය ආකුලජාතා. යථා නාම දුන්නික්ඛිත්තං මුසිකච්ඡින්නං පෙසකාරානං තත්තං තහිං තහිං ආකුලං භොති, “ඉදං අග්ගං, ඉදං මූල”න්ති අග්ගෙන වා අග්ගං, මූලෙන වා මූලං සමානෙතං දුක්ඛරං භොති. එවමෙව සත්තා ඉමස්මිං පච්චයාකාරෙ බලිතා ආකුලා බ්‍යාකුලා භොන්ති, න සක්කොන්ති පච්චයාකාරං උජුං කාතුං. තත්ථ තත්තං පච්චත්තපුරිසකාරෙ යත්වා සක්කාපි භවෙයා උජුං කාතුං, යපෙත්වා පන ද්වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤො සත්තො අත්තතො ධම්මතාය පච්චයාකාරං උජුං

කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. යථා පන ආකුලං තත්තං කඤ්ජියං දත්වා කොච්ඡෙන පහටං තත්ථ තත්ථ ගුළකජාතං හොති ගණ්ඨිබද්ධං, එවමීමෙ සත්තා පච්චයෙසු පක්ඛලිත්වා පච්චයෙ උජුං කාතුං අසක්කොන්තා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවසෙන ගුළකජාතා හොන්ති ගණ්ඨිබද්ධා. යෙ හි කෙවි දිට්ඨියො සන්තිස්සිතා, සබ්බෙ තෙ පච්චයං උජුං කාතුං අසක්කොන්තායෙව.

කුලාගණ්ඨිකජාතාති කුලාගණ්ඨිකං වුවචති පෙසකාරකඤ්ජියසුත්තං. කුලා නාම සකුණිකා, තස්සා කුලාවකොතිපි එකෙ. යථා හි තදුහයමිපි ආකුලං අග්ගෙන වා අග්ගං, මූලෙන වා මූලං සමානෙතුං දුක්කරන්ති පුරිමනායෙනෙව යොජෙතබ්බං.

මුඤ්ජපබ්බජභූතාති මුඤ්ජතිණං විය පබ්බජතිණං විය ව භූතා තාදිසා ජාතා. යථා හි තාති තිණාති කොට්ටෙන්වා කතරජ්ජු ඡිණ්ණකාලෙ කත්ථවි පතිතං ගහෙන්වා තෙසං තිණානං “ඉදං අග්ගං, ඉදං මූල”න්ති අග්ගෙන වා අග්ගං, මූලෙන වා මූලං සමානෙතුං දුක්කරං, තමිපි පච්චත්තපුරිසකාරෙ යත්වා සක්කා භවෙයා උජුං කාතුං, යපෙන්වා පන ද්වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤො සත්තො අත්තනො ධම්මතාය පච්චයාකාරං උජුං කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, එවමියං පජා පච්චයං උජුං කාතුං අසක්කොන්ති දිට්ඨිගතවසෙන ගණ්ඨිකජාතා හුත්වා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති.

තත්ථ අපායොති නිරයතිරච්ඡානායොතිපෙත්තිවිසයඅසුරකායා. සබ්බෙපි හි තෙ වඩ්ඪිසඩ්ඛාතස්ස අයස්ස අභාවතො “අපායො”ති වුවචති, තථා දුක්ඛස්ස ගතිභාවතො දුග්ගති, සුඛසමුස්සයතො විනිපතිතත්තා විනිපාතො. ඉතරො පන –

“බන්ධනඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්භොච්ඡින්නං වත්තමානා, සංසාරොති පවුවචති”.

තං සබ්බමිපි නාතිවත්තති නාතික්කමති, අථ බො වුත්තො පටිසන්ධිං, පටිසන්ධිතො වුත්තති එවං පුනජ්ජුනං වුත්තපටිසන්ධියො ගණ්හමානා තිසු භවෙසු වතුසු යොනිසු පඤ්චසු ගතිසු සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු නවසු සත්තාවාසෙසු මහාසමුද්දෙ වාතක්ඛිත්තා නාවා විය යන්තෙ යුත්තගොණො විය ව පරිබ්භමතියෙව. ඉති සබ්බමෙතං භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං අපසාදෙන්තො ආහ. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයමෙවාති. දසමං.

දුක්ඛවග්ගො ඡට්ඨො.

7. මහාවග්ගො

1. අස්සුතවාසුත්තවණ්ණනා

61. මහාවග්ගස්ස පයමෙ අස්සුතවාති බන්ධධාතුආයතනපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදිසු උග්ගහපරිපුච්ඡාචිතිවිජයරහිතො. පුටුඡ්ජනොති පුටුනං නානජපකාරානං කිලෙසාදිනං ජනනාදිකාරණෙහි පුටුඡ්ජනො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “පුටු කිලෙසෙ ජනෙත්තිති පුටුඡ්ජනා”ති සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. අපිව පුටුනං ගණනපට්ඨිතිනානං අරියධම්මපරමිමුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධක්කාපි පුටුඡ්ජනො, පුටු වා අයං විසුංයෙව සඩ්ඛං ගතො, විසංසට්ඨො සිලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි ජනොති පුටුඡ්ජනො. එවමෙනෙහි “අස්සුතවා පුටුඡ්ජනො”ති ද්විතිපි පදෙහි යෙ තෙ –

“දුවෙ පුටුඡ්ජනා වුත්තා, බුද්ධොනාදිවච්චන්ධුතා;
අන්ධො පුටුඡ්ජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුටුඡ්ජනො”ති. (මහානි. 94); –

ද්වෙ පුටුඡ්ජනා වුත්තා, තෙසු අන්ධපුටුඡ්ජනො ගහිතො. ඉමස්මිත්ති පච්චුජ්ජන්තපච්චක්ඛකායං දස්සෙති. වාතුමහාභුතිකස්මිත්ති වතුමහාභුතකායෙ වතුමහාභුතෙහි නිබ්බන්තෙ වතුමහාභුතමයෙති අත්ථො. නිබ්බන්දෙයානි උක්කණ්ඨෙයා. විරජ්ජෙයානි න රජ්ජෙයා. විමුච්චෙයානි මුච්චිතුකාමො භවෙයා. ආවයොති වුඩ්ඪි. අපවයොති පරිහානි. ආදානන්ති නිබ්බන්ති. නික්ඛෙපනන්ති හෙදො.

තස්මාති යස්මා ඉමෙ වත්තාරො වුඩ්ඪිභානිනිබ්බන්තිහෙදා පඤ්ඤායන්ති, තස්මා තංකාරණාති අත්ථො. ඉති භගවා වාතුමහාභුතිකෙ කායෙ රූපං පරිග්ගහෙතුං අයුත්තරූපං කත්වා අරූපං පරිග්ගහෙතුං යුත්තරූපං කරොති. කස්මා? තෙසඤ්ඤි හික්ඛුනං රූපස්මිං ගාහො බලවා අධිමත්තො, තෙන තෙසං රූපෙ ගාහස්ස පරිග්ගහෙතබ්බරූපතං දස්සෙත්වා නික්කඩ්ඪන්තො අරූපෙ පතිට්ඨාපනත්ථං එවමාහ.

විත්තන්තිආදි සබ්බං මනායතනස්සෙව නාමං. තඤ්ඤි විත්තවත්ථුතාය විත්තගොචරතාය සම්පයුත්තධම්මවිත්තතාය ව විත්තං, මනනට්ඨෙන මනො, විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණන්ති වුවචති. නාලන්ති න

සමත්වේ. අප්‍රේක්ෂාසිතවත් තණ්හා ගිලිල්වා පරිනිවේදනාත්මකව ගනින. මමාසිතවත් තණ්හාමමත්තෙන් මම ඉදන්ති ගනින. පරාමවිද්‍යාත් දිවියා පරාමසිත්වා ගනින. එක මමාති තණ්හාගාහො, තෙන අවිසන්තණ්හාවිවරිතං ගනින හොති. එසොහමස්මිති මානගාහො, තෙන නව මානා ගනිනා හොන්ති. එසො මෙ අත්තාති දිවියාගාහො, තෙන ද්වාසට්ඨි දිවියො ගනිනා හොන්ති. තස්මාති යස්මා එවං දීඝරත්තං ගනිනං, තස්මා නිබ්බන්දිතුං න සමත්වේ.

වරං, භික්ඛවෙති ඉදං කස්මා ආහ? පට්ඨාසංගිතං තෙන රූපං පරිග්ගහෙතුං අයුත්තරූපං කතං, අරූපං යුත්තරූපං, අප් “තෙසං භික්ඛූනං රූපතො ගාහො නික්ඛමිත්වා අරූපං ගතො”ති ඤාත්වා තං නික්ඛඩ්ඪිතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අත්තතො උපගච්ඡෙය්‍යාති අත්තාති ගණ්හෙය්‍යා. භියොයාපිති වස්සසතතො උද්ධමි. කස්මා පන භගවා එවමාහ? කිං අතිරෙකවස්සසතං තිට්ඨමානං රූපං නාම අත්ථි? නනු පට්ඨවෙයෙ පවත්තං රූපං මජ්ඣිමවයං න පාපුණාති, මජ්ඣිමවයෙ පවත්තං පච්ඡිමවයං, පුරෙහත්තෙ පවත්තං පච්ඡාහත්තං, පච්ඡාහත්තෙ පවත්තං පට්ඨමාමං, පට්ඨමාමෙ පවත්තං මජ්ඣිමයාමං, මජ්ඣිමයාමෙ පවත්තං පච්ඡිමයාමං න පාපුණාති? තථා ගමනෙ පවත්තං යානං, යානෙ පවත්තං නිසජ්ජං, නිසජ්ජය පවත්තං සයනං න පාපුණාති. එකඉරියාපට්ඨෙ පාදස්ස උද්ධරණෙ පවත්තං අතිහරණං, අතිහරණෙ පවත්තං විතිහරණං, විතිහරණෙ පවත්තං වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පවත්තං සන්තික්ඛෙපනං, සන්තික්ඛෙපනෙ පවත්තං සන්තිරූප්පකුං න පාපුණාති, තත්ථ තත්ථෙව ඔධි ඔධි පබ්බං පබ්බං හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලා විය පට්ඨපායත්තා සඬබ්බා භිජ්ජන්තිති? සච්චමෙනං. යථා පන පදීපස්ස ජලතො ජාතා තං තං වට්ටිප්පදෙසං අනතික්කමිත්වා තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජති, අප් ව පන පච්ඡෙසමිබන්ධවසෙන සබ්බරත්තිං ජලිතො පදීපොති චූච්චති, එවමධාපි පච්ඡෙසවසෙන අයමිති කායො එවං චිරට්ඨිතිකො විය කත්වා දස්සිතො.

රත්තියා ව දිවසස්ස වාති රත්තිමිති ව දිවසෙ ව. භුමිමත්ථෙ හෙතං සාමිච්චනං. අඤ්ඤදෙව උප්පජ්ජති, අඤ්ඤං නිරුප්පකුති යං රත්තිං උප්පජ්ජති ව නිරුප්පකුති ව, තතො අඤ්ඤදෙව දිවා උප්පජ්ජති ව නිරුප්පකුති වාති අත්වේ. අඤ්ඤං උප්පජ්ජති, අනුප්පන්නමෙව අඤ්ඤං නිරුප්පකුති එවං පන අත්වේ න ගහෙතබ්බො. “රත්තියා ව දිවසස්ස වා”ති ඉදං පුරිමපච්ඡෙසතො පරිත්තකං පච්ඡෙසං ගහෙත්වා පච්ඡෙසවසෙනෙව චුත්තං, එකරත්තිං පන එකදිවසං වා එකමෙව චිත්තං යාතුං සමත්ථං නාම තත්ථි. එකස්මිඤ්ඤි අච්ඡරාක්ඛණෙ අනෙකාති චිත්තකොට්ඨසහස්සාති උප්පජ්ජන්ති. චුත්තමිති චෙතං මිලිත්ථපඤ්ඤෙහ –

“වාහසතං බො, මහාරාජ, විහිනං, අඬ්ඬචූළඤ්ඤ වාහා, විහිසත්තමිබණාති, ද්වෙ ව තුමිබා, එකච්ඡරාක්ඛණෙ පවත්තස්ස චිත්තස්ස එත්තකා විහි ලක්ඛං යපියමානා පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍යු”න්ති.

පවනෙති මහාවනෙ. තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති, තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති ඉමිනා න සො ගණ්හිතබ්බසාබං අලභිත්වා භුමිං ඔතරති. අප් බො තස්මිං මහාවනෙ විවරන්තො තං තං සාබං ගණ්හන්තොයෙව වරතිති අයමත්වේ දස්සිතො.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – අරඤ්ඤමහාවනං විය හි ආරම්මණවනං වෙදිතබ්බං. තස්මිං වනෙ විවරණමක්කටො විය ආරම්මණවනෙ උප්පජ්ජනකචිත්තං. සාබාගහණං විය ආරම්මණෙ ලුබ්භනං. යථා සො අරඤ්ඤෙ විවරන්තො මක්කටො තං තං සාබං පහාය තං තං සාබං ගණ්හාති, එවමිදං ආරම්මණවනෙ විවරන්තං චිත්තමිති කදාපි රූපාරම්මණං ගහෙත්වා උප්පජ්ජති, කදාපි සද්දාදීසු අඤ්ඤතරං, කදාපි අතිතං, කදාපි අනාගතං වා පච්චුප්පන්නං වා, තථා කදාපි අප්ඤ්ඤාතං, කදාපි බාහිරං. යථා ව සො අරඤ්ඤෙ විවරන්තො මක්කටො සාබං අලභිත්වා ඔරුය්භ භුමියං නිසින්නොති න වත්තබ්බො, එකං පන පණ්ණසාබං ගහෙත්වා නිසිදති, එවමෙව ආරම්මණවනෙ විවරන්තං චිත්තමිති එකං ඔලුබ්භාරම්මණං අලභිත්වා උප්පන්නන්ති න වත්තබ්බං, එකජාතියං පන ආරම්මණං ගහෙත්වා උප්පජ්ජති වෙදිතබ්බං. එත්තාවතා ව පන භගවතා රූපතො නිහරිත්වා අරූපෙ ගාහො පතිට්ඨාපිතො, අරූපතො නිහරිත්වා රූපෙ.

ඉදානි තං උභයතො නික්ඛඩ්ඪිතුකාමො තනු, භික්ඛවෙ, සුත්ථා අරියසාවකොති දෙසනං ආරභි. අයං පනත්වේ ආසිවිසදට්ඨුපමාය දීපෙතබ්බො – එකො කිර පුරිසො ආසිවිසෙන දට්ඨො, අප්ස්ස වියං හරිස්සාමිති ඡෙකො භිසක්කො ආගන්ත්වා වමනං කාරෙත්වා හෙට්ඨා ගරුළො, උපරි නාගොති මන්තං පරිවත්තෙත්වා වියං උපරි ආරොපෙසි. සො යාව අක්ඛිප්පදෙසා ආරුළ්භතාවං ඤාත්වා “ඉතො පරං අභිරුහිතුං න දස්සාමි, දට්ඨට්ඨානෙයෙව යපෙස්සාමි”ති උපරි ගරුළො, හෙට්ඨා නාගොති මන්තං පරිවත්තෙත්වා කණ්ණෙ ධුමෙත්වා දණ්ඩකෙන පහරිත්වා වියං ඔතාරෙත්වා දට්ඨට්ඨානෙයෙව යපෙසි. තනුස්ස ධීතභාවං ඤාත්වා අගදලෙපෙන වියං නිමිමට්ඨන්වා න්භාපෙත්වා “සුඛි හොහි”ති වත්වා යෙනකාමං පක්කාමි.

තත්ථ ආසිවිසෙන දට්ඨස්ස කායෙ වියපතිට්ඨානං විය ඉමෙසං භික්ඛූනං රූපෙ අධිමත්තගාහකාලො, ඡෙකො භිසක්කො විය තථාගතො, මන්තං පරිවත්තෙත්වා උපරි වියස්ස ආරොපිතකාලො විය තථාගතෙන තෙසං භික්ඛූනං රූපතො ගාහං නිහරිත්වා අරූපෙ පතිට්ඨාපිතකාලො, යාව අක්ඛිප්පදෙසා ආරුළ්භවිසස්ස උපරි අභිරුහිතුං අදන්වා පුන මන්තබලෙන ඔතාරෙත්වා දට්ඨට්ඨානෙයෙව යපනං විය සත්ථාරා තෙසං භික්ඛූනං අරූපතො ගාහං නිහරිත්වා රූපෙ පතිට්ඨාපිතකාලො. දට්ඨට්ඨානෙ ධීතස්ස වියස්ස අගදලෙපෙන නිමිමට්ඨනං විය උභයතො ගාහං නිහරණත්ථාය ඉමිස්සා

දෙසනාය ආරද්ධකාලො වෙදිතබ්බො. තත්ථ නිබ්බන්දං වරජජනීති ඉමිනා මග්ගො කට්ඨො, විරාගා විමුච්චතීති එලං, විමුක්තස්මින්නිආදිනා පච්චවෙක්ඛණා. පයමං.

2. දුතියඅස්සුතවාසුත්තවණ්ණනා

62. දුතියෙ සුඛවෙදනියන්ති සුඛවෙදනාය පච්චයං. එස්සන්ති චක්ඛුසම්ඵස්සාදිං. නනු ච චක්ඛුසම්ඵස්සො සුඛවෙදනාය පච්චයො න හොති? සහජාතපච්චයෙන න හොති, උපනිස්සයපච්චයෙන පන ජවනවෙදනාය හොති, තං සන්ධායෙනං චුත්තං. සොතසම්ඵස්සාදිසුපි එසෙව නයො. තජ්ජන්ති තජ්ජාතිකං තස්සාරුජ්ජං, තස්ස එස්සස්ස අනුරුපන්ති අත්ථො. දුක්ඛවෙදනියන්තිආදි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. සඬ්ඝට්ඨනසමොධානාති සඬ්ඝට්ඨනෙන වෙච සමොධානෙන ච, සඬ්ඝට්ඨනසම්පිණ්ඩනෙනාති අත්ථො. උස්මාති උණ්හාකාරො. තෙජො අභිනිබ්බත්තතීති අග්ගිචුණ්ණො නික්ඛමතීති න ගහෙතබ්බං, උස්මාකාරස්සෙව පන එතං වෙච්චනං. තත්ථ ද්විත්තං කට්ඨානන්ති ද්විත්තං අරණිනං. තත්ථ අධොඅරණී විය වත්ථු, උත්තරාරණී විය ආරම්මණං, සඬ්ඝට්ඨනං විය එස්සො, උස්මාධාතු විය වෙදනා. දුතියං.

3. පුත්තමංසුපමසුත්තවණ්ණනා

63. තතියෙ චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ආභාරාතිආදි චුත්තනයමෙව. යස්මා පනස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙත්ථාවෙන්ථ අනුපුබ්බපදවණ්ණනං කරස්සාමි. කතරාය පන ඉදං අට්ඨුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති? ලාභසක්කාරෙන. භගවතො කිර මහාලාභසක්කාරො උජ්ජජී, යථා තං චත්තාරො අසඬ්ඛොයො පුරිතදානපාරම්පඤ්චයස්ස. සබ්බදිසාසු භිස්ස යමකමහාමෙසො චුට්ඨන්තිවා මහොසං විය සබ්බපාරමියො “එකස්මිං අත්තභාවෙ විජාකං දස්සාමා”ති සම්පිණ්ඩිතා විය ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බත්තයිංසු. තතො තතො අත්තපානායානචත්ථමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා ඛත්තියමුභමණාදයො ආගන්ත්වා, “කභං බුද්ධො, කභං භගවා, කභං දෙවදෙවො නරාසභො පුරිසසිභො”ති? භගවන්තං පරියෙසන්ති. සකට්ඨතෙහිපි පච්චයෙ ආභරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාචුතජ්ජමාණම්පි සකට්ඨරෙන සකට්ඨරං ආභවිච තිට්ඨන්ති වෙච අනුප්පවත්තන්ති ච අන්ධකචින්දමුභමණාදයො විය. සබ්බං ඛන්ධකෙ තෙසු තෙසු සුත්තෙසු ච ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං.

යථා භගවතො, එවං භික්ඛුසඬ්ඝස්සාපි. චුත්තඤ්චෙනං –

“තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො පූජිතො අපචිතො ලාභී විචර-
පිණ්ඩපාත-සෙනාසන-ගිලාන-පච්චය-භෙසජ්ජ-පරික්ඛාරානං. භික්ඛුසඬ්ඝොපි ඛො සක්කතො හොති...පෙ....
පරික්ඛාරාන”න්ති (උදා. 14; සං. නි. 2.70).

තථා “යාවතා ඛො, චුන්ද, එතරහි සඬ්ඝො වා ගණො වා ලොකෙ උජ්ජන්තො, නාහං, චුන්ද, අඤ්ඤං
එකසඬ්ඝම්පි සමනුපස්සාමි එවං ලාභග්ගයසග්ගපත්තං යථර්වායං, චුන්ද, භික්ඛුසඬ්ඝො”ති (දී. නි. 3.176).

ස්වායං භගවතො ච සඬ්ඝස්ස ච උජ්ජන්තො ලාභසක්කාරො එකතො හුත්වා ද්විත්තං මහානදීනං උදකං විය අජ්ජමෙයො අහොසි. අථ සත්ථා රහොගතො චිත්තෙසි – “මහාලාභසක්කාරො අතීතබුද්ධානම්පි එවරුපො අහොසි, අනාගතානම්පි එවරුපො භවිස්සති. කිං නු ඛො භික්ඛු ආභාරපරිග්ගාහකෙන සතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන සමන්තාගතා මජ්ඣිමා නිව්ඡන්දරාගා හුත්වා ආභාරං පරිභුඤ්ජිතුං සක්කොන්ති, න සක්කොන්ති”ති?

සො අද්දස එකච්චෙ අධුනා පබ්බජිතෙ කුලපුත්තෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා ආභාරං පරිභුඤ්ජමානෙ. දිස්වානස්ස එතදහොසි – “මයා කජ්ජසනසහස්සාධිකාති චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි පාරමියො පුරෙත්තෙන න විවරාදිහෙතු පුරිතා, උත්තමඵලස්ස පන අරහත්තස්සත්ථාය පුරිතා. ඉමෙපි භික්ඛු මම සන්තිකෙ පබ්බජන්තා න විවරාදිහෙතු පබ්බජිතා, අරහත්තස්සෙව පන අත්ථාය පබ්බජිතා. තෙ ඉදානි අසාරමෙව සාරං අනත්ථමෙව ච අත්ථං කරොන්ති”ති එවමස්ස ධම්මසංවෙගො උද්දාදි. තතො චිත්තෙසි – “සවෙ පඤ්චමං පාරාජිකං පඤ්ඤපෙතුං සක්කා අභවිස්ස, අපච්චවෙක්ඛිතාභාරපරිහොගො පඤ්චමං පාරාජිකං කත්වා පඤ්ඤපෙතබ්බො භවෙය්‍ය. න පන සක්කා එවං කාතුං, ධුචපටිසෙවනට්ඨානඤ්ඤෙනං සත්තානං. යථා පන කට්ඨෙ පඤ්චමං පාරාජිකං විය නං පස්සිස්සන්ති. එවං ධම්මාදාසං සංවරං මරියාදං යපෙස්සාමි, යං ආචජ්ජිත්වා ආචජ්ජිත්වා අනාගතෙ භික්ඛු චත්තාරො පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජිස්සන්ති”ති. ඉමාය අට්ඨුප්පත්තියා ඉමං පුත්තමංසුපමසුත්තන්තං නික්ඛිපි. තත්ථ චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ආභාරාතිආදි හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

චත්තාරො පන ආභාරෙ චිත්ථාරෙන්වා ඉදානි තෙසු ආදිනවං දස්සෙතුං කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, කඬ්ඝිකාරො ආභාරො දට්ඨබ්බොතිආදිමාහ? තත්ථ ජායම්පතිකාති ජායා වෙච පති ව. පරිත්තං සම්බලන්ති පුට්ඨත්තසත්තුමොදකාදිනං අඤ්ඤතරං අජ්ජමත්තකං පාටෙය්‍යං. කත්තාරමග්ගන්ති කත්තාරභූතං මග්ගං, කත්තාරෙ වා මග්ගං. කත්තාරන්ති වොරකත්තාරං වාළකත්තාරං අමනුස්සකත්තාරං නිරුද්ධකත්තාරං අජ්ජභක්ඛකත්තාරන්ති පඤ්චවිධං. තෙසු යත්ථ වොරභයං අත්ථී, තං වොරකත්තාරං. යත්ථ සිහබ්‍යග්ගොදයො වාළා අත්ථී, තං වාළකත්තාරං. යත්ථ

බලවාමුබයක්බිනිආදිනං අමනුස්සානං වසෙන භයං අත්ථි, තං අමනුස්සකන්තාරං. යත්ථ පානුං වා න්හායිතුං වා උදකං නත්ථි, තං නිරුද්ධකන්තාරං. යත්ථ බාදිතබ්බං වා භුක්ඡිතබ්බං වා අන්තමසො කන්දමුලාදිමත්තමපි නත්ථි, තං අප්පහක්ඛකන්තාරං නාම. යත්ථ පනෙනං පඤ්චවිධමපි භයං අත්ථි, තං කන්තාරමෙව. තං පනෙනං එකාහද්විහනිභාදිවසෙන නිත්ථරිතබ්බමපි අත්ථි, න තං ඉධ අධිප්පෙනං. ඉධ පන නිරුද්ධං අප්පහක්ඛං යොජනසතිකකන්තාරං අධිප්පෙනං. එවරුපෙ කන්තාරෙ මග්ගං. පටිපජ්ජෙය්‍යුන්ති ඡාතකභයෙන වෙව රොගභයෙන ව රාජභයෙන ව උපද්දුතා පටිපජ්ජෙය්‍යුං “එතං කන්තාරං නිත්ථරිතවා ධම්මිකස්ස රඤ්ඤො නිරුපද්දවෙ රට්ඨෙ සුඛං වසිස්සාමා”ති මඤ්ඤමානා.

එකපුත්තකොති උක්ඛිපිත්වා ගහිතො අනුකම්පිතබ්බයුත්තො අථිරසරිරො එකපුත්තකො. වල්ලුරඤ්ච සොණ්ඩිකඤ්චාති සනසනට්ඨානතො ගහෙත්වා වල්ලුරං, අට්ඨිතිස්සිතසිරාතිස්සිතට්ඨානාති ගහෙත්වා සුලමංසඤ්චාති අත්ථො. පටිපිසෙය්‍යුන්ති පහරෙය්‍යුං. කභං එකපුත්තකාති අයං තෙසං පරිදෙවනාකාරො.

අයං පනෙත්ථ භූතමත්ථං කත්වා ආදිතො පට්ඨාය සඬ්ඛෙපතො අත්ථවණ්ණනා – ද්වෙ කිර ජායම්පතිකා පුත්තං ගහෙත්වා පරිත්තෙන පාටෙය්‍යෙන යොජනසතිකං කන්තාරමග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙසං පඤ්ඤාසයොජනාති ගත්ත්වා පාටෙය්‍යං නිට්ඨායි, තෙ බුජ්ජිපාසාතුරා විරළවිජායායං නිසිදිංසු. තතො පුරිසො භරියං ආහ – “භද්දෙ ඉතො සමන්තා පඤ්ඤාසයොජනාති ගාමො වා නිගමො වා නත්ථි. තස්මා යං තං පුරිසෙන කාතබ්බං බහුමපි කසිගොරක්ඛාදිකම්මං, න දානි සක්කා තං මයා කාතුං, එහි මං මාරෙත්වා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්වා උපඩ්ඨං පාටෙය්‍යං කත්වා පුත්තෙන සද්ධිං කන්තාරං නිත්ථරාහී”ති. පුන සාපි තං ආහ – “සාමි මයා දානි යං තං ඉත්ථියා කාතබ්බං බහුමපි සුත්තකන්තාදිකම්මං, තං කාතුං න සක්කා, එහි මං මාරෙත්වා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්වා උපඩ්ඨං පාටෙය්‍යං කත්වා පුත්තෙන සද්ධිං කන්තාරං නිත්ථරාහී”ති. පුන සොපි තං ආහ – “භද්දෙ මාතුගාමමරණෙන ද්විත්තං මරණං පඤ්ඤායති. න හි මන්දො කුමාරො මාතරා විනා ජීවිතුං සක්කොති. යදි පන මයං ජීවාම. පුන දාරකං ලභෙය්‍යාම. හන්ද දානි පුත්තකං මාරෙත්වා, මංසං ගහෙත්වා කන්තාරං නිත්ථරාමා”ති. තතො මාතා පුත්තමාහ – “තාත, පිතුසන්තිකං ගච්ඡා”ති, සො අගමාසි. අපස්ස පිතා, “මයා ‘පුත්තකං පොසෙස්සාමි’ති කසිගොරක්ඛාදි අනප්පකං දුක්ඛමනුභූතං, න සක්කොමි අහං පුත්තං මාරෙතුං, ත්වංයෙව තව පුත්තං මාරෙහි”ති වත්වා, “තාත මාතුසන්තිකං ගච්ඡා”ති ආහ. සො අගමාසි. අපස්ස මාතාපි, “මයා පුත්තං පත්ථෙත්තියා ගොවතකුක්කුරවතදෙවතායාවනාදිහි තාව අනප්පකං දුක්ඛමනුභූතං, කො පන වාදො කුච්ඡනා පරිහරන්තියා? න සක්කොමි අහං පුත්තං මාරෙතු”න්ති වත්වා “තාත, පිතුසන්තිකමෙව ගච්ඡා”ති ආහ. එවං සො ද්විත්තමත්තරා ගච්ඡන්තොයෙව මතො. තෙ තං දිස්වා පරිදෙවිත්වා චුත්තනයෙන මංසාති ගහෙත්වා බාදන්තා පක්කම්මිසු.

තෙසං සො පුත්තමංසාහාරො නවහි කාරණෙහි පටිකුලත්තා නෙව දවාය හොති, න මදාය, න මණ්ඩනාය, න විභූසනාය, කෙවලං කන්තාරනිත්ථරණත්ථායෙව හොති. කතමෙහි නවහි කාරණෙහි පටිකුලොති වෙ? සජාතිමංසනාය ඤාතිමංසනාය පුත්තමංසනාය පියපුත්තමංසනාය තරුණමංසනාය ආමකමංසනාය අභොගමංසනාය අලොණනාය අධුපිතනායාති. එවඤ්ඤි තෙ නවහි කාරණෙහි පටිකුලං තං පුත්තමංසං බාදන්තා න සාරත්තා ගිද්ධමානසා හුත්වා බාදිංසු, මජ්ඣන්තභාවෙයෙව පන නිච්ඡන්දරාගපරිභොගෙ ධීතා බාදිංසු. න අට්ඨිත්තාරුචම්මනිස්සිතට්ඨානාති අපනෙත්වා ථුලථුලං වරමංසමෙව බාදිංසු, හත්ථසම්පත්තං මංසමෙව පන බාදිංසු. න යාවදත්ථං කණ්ඨප්පමාණං කත්වා බාදිංසු, ථොකං ථොකං පන එකදිවසං යාපනමත්තමෙව බාදිංසු. න අඤ්ඤමඤ්ඤං මච්ඡරායන්තා බාදිංසු, විගතමච්ඡරමලෙන පන පරිසුද්ධෙතෙව වෙනසා බාදිංසු. න අඤ්ඤං කිඤ්චි මීගමංසං වා මොරමංසාදිනං වා අඤ්ඤතරං බාදාමාති සම්මුල්ලා බාදිංසු, පියපුත්තමංසභාවං පන ජානන්තාව බාදිංසු. න “අභො වත මයං පුනපි එවරුපං පුත්තමංසං බාදෙය්‍යාමා”ති පත්ථනං කත්වා බාදිංසු, පත්ථනං පන විනිවත්තාව හුත්වා බාදිංසු. න “එත්තකං කන්තාරෙ බාදිත්වා අවසිට්ඨං කන්තාරං අතික්කම්ම ලොණම්බිලාදිහි යොජෙත්වා බාදිස්සාමා”ති සන්තිධිං අකංසු, කන්තාරපරියොසානෙ පන “පුරෙ මහාජනො පස්සති”ති භූමියං වා නිබණ්ණං, අග්ගිනා වා කුමාපයිංසු. න “කොචි අඤ්ඤො අම්හෙ විය එවරුපං පුත්තමංසං බාදිතුං න ලහති”ති මානං වා දප්පං වා අකංසු, නිහතමානා පන නිහතදප්පා හුත්වා බාදිංසු. “කිං ඉමිනා අලොණෙන අනම්බිලෙන අධුපිතෙන දුග්ගන්ධෙන”ති න හීලෙත්වා බාදිංසු, හීලනං පන විනිවත්තා හුත්වා බාදිංසු. න “තුය්හං භාගො මය්හං භාගො තව පුත්තො මම පුත්තො”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අතිමඤ්ඤිංසු. සමග්ගා පන සම්මොදමානා හුත්වා බාදිංසු. ඉමං තෙසං එවරුපං නිච්ඡන්දරාගාදිපරිභොගං සම්පස්සමානො සත්ථා හික්ඛුසඬ්ඨිමපි තං කාරණං අනුජානාපෙන්නො තං කිං මඤ්ඤථ, හික්ඛවෙ, අපි නු තෙ දවාය වා ආහාරං ආහාරෙය්‍යුන්තිආදිමාහ. තත්ථ දවාය වාතිආදිති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.18) විත්ථාරිතානෙව. කන්තාරස්සාති නිත්තිණ්ණාවසෙසස්ස කන්තාරස්ස.

එවමෙව බොති නවත්තං පාටිකුලානං වසෙන පියපුත්තමංසසදිසො කත්වා දට්ඨබ්බොති අත්ථො. කතමෙසං නවත්තං? ගමනපාටිකුලානාදිනං. ගමනපාටිකුලානං පච්චෙක්ඛන්තොපි කබ්බිකාරාහාරං පරිගණ්ණාති, පරියෙසනපාටිකුලානං පච්චෙක්ඛන්තොපි, පරිභොගනිධානආසයපරිපක්කාපරිපක්කසම්මක්ඛණිස්සන්දපාටිකුලානං පච්චෙක්ඛන්තොපි, තානි පනෙතාති ගමනපාටිකුලානාදිති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.294) ආහාරපාටිකුලානාතිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානෙව. ඉති ඉමෙසං නවත්තං පාටිකුලානං වසෙන පුත්තමංසුපමං කත්වා ආහාරො පරිභුක්ඡිතබ්බො.

යථා තෙ ජායම්පතිකා පාටිකුලාං පියපුත්තමංසං බාදන්තා න සාරත්තා ගිද්ධමානසා හුත්වා බාදිංසු,
මජ්ඣිමනිකායෙව නිව්ඡන්දරාගපරිභොගෙ යිතා බාදිංසු, එවං නිව්ඡන්දරාගපරිභොගං කත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බො. යථා
ව තෙ න අට්ඨන්තාරුචම්මනිස්සිතං අපනෙත්වා උලුලුලං වරමංසමෙව බාදිංසු, හත්ථසම්පත්තමෙව පන බාදිංසු, එවං
සුක්ඛහත්තමන්ද්‍රාඤ්ජනාදීනි පිට්ඨිහත්ථෙන අපට්ඨිකිත්තවා වට්ටකෙන විය කුක්කුටෙන විය ව ඔධිං අදස්සෙත්වා
තතො තතො සප්පිමංසාදිසංසට්ඨවරහොජනංයෙව විචිතිත්වා අභුඤ්ජන්තෙන සිහෙන විය සපදානං පරිභුඤ්ජිතබ්බො.

යථා ව තෙ න යාවදත්ථං කණ්ඩප්පමාණං බාදිංසු, ථොකං ථොකං පන එකෙකදිවසං යාපනමත්තමෙව බාදිංසු,
එවමෙව ආහරහත්ථකාදිබ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤතරෙන විය යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං අභුඤ්ජන්තෙන චතුත්තං
පඤ්චන්තං වා ආලොපානං ඔකාසං යපෙත්වා ව ධම්මසෙනාපතිනා විය පරිභුඤ්ජිතබ්බො. සො කිර පඤ්චවත්තාලිස
වස්සානි තිට්ඨමානො “පච්ඡාහත්තෙ අම්බිලුග්ගාරසමුට්ඨාපකං කත්වා එකදිවසම්පි ආහාරං න ආහාරෙසි”න්ති වත්වා
සිහනාදං නදන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“වත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං එසුචිහාරාය, පහිත්තස්ස හික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

යථා ව තෙ න අඤ්ඤමඤ්ඤං මච්ඡරායන්තා බාදිංසු, විගතමලමච්ඡෙරෙන පන පරිසුද්ධෙනෙව චෙතසා බාදිංසු,
එවමෙව පිණ්ඩපාතං ලහිත්වා අමච්ඡරායිත්වා “ඉමං සබ්බං ගණ්හත්තස්ස සබ්බං දස්සාමි, උපඩ්ඨං ගණ්හත්තස්ස
උපඩ්ඨං, සවෙ ගහිතාවසෙසො හවිස්සති, අත්තනා පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති සාරණියධම්මෙ යිතෙනෙව පරිභුඤ්ජිතබ්බො.
යථා ව තෙ න “අඤ්ඤං කිඤ්චි මයං මිගමංසං වා මොරමංසාදිනං වා අඤ්ඤතරං බාදාමා”ති සම්මුල්ලා බාදිංසු,
පියපුත්තමංසභාවං පන ජානන්තාව බාදිංසු, එවමෙව පිණ්ඩපාතං ලහිත්වා “අහං බාදාමි භුඤ්ජාමි”ති
අත්තපලද්ධිසම්මොහං අනුප්පාදෙත්වා “කබ්බිකාරාහාරො න ජානාති ‘වාතුමහාභුතිකකායං වඩ්ඪෙමි’ති, කායොපි න
ජානාති ‘කබ්බිකාරාහාරො මං වඩ්ඪෙමි’”ති, එවං සම්මොහං පහාය පරිභුඤ්ජිතබ්බො. සතිසම්පජඤ්ඤවසෙනාපි චෙස
අසම්මුල්ලෙනෙව හුත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බො.

යථා ව තෙ න “අහො වත මයං පුත්තපි එවරුපං පුත්තමංසං බාදෙය්‍යාමා”ති පත්ථනං කත්වා බාදිංසු, පත්ථනං පන
චිතිවත්තාව හුත්වා බාදිංසු, එවමෙව පණිතභොජනං ලද්ධා ‘අහො වතාහං ස්වෙපි පුනදිවසෙපි එවරුපං ලභෙය්‍යං’,
ලුබං වා පන ලද්ධා “හිංයො විය මෙ අප්ප පණිතභොජනං න ලද්ධ”න්ති පත්ථනං වා අනුසොවනං වා අකත්වා
නිත්තණ්හෙන –

“අතීතං නානුසොවාමි, නප්පජප්පාමිනාගතං;
පච්චුප්පන්තෙන යාපෙමි, තෙන චණ්ණො පසිද්ධි”ති. (ජා. 2.22.90) –

ඉමං ඔවාදං අනුස්සරන්තෙන “පච්චුප්පන්තෙනෙව යාපෙස්සාමි”ති පරිභුඤ්ජිතබ්බො.

යථා ව තෙ න “එත්තකං කන්තාරෙ බාදිත්වා අවසිට්ඨං කන්තාරං අතික්කම්ම ලොණම්බිලාදීහි යොජෙත්වා
බාදිස්සාමා”ති සන්තිධිං අකංසු, කන්තාරපරියොසානෙ පන “පුරෙ මහාජනො පස්සති”ති භූමියං වා නිබ්භිංසු,
අග්ගිනා වා ක්කාපයිංසු, එවමෙව –

“අන්තානමථො පානානං,
බාදනියානං අථොපි වත්ථානං;
ලද්ධා න සන්තිධිං කයිරා,
න ව පරිත්තසෙ තානි අලහමානො”ති. (සු. නි. 930); –

ඉමං ඔවාදං අනුස්සරන්තෙන චතුසු පච්චයෙසු යං යං ලහති, තතො තතො අත්තනො යාපනමත්තං ගහෙත්වා, සෙසං
සබ්බමචාරිතං විස්සජ්ජෙත්වා සන්තිධිං පරිවජ්ජන්තෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බො. යථා ව තෙ න “කොචි අඤ්ඤො අම්හෙ
විය එවරුපං පුත්තමංසං බාදිතුං න ලහති”ති මානං වා දප්පං වා අකංසු, නිහතමානා පන නිහතදප්පා හුත්වා බාදිංසු,
එවමෙව පණිතභොජනං ලහිත්වා “අහමස්මි ලාභී විවරපිණ්ඩපානාදීන”න්ති න මානො වා දප්පො වා කාතබ්බො.
“නායං පබ්බජ්ජා විවරාදිහෙතු, අරහත්තහෙතු පනායං පබ්බජ්ජා”ති පච්චචෙක්ඛිත්වා නිහතමානදප්පෙනෙව
පරිභුඤ්ජිතබ්බො.

යථා ව තෙ “කිං ඉමිනා අලොණෙන අනම්බිලෙන අධුපිතෙන දුග්ගන්ධෙනා”ති හිලෙන්වා න බාදිංසු, හිලනං පන
චිතිවත්තා හුත්වා බාදිංසු, එවමෙව පිණ්ඩපාතං ලහිත්වා “කිං ඉමිනා අස්සගොණහත්තසදිසෙන ලුබෙන නිරසෙන,
සුචානදොණියං තං පක්ඛිපථා”ති එවං පිණ්ඩපාතං වා “කො ඉමං භුඤ්ජිස්සති, කාකසුන්බාදිනං දෙහි”ති එවං දායකං
වා අභිලෙන්තෙන –

“ස පත්තපාණි විවරන්තො, අමුගො මුගසම්මතො;
අප්පං දානං න හිලෙය්‍ය, දාතාරං නාවජානියා”ති. (සු. නි. 718); –

ඉමං ඔවාදං අනුස්සරන්තෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බො. යථා ව තෙ න “තුය්හං භාගො, මය්හං භාගො, තව පුත්තො මම පුත්තො”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං අතිමඤ්ඤංසු, සමග්ගා පන, සම්මොදමානා හුත්වා බාදිංසු, එවමෙව. පිණ්ඩපාතං ලභිත්වා යථා එකච්චො “කො තුම්භාදිසානං දස්සති නික්කාරණා උම්මාරෙසු පක්ඛලන්තානං ආභිණ්ඩන්තානං විජානමානාපි වො දාතබ්බං න මඤ්ඤති, මයං පන ගතගතට්ඨානෙ පණිනානි විවරාදීති ලභාමා”ති සිලවන්තෙ සබ්බමචාරි අතිමඤ්ඤති, යං සන්ධාය වුත්තං -

“සො තෙන ලාභසක්කාරසිලොකෙන අභිභූතො පරියාදිණ්ණචිත්තො අඤ්ඤෙ පෙසලෙ භික්ඛු අතිමඤ්ඤති. තඤ්භි තස්ස, භික්ඛවෙ, මොසපුරිසස්ස භොති දිසරත්තං අභිනාය දුක්ඛායා”ති (සං. නි. 2.161).

එවං කඤ්චි අනතිමඤ්ඤත්වා සබ්බෙහි සබ්බමචාරිහි සද්ධිං සමග්ගෙන සම්මොදමානෙන හුත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බං.

පරිඤ්ඤාතෙති ඤාතපරිඤ්ඤා තීරණපරිඤ්ඤා පභානපරිඤ්ඤාති ඉමාහි තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතෙ. කථං? ඉධ භික්ඛු “කඛ්ඤිකාරාභාරො නාම අයං සවත්ථුකවසෙන ඔපට්ඨමකරූපං භොති, ඔපට්ඨමකරූපං කත්ථ පටිභඤ්ඤති? ජිව්භාපසාදො, ජිව්භාපසාදො කිත්තිස්සිතො? චතුමභාභුතනිස්සිතො. ඉති ඔපට්ඨමකං ජිව්භාපසාදො තස්ස පච්චයාති මභාභුතානීති ඉමෙ ධම්මා රූපක්ඛන්ධො නාම, තං පරිග්ගණ්හතො උප්පන්නා එස්සපඤ්චමකා ධම්මා චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධා. ඉති සබ්බෙහිමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා සඬ්ඛෙපතො නාමරූපමත්තං භොති”ති පජානාති. සො තෙ ධම්මෙ සරසලක්ඛණතො වචන්ථපෙත්වා තෙසං පච්චයං පරියෙසන්තො අනුලොමපටිලොමං පටිච්චසමුප්පාදං පස්සති. එත්තාවතානෙන කඛ්ඤිකාරාභාරමුඛෙන සප්පච්චයස්ස නාමරූපස්ස යාථාවතො දිට්ඨත්තා කඛ්ඤිකාරාභාරො ඤාතපරිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාතො භොති. සො තදෙව සප්පච්චයං නාමරූපං අතිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති තිණ්ණ ලක්ඛණානි ආරොපෙත්වා සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන සම්මසති. එත්තාවතානෙන සො තිලක්ඛණපටිවෙධසම්මසනඤාණසඬ්ඛානාය තීරණපරිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාතො භොති. තස්මිංයෙව නාමරූපෙ ඡන්දරාගාවකඬ්ඪනෙන අනාගාමිමග්ගෙන පරිජානනා පභානපරිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාතො භොතිති.

පඤ්චකාමගුණිකොති පඤ්චකාමගුණසම්භවො රාගො පරිඤ්ඤාතො භොති. එත්ථ පන තිස්සො පරිඤ්ඤා එකපරිඤ්ඤා සබ්බපරිඤ්ඤා මූලපරිඤ්ඤාති. කතමා එකපරිඤ්ඤා? යො භික්ඛු ජිව්භාද්වාරෙ එකරසතණ්හං පරිජානාති, තෙන පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පරිඤ්ඤාතොව භොතිති. කස්මා? තස්සායෙව තත්ථ උප්පජ්ජනතො. සායෙව හි තණ්හා චක්ඛුද්වාරෙ උප්පන්නා රූපරාගො නාම භොති, සොතද්වාරාදීසු උප්පන්නා සද්දරාගාදයො. ඉති යථා එකස්සෙව වොරස්ස පඤ්චමග්ගෙ හනතො එකස්මිං මග්ගෙ ගහෙත්වා සීසෙ ඡිත්තෙ පඤ්චපි මග්ගා බෙමා භොන්ති, එවං ජිව්භාද්වාරෙ රසතණ්හාය පරිඤ්ඤානාය පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පරිඤ්ඤාතො භොතිති අයං එකපරිඤ්ඤා නාම.

කතමා සබ්බපරිඤ්ඤා? පත්තෙ පක්ඛිත්තපිණ්ඩපාතස්මිඤ්ඤි එකස්මිංයෙව පඤ්චකාමගුණිකරාගො ලබ්භති. කථං? පරිසුද්ධං තාවස්ස වණ්ණං ඔලොකයතො රූපරාගො භොති, උණ්හෙ සප්පිම්භි තත්ථ ආසිඤ්චන්තෙ පටපටාති සද්දො උට්ඨහති, තථාරූපං බාදනීයං වා බාදන්තස්ස මුරුමුරුති සද්දො උප්පජ්ජති, තං අස්සාදයතො සද්දරාගො. ජීරකාදිවසගන්ධං අස්සාදෙන්තස්ස ගන්ධරාගො, සාදුරසවසෙන රසරාගො. මුදුභොජනං එස්සවන්තන්ති අස්සාදයතො ථොට්ඨබ්බරාගො. ඉති ඉමස්මිං ආභාරෙ සතිසම්පජඤ්ඤෙන පරිග්ගහෙත්වා නිච්ඡන්දරාගපරිභොගෙන පරිභුත්තෙ සබ්බොපි සො පරිඤ්ඤාතො භොතිති අයං සබ්බපරිඤ්ඤා නාම.

කතමා මූලපරිඤ්ඤා? පඤ්චකාමගුණිකරාගස්ස හි කඛ්ඤිකාරාභාරො මූලං. කස්මා? තස්මිං සති තස්සුප්පත්තිතො . බ්‍රාහ්මණනිස්සභයෙ කිර ද්වාදස වස්සානි ජායම්පතිකානං උපනිජ්ඣානචිත්තං නාම නාභොසි. කස්මා? ආභාරමන්දනාය. භයෙ පන වූපසන්තෙ යොජනසතිකො තම්බපණ්ණිදිපො දාරකානං ජාතමඬ්ඨගලෙහි එකමඬ්ඨගලො අභොසි. ඉති මූලභූතෙ ආභාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පරිඤ්ඤාතොව භොතිති අයං මූලපරිඤ්ඤා නාම.

නත්ථී තං සංයොජනන්ති තෙන රාගෙන සද්ධිං පභානෙකට්ඨනාය පභිනත්තා නත්ථී. එවමයං දෙසනා යාව අනාගාමිමග්ගා කට්ඨා. “එත්තකෙන පන මා වොසානං ආපජ්ජිංසු”ති එතෙසංයෙව රූපාදීනං වසෙන පඤ්චසු බන්ධෙසු විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා යාව අරහත්තා කට්ඨං වට්ටති. පට්ඨාභාරො (නිට්ඨිතො).

දුතියෙ නිච්චම්මාති ධුරතො පට්ඨාය යාව සිඬ්ඨගමුලා සකලසරිරතො උද්දාලිතවම්මා කිංසුකරාසිවණ්ණා. කස්මා පන අඤ්ඤං හත්ථීඅස්සගොණාදිඋපමං අගහෙත්වා නිච්චම්මගාවූපමා ගහිතාති? තිතික්ඛිතුං අසමත්ථභාවදිපනත්ථං. මාතුගාමො හි උප්පන්නං දුක්ඛවෙදනං තිතික්ඛිතුං අධිවාසෙතුං න සක්කොති, එවමෙව එස්සාභාරො අබලො දුබ්බලොති දස්සනත්ථං සදිසමෙව උපමං ආහරි. කුට්ටන්ති සිලාකුට්ටාදීනං අඤ්ඤතරං. කුට්ටනිස්සිකා පාණා නාම උණ්ණනාහිසරබ්බුසිකාදයො. රුක්ඛනිස්සිකාති උච්චාලිඬ්ඨගපාණකාදයො. උදකනිස්සිකාති මච්ඡස්සුංසුමාරාදයො. ආකාසනිස්සිකාති ඩංසමකසකාකකුලලාදයො. බාදෙයසුන්ති ලුඤ්චිත්වා බාදෙයසුං. සා තස්මිං තස්මිං යානෙ තං තංයානසන්තිස්සයමූලිකං පාණබාදනහයං සම්පස්සමානා නෙව අත්තතො සක්කාරසම්මානං, න පිට්ඨිපරිකම්මසරිරසම්බාහනඋණ්හොදකාති ඉච්ඡති, එවමෙව භික්ඛු එස්සාභාරමූලකං කිලෙසපාණකබාදනහයං සම්පස්සමානො තෙභුමකචස්සෙන අනත්ථිකො භොති.

එස්සෙ, හික්බෙවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤාතෙති තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතෙ. ඉධාපි තිස්සො පරිඤ්ඤා. තත්ථ “එස්සො සඬබාරක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, චිත්තං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තෙසං චත්ථාරම්මණානි රූපක්ඛන්ධො”ති එවං සප්පච්චයස්ස නාමරූපස්ස යාථාවතො දස්සනං ඤාතපරිඤ්ඤා. තත්ථෙව තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනිච්චාදිතො තුලනං තීරණපරිඤ්ඤා. තස්මිංයෙව පන නාමරූපෙ ඡන්දරාගනික්ඛාදිනො අරහත්තමග්ගො පහානපරිඤ්ඤා. තිස්සො වෙදනානි එවං එස්සාහාරෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතෙ තිස්සො වෙදනා පරිඤ්ඤාතාව හොන්ති තම්මුලකත්තා තංසම්පයුත්තත්තා ව. ඉති එස්සාහාරවසෙන දෙසනා යාව අරහත්තා කථිතා. දුතියාහාරො.

තතියෙ අඬගාරකාසුති අඬගාරානං කාසු. කාසුති රාසිපි වුවචති ආවාටොපි.

“අඬගාරකාසුං අපරෙ චුණන්ති,
නරා රුදන්තා පරිදඬ්ඪගත්තා;
භයඤ්ඤි මං චන්දනි සුත දිස්වා,
පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි”ති. (ජා. 2.22.462); –

එත්ථ රාසි “කාසු”ති චුත්තො.

“කිත්තු සත්තරමානොව, කාසුං බනසි සාරථි”ති? (ජා. 2.22.3). –

එත්ථ ආවාටො. ඉධාපි අයමෙව අධිජ්ජෙතො. සාධිකපොරිසාති අතිරෙකපොරිසා පඤ්චරතනජ්ජමාණා. විතච්චිකානං විතදුමානන්ති එතෙනස්ස මහාපරිලාභනං දස්සෙති. ජාලාය වා හි දුමෙ වා සති වාතො සමුවධාති, පරිලාභො මහා න හොති, තදභාවෙ වාතාභාවතො පරිලාභො මහා හොති. ආරකාවස්සාති දුරෙයෙව භවෙය්‍යා.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – අඬගාරකාසු විය හි තෙභුමකවට්ටං දට්ඨබ්බං. ජීවිතුකාමො පුරිසො විය වට්ටනිස්සිතො බාලපුපුජ්ජනො. ද්වෙ බලවන්තො පුරිසා විය කුසලාකුසලකම්මං. තෙසං තං පුරිසං නානාබාහාසු ගහෙත්වා අඬගාරකාසුං උපකඬ්ඪනකාලො විය පුපුජ්ජනස්ස කම්මායුහනකාලො. කම්මඤ්ඤි ආයුහියමානමෙව පටිසන්ධිං ආකඬ්ඪති නාම. අඬගාරකාසුතිදානං දුක්ඛං විය කම්මතිදානං වට්ටදුක්ඛං වෙදිතබ්බං.

පරිඤ්ඤාතෙති තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතෙ. පරිඤ්ඤායොජනා පනෙත්ථ එස්සෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. තිස්සො තණ්හාති කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හාති ඉමා පරිඤ්ඤාතා හොන්ති. කස්මා? තණ්හාමුලකත්තා මනොසඤ්චෙතනයා. න හි භෙතුම්හි අප්පභීතෙ ඵලං පභියති. ඉති මනොසඤ්චෙතනාහාරවසෙනපි යාව අරහත්තා දෙසනා කථිතා. තතියාහාරො.

චතුත්ථෙ ආගුචාරිත්ති පාපචාරිං දොසකාරකං. කථං සො පුරිසොති සො පුරිසො කථංභුතො, කිං යාපෙති, න යාපෙතිති පුච්ඡති? තථෙව දෙව ජීවතීති යථා පුබ්බෙ, ඉදානිපි තථෙව ජීවති.

එවමෙව බොති ඉධාපි ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – රාජා විය හි කම්මං දට්ඨබ්බං, ආගුචාරි පුරිසො විය වට්ටසන්තිස්සිතො බාලපුපුජ්ජනො, තිණි සත්තිසතානි විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං, ආගුචාරිං පුරිසං “තිහි සත්තිසතෙහි හනථා”ති රඤ්ඤා ආණන්තකාලො විය කම්මරඤ්ඤා වට්ටසන්තිස්සිතපුපුජ්ජනං ගහෙත්වා පටිසන්ධියං පක්ඛිපනකාලො. තත්ථ කිඤ්චාපි තිණි සත්තිසතානි විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං, සත්තිසු පන දුක්ඛං නත්ථි, සත්තිහි පහට්ඨණමුලකං දුක්ඛං, එවමෙව පටිසන්ධියම්පි දුක්ඛං නත්ථි, දිත්තාය පන පටිසන්ධියා පචත්තෙ විපාකදුක්ඛං සත්තිපහට්ඨණමුලකං දුක්ඛං විය හොති.

පරිඤ්ඤාතෙති තිහෙව පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතෙ. ඉධාපි පරිඤ්ඤායොජනා එස්සාහාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. නාමරූපන්ති විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං. විඤ්ඤාණස්මිඤ්ඤි පරිඤ්ඤාතෙ තං පරිඤ්ඤාතමෙව හොති තම්මුලකත්තා සහුප්පන්තත්තා ව. ඉති විඤ්ඤාණාහාරවසෙනපි යාව අරහත්තා දෙසනා කථිතා. චතුත්ථාහාරො. තතියං.

4. අත්ථිථිගසුත්තවණ්ණනා

64. චතුත්ථෙ රාගොතිආදීනි ලොභස්සෙව නාමානි. සො හි රඤ්ජනවසෙන රාගො, නන්දනවසෙන නන්දි, තණ්හායනවසෙන තණ්හාති වුවචති. පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළ්භන්ති කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිආකඬ්ඪනසමත්ථතාය පතිට්ඨිතඤ්චෙව විරුළ්භඤ්ච. යත්ථාති තෙභුමකවට්ටෙ භුම්මං, සබ්බත්ථ වා පුරිමපුරිමපදෙ එතං භුම්මං. අත්ථි තත්ථ සඬබාරානං වුද්ධිති ඉදං ඉමස්මිං විපාකවට්ටෙ ධීතස්ස ආයතිවට්ටභෙතුකෙ සඬබාරෙ සන්ධාය චුත්තං. යත්ථ අත්ථි ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්තිති යස්මිං යානෙ ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති අත්ථි.

එවමෙව බොති එත්ට ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – රජකවිත්තකාරා විය හි සහකම්මසම්භාරං කම්මං, එලකහිත්තිදුස්සපටා විය තෙභුමකවට්ටං. යථා රජකවිත්තකාරා පරිසුද්ධෙසු එලකාදිසු රූපං සමුට්ඨාපෙන්නි, එවමෙව සසම්භාරකකම්මං භවෙසු රූපං සමුට්ඨාපෙති. තත්ට යථා අකුසලෙන චිත්තකාරෙන සමුට්ඨාපිතං රූපං විරූපං හොති දුස්සංශ්ඨිතං අමනාපං, එවමෙව එකච්චො කම්මං කරොන්නො ඤාණවිජ්ජයුත්තෙන චිත්තෙන කරොති, තං කම්මං රූපං සමුට්ඨාපෙන්නං වක්ඛාදිතං සම්පත්තිං අදත්වා දුබ්බණ්ණං දුස්සංශ්ඨිතං මාතෘපිතුනම්පි අමනාපං රූපං සමුට්ඨාපෙති. යථා පන කුසලෙන චිත්තකාරෙන සමුට්ඨාපිතං රූපං සුරූපං හොති සුසංශ්ඨිතං මනාපං, එවමෙව එකච්චො කම්මං කරොන්නො ඤාණසම්පයුත්තෙන චිත්තෙන කරොති, තං කම්මං රූපං සමුට්ඨාපෙන්නං වක්ඛාදිතං සම්පත්තිං දත්වා සුවණ්ණං සුසංශ්ඨිතං අලඬිකතපටියත්තං විය රූපං සමුට්ඨාපෙති.

එත්ට ව ආහාරං විඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සඬ්ඛිපිත්වා ආහාරනාමරූපානං අන්තරෙ එකො සන්ධි, විපාකවිධිං නාමරූපෙන සඬ්ඛිපිත්වා නාමරූපසඬ්ඛාරානං අන්තරෙ එකො සන්ධි, සඬ්ඛාරානඤ්ච ආයතිභවස්ස ව අන්තරෙ එකො සන්ධිති වෙදිතබ්බො.

කුටාගාරන්ති එකකණ්ණිකං ගාභාපෙත්වා කතං අගාරං. කුටාගාරසාලාති ද්වෙ කණ්ණිකෙ ගභෙත්වා කතසාලා. එවමෙව බොති එත්ට ඛිණ්ණසවස්ස කම්මං සුරියරස්මිසමං වෙදිතබ්බං. සුරියරස්මි පන අත්ථි, සා කෙවලං පතිට්ඨාය අභාවෙන අප්පතිට්ඨා නාම ජාතා, ඛිණ්ණසවස්ස කම්මං නත්ථිතාය එව අප්පතිට්ඨං. තස්ස හි කායාදයො අත්ථි, තෙහි පන කතකම්මං කුසලාකුසලං නාම න හොති, කිරියමත්තෙ යත්වා අවිපාකං හොති. එවමස්ස කම්මං නත්ථිතාය එව අප්පතිට්ඨං නාම ජාතන්ති. චතුත්ථං.

5. නගරසුත්තවණ්ණනා

65. පඤ්චමෙ නාමරූපෙ බො සති විඤ්ඤාණන්ති එත්ට “සඬ්ඛාරෙසු සති විඤ්ඤාණ”න්ති ව “අවිජ්ජාය සති සඬ්ඛාරා”ති ව චත්තබ්බං භවෙය්‍ය, තදුභයම්පි න චුත්තං. කස්මා? අවිජ්ජාසඬ්ඛාරා හි තතියො භවො, තෙහි සද්ධිං අයං විපස්සනා න සටියති. මහාපුරිසො හි පච්චුප්පන්තපඤ්චවොකාරවසෙන අභිනිවිට්ඨොති.

නනු ව අවිජ්ජාසඬ්ඛාරෙසු අදිට්ඨෙසු න සක්කා බුද්ධෙන භවිතුන්ති. සච්චං න සක්කා, ඉමිනා පන තෙ භවඋපාදානනණ්භාවසෙන දිට්ඨාව. තස්මා යථා නාම ගොධං අනුබන්ධන්තො පුරිසො තං කුපං පච්චිධං දිස්වා ඔතරිත්වා පච්චිධට්ඨානං බණිත්වා ගොධං ගභෙත්වා පක්කමෙය්‍ය, න පරභාගං බනෙය්‍ය, කස්මා? කස්සචි නත්ථිතාය. එවං මහාපුරිසොපි ගොධං අනුබන්ධන්තො පුරිසො විය බොධිපල්ලඬිකෙ නිසින්තො ජරාමරණතො පට්ඨාය “ඉමස්ස අයං පච්චයො, ඉමස්ස අයං පච්චයො”ති පරියෙසන්තො යාව නාමරූපධම්මානං පච්චයං දිස්වා තස්සපි පච්චයං පරියෙසන්තො විඤ්ඤාණමෙව අද්දස. තතො “එත්තකො පඤ්චවොකාරභවවසෙන සම්මසනවාරො”ති විපස්සනා පටිනිවත්තෙසි, පරතො තුව්ඡකුපස්ස අභින්නට්ඨානං විය අවිජ්ජාසඬ්ඛාරද්වයං අත්ථි, තදෙතං හෙට්ඨා විපස්සනාය ගහිත්තා පාටියෙක්කං සම්මසනුපගං න හොතිති න අග්ගහෙසි.

පච්චුදාවත්තතිති පටිනිවත්තති. කතමං පනෙත්ට විඤ්ඤාණං පච්චුදාවත්තතිති? පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණම්පි විපස්සනාවිඤ්ඤාණම්පි. තත්ට පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං පච්චයතො පටිනිවත්තති, විපස්සනාවිඤ්ඤාණං ආරම්මණතො. උභයම්පි නාමරූපං නාතික්කමති, නාමරූපතො පරං න ගච්ඡති. එත්තාවතා ජායෙට්ඨ වාතිආදිසු විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ හොත්තෙ, නාමරූපෙ විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ හොත්තෙ, ද්විසුපි අඤ්ඤාමඤ්ඤාපච්චයෙසු හොත්තෙසු එත්තකෙන ජායෙට්ඨ වා උපපජ්ජෙට්ඨ වා. ඉතො හි පරං කිමඤ්ඤං ජායෙට්ඨ වා උපපජ්ජෙට්ඨ වා, නනු එතදෙව ජායති ව උපපජ්ජති වාති?

එවං සද්ධිං අපරාපරචුතිපටිසන්ධිහි පඤ්ච පදාති දස්සෙත්වා පුන තං එත්තාවතාති චුත්තමත්ථං නියාතෙන්තො යදිදං නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති වත්වා තතො පරං අනුලොමපච්චයාකාරවසෙන විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපමූලකං ආයතිජරාමරණං දස්සෙතුං නාමරූපපච්චයා සලායතනන්තිආදිභො.

අඤ්ජසන්ති මග්ගස්සෙව වෙවචනං. උද්ධාපවත්තන්ති ආපතො උග්ගතත්තා උද්ධාපන්ති ලද්ධවොභාරෙන පාකාරවත්ථුනා සමන්තාගතං. රමණීයන්ති සමන්තා චතුත්තං ද්වාරානං අබ්භන්තරෙ ව නානාභණ්ඩානං සම්පත්තියා රමණීයං. මාපෙහීති මහාජනං පෙසෙත්වා වාසං කාරෙහි. මාපෙය්‍යාති වාසං කාරෙය්‍ය. කාරෙන්තො ව පය්මං අට්ඨාරස මනුස්සකොට්ඨො පෙසෙත්වා “සම්පුණ්ණ”න්ති පුච්ඡිත්වා “න තාව සම්පුණ්ණ”න්ති චුත්තෙ අපරාති පඤ්චකුලාති පෙසෙය්‍ය. පුන පුච්ඡිත්වා “න තාව සම්පුණ්ණ”න්ති චුත්තෙ අපරාති පඤ්චපඤ්ඤාසකුලාති පෙසෙය්‍ය. පුන පුච්ඡිත්වා “න තාව සම්පුණ්ණ”න්ති චුත්තෙ අපරාති තිංස කුලාති පෙසෙය්‍ය. පුන පුච්ඡිත්වා “න තාව සම්පුණ්ණ”න්ති චුත්තෙ අපරං කුලසභස්සං පෙසෙය්‍ය. පුන පුච්ඡිත්වා “න තාව සම්පුණ්ණ”න්ති චුත්තෙ අපරාති එකාදසනහුතාති කුලාති පෙසෙය්‍ය. පුන පුච්ඡිත්වා “න තාව සම්පුණ්ණ”න්ති චුත්තෙ අපරාති වතුරාසීතිකුලසභස්සාති පෙසෙය්‍ය. පුන “සම්පුණ්ණ”න්ති පුච්ඡිතෙ, “මහාරාජ, කිං වදෙසි? මහන්තං නගරං අසම්බාධං, ඉමිනා නයෙන කුලාති පෙසෙත්වා න සක්කා පුරෙතුං, හෙරිං පන වරාපෙත්වා ‘අම්භාකං නගරං ඉමාය ව ඉමාය ව සම්පත්තියා සම්පන්නං, යෙ තත්ට වසිතුකාමා, යථාසුඛං ගච්ඡන්තු, ඉමඤ්චිමඤ්ච පරිහාරං ලභිස්සන්ති’ති නගරස්ස වෙව චණ්ණං ලොකස්ස ව පරිහාරලාභං සොසාපෙට්ඨා”ති වදෙය්‍ය. සො එවං කරෙය්‍ය. තතො මනුස්සා නගරගුණඤ්චෙව පරිහාරලාභඤ්ච සුත්වා

එතදවොවානි දෙසනා යථානුසන්ධිං න ගතා, දෙසනාය යථානුසන්ධිගමනත්ථං එතදවොච. තෙනහානන්ද, සුඤ්ඤාථානි ඉදං තෙපිටකෙ බුද්ධචචනෙ අසමිනින්තපදං. අඤ්ඤත්ථ හි එථං චුත්තං නාම නත්ථී. උපධිනිදානන්ති

බන්ධුවිධිවිධාන. බන්ධනාගාරවලදී සිටින අයගේ ජීවිතය. උප්පස්විධිවිධාන. නිවසකින් පුනරුත්ථාපනය. පවත්නා සේවය පවත්වාගෙන යාම.

යං බො ලොකෙ පියරුපං සාතරුපනති යං ලොකස්මිං පියසභාවක්ඛෙව මධුරසභාවක්ඛෙව. වක්ඛුං ලොකෙති ආදීසු ලොකස්මික්ඛති වක්ඛාදීසු මමන්තෙන අභිනිවිට්ඨා සත්තා සම්පත්තියං පතිට්ඨිතා අත්තනො වක්ඛුං ආදාසාදීසු නිමිත්තග්ගහණානුසාරෙන විජ්ජසන්නපක්ඛෙව පසාදං සුවණ්ණවිමානො උග්ගාටිතමණ්ණිහපක්ඛෙව. විය මක්ඛෙත්ති, සොන රජපනාලිකං විය පාමඛිගසුත්තං විය ව මක්ඛෙත්ති, තුඛිගනාසාති ලද්ධවොහාරං සානං වට්ටෙත්වා යපිතහරිතාලවට්ටිං විය මක්ඛෙත්ති, ජීවිතං රත්තකම්බලපටලං විය මුදුසිනිද්ධමධුරසදං මක්ඛෙත්ති, කායං සාලලට්ඨිං විය සුවණ්ණතොරණං විය ව මක්ඛෙත්ති, මනං අක්ඛෙත්ති, මනො අක්ඛෙත්ති, මනො අක්ඛෙත්ති, මනො අක්ඛෙත්ති, මනො අක්ඛෙත්ති.

නිව්වනො අද්දක්ඛන්ති නිව්වන්ති අද්දසංසු. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. න පරිමුච්චිංසු දුක්ඛස්මාති සකලස්මාති වට්ටසුක්ඛා න පරිමුච්චිංසු. දක්ඛස්මාති පස්සිස්මාති. ආපාතියකංසොති සරකස්ස නාමං. යස්මා පනෙත්ථ ආපං පිවන්ති, තස්මා “ආපාතියො”ති වුච්චති. ආපාතියො ව සො කංසො වාති ආපාතියකංසො. සුරාමණ්ඩසරකස්සෙන නාමං. “වණ්ණසම්පන්නො”ති ආදිවචනතො පන කංසෙ යිතපානමෙව එවං වුත්තං. සම්මාහිත්තත්තොති සම්මෙන අභිත්තත්තො. සම්මපරෙත්තොති සම්මෙන චුට්ඨො, අනුගතොති අත්ථො. පිවනො හි බො තං ජාදෙස්සති පිවන්තස්ස තං පාතියං වණ්ණාදිසම්පත්තියා රුච්චස්සති, සකලසරිථං වා එවිත්වා තුට්ඨිං උප්පාදයමානං යස්සති. අප්පට්ඨිකාති අප්පට්ඨෙත්ති.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – ආපාතියකංසො විය හි ලොකෙ පියරුපං සාතරුපං ආරම්භං දට්ඨබ්බො, සම්මාහිත්තපුරිසො විය වට්ටනිස්සිතො පුපුජ්ජනො, ආපාතියකංසො නිමන්තනපුරිසො විය ලොකෙ පියරුපෙන සාතරුපෙන ආරම්භෙන නිමන්තනපුරිසො, ආපාතියකංසො සම්පත්තික්ඛෙව ආදිනවක්ඛෙව ආරොචෙත්තො ආපාතකමනුස්සො විය ආවරියුපජ්ඣායාදිකො කල්‍යාණමිත්තො. යටෙව හි තස්ස පුරිසස්ස අපලොකිතමනුස්සො ආපාතියකංසො ගුණක්ඛෙව ආදිනවක්ඛෙව ආරොචෙති, එවමෙව ආවරියො වා උප්පාදයො වා භික්ඛුනො පක්ඛෙව සාමගුණෙසු අස්සාදක්ඛෙව නිස්සරණක්ඛෙව කටෙති.

තත්ථ යථා ආපාතියකංසම්භි ගුණෙ ව ආදිනවෙ ව ආරොචිතෙ සො පුරිසො පියවණ්ණාදිසම්පදායමෙව සක්ඛාතවෙගො “සවෙ මරණං භවිස්සති, පච්ඡා ජාතිස්සාමි”ති සහසා අප්පට්ඨිකාය තං පිවිත්වා මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං නිගච්ඡති, එවමෙව, භික්ඛු, “පක්ඛෙව සාමගුණෙසු දස්සනාදිවසෙන උප්පන්නසොමනස්සමත්තමෙව අස්සාදො, ආදිනවො පන දිට්ඨමිති සම්පරායිකො බහු නානප්පකාරො, අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා”ති එවං ආවරියුපජ්ඣායෙහි ආනිසංසක්ඛෙව ආදිනවක්ඛෙව කටෙත්වා – “සමණපටිපදං පටිපජ්ජ, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භව භොජනෙ මත්තක්ඛෙව ජාගරියං අනුයුත්තො”ති එවං ඔවදිතොපි අස්සාදබද්ධවිත්තතාය “සවෙ වුත්තප්පකාරො ආදිනවො භවිස්සති, පච්ඡා ජාතිස්සාමි”ති ආවරියුපජ්ඣායෙ අපසාදෙත්වා උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිනි වෙව වත්තපට්ඨිකායෙව පහාය ලොකාමිසකථං කටෙත්තො කාමෙ පරිභුක්ඛෙත්තකාමතාය සික්ඛං පට්ඨිකාය හිතායාවත්තති. තතො දුච්චරිතාති පුරෙත්තො සන්ධිවිජ්ජනාදිකාලෙ “වොරො අය”න්ති ගහෙත්වා රක්ඛෙත්තො දස්සිතො ඉධෙව භත්ථපාදාදිජ්ජනං පත්වා සම්පරායෙ වතුසු අපායෙසු මහාදුක්ඛං අනුභොති.

පාතියෙන වා විනෙත්ති සිතෙන වාරිතා හරිතුං. දධිමණ්ඩකෙනාති දධිමණ්ඩනමත්තෙන. භට්ඨලොණිකායාති සලොණෙන සත්තුපාතියෙන. ලොණසොචරකෙනාති සබ්බධක්ඛෙව ලකුළුරාදිති පක්ඛිපිත්වා ලොණසොචරකං නාම කරොන්ති, තෙන.

ඔපම්මසංසන්දනං පනෙත්ථ – සම්මාහිත්තපුරිසො විය වට්ටසන්නිස්සිතකාලෙ යොගාවචරො දට්ඨබ්බො, තස්ස පුරිසස්ස පටිසඬ්ඛා ආපාතියකංසං පහාය පාතියාදිති පිපාසස්ස විනොදනං විය භික්ඛුනො ආවරියුපජ්ඣායානං ඔවාදෙ යත්වා ඡද්දාරාදිති පරිග්ගහෙත්වා අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස අරහත්තඵලාධිගමො, පාතියාදිති වත්තාරි පානාති විය හි වත්තාරො මග්ගා, තෙසු අක්ඛෙත්ති පිවිත්වා සුරාපිපාසිතං විනොදෙත්වා සුඛිනො යෙන කාමං ගමනං විය ඛිණ්ණසවස්ස වතුමග්ගපානං පිවිත්වා තණ්හං විනොදෙත්වා අගතපුබ්බං නිබ්බානදිසං ගමනකාලො වෙදිතබ්බො. ඡට්ඨං.

7. නළකලාපිසුත්තවණ්ණනා

67. සත්තමෙ කිත්තු බො, ආවුසොති කස්මා පුච්ඡති? “එවං පුට්ඨො කථං නු බො බ්‍යාකරෙය්‍යා”ති. ථෙරස්ස අප්ඣාසයජානනත්ථං. අපිව අතිතෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා ඉමං පක්ඛෙව විනිවිජ්ජිංසුති අනාගතෙ භික්ඛු ජාතිස්සන්තිති පි පුච්ඡති. ඉදානෙව බො මයන්ති ඉදං ථෙරො යස්ස නාමරුපස්ස වික්ඛෙත්ති පට්ඨෙත්ති වුත්තං, තදෙව නාමරුපං වික්ඛෙත්ති පට්ඨෙත්ති වුත්තත්තා ආහ . නළකලාපියොති ඉධ පන අයකලාපාදිවසෙන උපමං අනාහරිත්වා වික්ඛෙත්ති නාමරුපානං අබලදුබ්බලභාවදස්සනත්ථං අයං උපමා ආහතා.

නිරොධො හොතීති එත්තකෙ යානෙ පච්චස්සජ්ජන්තපඤ්චවොකාරභවවසෙන දෙසනා කට්ඨා. ඡත්තිංසාය වත්ථුහීති හෙට්ඨා විස්සජ්ජිතෙසු ද්වාදසසු පදෙසු එකෙකස්මිං තිණ්ණං තිණ්ණං වසෙන ඡත්තිංසාය කාරණෙහි. එත්ථ ව පඨමො ධම්මකට්ඨකගුණො, දුතියා පටිපත්ති, තතියං පටිපත්තිඵලං. තත්ථ පඨමනායෙන දෙසනාසම්පත්ති කට්ඨා, දුතියෙන සෙක්ඛගුම්, තතියෙන අසෙක්ඛගුමීති. සත්තමං.

8. කොසම්බසුත්තවණ්ණනා

68. අට්ඨමෙ අඤ්ඤාත්‍රෙවාති එකච්චො හි පරස්ස සද්දහිත්වා යං එස භණති, තං භූතන්ති ගණ්හාති. අපරස්ස නිසිදිත්වා වින්තෙන්තස්ස යං කාරණං රුච්චති, සො “අත්ථි එත”න්ති රුචියා ගණ්හාති. එකො “චිරකාලතො පට්ඨාය එවං අනුස්සවො අත්ථි, භූතමෙත”න්ති අනුස්සවෙන ගණ්හාති. අඤ්ඤස්ස විතක්කයතො එකං කාරණං උපට්ඨාති, සො “අත්ථෙත”න්ති ආකාරපරිචිතක්කෙන ගණ්හාති. අපරස්ස වින්තයතො එකා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, යායස්ස තං කාරණං නිජ්ඣායන්තස්ස ඛමති, සො “අත්ථෙත”න්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා ගණ්හාති. ථෙරො පන පඤ්චපි එතාති කාරණාති පටික්ඛිපිත්වා පච්චක්ඛඤාණෙන පටිවිද්ධභාවං පුච්ඡන්තො අඤ්ඤාත්‍රෙව, ආවුසො මුසිල, සද්ධායාතිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤාත්‍රෙවාති සද්ධාදීනි කාරණාති යපෙත්වා, විනා එතෙහි කාරණෙහිති අත්ථො. භවනිරොධො නිබ්බානන්ති පඤ්චක්ඛන්ධනිරොධො නිබ්බානං.

තුණ්හි අහොසීති ථෙරො ඛිණාසවො, අහං පන ඛිණාසවොති වා න වාති වා අවත්වා තුණ්හියෙව අහොසි. ආයස්මා නාරදො ආයස්මන්තං පටිට්ඨං එතදවොවාති කස්මා අවොව? සො කිර වින්තෙසි – “භවනිරොධො නිබ්බානං නාමාති සෙබ්බෙහි ජාතිතබ්බො පඤ්ඤො එස, අයං පන ථෙරො ඉමං ථෙරං අසෙබ්බමියා කාරෙති, ඉමං යානං ජානාපෙස්සාමී”ති එතං අවොව.

සම්මප්පඤ්ඤාය සුදිට්ඨන්ති සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය සුට්ඨු දිට්ඨං. න වම්හි අරහන්ති අනාගාමිමග්ගෙ ඨිතත්තා අරහං න හොමීති දීපෙති. යං පනස්ස ඉදාති “භවනිරොධො නිබ්බාන”න්ති ඤාණං, තං එකුතවිසති යා පච්චවෙක්ඛණඤාණෙහි විමුත්තං පච්චවෙක්ඛණඤාණං. උදපානොති විසතිංසහන්ථගම්හිරො පාතියකුපො. උදකචාරකොති උදකඋස්සිඤ්චනවාරකො. උදකන්ති හි බො ඤාණං අස්සාති තිරෙ ඨිතස්ස ඔලොකයතො එවං ඤාණං භවෙය්‍ය. න ව කායෙන චුසිත්වාති උදකං පන නිහරිත්වා කායෙන චුසිත්වා විහරිතුං න සක්කුණෙය්‍ය. උදපානෙ උදකදස්සනං විය හි අනාගාමිනො නිබ්බානදස්සනං, සම්මාහිතත්තපුරිසො විය අනාගාමී, උදකචාරකො විය අරහත්තමග්ගො, යථා සම්මාහිතත්තපුරිසො උදපානෙ උදකං පස්සති. එවං අනාගාමී පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන “උපරි අරහත්තඵලසමයො නාම අත්ථි”ති ජානාති. යථා පන සො පුරිසො උදකචාරකස්ස නත්ථිතාය උදකං නිහරිත්වා කායෙන චුසිතුං න ලහති, එවං අනාගාමී අරහත්තමග්ගස්ස නත්ථිතාය නිබ්බානං ආරම්භණං කත්වා අරහත්තඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසිදිතුං න ලහති. අට්ඨමං.

9. උපයන්තිසුත්තවණ්ණනා

69. නවමෙ උපයන්තොති උදකචඩ්ඨනසමයෙ උපරි ගච්ඡන්තො. මහානදියොති ගඬිගායමුනාදිකා මහාසරිතායො. උපයාපෙතීති උපරි යාපෙති, වඩ්ඪෙති පුරෙතීති අත්ථො. අවිජ්ජා උපයන්තීති අවිජ්ජා උපරි ගච්ඡන්ති සඬ්ඛාරානං පච්චයො භවිතුං සක්කුණන්ති. සඬ්ඛාරෙ උපයාපෙතීති සඬ්ඛාරෙ උපරි යාපෙති වඩ්ඪෙති. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. අපයන්තොති අපගච්ඡන්තො ඔසරන්තො. අවිජ්ජා අපයන්තීති අවිජ්ජා අපගච්ඡමානා ඔසරමානා උපරි සඬ්ඛාරානං පච්චයො භවිතුං න සක්කුණන්තීති අත්ථො. සඬ්ඛාරෙ අපයාපෙතීති සඬ්ඛාරෙ අපගච්ඡාපෙති. එස නයො සබ්බපදෙසු. නවමං.

10. සුසිමසුත්තවණ්ණනා

70. දසමෙ ගරුකතොති සබ්බෙහි දෙවමනුස්සෙහි පාසාණච්ඡන්තං විය වින්තෙන ගරුකතො. මානිකොති මනෙන පියායිතො. පූජිතොති චතුපච්චයපූජාය පූජිතො. අපචිතොති නිවචුත්තිකරණෙන අපචිතො. සත්ථාරඤ්ඤි දිස්වා මනුස්සා භත්ථික්ඛන්ධාදිහි ඔතරන්ති මග්ගං දෙන්ති, අංසකුටතො සාටකං අපනෙන්ති, ආසනතො වුට්ඨහන්ති වන්දන්ති. එවං සො තෙහි අපචිතො නාම හොති. සුසිමොති එවංනාමකො වෙද්ධිගෙසු කුසලො පණ්ඩිතපරිබ්බාජකො. එහි ත්වන්ති තෙසං කිර එතදහොසි – “සමණො ගොතමො න ජාතිගොත්තාදීනි ආගම්ම ලාභග්ගප්පත්තො ජාතො, කච්චෙට්ඨො පනෙස උත්තමකච්චාය සාවකානං ගන්ථං බන්ධන්වා දෙති, තං තෙ උග්ගණ්හිත්වා උපට්ඨාකානං උපනිසින්තකථම්පි අනුමොදනම්පි සරභඤ්ඤම්පි එවමාදීනි කථෙත්ති, තෙ තෙසං පසන්තා ලාභං උපසංහරන්ති. සවෙ මයං යං සමණො ගොතමො ජානාති, තතො ථොකං ජානෙය්‍යාම, අත්තතො සමයං තත්ථ පක්ඛිපිත්වා මයම්පි උපට්ඨාකානං කථෙය්‍යාම, තතො එතෙහි ලාභිතරා භවෙය්‍යාම. කො නු බො සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා බිජ්ජමෙව උග්ගණ්හිතුං සක්ඛිස්සති”ති. තෙ එවං වින්තෙන්වා “සුසිමො පටිබලො”ති දිස්වා තං උපසඬ්ඛිකම්චා එවමාහංසු.

යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඬ්ඛිකම්ච කස්මා උපසඬ්ඛිකම්? එවං කිරස්ස අහොසි, “කස්ස නු බො සන්තිකං ගන්ත්වා අහං ඉමං ධම්මං බිජ්ජං ලද්ධුං සක්ඛිස්සාමී”ති? තතො වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො ගරු තෙජ්ජස්සදො

නියමමනුයුත්තෝ, න සක්කා අකාලෙ උපසඨකම්තුං, අඤ්ඤෙපි බහු ඛත්තියාදයො සමණං ගොතමං උපසඨකමන්ති, තස්මිම්පි සමයෙ න සක්කා උපසඨකම්තුං. සාවකෙසුපිස්ස සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො විපස්සනාලක්ඛණම්භි එතදග්ගෙ යපිතො, මහාමොග්ගල්ලානො සමාධිලක්ඛණස්මිං එතදග්ගෙ යපිතො, මහාකස්සපො ධුතඨගධරෙසු අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛකෙසු, පුණ්ණො මන්නාණිපුත්තො ධම්මකට්ඨකෙසු, උපාලිත්ථෙරො චිත්තයධරෙසු එතදග්ගෙ යපිතො, අයං පන ආනන්දො බහුස්සුතො තිපිටකධරො, සත්ථාපිස්ස තත්ථ තත්ථ කට්ඨං ධම්මං ආභරිත්වා කථෙති, පඤ්චසු යානෙසු එතදග්ගෙ යපිතො, අට්ඨන්තං වරානං ලාභී, චතුභි අවිජරියබ්භූතධම්මෙහි සමන්තාගතො, තස්ස සම්පං ගතො ඛිජ්ජං ධම්මං ලද්ධං සක්ඛිස්සාමි”ති. තස්මා යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසඨකම්.

යෙන භගවා තෙනුපසඨකම්ති කස්මා සයං අපබ්බාජෙත්වා උපසඨකම්? එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං තිත්ථියසමයෙ පාටියෙක්කො ‘අහං සත්ථා’ති පටිජානන්තො වරති, පබ්බජිත්වා සාසනස්ස අලාභායපි පරිසක්කෙය්‍යා. න ඛො පනස්සාහං අජ්ඣාසයං ආජානාමි, සත්ථා ජානිස්සාමි”ති. තස්මා තං ආදාය යෙන භගවා තෙනුපසඨකම්. තෙනහානන්ද, සුසිමං පබ්බාජෙත්වා සත්ථා කිර වින්තෙසි – “අයං පරිබ්බාජකො තිත්ථියසමයෙ ‘අහං පාටියෙක්කො සත්ථා’ති පටිජානමානො වරති, ‘ඉධ මග්ගබ්‍රහ්මවරියං වරිතුං ඉච්ඡාමි’ති කිර වදති. කිං නු ඛො මයි පසන්තො, උදාහු මය්හං සාවකෙසු, උදාහු මය්හං වා මම සාවකානං වා ධම්මකථාය පසන්තො”ති? අපස්ස එකට්ඨානෙපි පසාදාභාවං ඤත්වා, “අයං මම සාසනෙ ධම්මං ථෙවනස්සාමිති පබ්බජති. ඉතිස්ස ආගමනං අපරිසුද්ධං; නිජ්ජන්ති නු ඛො කිදිසා”ති? ඔලොකෙත්තො “කිඤ්චාපි ‘ධම්මං ථෙවනස්සාමි’ති පබ්බජති, කතිපාහෙනෙව පන සටෙත්වා අරහත්තං ගණ්ඨිස්සති”ති ඤත්වා “තෙනහානන්ද, සුසිමං පබ්බාජෙත්වා”ති ආහ.

අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා හොතිති තෙ කිර භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තෙමාසං වස්සං වසන්තා තස්මිංයෙව අන්තොතෙමාසෙ සටෙත්තා වායමන්තා අරහත්තං පටිලභිංසු. තෙ “පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොවෙස්සාමා”ති පවාරිතපවාරණා සෙනාසනං සංසාමෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා අත්තනො පටිලද්ධගුණං ආරොවෙසු. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. අඤ්ඤාති අරහත්තස්ස නාමං. ඛ්‍යාකතාති ආරොචිතා. අස්සොසිති සො කිර ඔභිතසොතො හුත්වා තෙසං තෙසං භික්ඛූනං ධීතට්ඨානං ගච්ඡති තං තං කථං සුණිතුකාමො. යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඨකම්ති කස්මා උපසඨකම්? තං කිරස්ස පවත්ති. සුත්වා එතදහොසි – “අඤ්ඤා නාම ඉමස්මිං සාසනෙ පරමජ්ජමාණං සාරභූතා ආවරියමුට්ඨි මඤ්ඤෙ භවිස්සති, පුච්ඡිත්වා තං ජානිස්සාමි”ති. තස්මා උපසඨකම්.

අනෙකච්ඡිතන්ති අනෙකවිධං. ඉද්ධිවිධන්ති ඉද්ධිකොට්ඨාසං. ආවිභාවං තිරොභාවන්ති ආවිභාවං ගහෙත්වා තිරොභාවං, තිරොභාවං ගහෙත්වා ආවිභාවං කාතුං සක්කොථාති පුච්ඡති. තිරොකුට්ටන්ති පරකුට්ටං. ඉතරපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. උම්මුජ්ජනිමුජ්ජන්ති උම්මුජ්ජනඤ්ච නිමුජ්ජනඤ්ච. පල්ලඬකෙනාති පල්ලඬකඛන්ධනෙන. කමථාති නිසිදිතුං වා ගන්තුං වා සක්කොථාති පුච්ඡති? පක්ඛි සකුණොති පක්ඛියුත්තො සකුණො. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පන ඉමස්ස ඉද්ධිවිධස්ස, ඉතො පරෙසං දිබ්බසොතාදීනඤ්ච වණ්ණනානායො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බොති.

සන්තා විමොක්ඛාති අඬගසන්තනාය වෙව ආරම්මණසන්තනාය ව සන්තා ආරුප්පවිමොක්ඛා. කායෙන චුසිත්වාති නාමකායෙන චුසිත්වා පටිලභිත්වා. පඤ්ඤාවිමුත්තා ඛො මයං, ආවුසොති, ආවුසො, මයං නිජ්ඣානකා සුක්ඛවිපස්සකා පඤ්ඤාමත්තෙනෙව විමුත්තාති දස්සෙති. ආජානෙය්‍යාසි වා ත්වං, ආවුසො සුසිම, න වා ත්වං ආජානෙය්‍යාසිති කස්මා එවමාහංසු? එවං කිර තෙසං අහොසි – “මයං ඉමස්ස අජ්ඣාසයං ගහෙත්වා කථෙතුං න සක්ඛිස්සාම, දසබ්බං පන පුච්ඡිත්වා නික්කඬ්ඛො භවිස්සාමි”ති. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති විපස්සනාඤ්ඤාණං, තං පට්ඨතරං උජ්ජජ්ජති. නිබ්බානෙ ඤ්ඤාණන්ති විපස්සනාය විණ්ණන්තෙ පවත්තමග්ගඤ්ඤාණං, තං පච්ඡා උජ්ජජ්ජති. තස්මා භගවා එවමාහ.

ආජානෙය්‍යාසි වාතිආදි කස්මා චුත්තං? විනාපි සමාධිං එවං ඤාණුප්පත්තිදස්සනත්ථං. ඉදඤ්භි චුත්තං හොති – සුසිම, මග්ගො වා එලං වා න සමාධිනිස්සන්දො, න සමාධිආනිසංසො, න සමාධිස්ස නිජ්ජන්ති, විපස්සනාය පනෙසො නිස්සන්දො, විපස්සනාය ආනිසංසො, විපස්සනාය නිජ්ජන්ති, තස්මා ජානෙය්‍යාසි වා ත්වං, න වා ත්වං ජානෙය්‍යාසි, අථ ඛො ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං පුබ්බෙ, පච්ඡා නිබ්බානෙ ඤ්ඤාණන්ති.

ඉදානිස්ස පටිවෙධභබ්බතං ඤත්වා තෙපරිවට්ටං ධම්මදෙසනං දෙසෙන්නො තං කිං මඤ්ඤසි, සුසිම? රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වාතිආදිමාහ? තෙ පරිවට්ටදෙසනාවසානෙ පන ථෙරො අරහත්තං පත්තො. ඉදානිස්ස අනුයොගං ආරොපෙන්නො ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති, සුසිම, පස්සසිතිආදිමාහ. අපි පන ත්වං, සුසිමාති ඉදං කස්මා ආරහි? නිජ්ඣානකානං සුක්ඛවිපස්සකභික්ඛූනං පාකටකරණත්ථං. අයඤ්භෙත්ථ අධිජ්ජායො – න කෙවලං ත්වමෙව නිජ්ඣානකො සුක්ඛවිපස්සකො, එතෙපි භික්ඛූ එවරූපායෙවාති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙවාති. දසමං.

මහාවග්ගො සත්තමො.

8. සමණබ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. ජරාමරණසුත්තාදිවණ්ණනා

71-72. සමණචාර්යවරයාගේ ජරාමරණාදීසු එකෙකපදවසෙන එකෙක කන්වා එකාදස සුත්තානි වුත්තානි, තානි උත්තානත්ථානෙවානි.

සමණචාර්යවරයාගේ අට්ඨමො.

9. අන්තරපෙය්‍යාලං

1. සත්ථුසුත්තාදිවණ්ණනා

73. ඉතො පරං “සත්ථා පරියෙසිතබ්බො” තිආදිනයප්පවත්තා ද්වාදස අන්තරපෙය්‍යාලවග්ගා නාම භොන්ති. තෙ සබ්බෙපි තථා තථා බුජ්ඣනකානං වෙනෙය්‍යපුග්ගලානං අප්ඣාසයවසෙන වුත්තා. තත්ථ සත්ථානි බුද්ධො වා භොතු සාවකො වා, යං නිස්සාය මග්ගඤ්ඤාණං ලභති, අයං සත්ථා නාම, සො පරියෙසිතබ්බො. සික්ඛා කරණියානි තිව්ධාපි සික්ඛා කාතබ්බා. යොගාදීසු යොගොති පයොගො. ඡන්දොති කත්තුකමායනාකුසලච්ඡන්දො. උස්සොළ්භීති සබ්බසහං අධිමත්තවීරියං. අප්පට්ඨානීති අනිවත්තනා. ආතප්පන්ති කිලෙසතාපනවීරියමෙව. සාතච්චන්ති සතතකිරියං. සතීති ජරාමරණාදිවසෙන චතුසච්චපරිග්ගාහිකා සති. සම්පජ්ඣන්ති තාදිසමෙව ඤාණං. අප්පමාදොති සච්චභාවනාය අප්පමාදො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි.

අන්තරපෙය්‍යාලො නවමො.

නිදානසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අභිසමයසංයුත්තං

1. නබසිබාසුත්තවණ්ණනා

74. අභිසමයසංයුත්තස්ස පදමෙ නබසිබායන්ති මංසට්ඨානෙන විමුත්තෙන නබග්ගෙ. නබසිබා ච නාම ලොකියානං මහනීපි හොති, සත්ථු පන රත්තූප්පලපත්තකොටි විය සුබ්බමා. කථං පනෙත්ථ පංසු පතිට්ඨිතොති? අධිට්ඨානබලෙන. භගවතා හි අත්ථං ඤාපෙතුකාමෙන අධිට්ඨානබලෙන තත්ථ පතිට්ඨාපිතො. සතිමං කලන්ති මහාපථවියා පංසුං සතකොට්ඨාසෙ කත්වා තතො එකකොට්ඨාසං. පරතොපි එසෙව නයො. අභිසමෙතාවිනොති පඤ්ඤාය අරියසච්චාති අභිසමෙත්වා ධීතස්ස. පුරිමං දුක්ඛක්ඛන්ධං පරික්ඛිණං පරියාදිණ්ණං උපනිධායාති එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං, යදිදං පරික්ඛිණන්ති එවං පදමං වුත්තං දුක්ඛක්ඛන්ධං උපනිධාය, ඤාණෙන තං තස්ස සන්තිකෙ යපෙත්වා උපපරික්ඛියමානෙති අත්ථො. කතමං පනෙත්ථ පුරිමදුක්ඛං නාම? යං පරික්ඛිණං. කතමං පන පරික්ඛිණං? යං පදමමග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍ය. කතමං පන උපනිධාය? යං සත්තසු අත්තභාවෙසු අපායෙ අට්ඨමඤ්ච පටිසන්ධිං ආදිං කත්වා යත්ථ කත්ථවි උප්පජ්ජෙය්‍ය, සබ්බං තං පරික්ඛිණන්ති වෙදිතබ්බං. සත්තක්ඛන්තූන්ති සත්ත වාරෙ, සත්තසු අත්තභාවෙසුති අත්ථො. පරමතාති ඉදමස්ස පරං පමාණන්ති දස්සෙති. මහත්ථීයොති මහතො අත්ථස්ස නිප්ථාදකො. පදමං.

2. පොක්ඛරණීසුත්තවණ්ණනා

75. දුතියෙ පොක්ඛරණීති වාපි. උබ්බෙධෙනාති ගම්භීරතාය. සමතිත්තිකාති මුඛවට්ටිසමා. කාකපෙය්‍යාති සක්කා හොති තීරෙ ධීතෙන කාකෙන පකතියාපි මුඛතුණ්ඩිකං ඔතාරෙත්වා පාතුං. දුතියං.

3. සංභෙජ්ජදකසුත්තාදිවණ්ණනා

76-77. තතියෙ යත්ථීමාති යස්මිං සම්භිජ්ජට්ඨානෙ ඉමා. සංසන්දන්තීති සමාගන්ත්වා සන්දන්ති. සමෙන්නීති සමාගච්ඡන්ති. ද්වෙ වා ති වාති ද්වෙ වා තිණි වා. උදකච්ඡිකාති උදකබ්න්දුති. සංභෙජ්ජදකන්ති අඤ්ඤාහි නදීහි සද්ධිං සම්භින්නට්ඨානෙ උදකං. චතුත්ථං උත්තානත්ථමෙව. තතියචතුත්ථාති.

5. පට්ඨසුත්තාදිවණ්ණනා

78-84. පඤ්චමෙ මහාපථවියාති චක්කවාලබ්භන්තරාය මහාපථවියා උද්ධරිත්වා. කොලට්ඨිමත්තියොති පදරට්ඨිපමාණා. ගුළිකාති මත්තිකගුළිකා. උපනික්ඛිපෙය්‍යාති එකස්මිං යානෙ යපෙය්‍ය. ඡට්ඨාදීසු වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරියොසානෙ පන අඤ්ඤතිත්ථීයසමණුභ්මණපරිබ්බාජකානං අධිගමොති බාහිරකානං සබ්බොපි ගුණාධිගමො පදමමග්ගෙන අධිගතගුණානං සතභාගම්පි සහස්සභාගම්පි සතසහස්සභාගම්පි න උපගච්ඡන්ති. පඤ්චමාදීති.

අභිසමයසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ධාතුසංයුත්තං

1. නානත්තවග්ගො

1. ධාතුනානත්තසුත්තවග්ගො

85. ධාතුසංයුත්තස්ස පඨමෙ නිස්සත්තට්ඨසුඤ්ඤතට්ඨසඛ්ඛානෙන සභාවට්ඨෙත ධාතූනි ලද්ධනාමානං ධම්මානං නානාසභාවො ධාතුනානත්තං. චක්ඛුධාතූනිආදීසු චක්ඛුපසාදො චක්ඛුධාතු, රූපාරම්මණං රූපධාතු, චක්ඛුපසාදවත්ථුකං චිත්තං චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු. සොතපසාදො සොතධාතු, සද්දාරම්මණං සද්දධාතු, සොතපසාදවත්ථුකං චිත්තං සොතවිඤ්ඤාණධාතු. ඝාතපසාදො ඝාතධාතු, ගන්ධාරම්මණං ගන්ධධාතු, ඝාතපසාදවත්ථුකං චිත්තං ඝාතවිඤ්ඤාණධාතු. ජීවිහාපසාදො ජීවිහාධාතු, රසාරම්මණං රසධාතු, ජීවිහාපසාදවත්ථුකං චිත්තං ජීවිහාවිඤ්ඤාණධාතු. කායපසාදො කායධාතු, ඵොට්ඨබ්බාරම්මණං ඵොට්ඨබ්බධාතු, කායපසාදවත්ථුකං චිත්තං කායවිඤ්ඤාණධාතු. තිස්සො මනොධාතූයො මනොධාතු, වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා සුඛුමරූපානි නිබ්බානඤ්ච ධම්මධාතු, සබ්බම්පි මනොවිඤ්ඤාණං මනොවිඤ්ඤාණධාතූනි. එත්ථ ච සොළස ධාතූයො කාමාවචරා, අවසානෙ ද්වෙ වතුභූමිකානි. පඨමං.

2. එස්සනානත්තසුත්තවග්ගො

86. දුතියෙ උප්පජ්ජති එස්සනානත්තන්ති නානාසභාවො එස්සො උප්පජ්ජති. තත්ථ චක්ඛුසම්ඵස්සාදයො චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිසම්පයුත්තා, මනොසම්ඵස්සො මනොද්චාරෙ පඨමජචනසම්පයුත්තො, තස්මා. මනොධාතුං පටිච්චානි මනොද්චාරාවජ්ජනං කිරියාමනොවිඤ්ඤාණධාතුං පටිච්ච පඨමජචනසම්ඵස්සො උප්පජ්ජතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. දුතියං.

3. නොඑස්සනානත්තසුත්තවග්ගො

87. තතියෙ නො මනොසම්ඵස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති මනොධාතූනි මනොද්චාරෙ පඨමජචනසම්පයුත්තං එස්සං පටිච්ච ආවජ්ජනකිරියාමනොවිඤ්ඤාණධාතු නො උප්පජ්ජතිති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. තතියං.

4. වෙදනානානත්තසුත්තවග්ගො

88. චතුත්ථෙ චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනානි සම්පට්ච්ඡනමනොධාතූතො පට්ඨාය සබ්බාපි තස්මිං ද්චාරෙ වෙදනා චත්තෙය්සං, නිබ්බන්තිථාසුකත්ථං පන අනන්තරං සම්පට්ච්ඡනවෙදනමෙව ගහෙතුං වට්ටතිති වුත්තං. මනොසම්ඵස්සං පටිච්චානි මනොද්චාරෙ ආවජ්ජනසම්ඵස්සං පටිච්ච පඨමජචනවෙදනා, පඨමජචනසම්ඵස්සං පටිච්ච දුතියජචනවෙදනානි අයමධිජ්ජායො. චතුත්ථං.

5. දුතියවෙදනානානත්තසුත්තවග්ගො

89. පඤ්චමෙ තතියචතුත්ථෙසු වුත්තනායාව එකතො කත්ථා දෙසිතානි. ඉති දුතියාදීසු චතුසු සුත්තෙසු මනොධාතුං මනොධාතූනි අගහෙත්ථා මනොද්චාරාවජ්ජනං මනොධාතූනි ගහිතං. සබ්බානි වෙතානි තථා තථා කට්ඨෙහ වුජ්ඣානකානං අජ්ඣාසයෙන දෙසිතානි. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. පඤ්චමං.

6. බාහිරධාතුනානත්තසුත්තවග්ගො

90. ඡට්ඨෙ පන පඤ්ච ධාතූයො කාමාවචරා, ධම්මධාතු වතුභූමිකානි. ඡට්ඨං.

7. සඤ්ඤානානත්තසුත්තවග්ගො

91. සත්තමෙ රූපධාතූනි ආපාථෙ පතිතං අත්තනො වා පරස්ස වා සාටකවෙය්නාදිවත්ථුකං රූපාරම්මණං. රූපසඤ්ඤානි චක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා සඤ්ඤා. රූපසඤ්ඤාපොති සම්පට්ච්ඡනාදිහි තිහි චිත්තෙහි සම්පයුත්තො සඤ්ඤාපො. රූපච්ඡන්දොති රූපෙ ඡන්දිකතට්ඨෙත ඡන්දො. රූපපරිලාභොති රූපෙ අනුබහනට්ඨෙත පරිලාභො. රූපපරියෙසනාති පරිලාභෙ උප්පන්නෙ සන්දිට්ඨසම්භත්තෙ ගහෙත්ථා තස්ස රූපස්ස පටිලාභත්ථාය පරියෙසනා. එත්ථ ච සඤ්ඤාසඤ්ඤාප්පජන්ථා එකජචනවාරොපි නානාජචනවාරොපි ලබ්භන්ති, පරිලාභපරියෙසනා පන නානාජචනවාරොපෙව ලබ්භන්තිති. එවං බො, භික්ඛවෙ, ධාතුනානත්තන්ති එත්ථ ච එවං රූපාදිනානාසභාවං ධාතුං පටිච්ච රූපසඤ්ඤාදිනානාසභාවසඤ්ඤා උප්පජ්ජතිති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සත්තමං.

8. නොපරියෙසනානානත්තසුත්තවණ්ණනා

92. අට්ඨමෙ නො ධම්මපරියෙසනං පටිච්ච උප්පජ්ජති ධම්මපරිලාභොති එවං ආගතං පටිසෙධමත්තමෙව නානං. අට්ඨමං.

9. බාහිරඵස්සනානත්තසුත්තාදිවණ්ණනා

93-94. නවමෙ උප්පජ්ජති රූපසඤ්ඤාති චුත්තජ්ජකාරෙ ආරම්මණෙ උප්පජ්ජති සඤ්ඤා. රූපසඤ්ඤාපොති තස්මිංයෙව ආරම්මණෙ තිහි චිත්තෙහි සම්පයුත්තසඤ්ඤාපො. රූපසම්ඵස්සොති තදෙවාරම්මණං චූසමානො ඵස්සො. වෙදනාති තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනා. ඡන්දාදයො චුත්තනායාව. රූපලාභොති පරියෙසිත්වා ලද්ධං සහ තණ්හාය ආරම්මණං “රූපලාභො”ති චුත්තං. අයං තාව සබ්බසඤ්ඤාතිකායො එකස්මිං යෙවාරම්මණෙ සබ්බධම්මානං උප්පත්තිවසෙන චුත්තො. අපරො ආගන්තුකාරම්මණමිස්සකො හොති – රූපසඤ්ඤා රූපසඤ්ඤාපො ඵස්සො වෙදනාති ඉමෙ තාව චත්තාරො ධම්මා ධූවපරිභොගෙ නිබ්බාරම්මණෙ හොත්ති. නිබ්බාරම්මණඤ්ඤි ඉට්ඨං කත්තං මනාපං පියං යංකිඤ්ඤි විය උපට්ඨාති, ආගන්තුකාරම්මණං පන යංකිඤ්ඤි සමානම්පි බොහෙත්වා තිට්ඨති.

තත්ත්වං වත්ථු – එකො කිර අමච්චපුත්තො ගාමිකෙහි පරිවාරිතො ගාමමජ්ඣෙකෙ ධත්වා කම්මං කරොති. තස්මිඤ්ඤිස්ස සමයෙ උපාසිකා නදිං ගන්ත්වා න්හත්වා අලභිකතපටියත්තා ධාතිගණපරිච්ඡිකා ගෙහං ගච්ඡති. සො දුරතො දිස්වා “ආගන්තුකමාතුගාමො හවිස්සති”ති සඤ්ඤා උප්පාදෙත්වා “ගච්ඡ, හණ ජානාහි, කා එසා”ති පුරිසං පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා තං දිස්වා පච්චාගතො, “කා එසා”ති පුට්ඨො යථාසභාවං ආරොචෙසි. එවං ආගන්තුකාරම්මණං බොහෙති. තස්මිං උප්පන්නො ඡන්දො රූපජන්දො නාම, තදෙව ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නො පරිලාභො රූපපරිලාභො නාම, සභායෙ ගණ්හිත්වා තස්ස පරියෙසනං රූපපරියෙසනා නාම, පරියෙසිත්වා ලද්ධං සහ තණ්හාය ආරම්මණං රූපලාභො නාම.

උරුචල්ලියවාසී චූළතිස්සත්ථෙරො පනාහ – “කිඤ්ඤාපි හගවතා ඵස්සවෙදනා පාළියා මජ්ඣෙකෙ ගහිතා, පාළිං පන පරිච්චට්ඨෙත්වා චුත්තජ්ජකාරෙ ආරම්මණෙ උප්පන්නා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, තස්මිංයෙව සඤ්ඤාපො රූපසඤ්ඤාපො තස්මිං ඡන්දො රූපච්ඡන්දො, තස්මිං පරිලාභො රූපපරිලාභො, තස්මිං පරියෙසනා රූපපරියෙසනා, පරියෙසිත්වා ලද්ධං සහ තණ්හාය ආරම්මණං රූපලාභො. එවං ලද්ධාරම්මණෙ පන චූසනං ඵස්සො, අනුභවනං වෙදනා. රූපසම්ඵස්සො රූපසම්ඵස්සා වෙදනාති ඉදං ද්වයං ලබ්භති”ති. අපරම්පි අවිභූතවාරං නාම ගණ්හන්ති. ආරම්මණඤ්ඤි සාණිපාකාරෙහි වා පරික්ඛිත්තං තිණපණ්ණාදිහි වා පටිච්ඡන්තං හොති, තං “උපඨං දිට්ඨං මෙ ආරම්මණං, සුට්ඨු නං පස්සිස්සාමි”ති ඔලොකයතො තස්මිං ආරම්මණෙ උප්පන්නා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා නාම. තස්මිංයෙව උප්පන්නා සඤ්ඤාපො රූපසඤ්ඤාපො රූපසඤ්ඤාපො නාමාති වෙදිතබ්බො. එත්ථාපි ච සඤ්ඤාසඤ්ඤාපොඵස්සවෙදනාඡන්දො එකජවනවාරෙහි නානාජවනවාරෙහි ලබ්භන්ති, පරිලාභපරියෙසනාලාභා නානාජවනවාරෙයොති. දසමං උත්තානමෙවාති. නවමදසමාති.

නානත්තවග්ගො පට්ඨමො.

2. දුතියවග්ගො

1. සත්තධාතුසුත්තවණ්ණනා

95. දුතියවග්ගස්ස පට්ඨමෙ ආභාධාතුති ආලොකධාතු. ආලොකස්සපි ආලොකකස්සිණෙ පරිකම්මං කත්වා උප්පන්නජ්ඣානස්සාපිති සභාරම්මණස්ස ඤානස්ස එතං නාමං. සුභධාතුති සුභකස්සිණෙ උප්පන්නජ්ඣානවසෙන සභාරම්මණජ්ඣානමෙව. ආකාසානඤ්ඤායතනමෙව ආකාසානඤ්ඤායතනධාතු. සඤ්ඤාවෙදිතනිරොධොව සඤ්ඤාවෙදිතනිරොධධාතු. ඉති හගවා අනුසන්ධිකුසලස්ස හික්ඛුනො තත්ථ නිසිදිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමස්ස ඔකාසං දෙන්තො දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අන්ධකාරං පටිච්චාති අන්ධකාරො හි ආලොකෙන පරිච්ඡින්නො, ආලොකොපි අන්ධකාරෙන. අන්ධකාරෙන හි සො පාකටො හොති. තස්මා “අන්ධකාරං පටිච්ච පඤ්ඤායති”ති ආහ. අසුභං පටිච්චාති එත්ථාපි එසෙව නයො. අසුභඤ්ඤි සුභෙන, සුභඤ්ඤි අසුභෙන පරිච්ඡින්නං, අසුභෙ සති සුභං පඤ්ඤායති, තස්මා එවමාහ. රූපං පටිච්චාති රූපාවචරසමාපත්තිං පටිච්ච. රූපාවචරසමාපත්තියා හි සති ආකාසානඤ්ඤායතනසමාපත්ති නාම හොති රූපසමතික්කමො වා, තස්මා එවමාහ. විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනධාතුආදියුපි එසෙව නයො. නිරොධං පටිච්චාති චතුත්තං බන්ධනං පටිසඤ්ඤාප්පත්තිං පටිච්ච. බන්ධනිරොධඤ්ඤි පටිච්ච නිරොධසමාපත්ති නාම පඤ්ඤායති, න බන්ධපවත්තිං, තස්මා එවමාහ. එත්ථ ව චතුත්තං බන්ධනං නිරොධොව නිරොධසමාපත්තිති වෙදිතබ්බො.

කථං සමාපත්ති පත්තබ්බාති කථං සමාපත්තියො කිදිසා සමාපත්තියො නාම හුත්වා පත්තබ්බාති? සඤ්ඤාසමාපත්ති පත්තබ්බාති සඤ්ඤාය අත්ථිභාවෙන සඤ්ඤාසමාපත්තියො සඤ්ඤාසමාපත්තියො නාම හුත්වා

පත්තබ්බා. සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්ති පත්තබ්බාති සුබ්බසඬ්ඛාරානං අවසිට්ඨතාය සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්ති නාම
භුත්වා පත්තබ්බා. නිරොධසමාපත්ති පත්තබ්බාති නිරොධොව නිරොධසමාපත්ති නිරොධසමාපත්ති නාම භුත්වා
පත්තබ්බාති අත්ථො. පටිමං.

2. සනිදානසුත්තවණ්ණනා

96. දුතියෙ සනිදානන්ති භාවනපුංසකමෙතං, සනිදානො සපච්චයො භුත්වා උප්පජ්ජති අත්ථො. කාමධාතුං,
භික්ඛවෙ, පටිච්චාති එත්ථ කාමචිතක්කොපි කාමධාතු කාමාවචරධම්මාපි, විසෙසනො සබ්බාකුසලම්පි. යථාහ –

“තත්ථ කතමා කාමධාතු? කාමපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො සඬ්ඛකප්පො අප්පනා බ්‍යප්පනා
වෙනසො අභිනිරොපනා මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො, අයං වුච්චති කාමධාතු. හෙට්ඨතො අවිචිතිරයං පරියන්තං කරිත්වා
උපරිතො පරනිම්මිතවසවත්ති දෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්නා
බන්ධධාතුආයතනා රූපා වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණං, අයං වුච්චති කාමධාතු. සබ්බෙපි අකුසලා
ධම්මා කාමධාතු”ති (විහ. 182).

එත්ථ සබ්බසඬ්ඛාහිකා අසම්භින්නාති ද්වෙ කථා භොන්ති. කථං? කාමධාතුග්ගහණෙන හි
බ්‍යාපාදධාතුවිහිංසාධාතුයො ගහිතා භොන්තිති අයං සබ්බසඬ්ඛාහිකා. තාසං පන ද්වින්නං ධාතුනං විසුං ආගතත්තා
සෙසධම්මා කාමධාතූති අයං අසම්භින්නකථා. අයම්ධ ගහෙනබ්බා ඉමං කාමධාතුං ආරම්මණවසෙන වා
සම්පයොගවසෙන වා පටිච්ච කාමසඤ්ඤා නාම උප්පජ්ජති. කාමසඤ්ඤං පටිච්චාති කාමසඤ්ඤං පන
සම්පයොගවසෙන වා උපනිස්සයවසෙන වා පටිච්ච කාමසඬ්ඛකප්පො නාම උප්පජ්ජති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු
අත්ථො වෙදිතබ්බො. තිහි යානෙහිති තිහි කාරණෙහි. මිච්ඡා පටිපජ්ජතිති අයාථාවපටිපදං අනියානිකපටිපදං
පටිපජ්ජති.

බ්‍යාපාදධාතුං, භික්ඛවෙති එත්ථ බ්‍යාපාදචිතක්කොපි බ්‍යාපාදධාතු බ්‍යාපාදොපි. යථාහ –

“තත්ථ කතමා බ්‍යාපාදධාතු? බ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො...පෙ.... අයං වුච්චති
බ්‍යාපාදධාතු. දසසු ආසාතවත්ථුසු චිත්තස්ස ආසාතො පටිවිරොධො කොපො පකොපො...පෙ....
අනත්තමනතා චිත්තස්ස, අයං වුච්චති බ්‍යාපාදධාතු”ති (විහ. 182).

ඉමං බ්‍යාපාදධාතුං සහජාතපච්චයාදිවසෙන පටිච්ච බ්‍යාපාදසඤ්ඤා නාම උප්පජ්ජති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව
වෙදිතබ්බං.

විහිංසාධාතුං, භික්ඛවෙති එත්ථ විහිංසාචිතක්කොපි විහිංසාධාතු විහිංසාපි. යථාහ –

“තත්ථ කතමා විහිංසාධාතු? විහිංසාපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො...පෙ.... අයං වුච්චති විහිංසාධාතු.
ඉධෙකච්චො පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා දණ්ඩෙන වා සත්ථෙත වා රජ්ජයා වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වා
සත්තෙ විහෙයෙති. යා එවරූපා හෙයනා විහෙයනා හිංසනා විහිංසනා රොසනා පරූපසානො, අයං වුච්චති
විහිංසාධාතු”ති (විහ. 182).

ඉමං විහිංසාධාතුං සහජාතපච්චයාදිවසෙන පටිච්ච විහිංසාසඤ්ඤා නාම උප්පජ්ජති. සෙසම්ධාපි පුරිමනයෙනෙව
වෙදිතබ්බං.

තිණ්ණදායෙති තිණ්ණගහනෙ අරඤ්ඤෙ. අනායබ්‍යසනන්ති අවුඩ්ඪිං විනාසං. එවමෙව ඛොති එත්ථ සුක්ඛතිණ්ණදායො
විය ආරම්මණං දට්ඨබ්බං, තිණ්ණක්කා විය අකුසලසඤ්ඤා, තිණ්ණකට්ඨනිස්සිතා පාණා විය ඉමෙ සත්තා. යථා
සුක්ඛතිණ්ණදායෙ යපිතං තිණ්ණක්කං ඛිප්පං වායමිත්වා අනිබ්බාපෙන්තස්ස තෙ පාණා අනායබ්‍යසනං පාපුණන්ති. එවමෙව
යෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා උප්පන්නං අකුසලසඤ්ඤං වික්ඛම්භනනදඩගසමුච්ඡෙදප්පහානෙහි නප්පජ්ජන්ති, තෙ
දුක්ඛං විහරන්ති.

විසමගතන්ති රාගවිසමාදීනි අනුගතං අකුසලසඤ්ඤං. න ඛිප්පමෙව පජ්ජතිති වික්ඛම්භනාදිවසෙන සීසං
නප්පජ්ජති. න විනොදෙතීති න නිහරති. න බ්‍යන්තිකරොතීති හඬගමත්තම්පි අනවසෙසෙන්තො න විගතන්තං
කරොති. න අනභාවං ගමෙතීති න අනුභාවං ගමෙති. එවං සබ්බපදෙසු න – කාරො ආහරිතබ්බො. පාටිකඬ්ඛාති
පාටිකඬ්ඛිතබ්බො ඉච්ඡිතබ්බො.

නෙක්ඛම්මධාතුං, භික්ඛවෙති එත්ථ නෙක්ඛම්මචිතක්කොපි නෙක්ඛම්මධාතු සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා. යථාහ –

“තත්ථ කතමා නෙක්ඛම්මධාතු? නෙක්ඛම්මපට්ඨසංයුත්තො තක්කො චිත්තක්කො...පෙ.... සම්මාසඬ්ඨකප්පො, අයං වුච්චති නෙක්ඛම්මධාතු”ති (චිහ. 182).

ඉධාපි දුට්ඨා කථා. නෙක්ඛම්මධාතුග්ගහණෙන හි ඉතරාපි ද්වෙ ධාතුයො ගහණං ගච්ඡන්ති කුසලධම්මපරියාපන්නත්තා, අයං සබ්බසඬ්ඨගාහිකා. තා පන ධාතුයො විසුං දීපෙනබ්බාති තා යපෙන්වා සෙසා සබ්බකුසලා නෙක්ඛම්මධාතුති අයං අසම්භින්නා. ඉමං නෙක්ඛම්මධාතුං සහජාතාදිපච්චයවසෙන පටිච්ච නෙක්ඛම්මසඤ්ඤා නාම උප්පජ්ජති. සඤ්ඤාදීනි පටිච්ච චිත්තකාදයො යථානුරූපං.

අබ්‍යාපාදධාතුං, භික්ඛවෙති එත්ථ අබ්‍යාපාදචිත්තක්කොපි අබ්‍යාපාදධාතු අබ්‍යාපාදොපි. යථාහ –

“තත්ථ කතමා අබ්‍යාපාදධාතු ? අබ්‍යාපාදපට්ඨසංයුත්තො තක්කො...පෙ.... අයං වුච්චති අබ්‍යාපාදධාතු. යා සත්තෙසු මෙත්ති මෙත්තායනා මෙත්තායිත්තං මෙත්තාවෙතොවිමුත්ති, අයං වුච්චති අබ්‍යාපාදධාතු”ති (චිහ. 182).

ඉමං අබ්‍යාපාදධාතුං පටිච්ච වුත්තනයෙනෙව අබ්‍යාපාදසඤ්ඤා නාම උප්පජ්ජති.

අවිහිංසාධාතුං, භික්ඛවෙති එත්ථාපි අවිහිංසාවිත්තක්කොපි අවිහිංසාධාතු කරුණාපි. යථාහ –

“තත්ථ කතමා අවිහිංසාධාතු? අවිහිංසාපට්ඨසංයුත්තො තක්කො...පෙ.... අයං වුච්චති අවිහිංසාධාතු. යා සත්තෙසු කරුණා කරුණායනා කරුණායිත්තං කරුණාවෙතොවිමුත්ති, අයං වුච්චති අවිහිංසාධාතු”ති (චිහ. 182).

ඉමං අවිහිංසාධාතුං පටිච්ච වුත්තනයෙනෙව අවිහිංසාසඤ්ඤා නාම උප්පජ්ජති. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. දුතියං.

3. ගිඤ්ජකාවසථසුත්තවණ්ණනා

97. තතියෙ ධාතුං, භික්ඛවෙති ඉතො පට්ඨාය අජ්ඣාසයං ධාතුති දීපෙති. උප්පජ්ජති සඤ්ඤාති අජ්ඣාසයං පටිච්ච සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති, චිත්තක්කො උප්පජ්ජති. ඉධාපි “කච්චානො පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති”ති තස්ස ඔකාසදානත්ථං එත්තාවතාව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. අසම්මාසම්බුද්ධෙසුති ඡසු සත්ථාරෙසු. සම්මාසම්බුද්ධාති මයමස්ම සම්මාසම්බුද්ධාති. කිං පටිච්ච පඤ්ඤායතීති කිස්මිං සති හොතීති? සත්ථාරානං උප්පන්නං දිට්ඨිං පුච්ඡති. අසම්මාසම්බුද්ධෙසු තෙසු සම්මාසම්බුද්ධා එතෙති එවං උප්පන්නං තිත්ථියසාවකානම්පි දිට්ඨිං පුච්ඡතියෙව.

ඉදානි යස්මා තෙසං අවිජ්ජාධාතුං පටිච්ච සා දිට්ඨි හොති, අවිජ්ජාධාතු ව නාම මහති ධාතු, තස්මා මහතිං ධාතුං පටිච්ච තස්සා උප්පන්නං දීපෙන්තො මහති ඛො එසාතිආදිමාහ. භීනං, කච්චාන, ධාතුං පටිච්චාති භීනං අජ්ඣාසයං පටිච්ච. පණ්ඩිති විත්තට්ඨපනං. සා පනෙසා ඉත්ථිභාවං වා මක්කටාදිතිරච්ඡානභාවං වා පත්ථෙත්තස්ස උප්පජ්ජති. භීනො පුග්ගලොති යස්සෙතෙ භීනා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, සබ්බො සො පුග්ගලොපි භීනො නාම. භීනා වාචාති යා තස්ස වාචා, සාපි භීනා. භීනං ආචික්ඛතීති සො ආචික්ඛන්තොපි භීනමෙව ආචික්ඛති, දෙසෙන්තොපි භීනමෙව දෙසෙතීති සබ්බපදානි යොජෙතබ්බාති. උප්පන්නීති ද්වෙ උප්පන්නියො පටිලාභො ව නිබ්බන්ති ව. නිබ්බන්ති භීනකුලාදිවසෙන වෙදිතබ්බා, පටිලාභො විත්තුප්පාදක්ඛණෙ භීනත්තිකවසෙන. කථං? තස්ස හි පඤ්චසු නිවකුලෙසු උප්පජ්ජනතො භීනා නිබ්බන්ති, වෙස්සසුද්දකුලෙසු උප්පජ්ජනතො මජ්ඣිමා, ඛන්තියබ්බාග්ගොකුලෙසු උප්පජ්ජනතො පණිනා. ද්වාදසාකුසලවිත්තුප්පාදානං පන පටිලාභතො භීනො පටිලාභො, තෙභුමකධම්මානං පටිලාභතො මජ්ඣිමො, නවලොකුත්තරධම්මානං පටිලාභතො පණිනො. ඉමස්මිං පන යානෙ නිබ්බන්තියෙව අධිප්පෙතාති. තතියං.

4. භීනාධිමුත්තිකසුත්තවණ්ණනා

98. චතුත්ථෙ සංසන්දන්තීති එකතො හොන්ති. සමෙන්තීති සමාගච්ඡන්ති, නිරන්තරා හොන්ති. භීනාධිමුත්තිකාති භීනාජ්ඣාසයා. කල්‍යාණාධිමුත්තිකාති කල්‍යාණජ්ඣාසයා. චතුත්ථං.

5. වඬිකමසුත්තවණ්ණනා

99. පඤ්චමෙ පස්සථ නොති පස්සථ නු. සබ්බෙ ඛො එතෙති සාරිපුත්තත්ථෙරො හගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.189) මහාපඤ්ඤෙසු එතදග්ගෙ යපිනො. ඉති නං “ඛන්ධන්තරං ධාත්වන්තරං ආයතනන්තරං සතිපට්ඨානබොධිපක්ඛියධම්මන්තරං තිලක්ඛණාහනං ගම්භිරං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමා”ති මහාපඤ්ඤාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං පථවිං පත්ථරෙන්නො විය සිනෙරුපාදතො වාලිකං උද්ධරන්නො විය වක්කවාළපබ්බතං හින්දන්නො විය සිනෙරුං උක්ඛිපන්නො විය ආකාසං විත්ථාරෙන්නො විය

වන්දිමසුරියෙ උට්ඨාපෙන්තො විය ව පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කථෙති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මහාපඤ්ඤා”ති.

මහාමොග්ගල්ලානොපි භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉද්ධිමන්තානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො”ති ඉද්ධිමන්තෙසු එතදග්ගෙ යපිතො. ඉති නං “පරිකම්මං ආනිසංසං අධිට්ඨානං විකුඛ්ඛනං පුච්ඡිස්සාමා”ති ඉද්ධිමන්තොව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං වුත්තනයෙනෙව පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කථෙති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මහිද්ධිකා”ති.

මහාකස්සපොපි භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධුතවාදානං යදිදං මහාකස්සපො”ති ධුතවාදෙසු එතදග්ගෙ යපිතො. ඉති නං “ධුතඤ්ඤාපරිභාරං ආනිසංසං සමොධානං අධිට්ඨානං භෙදං පුච්ඡිස්සාමා”ති ධුතවාදාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං තථෙව පුච්ඡිතපුච්ඡිතං ඛ්‍යාතරොති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ධුතවාදා”ති.

අනුරුද්ධත්ථෙරොපි භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති (අ. නි. 1.192) දිබ්බවක්ඛුකෙසු එතදග්ගෙ යපිතො. ඉති නං “දිබ්බවක්ඛුස්ස පරිකම්මං ආනිසංසං උපක්කිලෙසං පුච්ඡිස්සාමා”ති දිබ්බවක්ඛුකාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං තථෙව පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කථෙති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු දිබ්බවක්ඛුකා”ති.

පුණ්ණත්ථෙරොපි භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධම්මකථිකානං යදිදං පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.196) ධම්මකථිකෙසු එතදග්ගෙ යපිතො. ඉති නං “ධම්මකථාය සඬ්ඛෙපවිත්ථාරගම්භිරුත්තානවිචිත්තකථාදිසු තං තං ආකාරං පුච්ඡිස්සාමා”ති ධම්මකථිකාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං “ආචුසො, ධම්මකථිකෙන නාම ආදිතො පරිසං වණ්ණෙතො වට්ටති, මජ්ඣෙ සුඤ්ඤතං පකාසෙතො, අන්තෙ චතුසච්චවසෙන කුටං ගණ්හිතු”න්ති එවං තං තං ධම්මකථානයං ආචික්ඛති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ධම්මකථිකා”ති.

උපාලිත්ථෙරොපි භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං විනයධරානං යදිදං උපාලි”ති (අ. නි. 1.228) විනයධරෙසු එතදග්ගෙ යපිතො. ඉති නං “ගරුකලභුකං සතෙකිච්ඡදතෙකිච්ඡං ආපත්තානාපත්තිං පුච්ඡිස්සාමා”ති විනයධරාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං පුච්ඡිතපුච්ඡිතං තථෙව කථෙති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විනයධරා”ති.

ආනන්දත්ථෙරොපි භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.223) බහුස්සුතෙසු එතදග්ගෙ යපිතො. ඉති නං “දසවිධං ඛ්‍යාඤ්ජනඤ්ඤිං අට්ඨුප්පත්තිං අනුසන්ධිං පුබ්බාපරං පුච්ඡිස්සාමා”ති බහුස්සුතාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං “ඉදං එවං වත්තබ්බං, ඉදං එවං ගහෙතබ්බං”න්ති සබ්බං කථෙති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු බහුස්සුතා”ති.

දෙවදත්තො පන පාපිච්ඡො ඉච්ඡාපකතො, තෙන නං “කුලසඬ්ඤාණ්හනපරිභාරං නානප්පකාරකං කොභඤ්ඤතං පුච්ඡිස්සාමා”ති පාපිච්ඡාව පරිවාරෙන්ති. සොපි තෙසං තං තං නියාමං ආචික්ඛති. තෙන වුත්තං “සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පාපිච්ඡා”ති.

කස්මා පනෙනෙ අවිදුරෙ වඬ්කමිංසුති. “දෙවදත්තො සත්ථරි පදුට්ඨවිත්තො අනත්ථමිපි කාතුං උපක්කමෙය්‍යා”ති ආරක්ඛග්ගහණත්ථං. අථ දෙවදත්තො කස්මා වඬ්කමීති? “අකාරකො අයං, යදි කාරකො භවෙය්‍ය, න ඉධ ආගච්ඡෙය්‍යා”ති අත්තනො කතදොසපට්චිඡාදනත්ථං. කිං පන දෙවදත්තො භගවතො අනත්ථං කාතුං සමත්ථො, භගවතො වා ආරක්ඛකිච්චං අත්ථීති? තත්ථී. තෙන වුත්තං “අට්ඨානමෙතං, ආනන්ද, අනවකාසො, යං තථාගතො පරුපක්කමෙන පරිනිබ්බායෙය්‍යා”ති (වුළුව. 341). භික්ඛු පන සත්ථරි ගාරවෙන ආගතා. තෙනෙව භගවා එවං වත්වා “විස්සජ්ජෙහි, ආනන්ද, භික්ඛුසඬ්ඤා”න්ති විස්සජ්ජාපෙසි. පඤ්චමං.

6. සභාථාසුත්තවණ්ණනා

100. ඡට්ඨෙ ගුට්ඨො ගුට්ඨො සංසන්දනි සමෙතීති සමුද්දන්තරෙ ජනපදන්තරෙ වක්කවාළන්තරෙ ධීතොපි වණ්ණෙනපි ගන්ධෙනපි රසෙනපි නානත්තං අනුපගච්ඡන්තො සංසන්දනි සමෙති, එකසදිසොව හොති නිරන්තරො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන අනිට්ඨඋපමා භීනජ්ඣාසයානං භීනජ්ඣාසයස්ස සරික්ඛවාදස්සනත්ථං ආභටා, බීරාදිවිසිට්ඨොපමා කල්‍යාණජ්ඣාසයානං අජ්ඣාසයස්ස සරික්ඛවාදස්සනත්ථං.

සංසග්ගාති දස්සනසවනසංසග්ගාදිවත්ථුකෙන තණ්හාස්නෙහෙන. වනථො ජාතොති කිලෙසවනං ජාතං . අසංසග්ගෙන ඡිජ්ජතීති එකතො යානනිසජ්ජාදීනි අකරොන්තස්ස අසංසග්ගෙන අදස්සනෙන ඡිජ්ජති. සාධුජීවීති පරිසුද්ධජීවිතං ජීවමානො. සභාවසෙති සභවාසං වසෙය්‍යා. ඡට්ඨං.

7. අස්සද්ධසංසන්දනසුත්තවශ්ණනා

101. සත්තමෙ අස්සද්ධා අස්සද්ධෙහිතිආදීසු බුද්ධෙ වා ධම්මෙ වා සඤ්ඤා වා සද්ධාචරිතා නිරොජා නිරසා පුග්ගලා සමුද්දස්ස ඔරිමතිරෙ ධීතා පාරිමතිරෙපි ධීතෙහි අස්සද්ධෙහි සද්ධිං තාය අස්සද්ධතාය එකසදිසා නිරන්තරා භොන්ති. තථා අභිරිකා හින්තමරියාදා අලප්පිපුග්ගලා අභිරිකෙහි, අනොත්තප්පිනො පාපකිරියාය අභායමානා අනොත්තප්පිහි, අප්පස්සුතා සුතචරිතා අප්පස්සුතෙහි, කුසිතා ආලසියපුග්ගලා කුසිතෙහි, මුට්ඨස්සතිනො හත්තනික්ඛිත්තකාකමංසනික්ඛිත්තසිඬගාලසදිසා මුට්ඨස්සතිහි, දුප්පඤ්ඤා ඛන්ධාදිපරිච්ඡේදිකාය පඤ්ඤාය අභාවෙන නිප්පඤ්ඤා තාදිසෙහෙව දුප්පඤ්ඤෙහි, සද්ධාසම්පන්නා වෙතියවන්දනාදිකිච්චපසුතා සද්ධෙහි, හිරිමනා ලප්පිපුග්ගලා හිරිමනෙහි, ඔත්තප්පිනො පාපහිරුකා ඔත්තප්පිහි, බහුස්සුතා සුතධරා ආගමධරා තත්තිපාලකා වංසානුරක්ඛකා බහුස්සුතෙහි, ආරද්ධවිරියා පරිපුණ්ණපරක්කමා ආරද්ධවිරියෙහි, උපට්ඨිතස්සති සබ්බකිච්චපරිග්ගාහිකාය සතියා සමන්තාගතා උපට්ඨිතස්සතිහි, පඤ්ඤවන්තො මහාපඤ්ඤෙහි වජිරුපමඤ්ඤාණෙහි පඤ්ඤවන්තෙහි සද්ධිං දුරෙ ධීතාපි තාය පඤ්ඤාසම්පත්තියා සංසන්දන්ති සමෙන්නි. සත්තමං.

8-12. අස්සද්ධමූලකසුත්තාදිවශ්ණනා

102-106. අට්ඨමාදිති තෙයෙව අස්සද්ධාදිධම්මෙ තිකවසෙන කත්වා දෙසිතානි. තත්ථ අට්ඨමෙ අස්සද්ධාදිමූලකා කණ්හපක්ඛසුක්කපක්ඛවසෙන පඤ්ච තිකා චුත්තා, නවමෙ අභිරිකමූලකා චත්තාරො. දසමෙ අනොත්තප්පමූලකා තයො, එකාදසමෙ අප්පස්සුතමූලකා ද්වෙ, ද්වාදසමෙ කුසිතමූලකො එකො තිකො චුත්තොති සබ්බෙපි පඤ්චසු සුත්තන්තෙසු පන්තරස තිකා භොන්ති. පන්තරස වෙනෙ සුත්තන්තානිපි වදන්ති. අයං තිකපෙය්‍යාලො නාම. අට්ඨමාදිති.

දුතියො වග්ගො.

3. කම්මපට්ඨග්ගො

1-2. අසමාහිතසුත්තාදිවශ්ණනා

107-108. ඉතො පරෙසු පට්ඨමං අස්සද්ධාදිපඤ්චකවසෙන චුත්තං, තථා දුතියං. පට්ඨමෙ පන අසමාහිතපදං චතුත්ථං, දුතියෙ දුස්සීලපදං. එවං චුච්චමානෙ බුද්ධකතසුග්ගලානං අප්ප්ඤ්ඤාසයෙන හි එතානි චුත්තානි. එත්ථ අසමාහිතානි උපචාරප්පනාසමාධරිතා. දුස්සීලානි නිස්සීලා. පට්ඨදුතියානි.

3-5. පඤ්චසික්ඛාපදසුත්තාදිවශ්ණනා

109-111. තතියං පඤ්චකම්මපට්ඨසෙන බුද්ධකතානං අප්ප්ඤ්ඤාසයවසෙන චුත්තං, චතුත්ථං සත්තකම්මපට්ඨසෙන, පඤ්චමං දසකම්මපට්ඨසෙන. තත්ථ තතියෙ සුරාමෙරයමප්ප්පමාදට්ඨායිනොති සුරාමෙරයසඬ්ඛාතං මප්ප්පං යාය පමාදවෙතනාය පිටන්ති, සා “සුරාමෙරයමප්ප්පමාදො”ති චුච්චති, තස්මිං තිට්ඨන්තිති සුරාමෙරයමප්ප්පමාදට්ඨායිනො. අයං තාවෙන්ථ අසාධාරණපදස්ස අත්ථො.

පඤ්චමෙ පාණං අතිපාතෙන්තිති පාණාතිපාතිනො, පාණසාතිකානි අත්ථො. අදින්තං ආදියන්තිති අදින්තාදායිනො, පරස්සභාරිනොති අත්ථො. චන්ද්‍රිකාමෙසු කිලෙසකාමෙන මිච්ඡා වරන්තිති කාමෙසුමිච්ඡාචාරිනො. මුසා වදන්තිති මුසාචාරිනො, පරෙසං අත්ථහඤ්ජකං තුව්ඡං අලිකං වාචං භාසිතාරොති අත්ථො. පිසුණා වාචා එතෙසන්ති පිසුණචාරා. මම්මච්ඡේදිකා ඵරුසා වාචා එතෙසන්ති ඵරුසචාරා. සම්ඵං නිරන්ථකං වචනං පලපන්තිති සම්ඵප්පලාපිනො. අභිප්ප්ඤ්ඤායන්තිති අභිප්ප්ඤ්ඤාලුනො, පරහණ්ඨෙ ලුබ්භනසීලානි අත්ථො. බ්‍යාපන්නං පුතිභුතං චිත්තමෙතෙසන්ති බ්‍යාපන්නචිත්තා. මිච්ඡා පාපිකා විඤ්ඤගරිතා එතෙසං දිට්ඨිති මිච්ඡාදිට්ඨිකා, කම්මපට්පරියාපන්නාය “නත්ථි දින්ත”න්තිආදිචන්ද්‍රිකාය මිච්ඡන්තපරියාපන්නාය අනියානිකදිට්ඨියා සමන්තාගතාති අත්ථො. සම්මා සොහනා විඤ්ඤාපසත්ථා එතෙසං දිට්ඨිති සම්මාදිට්ඨිකා, කම්මපට්පරියාපන්නාය “අත්ථි දින්ත”න්තිආදිකාය කම්මස්සකතදිට්ඨියා සම්මන්තපරියාපන්නාය මග්ගදිට්ඨියා ව සමන්තාගතාති අත්ථො. ඉදං තාවෙන්ථ අනුත්තානානං පදානං පදවණ්ණනාමත්තං.

යො පන තෙසං පාණාතිපාතො අදින්තාදානං කාමෙසුමිච්ඡාචාරො මුසාචාරො පිසුණචාරා ඵරුසචාරා සම්ඵප්පලාපො අභිප්ප්ඤ්ඤා බ්‍යාපාදො මිච්ඡාදිට්ඨිති කණ්හපක්ඛෙ දසවිධො අත්ථො භොති. තත්ථ පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති චුත්තං භොති. පාණොති වෙන්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමන්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිනො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායච්චිද්ධාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පචත්තා වධකවෙතනා පාණාතිපාතො. සො ගුණචරිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරිරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහත්තතාය, පයොගසමත්තෙපි

වත්පුමහත්තනය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරිරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානස්ස චූද්දනය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො.

තස්ස පස්සව සම්භාරා භොන්ති – පාණො, පාණසස්සද්දිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ විත්ථාරියමානෙ අතිප්පසස්සවො භොති, තස්මා තං න විත්ථාරයාම, අස්සද්දස්සව ඵවරුපං. අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං (පාරා. අට්ඨ. 172) ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බො.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්සහරණං ථෙය්‍යං වොරිකාති චුත්තං භොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො භොති. තස්මිං පන පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසස්සද්දිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යවෙනතා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? වත්පුපණිතතාය. වත්පුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ වත්පුස්මිං මහාසාවජ්ජං, තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්නකෙ වත්පුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පස්සව සම්භාරා භොන්ති – පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසස්සද්දිතා, ථෙය්‍යවිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ව බො යථානුරුපං ථෙය්‍යාවහාරො, පසස්භාවහාරො, පටිච්ජන්තාවහාරො, පරිකප්පාවහාරො, කුසාවහාරොති ඉමෙසං අවහාරානං වසෙන පවත්තාති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං (පාරා. අට්ඨ. 92) චුත්තො.

කාමෙසුමිච්ඡාවාරොති එත්ථ පන කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. මිච්ඡාවාරොති එකත්තනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරජ්ජවත්තා අගමනියට්ඨානවිතික්කමවෙනතා කාමෙසුමිච්ඡාවාරො. තත්ථ අගමනියට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතා පිතුරක්ඛිතා මාතාපිතුරක්ඛිතා භාතුරක්ඛිතා ගහිනිරක්ඛිතා ඤාතිරක්ඛිතා ගොත්තරක්ඛිතා ධම්මරක්ඛිතා සාරක්ඛා සපරිදණ්ඩාති මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්කිතා ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔහතචුම්බටා දාසී ව හරියා ව කම්මකාරී ව හරියා ව ධජාහටා මුහුත්තිකාති එතා ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථියො. ඉත්ථිසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානං, දසන්නස්සව ධනක්කිතාදිනන්ති ද්වාදසන්නං ඉත්ථිතං අස්සද්දෙ පුරිසා. ඉදං අගමනියට්ඨානං නාම. සො පනෙස මිච්ඡාවාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමනියට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස වත්තාරො සම්භාරා – අගමනියවත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං, සෙවනප්පයොගො, මග්ගෙනමග්ගපට්ඨපත්තිඅධිවාසනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකො ඵව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහස්සන්නකො වට්ඨපයොගො කායප්පයොගො වා, විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදනකායවට්ඨපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනතා, මුසාවාදො. අපරො නයො – මුසාති අභුතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස භුතතො තච්ඡතො විස්සද්දපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විස්සද්දපෙනුකාමස්ස තථාවිස්සද්දත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනතා මුසාවාදො. සො යමත්ථං හස්සන්ති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහත්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපි ව ගහට්ඨානං අත්තතො සන්නකං අදාතුකාමතාය නත්ථිතිආදිනසප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිතා හුත්වා අත්ථහස්සන්නත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අප්ප ගාමෙ තෙලං නදි මස්සද්දෙ සන්දති”ති පුරණකථානායෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන “දිට්ඨ”න්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තස්ස වත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – අතථං වත්ථු, විසංවාදනවිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො කායෙන වා කායපට්ඨධෙත වා වාචාය වා පරවිසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියාසමුට්ඨාපිකවෙනතාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣති.

පිසුණවාචාතිආදීසු යාය වාචාය, යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තතො පියභාවං, පරස්ස ව සුස්සද්දභාවං කරොති, සා පිසුණවාචා . යාය පන අත්තනමපි පරමපි ඵරුසං කරොති, යා වාචා සයම්පි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬිගමා, අයං ඵරුසවාචා. යෙන පන සම්ථං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ථජ්ජලාපො. තෙසං මූලභුතා වෙනතාපි පිසුණවාචාදිනාමමෙව ලහති. සා ඵව ව ඉධ අධිජ්ජෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය, අත්තතො පියකමායාය වා කායවට්ඨපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනතා පිසුණවාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජො. තස්සා වත්තාරො සම්භාරා – හින්දිතබ්බො පරො, ඉති ඉමෙ නානා හවිස්සන්ති, විනා හවිස්සන්තිති හෙදපුරෙක්ඛාරතා, ඉති අහං පියො හවිස්සාමි විස්සාසිකොති පියකමායා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති.

පරස්ස මම්මවිජෙදකකායවට්ඨපයොගසමුට්ඨාපිකා එකත්තඵරුසවෙනතා ඵරුසවාචා. තස්සා ආචිභාවත්ථමීදං වත්ථු – එකො කිර දාරකො මාතු වචනං අනාදියිත්වා අරස්සද්දං ගච්ඡති. මාතා තං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්ති, “වණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති අක්කොසි. අප්පස තථෙව අරස්සද්දෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො, “යං මම මාතා මුඛෙන කථෙසි, තං මා භොතු, යං විත්තෙන විත්තෙසි, තං භොතු”ති සච්චකිරියං අකාසි. මහිංසි තත්ථෙව බද්ධා විය අට්ඨාසි.

එවං මම්මච්ඡේදකොපි පයොගො චිත්තසංශ්භතාය ඵරුසවාචා න හොති. මාතෘපිතරො හි කදාවි පුත්තකෙ එවං වදන්ති – “වොරා වො ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කරොන්තු” ති, උප්පලපත්තම්පි ව නෙසං උපරි පතන්නං න ඉච්ඡන්ති. ආවරිඤ්ඤායා ව කදාවි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති – “කිං ඉමෙ අභිරිකා අනොත්තප්පිනො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ” ති. අථ ව නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව චිත්තසංශ්භතාය ඵරුසවාචා න හොති, එවං වචනසංශ්භතාය අඵරුසවාචාපි න හොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා” ති වචනං අඵරුසවාචා හොති. චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසවාචා ව. සා යං සන්ධාය පවත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනාති.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායවචිපයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා සම්ඵප්පලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා – භාරතයුද්ධ-සීතාහරණාදි-නිරත්ථකකථා-පුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපිකථාකථනඤ්චාති.

අභිජ්ඣායනීති අභිජ්ඣා. පරහණ්ඩාහිමුඛි හුත්වා තත්තින්තතාය පවත්තනීති අත්ථො. සා “අහො වතිදං මමස්සා” ති එවං පරහණ්ඩාහිජ්ඣායනලක්ඛණා අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා පරහණ්ඩං අත්තනො පරිණාමනඤ්ච. පරහණ්ඩවත්ථුකෙ හි ලොභෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො හොති, යාව න “අහො වතිදං මමස්සා” ති අත්තනො පරිණාමෙතිති.

හිතසුඛං බ්‍යාපාදයනීති, බ්‍යාපාදො. සො පරචිනාසාය මනොපදොසලක්ඛණො. ඵරුසවාචා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා පරසත්තො ව, තස්ස ව චිනාසවිත්තා. පරසත්තවත්ථුකෙ හි කොධෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො හොති, යාව න “අහො වතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍ය විතස්සෙය්‍යා” ති තස්ස විනාසං වින්නෙති.

යථාභූච්චගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සනීති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දින්න” ති ආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා සම්ඵප්පලාපො විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. අපි ව අනියතා අප්පසාවජ්ජා, නියතා මහාසාවජ්ජා. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා – වත්ථුනො ව ගහිතාකාරවිපරිතතා යථා ව නං ගණ්හාති, තථාභාවෙන තස්සා උපට්ඨානන්ති.

ඉමෙසං පන දසන්තං අකුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත වෙනනාධම්මාව හොන්ති, අභිජ්ඣාදයො තිස්සො වෙනනාසම්පයුත්තා. කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත, මිච්ඡාදිට්ඨි වාති ඉමෙ අට්ඨ කම්මපථා එව හොන්ති, නො මූලානි, අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදා කම්මපථා වෙව මූලානි ව. අභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා ලොභො අකුසලමූලං හොති, බ්‍යාපාදො දොසො අකුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතො ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණතො සඬබාරාරම්මණො හොති, අදින්නාදානං සත්තාරම්මණං වා සඬබාරාරම්මණං වා, මිච්ඡාවාරො ථොට්ඨබ්බවසෙන සඬබාරාරම්මණොව, සත්තාරම්මණොතිපි එකෙ. මුසාවාදො සත්තාරම්මණො වා සඬබාරාරම්මණො වා, තථා පිසුණවාචා. ඵරුසවාචා සත්තාරම්මණොව. සම්ඵප්පලාපො දිට්ඨසුත්තමුත්තවිඤ්ඤාතවසෙන සත්තාරම්මණො වා සඬබාරාරම්මණො වා, තථා අභිජ්ඣා. බ්‍යාපාදො සත්තාරම්මණොව. මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභූමකධම්මවසෙන සඬබාරාරම්මණො.

වෙදනාතොති පාණාතිපාතො දුක්ඛවෙදනො හොති. කිඤ්චාපි හි රාජානො වොරං දිස්වා හසමානාපි “ගච්ඡථ නං සාතෙථා” ති වදන්ති, සන්නිට්ඨාපකවෙනනා පන නෙසං දුක්ඛසම්පයුත්තාව හොති. අදින්නාදානං තිවෙදනං, මිච්ඡාවාරො සුඛමජ්ඣත්තවසෙන ද්විවෙදනො, සන්නිට්ඨාපකවිත්තෙ පන මජ්ඣත්තවෙදනො න හොති. මුසාවාදො තිවෙදනො, තථා පිසුණවාචා ඵරුසවාචා දුක්ඛවෙදනො, සම්ඵප්පලාපො තිවෙදනො, අභිජ්ඣා සුඛමජ්ඣත්තවසෙන ද්විවෙදනො, තථා මිච්ඡාදිට්ඨි. බ්‍යාපාදො දුක්ඛවෙදනො.

මූලතොති පාණාතිපාතො දොසමොභවසෙන ද්විමූලකො හොති, අදින්නාදානං දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා, මිච්ඡාවාරො ලොභමොභවසෙන. මුසාවාදො දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා, තථා පිසුණවාචා සම්ඵප්පලාපො ව. ඵරුසවාචා දොසමොභවසෙන, අභිජ්ඣා මොභවසෙන එකමූලා, තථා බ්‍යාපාදො. මිච්ඡාදිට්ඨි ලොභමොභවසෙන ද්විමූලාති.

පාණාතිපාතා පටිවිරතාතිආදිසු පාණාතිපාතාදයො චුත්තත්ථා එව. යාය පන විරතියා එකෙ පටිවිරතා නාම හොන්ති, සා හෙදතො තිවිධා හොති සම්පත්තවිරති සමාදානවිරති සමුච්ඡේදවිරතීති. තත්ථ අසමාදින්නස්ක්ඛාපදානං අත්තනො ජාතිවයබාහුසව්වාදීනි පච්චවෙක්ඛිත්වා “අයුත්තං අමිහාකං ඵවරුපං කාතු” ති සම්පත්තං වත්ථුං අවිතික්කමන්නානං උප්පජ්ජමානා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතබ්බා සිහළදිපෙ වක්කනඋපාසකස්ස විය. තස්ස කිර දහරකාලෙයෙව මාතු රොගො උප්පජ්ජී. වෙජ්ජෙන ව “අල්ලසසකමංසං ලද්ධුං වට්ඨති” ති චුත්තං. තතො වක්කනස්ස භාතා “ගච්ඡ තාත ඛෙත්තං ආභිණ්ඩාහී” ති වක්කනං පෙසෙසි. සො තත්ථ ගතො. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො සසො තරුණසස්සං බාදිතුං ආගතො හොති. සො තං දිස්වා වෙගෙන ධාවන්නො වල්ලියා බද්ධො “කිරි කිරි” ති සද්දමකාසි .

වක්කනො තෙන සද්දෙන ගන්ත්වා තං ගහෙත්වා චිත්තෙසි “මාතු භෙසජ්ජං කරොමි”ති. පුන චිත්තෙසි – “න මෙතං පතිරුපං, ය්වාහං මාතු ජීවිතකාරණං පරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”න්ති. අථ නං “ගච්ඡ අරඤ්ඤෙ සසෙහි සද්ධිං තිණොදකං පරිභුඤ්ජා”ති මුඤ්චි. භාතරා ව “කිං තාත සසො ලද්ධො”ති? පුච්ඡිතො තං පචත්තිං ආචික්ඛි. තතො නං භාතා පරිභාසි. සො මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා, “යතොහං ජාතො , නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”ති සච්චං වත්වා අට්ඨාසි, තාවදෙව වස්ස මාතා අරොගා අහොසි.

සමාදින්නසික්ඛාපදානං පන සික්ඛාපදසමාදානෙ ව තතුත්තරි ව අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා වත්ථුං අචිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා චිරති සමාදානචිරතීති වෙදිතඛිබ්බා, උත්තරවඩ්ඪමානපඛිබ්බවාසීඋපාසකස්ස විය. සො කිර අමිබරියවිහාරවාසීපිඨගලබුද්ධරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ සික්ඛාපදානි ගහෙත්වා ඛෙත්තං කසති. අථස්ස ගොණො නට්ඨො, සො තං ගවෙසන්තො උත්තරවඩ්ඪමානපඛිබ්බතං ආරුහි, තත්‍ර නං මහාසප්පො අග්ගහෙසි. සො චිත්තෙසි – “ඉමාය තිබ්ණාය වාසියා සීසං ඡිත්ථාමි”ති. පුන චිත්තෙසි – “න මෙතං පතිරුපං, ය්වාහං භාවනීයස්ස ගරුතො සන්තිකෙ සික්ඛාපදං ගහෙත්වා භින්දෙය්‍යා”න්ති. එවං යාවතනියං චිත්තෙත්වා – “ජීවිතං පරිච්චජාමි, න සික්ඛාපද”න්ති අංසෙ යපිතං තිබ්ණදණ්ඩවාසීං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඛෙසි. තාවදෙව මහාවාළො නං මුඤ්චිත්වා අගමාසීති.

අරියමග්ගසම්පයුත්තා පන චිරති සමුච්ඡෙදචිරතීති වෙදිතඛිබ්බා, යස්සා උප්පත්තිතො පහුති පාණං සාතෙස්සාමීති අරියපුග්ගලානං චිත්තමපි න උප්පජ්ජතිති.

යථා ව අකුසලානං, එවං ඉමෙසමපි කුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතඛිබ්බො. තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත වෙනනාපි වට්ටන්ති චිරතියොපි, අත්තෙ තයො වෙනනාසම්පයුත්තාව.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා එව, න මූලානි, අත්තෙ තයො කම්මපථා වෙව මූලානි ව. අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා අලොභො කුසලමූලං හොති, අබ්‍යාපාදො අදොසො කුසලමූලං, සම්මාදිට්ඨි අමොහො කුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතාදීනං. ආරම්මණානෙව එතෙසං ආරම්මණානි. චිතික්කමිතඛිබ්බවත්ථුතොයෙව හි චිරති නාම හොති. යථා පන නිබ්බානාරම්මණො අරියමග්ගො කිලෙසෙ පජහති, එවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණාපෙතෙ කම්මපථා පාණාතිපාතාදීනි දුස්සීලානි පජහන්තිති වෙදිතඛිබ්බා.

වෙදනාතොති සඛ්ඛෙ සුඛවෙදනා වා හොන්ති මජ්ඣිමනිකායෙ වා. කුසලං පත්වා හි දුක්ඛවෙදනා නාම නත්ථි.

මූලතොති පටිපාටියා සත්ත ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන චිරමන්තස්ස අලොභඅදොසඅමොහවසෙන තිමූලා හොන්ති, ඤාණවිප්පයුත්තචිත්තෙන චිරමන්තස්ස ද්විමූලා. අනභිජ්ඣා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන චිරමන්තස්ස ද්විමූලා හොති, ඤාණවිප්පයුත්තචිත්තෙන එකමූලා. අලොභො පන අත්තනාව අත්තනො මූලං න හොති. අබ්‍යාපාදෙපි එසෙව නයො. සම්මාදිට්ඨි අලොභඅදොසවසෙන ද්විමූලාවාති. තතියාදීනි.

6. අට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

112. ඡට්ඨං අට්ඨමග්ගඛිගවසෙන බුජ්ඣනකානං අජ්ඣාසයවසෙන වුත්තං. ඡට්ඨං.

7. දසඛගසුත්තවණ්ණනා

113. සත්තමං දසමිච්ඡන්තසම්මන්තවසෙන. තත්ථ මිච්ඡාඤාණිතොති මිච්ඡාපච්චවෙක්ඛණෙන සමන්තාගතාති අත්ථො. මිච්ඡාවිමුත්තිතොති අනිය්‍යානිකවිමුත්තිතො කුසලවිමුත්තිති ගහෙත්වා ඨිතා. සම්මාඤාණිතොති සම්මාපච්චවෙක්ඛණා. සම්මාවිමුත්තිතොති නිය්‍යානිකාය ඵලවිමුත්තියා සමන්තාගතාති. සත්තමං.

කම්මපථවග්ගො තතියො.

4. චතුත්ථවග්ගො

1. චතුර්ධාතුසුත්තවණ්ණනා

114. චතුත්ථවග්ගස්ස පඨමෙ පට්ඨිධාතුති පතිට්ඨාධාතු. ආපොධාතුති ආබන්ධනධාතු. තෙජොධාතුති පරිපාවනධාතු. වායොධාතුති විත්ථම්භනධාතු. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන වීසතිකොට්ඨාසාදිවසෙන එතා කථෙතඛිබ්බා. පඨමං.

2. ප්‍රබල සම්බන්ධයක් තවත් ණය

115. දුනියෙ අයං පට්ඨිධාතුයා අස්සාදොති අයං පට්ඨිධාතුනිස්සයො අස්සාදො. ස්වායං කායං අබ්භන්තාමෙත්වා උදරං පසාරෙත්වා, “ඉධ මෙ අඛිගුලං පවෙසිතුං වායමං”ති වා හත්ථං පසාරෙත්වා, “ඉමං නාමෙතුං වායමං”ති වා වදති, එවං පවත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බො. අනිච්චාතිආදීසු හුත්වා අභාවාකාරෙන අනිච්චා, පටිපිළනාකාරෙන දුක්ඛා, සභාවචිගමාකාරෙන විපරිණාමධම්මා. අයං පට්ඨිධාතුයා ආදීනවොති යෙන ආකාරෙන සා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයමාකාරො පට්ඨිධාතුයා ආදීනවොති අත්ථො. ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගජ්ජහානන්ති නිබ්බානං ආගම්ම පට්ඨිධාතුයා ඡන්දරාගො චිතියති වෙව පභීයති ව, තස්මා නිබ්බානමස්සා නිස්සරණං.

අයං ආපොධාතුයා අස්සාදොති අයං ආපොධාතුනිස්සයො අස්සාදො. ස්වායං අඤ්ඤං ආපොධාතුයා උපද්දුතං දිස්වා, “කිං අයං නිපන්තකාලතො පට්ඨාය පස්සාවට්ඨානාහිමුබ්බො නික්ඛමති වෙව පච්ඡති ව, අප්පමත්තකම්පිස්ස කම්මං කරොන්තස්ස සෙදතින්තං වත්ථං පිළෙතබ්බතාකාරං පාපුණාති, අනුමොදනමත්තම්පි කට්ඨන්තස්ස තාලවණ්ටං ගණ්ඨිතබ්බං හොති, මයං පන සායං නිපන්තා පාතොව උට්ඨහාම, මාසපුණ්ණසංඝො විය නො සරීරං, මහාකම්මං කරොන්තානං සෙදමත්තම්පි නො න උප්පජ්ජති, අසනිසද්දෙන විය ධම්මං කට්ඨන්තානං සරීරෙ උසුමාකාරමත්තම්පි නො නත්ථී”ති එවං පවත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බො.

අයං තෙජොධාතුයා අස්සාදොති අයං තෙජොධාතුනිස්සයො අස්සාදො. ස්වායං සීතගහණිකෙ දිස්වා, “කිං ඉමෙ කිඤ්චිදෙව යාගුහත්තබ්ජ්ජමත්තං අප්ඤ්ඤාභරිත්වා ථද්ධකුච්ඡිනො නිසීදිත්වා සබ්බරත්තිං අභිගාරකටාහං පරියෙසන්ති, චුසිතමත්තෙසුපි සරීරෙ පතිතෙසු අභිගාරකටාහං ඔත්ථරිත්වා පාරුපිත්වා නිපජ්ජන්ති? මයං පන අතිථද්ධම්පි මංසං වා පුච්චං වා බාදාම, කුච්ඡිපුරං හත්තං භුඤ්ජාම, තාවදෙව නො සබ්බං ඵෙණපිණ්ඩො විය විලියති, සත්තාභවද්දලිකාය වත්තමානාය සරීරෙ සිතානුදහනමත්තම්පි නො නත්ථී”ති එවං පවත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බො.

අයං වායොධාතුයා අස්සාදොති අයං වායොධාතුනිස්සයො අස්සාදො. ස්වායං අඤ්ඤෙ වාතහීරුකෙ දිස්වා, “ඉමෙසං අප්පමත්තකම්පි කම්මං කරොන්තානං අනුමොදනමත්තම්පි කට්ඨන්තානං සරීරං වාතො විජ්ඣති, ගාචුතමත්තම්පි අද්ධානං ගතානං හත්ථපාදා සිදන්ති, පිට්ඨී රුජ්ජති, කුච්ඡිවාතසීසවාතකණ්ණවාතාදීහි නිච්චුපද්දුතා තෙලථාණිතාදීහි වාතභෙසජ්ජානෙව කරොන්තා අනිනාමෙත්ති, අම්භාකං පන මහාකම්මං කරොන්තානම්පි නියාමරත්තිං ධම්මං කට්ඨන්තානම්පි එකදිවසෙනෙව දස යොජනානි ගච්ඡන්තානම්පි හත්ථපාදසංසිද්ධාමත්තං වා පිට්ඨීරුජ්ජනමත්තං වා න හොති”ති, එවං පවත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බො. එවං පවත්තා හි එතා ධාතුයො අස්සාදෙත්ති නාම.

අභිභක්ඤ්ඤාසිත්ති අභිච්ඡිට්ඨොන ඤාණෙන අඤ්ඤාසිං. අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධන්ති උත්තරවිරහිතං සබ්බසෙට්ඨං සම්මා සාමඤ්ච බෝධිං, අප්ථ වා පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බෝධිං. බෝධිති රුක්ඛොපි මග්ගොපි සබ්බඤ්ඤාඤාණම්පි නිබ්බානම්පි. “බෝධිරුක්ඛමුලෙ පට්ඨානිසම්බුද්ධො”ති (මහාව. 1; උදා. 1) ව “අන්තරා ව බෝධිං අන්තරා ව ගය”න්ති (මහාව. 11; ම.නි. 1.285) ව ආගතට්ඨානෙසු හි රුක්ඛො බෝධිති වුවවති. “බෝධි වුවවති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) ආගතට්ඨානෙ මග්ගො. “පජ්ජොති බෝධිං වරහිරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) ආගතට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණං. “පත්වාන බෝධිං අමතං අසඬිත”න්ති ආගතට්ඨානෙ නිබ්බානං. ඉධ පන හගවතො අරහත්තමග්ගො අධිප්පෙතො.

සාවකානං අරහත්තමග්ගො අනුත්තරා බෝධි හොති, න හොති? න හොති. කස්මා? අසබ්බගුණදායකත්තා. තෙසඤ්ඤි කස්සචි අරහත්තමග්ගො අරහත්තඵලමෙව දෙති, කස්සචි තිස්සො විජ්ජා, කස්සචි ඡ අභිඤ්ඤා, කස්සචි චතස්සො පටිසම්භිදා, කස්සචි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං. පච්චෙකචුද්ධානම්පි පච්චෙකබෝධිඤ්ඤාණමෙව දෙති. චුද්ධානං පන සබ්බගුණසම්පත්තිං දෙති අභිසෙකො විය රඤ්ඤො සබ්බලොකිස්සරියභාවං. තස්මා අඤ්ඤස්ස කස්සචිපි අනුත්තරා බෝධි න හොති.

අභිසම්බුද්ධොති පච්චඤ්ඤාසිත්ති “අභිසම්බුද්ධො අහං පත්තො පටිච්ඡක්ඛිත්වා ධීතො”ති එවං පටිජානිං. ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උද්දාදීති අධිගතගුණදස්සනසමත්ථං පච්චෙකක්ඛණඤාණඤ්ච මෙ උද්දාදි. අකුප්පා මෙ විමුක්ඛිති “අයං මය්හං අරහත්තඵලවිමුක්ඛිති අකුප්පා”ති එවං ඤාණං උද්දාදි. තත්ථ ද්විභාකාරෙහි අකුප්පතා වෙදිතබ්බා කාරණතො ව ආරම්මණතො ව. සා හි චතුහි මග්ගෙහි සමුච්ඡින්නකිලෙසානං පුන අනිවත්තනාය කාරණතොපි අකුප්පා, අකුප්පධම්මං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තනාය ආරම්මණතොපි අකුප්පා. අන්තිමානි පච්ඡිමා. නත්ථී දානි පුනබ්බවොති ඉදානි පුන අඤ්ඤො හවො නාම නත්ථීති.

ඉමස්මිං සුත්තෙ වත්තාරි සච්චාති කථිතානි. කථං? චතුසු හි ධාතුසු අස්සාදො සමුදයසච්චං, ආදීනවො දුක්ඛසච්චං, නිස්සරණං නිරොධසච්චං, නිරොධජ්ජානනො මග්ගො මග්ගසච්චං. විත්ථාරවසෙනපි කට්ඨං වට්ටනියෙව. එත්ථ හි යං පට්ඨිධාතුං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං පට්ඨිධාතුයා අස්සාදොති පහානපටිච්චො සමුදයසච්චං. යා පට්ඨිධාතු අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං පට්ඨිධාතුයා, ආදීනවොති පරිඤ්ඤාපටිච්චො දුක්ඛසච්චං. යො පට්ඨිධාතුයා ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගජ්ජහානං, ඉදං පට්ඨිධාතුයා නිස්සරණන්ති සච්ඡිකිරියාපටිච්චො

නිරොධසච්චං. යා ඉමෙසු තිසු යානෙසු දිට්ඨි සඬකප්පො වාචා කම්මන්තො ආජීවො වායාමො සති සමාධි, අයං භාවනාපටිච්චෙධො මග්ගසච්චන්ති. දුතියං.

3. අවරිංසුත්තවණ්ණනා

116. තතියෙ අවරින්ති ඤාණචාරෙන අවරිං, අනුභවනචාරෙනාති අත්ථො. යාවතාති යත්තකො. තතියං.

4. නොවෙදංසුත්තවණ්ණනා

117. චතුත්ථෙ නිස්සටාතිආදීනි ආදිතො චුත්තපටිසෙධෙන යොජෙත්වා “න නිස්සටා, න විසංයුත්තා, න විජ්ජමුත්තා, න විමරියාදිකතෙන චෙතසා විහරිංසු”ති එවං වෙදිතබ්බානි. දුතියනෙයෙ විමරියාදිකතෙනාති නිමමරියාදිකතෙන. තත්ථ දුට්ඨා මරියාදා කිලෙසමරියාදා වට්ඨමරියාදානි. තත්ථ ව යස්ස උපඬ්ඨා කිලෙසා පභීනා, උපඬ්ඨා අප්පභීනා, වට්ඨං වා පන උපඬ්ඨං පභීනං, උපඬ්ඨං අප්පභීනං, තස්ස චිත්තං පභීනකිලෙසෙ වා වට්ඨං වා සන්ධාය විමරියාදිකතං, අප්පභීනකිලෙසෙ වා වට්ඨං වා සන්ධාය න විමරියාදිකතං. ඉධ පන උභයස්සාපි පභීනත්තා “විමරියාදිකතෙන චෙතසා”ති චුත්තං, මරියාදං අකත්වා යීතෙන අතික්කන්තමරියාදෙන චෙතසාති අත්ථො. ඉති තිසුපි ඉමෙසු සුත්තෙසු චතුසච්චමෙව කථිතං. චතුත්ථං.

5. එකන්තදුක්ඛසුත්තවණ්ණනා

118. පඤ්චමෙ එකන්තදුක්ඛාති අතික්කමිත්වා යීතස්ස තත්තකාරො විය එකන්තෙනෙව දුක්ඛා. දුක්ඛානුපතිතාති දුක්ඛෙන අනුපතිතා. දුක්ඛාවක්කන්තාති දුක්ඛෙන ඔක්කන්තා ඔතිණ්ණා. සුඛාති සුඛවෙදනාය පච්චයභූතා. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං සුත්තෙ දුක්ඛලක්ඛණං කථිතං. පඤ්චමං.

6-10. අභිනන්දසුත්තාදිවණ්ණනා

119-123. ඡට්ඨසත්තමෙසු විවට්ඨං, අවසානෙ තිසු චතුසච්චමෙවාති. ඡට්ඨාදීනි.

චතුත්ථො වග්ගො.

ධාතුසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අනමතග්ගසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. තිණකට්ඨසුත්තවණ්ණනා

124. අනමතග්ගසංයුත්තස්ස පයමෙ අනමතග්ගොති අනු අමතග්ගො, වස්සසතං වස්සසහස්සං ඤාණෙන අනුගන්ත්වාපි අමතග්ගො අවිදිතග්ගො, නාස්ස සක්කා ඉතො වා එත්තො වා අග්ගං ජානිතුං, අපරිච්ඡින්නපුබ්බාපරකොට්ඨකොති අත්ථො. සංසාරොති ඛන්ධාදිනං අවිච්ඡින්නප්පවත්තා පටිපාටි. පුබ්බා කොට්ඨන පඤ්ඤායතීති පුරිමමරියාදා න දිස්සති. යදග්ගෙන වස්ස පුරිමා කොට්ඨන පඤ්ඤායති, පච්ඡිමාපි තදග්ගෙනෙව න පඤ්ඤායති, වෙමජ්ඣෙයෙව පන සත්තා සංසරන්ති. පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍යාති ඉදං උපමාය බුද්දකත්තා චුත්තං. බාහිරසමයස්මිඤ්ඤි අත්ථො පරිත්තො හොති, උපමා මහති. “හත්ථි විය අයං ගොණො, ගොණො විය සුකරො, සමුද්දො විය තළාක”න්ති හි චුත්තෙ න තෙසං තාදිසං පමාණං හොති. බුද්ධසමයෙ පන උපමා පරිත්තා, අත්ථො මහා. පාළියඤ්ඤි එකො ජම්බුදිපො ගහිතො, එවරුපානං පන ජම්බුදිපානං සතෙපි සහස්සෙපි සතසහස්සෙපි තිණාදිති තෙන උපක්කමෙන පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍යං, න ත්වෙව පුරිසස්ස මාතු මාතරොති. දුක්ඛං පච්චනුභුතන්ති තුම්භෙහි දුක්ඛං අනුභුතං. තිබ්බන්ති තස්සෙව වෙවචනං. බ්‍යසනන්ති ඤාතිබ්‍යසනාදිඅනෙකවිධං. කට්ඨිති සුසානං, පට්ඨියෙව වා. සා හි පුනප්පුනං මරන්තෙහි සරිරතික්ඛෙපෙන වඩ්ඪිතා. අලමෙවාති යුත්තමෙව. පයමං.

2. පට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

125. දුතියෙ මහාපට්ඨන්ති වක්කවාළපරියන්තං මහාපට්ඨං. නික්ඛිපෙය්‍යාති තං පට්ඨං හින්දිත්වා චුත්තප්පමාණං ගුලිකං කරිත්වා එකමන්තං යපෙය්‍ය. දුතියං.

3. අස්සුසුත්තවණ්ණනා

126. තතියෙ කන්දන්තානන්ති සසද්දං රුදමානානං. පස්සන්තන්ති සන්දිතං පවත්තං. චතුසු මහාසමුද්දෙසුති සිනෙරුරස්මිති පරිච්ඡින්නෙසු චතුසු මහාසමුද්දෙසු. සිනෙරුරස්ස හි පාවිතපස්සං රජතමයං, දක්ඛිණපස්සං මණිමයං, පච්ඡිමපස්සං එලිකමයං, උත්තරපස්සං සුවණ්ණමයං. පුබ්බදක්ඛිණපස්සෙහි නික්ඛන්තා රජතමණිරස්මියො එකතො හුත්වා මහාසමුද්දපිට්ඨෙන ගන්ත්වා වක්කවාළපබ්බතං ආභවිව තිට්ඨන්ති, දක්ඛිණපච්ඡිමපස්සෙහි නික්ඛන්තා මණිඑලිකරස්මියො, පච්ඡිමුත්තරපස්සෙහි නික්ඛන්තා එලිකසුවණ්ණරස්මියො, උත්තරපාවිතපස්සෙහි නික්ඛන්තා සුවණ්ණරජතරස්මියො එකතො හුත්වා මහාසමුද්දපිට්ඨෙන ගන්ත්වා වක්කවාළපබ්බතං ආභවිව තිට්ඨන්ති. තාසං රස්මීනං අන්තරෙසු වත්තාරො මහාසමුද්දා හොන්ති. තෙ සන්ධාය චුත්තං “චතුසු මහාසමුද්දෙසු”ති. ඤාතිබ්‍යසනන්තිආදිසු බ්‍යසනන්ති විඅසනං, විනාසොති අත්ථො. ඤාතීනං බ්‍යසනං ඤාතිබ්‍යසනං, හොගානං බ්‍යසනං හොගබ්‍යසනං. රොගො පන සයමෙව ආරොග්‍යං වියසති විනාසෙතීති බ්‍යසනං, රොගොව බ්‍යසනං රොගබ්‍යසනං. තතියං.

4. බිරසුත්තවණ්ණනා

127. චතුත්ථෙ මාතුපඤ්ඤන්ති එකනාමිකාය මනුස්සමාතු බිරං. ඉමෙසඤ්ඤි සත්තානං ගණ්ඨුප්පාදකිපිල්ලිකාදිසු වා මච්ඡකච්ඡපාදිසු වා පක්ඛිජාතෙසු වා නිබ්බන්තකාලෙ මාතුබිරමෙව නත්ථි, අප්පසුමහිංසාදිසු නිබ්බන්තකාලෙ බිරං අත්ථි, තථා මනුස්සෙසු. තත්ථ අජාදිකාලෙ ව මනුස්සෙසු වාපි “දෙවි සුමනා තිස්සා”ති එවං නානානාමිකානං කුච්ඡියං නිබ්බන්තකාලෙ අග්ගහෙත්වා තිස්සාති එකනාමිකාය එව මාතු කුච්ඡියං නිබ්බන්තකාලෙ පිතං ථඤ්ඤං චතුසු මහාසමුද්දෙසු උදකතො බහුතරන්ති වෙදිතබ්බං. චතුත්ථං.

5. පබ්බතසුත්තවණ්ණනා

128. පඤ්චමෙ සක්කා පන, හන්තෙති සො කිර හික්ඛු චින්තෙසි — “සත්ථා අනමතග්ගස්ස සංසාරස්ස දිස්සමත්තා ‘න සුකරං න සුකරං’න්ති කට්ඨියෙව, කට්ඨං නච්ඡින්නදති, සක්කා නු ඛො උපමං කාරාපෙතු”න්ති. තස්මා එවමාහ. කාසිකෙනාති තයො කප්පාසංසු එකතො ගහෙත්වා කන්තිතසුත්තමයෙන අතිසුබ්බමවත්ථෙන. තෙන පන පරිමට්ඨෙ කිත්තකං බියෙය්‍යාති. සාසපමන්තං. පඤ්චමං.

6. සාසපසුත්තවණ්ණනා

129. ජට්ඨෙ ආයසං නගරන්ති ආයසෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං නගරං, න පන අන්තො ආයසෙහි එකභූමිකාදිපාසාදෙහි ආකිණ්ණන්ති දට්ඨබ්බං. ජට්ඨං.

7. සාවකසුත්තවශ්ණනා

130. සත්තමෙ අනුස්සරෙය්‍යුන්ති එකෙන කප්පසතසහස්සෙ අනුස්සරිනෙ අපරො තස්ස ධීනට්ඨානතො අඤ්ඤං සතසහස්සං, අඤ්ඤොපි අඤ්ඤන්ති එවං චත්තාරොපි චත්තාරිසතසහස්සානි අනුස්සරෙය්‍යුං. සත්තමං.

8-9. ගඬගාසුත්තාදිවශ්ණනා

131-132. අට්ඨමෙ යා එතස්මිං අන්තරෙ වාලිකානි යා එතස්මිං ආයාමතො පඤ්චයොජනසතිකෙ අන්තරෙ වාලිකා. නවමෙ චත්තබ්බං නත්ථි. අට්ඨමනවමානි.

10. පුග්ගලසුත්තවශ්ණනා

133. දසමෙ අට්ඨිකඬකලොතිආදීනි තිණ්‍යි රාසිවෙච්චනානෙව. ඉමෙසං පන සත්තානං සඅට්ඨිකාලතො අනට්ඨිකාලොව බහුතරො. ගණ්ඩුප්පාදකාදිපාණභුතානාඤ්ඤි එතෙසං අට්ඨිමෙව නත්ථි, මච්ඡකච්ඡපාදිභුතානං පන අට්ඨිමෙව බහුතරං, තස්මා අනට්ඨිකාලඤ්ඤව බහුඅට්ඨිකාලඤ්ඤව අග්ගහෙත්වා සමට්ඨිකාලොව ගහෙතබ්බො. උත්තරො ගිජ්ඣකුටස්සානි ගිජ්ඣකුටස්ස උත්තරපස්සෙ ධීතො. මගධානං ගිරිබ්බජෙති මගධරට්ඨස්ස ගිරිබ්බජෙ, ගිරිපරික්ඛෙපෙ ධීතොති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි. දසමං.

පඨමො චග්ගො.

2. දුතියචග්ගො

1. දුග්ගතසුත්තවශ්ණනා

134. දුතියචග්ගස්ස පඨමෙ දුග්ගතන්ති දලිද්දං කපණං. දුරුපෙනන්ති දුස්සණ්ඨානෙහි හත්ථපාදෙහි උපෙනං. පඨමං.

2. සුඛිතසුත්තවශ්ණනා

135. දුතියෙ සුඛිතන්ති සුඛසමප්පිතං මහද්ධනං මහාභොගං. සුසප්පිතන්ති අලඬකතපට්ඨයත්තං හත්ථික්ඛන්ධගතං මහාපරිවාරං. දුතියං.

3. තිංසමත්තසුත්තවශ්ණනා

136. තතියෙ පාවෙය්‍යකානි පාවෙය්‍යදෙසවාසිනො. සබ්බෙ ආරඤ්ඤිකානිආදීසු ධුතඬගසමාදානවසෙන තෙසං ආරඤ්ඤිකාදිභාවො වෙදිතබ්බො. සබ්බෙ සසංයොජනානි සබ්බෙ සබන්ධනා, කෙච්ඡි සොනාපන්නා, කෙච්ඡි සකදාගාමීනො, කෙච්ඡි අනාගාමීනො. තෙසු හි පුපුප්පනො වා බිණාසවො වා නත්ථි. ගුන්නන්තිආදීසු සෙනකාලාදිවශ්ණෙසු එකෙකවශ්ණකාලොව ගහෙතබ්බො. පාරිපන්ථකානි පරිපන්ථෙ තිට්ඨනකා පන්ථසාතවොරා. පාරදාරිකානි පරදාරවාරිත්තං ආපජ්ජනකා. තතියං.

4-9. මාතුසුත්තාදිවශ්ණනා

137-142. චතුත්ථාදීසු ලිඬගනියමෙන වෙච්ච චක්කවාළනියමෙන ච අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුරිසානාඤ්ඤි මාතුගාමකාලො, මාතුගාමානාඤ්ඤව පුරිසකාලොති එවමෙත්ථ ලිඬගනියමො. ඉමමිභා චක්කවාළා සත්තා පරචක්කවාළං, පරචක්කවාළා ච ඉමං චක්කවාළං සංසරන්ති. තෙසු ඉමස්මිං චක්කවාළෙ මාතුගාමකාලෙ මාතුභුතඤ්ඤෙව දස්සෙන්නො යො නමානාභුතපුබ්බොති ආහ. යො නපිතාභුතපුබ්බොතිආදීසුපි එසෙව නයො. චතුත්ථාදීනි.

10. වෙපුල්ලපබ්බතසුත්තවශ්ණනා

143. දසමෙ භුතපුබ්බන්ති අතීතකාලෙ එකං අපදානං ආහරිත්වා දස්සෙති. සමඤ්ඤා උදපාදීනි පඤ්ඤන්ති අහොසි. චතුහෙන ආරොහන්තීති ඉදං ටාමමජ්ඣිමෙ සන්ධාය චුත්තං. අග්ගන්ති උත්තමං. හද්දසුගන්ති සුන්දරසුගලං. තීහෙන ආරොහන්තීති එත්තාවතා කිර ද්විත්තං බුද්ධානං අන්තරෙ යොජනං පථවී උස්සන්නා, සො පබ්බතො තියොජනුබ්බෙධො ජාතො.

අප්පං වා භියොති වස්සසතතො උත්තරිං අප්පං දස වා වීසං වා වස්සානි. පුන වස්සසතමෙව ජීවනකො නාම නත්ථි, උත්තමකොට්ඨා පන සට්ඨි වා අසීති වා වස්සානි ජීවන්ති. වස්සසතං පන අප්පත්වා පඤ්චවස්සදසවස්සාදිකාලෙ මියමානාව ඛුකා. එත්ථ ව කකුසන්ධො භගවා චත්තාලීසවස්සසහස්සායුකකාලෙ, කොණාගමනො තිංසවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තොති ඉදං අනුපුබ්බෙන පරිභින්නසදිසං කතං, න පන එවං පරිභින්නං, වඩ්ඪිත්වා වඩ්ඪිත්වා පරිභින්නති වෙදිතබ්බං. කථං? කකුසන්ධො තාව භගවා ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ චත්තාලීසවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො ආයුජ්ජමාණං පඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා චත්තාරො යත්වා පඤ්චමෙ විජ්ජමානෙයෙව පරිනිබ්බුතො. තං ආයු පරිභායමානං දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛෙයාං හුත්වා තතො පරිභායමානං තිංසවස්සසහස්සායුකකාලෙ යීතං, තදා කොණාගමනො නිබ්බත්තො. තස්මිම්පි තථෙව පරිනිබ්බුතෙ තං ආයු දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛෙයාං හුත්වා පරිභායිත්වා විසවස්සසහස්සකාලෙ යීතං, තදා කස්සපො භගවා නිබ්බත්තො. තස්මිම්පි තථෙව පරිනිබ්බුතෙ තං ආයු දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛෙයාං හුත්වා පරිභායිත්වා වස්සසතකාලං පත්තං, අථ අම්භාකං සම්මාසම්බුද්ධො නිබ්බත්තො. එවං අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා වඩ්ඪිත්වා වඩ්ඪිත්වා පරිභින්නති වෙදිතබ්බං. තත්ථ ව යං ආයුපරිමාණෙසු මන්දෙසු බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති, තෙසම්පි තදෙව ආයුපරිමාණං භොතිති. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

අනාමතග්ගසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කස්සපසංයුත්තං

1. සන්තුට්ඨසුත්තවණ්ණනා

144. කස්සපසංයුත්තස්ස පටමෙ සන්තුට්ඨායන්ති සන්තුට්ඨො අයං. ඉතරිතරෙනාති න

ථුලසුඛමුලුභජ්ඣනටීර්ථිණ්ණානං යෙන කෙනවි, අප්ඨ බො යථාලද්ධාදීනං ඉතරිතරෙන යෙන කෙනවි සන්තුට්ඨොති අත්ථො. විවරස්මිඤ්භි තයො සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො යථාබලසන්තොසො යථාසාරුප්පසන්තොසොති. පිණ්ඩපාතාදිසුපි එසෙව නයො.

තෙසං අයං පභෙදසංවණ්ණනා – ඉධ භික්ඛු විවරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස විවරෙ යථාලාභසන්තොසො. අප්ඨ පන පකතිදුබ්බලො වා හොති ආබාධජරාභිභූතො වා, ගරුච්චරං පාරුපන්තො කිලමිති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලභුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විවරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පඤ්ඤාපච්චයලාභී හොති, සො පට්ටච්චරාදීනං අඤ්ඤකරං මහග්ගවිවරං බහුති වා විවරාති ලභිත්වා – “ඉදං ථෙරානං විරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අප්පලාභීනං හොතු” ති දත්වා තෙසං පුරාණවිවරං වා සඬිකාරකූටාදිතො වා පන නත්තකාති උච්චිත්ත්වා තෙහි සඬිසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විවරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පඤ්ඤං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභ සන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරිභූත්තෙන අභාසු හොති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පායභොජනං භුත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පඤ්ඤං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො තං විවරං විය විරපබ්බජිත-බහුස්සුත-අප්පලාභගිලානානං දත්වා , තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරිත්වා මිස්සකාභාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං න පටිසං උප්පාදෙති, අත්තමයො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙතෙව තුස්සති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසනො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකූටාගාරාදීනි බහුති පඤ්ඤාසෙනාසනාති ලභති, සො තාති විවරාදීනි විය විරපබ්බජිත-බහුස්සුත-අප්පලාභගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසිත්තස්ස ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාභිභූතස්ස පටිබුජ්ඣකතො පාපවිතක්කා පාතුභවන්ති” ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තමපි න සමපට්චිජති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදිසු වසන්තො සන්තුට්ඨොව හොති. අයමපි සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලභති ලුඛං වා පඤ්ඤං වා, සො යං ලභති තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙනත්ථිකො ආණ්ඩං ලභති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගහෙන්වා වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමුද්ධාණ්ඩපඤ්ඤාභෙසජ්ජං ලභති, සො තං විවරං විය විරපබ්බජිත-බහුස්සුත-අප්පලාභගිලානානං දත්වා තෙසං ආභතෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිතකං යපෙන්වා එකස්මිං චතුමධුරං “ගණ්හ, හත්තෙ, යදිච්ඡසී” ති වුවිච්චානො සවස්ස තෙසු අඤ්ඤකරෙනාපි රොගො වූපසම්මති, අප්ඨ “මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි වණ්ණික” ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. ඉති ඉමෙ තයො සන්තොසෙ සන්ධාය “සන්තුට්ඨායං, භික්ඛවෙ, කස්සපො ඉතරිතරෙන විවරෙනා” ති වුත්තං.

වණ්ණවාදීති එකො සන්තුට්ඨො හොති, සන්තොසස්ස වණ්ණං න කථෙති. එකො න සන්තුට්ඨො හොති, සන්තොසස්ස වණ්ණං කථෙති. එකො නෙව සන්තුට්ඨො හොති, න සන්තොසස්ස වණ්ණං කථෙති. එකො සන්තුට්ඨො ව හොති, සන්තොසස්ස ව වණ්ණං කථෙති. අයං තාදිසොති දස්සෙතුං ඉතරිතරවිවරසන්තුට්ඨයා ව වණ්ණවාදීති වුත්තං. අනෙසනන්ති දුතෙයාපභිණ්ණගමනානුයොගප්පභෙදං නානාප්පකාරං අනෙසනං. අලද්ධාති අලභිත්වා. යථා ව එකච්චො “කථං නු බො විවරං ලභිස්සාමි” ති පුඤ්ඤවත්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං එකතො හුත්වා කොභඤ්ඤං කරොන්තො උත්තසති පරිතස්සති, අයං එවං අලද්ධා ව විවරං න පරිතස්සති. ලද්ධා වාති ධම්මෙන සමෙන ලභිත්වා. අගධිකොති විගතලොභගෙධො. අමුච්ඡිකොති අධිමත්තතණ්හාය මුච්ඡං අනාපන්තො. අනාප්ඤාපන්තොති තණ්හාය අනොත්ථට්ඨො අපරියොනද්ධො. ආදීනවදස්සාවිති අනෙසනාපත්තියඤ්ච

ගබ්නපරිභොගෙ ව ආදීනවං පස්සමානො. නිස්සරණපඤ්ඤොති, “යාවදෙව සිතස්ස පටිසාකායා”ති
චුත්තනිස්සරණමෙව ජානන්තො පරිභුඤ්ජතිති අත්ථො. ඉතරිතරෙන පිණ්ඩපාතෙනාතිආදීසුපි යථාලද්ධාදීනං යෙන
කෙනචි පිණ්ඩපාතෙන, යෙන කෙනචි සෙනාසනෙන, යෙන කෙනචි ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරෙනාති
එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

කස්සපෙන වා හි වො, භික්ඛවෙ, ඔවදිස්සාමිති එත්ථ යථා මහාකස්සපත්ථෙරො චතුසු පච්චයෙසු තිහි
සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො, තුම්හෙපි තථාරූපා භවථාති ඔවදන්තො කස්සපෙන ඔවදති නාම. යො වා පනස්ස
කස්සපසදිසොති එත්ථාපි යො වා පනඤ්ඤොපි කස්සපසදිසො මහාකස්සපත්ථෙරො විය චතුසු පච්චයෙසු තිහි
සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො භවෙය්‍යා, තුම්හෙපි තථාරූපා භවථාති ඔවදන්තො කස්සපසදිසෙන ඔවදති නාම. තථත්තාය
පටිපජ්ජිතබ්බන්ති “සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඉමාය ඉමස්මිං සන්තුට්ඨිසුත්තෙ චුත්තසල්ලොධාරපටිපත්තියා කථනං නාම
භාරො, අම්භාකම්පි ඉමං පටිපත්තිං පරිපූරං කත්වා පූරණං භාරොයෙව, ආගතො ඛො පන භාරො ගභෙතබ්බො”ති
චිත්තෙත්වා යථා මයා කථිතං, තථත්තාය තථාභාවාය තුම්හෙහිපි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. පයමං.

2. අනොත්තප්පියුත්තවණ්ණනා

145. දුතියෙ අනාතාපීති යං වීරියං කිලෙසෙ ආතපති, තෙන රහිතො. අනොත්තප්පීති නිබ්භයො
කිලෙසුප්පත්තිතො කුසලානුප්පත්තිතො ව භයරහිතො. සම්බොධායාති සම්බුද්ධානත්ථාය. නිබ්බානායාති
නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය. අනුත්තරස්ස යොගක්ඛෙමස්සාති අරහත්තස්ස තඤ්ඤි අනුත්තරඤ්ඤෙව චතුහි ව යොගෙහි
බෙමං.

අනුප්පන්නාතිආදීසු යෙ පුබ්බෙ අප්පට්ඨද්ධපුබ්බං වීරාදිං වා පච්චයං උපට්ඨාකසද්ධිවිහාරික-අත්තෙවාසීනං වා
අඤ්ඤතරතො මනුඤ්ඤවත්ථුං පටිලභිත්වා තං සුභං සුබන්ති අයොනියො ගණ්හන්තස්ස අඤ්ඤතරං වා පන
අනනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං යථා තථා වා අයොනියො ආවජ්ජෙත්තස්ස ලොභාදයො පාපකා අකුසලා ධම්මා
උප්පජ්ජන්ති, තෙ අනුප්පන්නාති වෙදිතබ්බා. අඤ්ඤථා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා නාම පාපකා ධම්මා
නත්ථී. අනුභූතපුබ්බෙපි ව චත්ථුම්හි ආරම්මණෙ වා යස්ස පකතිබුද්ධියා වා උද්දෙසපරිපුච්ඡාය වා
පරියත්තිතවකම්මයොනියොමනසිකාරානං වා අඤ්ඤතරවසෙන පුබ්බෙ අනුප්පජ්ජිත්වා පච්ඡා තාදිසෙන පච්චයෙන
සහසා උප්පජ්ජන්ති, ඉමෙපි “අනුප්පන්නා උප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යු”න්ති වෙදිතබ්බා. තෙසුයෙව පන
චත්ථාරම්මණෙසු පුනස්පුනං උප්පජ්ජමානා නප්පතියන්ති නාම, තෙ “උප්පන්නා අප්පතියමානා අනත්ථාය
සංවත්තෙය්‍යු”න්ති වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පන උප්පන්නානුප්පන්නභෙදො ව
පහානප්පහානවිධානඤ්ඤා සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ ඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ කථිතං.

අනුප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මාති අප්පට්ඨද්ධාපි සීලසමාධිමග්ගඵලසඬ්ඛාතා අනවජ්ජධම්මා. උප්පන්නාති
තෙයෙව පටිලද්ධා. නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යුන්ති තෙ සීලාදිධම්මා පරිහානිවසෙන පුන අනුප්පත්තියා
නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යුන්ති වෙදිතබ්බා. එත්ථ ව ලොකියා පරිහායන්ති, ලොකුත්තරානං පරිහානි
නත්ථීති. “උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා”ති ඉමස්ස පන සම්මප්පධානස්ස වසෙනායං දෙසනා කතා.
දුතියමග්ගො වා සීසං අනුප්පජ්ජමානො, පඨමමග්ගො නිරුජ්ඣමානො අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යාති එවම්පෙත්ථ
අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ ඉමෙ චත්තාරො සම්මප්පධානා පුබ්බභාගවිපස්සනාවසෙන කථිතාති. දුතියං.

3. චන්ද්‍රපමසුත්තවණ්ණනා

146. තතියෙ චන්ද්‍රපමාති චන්ද්‍රසදිසා හුත්වා. කිං පරිමණ්ඩලතාය? නො, අපිව බො යථා චන්ද්‍රො ගගනතලං
පක්ඛන්දමානො න කෙනචි සද්ධිං සන්ථවං වා සිනෙහං වා ආලයං වා නිකන්තිං වා පත්ථනං වා පරිපුට්ඨානං වා
කරොති, න ව න භොති මහාජනස්ස පියො මනාපො, තුම්හෙපි එවං කෙනචි සද්ධිං සන්ථවාදීනං අකරණෙන
බහුජනස්ස පියා මනාපා චන්ද්‍රපමා හුත්වා ඛත්තියකුලාදීති චත්තාරි කුලාති උපසඬ්ඛමථාති අත්ථො. අපිව යථා චන්ද්‍රො
අන්ධකාරං විධමති, ආලොකං ඵරති, එවං කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන ඤාණාලොකඵරණෙන වාපි චන්ද්‍රපමා හුත්වාති
එවමාදීහිපි නයෙහි එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අපකස්සෙව කායං අපකස්ස චිත්තන්ති තෙනෙව සන්ථවාදීනං අකරණෙන කායඤ්ඤා චිත්තඤ්ඤා අපකස්සිත්වා,
අපනෙත්වාති අත්ථො. යො හි භික්ඛු අරඤ්ඤෙපි න වසති, කාමචිතක්කාදයොපි චිතක්කෙති, අයං නෙව කායං
අපකස්සති, න චිත්තං. යො හි අරඤ්ඤෙපි බො විහරති, කාමචිතක්කාදයො පන චිතක්කෙති, අයං කායමෙව
අපකස්සති, න චිත්තං. යො ගාමන්තෙ වසති, කාමචිතක්කාදයොපි බො න ව චිතක්කෙති, අයං චිත්තමෙව අපකස්සති,
න කායං. යො පන අරඤ්ඤෙ වෙව වසති, කාමචිතක්කාදයො ව න චිතක්කෙති, අයං උභයමිපි අපකස්සති. එවරූපා
හුත්වා කුලාති උපසඬ්ඛමථාති දීපෙන්තො “අපකස්සෙව කායං අපකස්ස චිත්ත”න්ති ආහ.

නිව්චනවකාති නිව්චං නවකාව, ආගන්තුකසදිසා එව හුත්වාති අත්ථො. ආගන්තුකො හි පටිපාටියා සම්පත්තගෙහං
පවිසිත්වා සචෙ නං සරසාමිකා දිස්වා, “අම්භාකං පුත්තභාතරො විජ්ජවාසං ගතා එවං විවරිංසු”ති අනුකම්පමානා

නිසිදාපෙන්වා හොඳෙන්, භූත්තමත්තොයෙව “තුම්භාකං භාජනං ගණ්හපා” නි උට්ඨාය පක්කමති, න තෙහි සද්ධිං සන්ථවං වා කරොති, න කිච්චකරණියානි වා සංවිදහති, එවං තුම්භෙපි පටිපාටියා සම්පත්තසරං පටිසිත්වා යං ඉරියාපටෙසු පසන්නා මනුස්සා දෙන්ති, තං ගහෙත්වා ඡින්නසන්ථවා, තෙසං කිච්චකරණියෙ අබ්බාවටා හුත්වා නික්මටාති දිපෙති.

ඉමස්ස පන නිච්චනවකභාවස්ස ආවිභාවත්ථං ද්වෙභාතිකවත්ථු කටේතබ්බං – වසාලනගරගාමනො කිර ද්වෙ භාතිකා නික්මමිත්වා පබ්බජිතා, තෙ වුළුනාගත්තේරො ව මහානාගත්තේරො වාති පඤ්ඤායංසු. තෙ චිත්තලපබ්බතෙ තිංස වස්සානි වසිත්වා අරහත්තං පත්තා “මාතරං පස්සිස්සාමා” නි ආගන්ත්වා වසාලනගරවිහාරෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ මාතුගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු. මාතාපි තෙසං උඵඨකෙන යාගුං නිහරිත්වා එකස්ස පත්තෙ ආකිරි. තස්සා තං ඔලොකයමානාය පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජී. අථ නං ආහ – “ත්වං, තාත, මය්හං පුත්තො මහානාගො” නි. ටේරො “පච්ඡිමං ටේරං පුච්ඡ උපාසිකෙ” නි වත්වා පක්කාමි. පච්ඡිමටේරස්සපි යාගුං දත්වා, “තාත, ත්වං මය්හං පුත්තො වුළුනාගො” නි පුච්ඡී? ටේරො “කිං, උපාසිකෙ, පුරිමං ටේරං න පුච්ඡසී” නි? වත්වා පක්කාමි. එවං මාතරාපි සද්ධිං ඡින්නසන්ථවො භික්ඛු නිච්චනවකො නාම හොති.

අප්පගබ්භාති න පගබ්භා, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, චතුට්ඨානෙන වච්ඡාගබ්භියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ව චිරහිතාති අත්ථො. අට්ඨට්ඨානං කායපාගබ්භියං නාම සඤ්ඤාපුග්ගල-භොජනසාලා-ජන්තාසරනභානාතිත්ථං-භික්ඛාචාරමග්ග-අන්තරසරප්පවෙසනෙසු කායෙන අප්පතිරුපකරණං. සෙය්‍යථිදං – ඉඳෙකච්චො සඤ්ඤාමජ්ඣෙ පල්ලන්ථිකාය වා නිසිදති පාදෙ පාදං ආධායිත්වා වාති එවමාදි (මහානි. 165). තථා ගණමජ්ඣෙ. ගණමජ්ඣෙති චතුපරිසසන්තිපාතෙ වා සුත්තන්තිකගණාදිසන්තිපාතෙ වා. තථා වුඩ්ඪතරෙ පුග්ගලෙ. භොජනසාලාය පන වුඩ්ඪානං ආසනං න දෙති, නවානං ආසනං පටිබාහති. තථා ජන්තාසරෙ. වුඩ්ඪෙ වෙන්ථ අනාපුච්ඡා අග්ගිජලනාදීති කරොති. න්භානාතිත්ථෙ ව යදිදං “දහරො වුඩ්ඪොති පමාණං අකත්වා ආගතපටිපාටියා න්භායිතබ්බ” න්ති වුත්තං, තම්පි අනාදියන්තො පච්ඡා ආගන්ත්වා උදකං ඔතරිත්වා වුඩ්ඪෙ ව නවෙ ව බාධති. භික්ඛාචාරමග්ගෙ පන අග්ගාසනඅග්ගොදකඅග්ගපිණ්ඩානං අත්ථාය පුරතො ගච්ඡති බාහාය බාහං පහරන්තො. අන්තරසරප්පවෙසනෙ වුඩ්ඪෙහි පට්මතරං පටිසති, දහරෙහි සද්ධිං කායකීලනකං කරොතිති එවමාදි.

චතුට්ඨානං වච්ඡාගබ්භියං නාම සඤ්ඤාපුග්ගලඅන්තරසරෙසු අප්පතිරුපවාචානිච්ඡාරණං. සෙය්‍යථිදං – ඉඳෙකච්චො සඤ්ඤාමජ්ඣෙ අනාපුච්ඡා ධම්මං භාසති. තථා පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරස්ස ගණස්ස මජ්ඣෙ පුග්ගලස්ස ව සන්තිකෙ, තත්තෙව මනුස්සෙහි පඤ්ඤා පුට්ඨො වුඩ්ඪතරං අනාපුච්ඡා විස්සජ්ජෙති. අන්තරසරෙ පන “ඉත්ථන්තාමෙ කිං අත්ථී? කිං යාගු, උදාහු බාදනීයං භොජනීයං? කිං මෙ දස්සසී? කිං අප්ප බාදිස්සාම? කිං භුඤ්ජිස්සාම? කිං පිට්ඨස්සාමා” නිආදීති භාසති.

අනෙකට්ඨානං මනොපාගබ්භියං නාම තෙසු තෙසු යානෙසු කායවාචාහි අප්ඤ්ඤාචාරං අනාපජ්ජිත්වාපි මනසාව කාමචිතක්කාදීනං චිතක්කනං. අපිච දුස්සිලස්සෙව සතො “සීලවාති මං ජනො ජානාතු” නි එවං පවත්තා පාපිච්ඡතාපි මනොපාගබ්භියං. ඉති සබ්බෙසම්පි ඉමෙසං පාගබ්භියානං අභාවෙන අප්පගබ්භා හුත්වා උපසඬ්ඤාමටාති වදති.

ජරුදපානන්ති ජිණ්ණකුපං. පබ්බතච්ඡමන්ති පබ්බතෙ විසමං පපාතට්ඨානං. නදිවිදුග්ගන්ති නදියා විදුග්ගං ඡින්නතට්ඨානං. අපකස්සෙව කායන්ති තාදිසානි යානානි යො බිඬ්ඬාදිපසුතො කායං අනපකස්ස එකතොභාරියං අකත්වාච වායුපත්ථම්භකං අග්ගාභාපෙන්වා චිත්තම්පි අනපකස්ස “එත්ථ පතීතො හත්ථපාදහඤ්ජනාදීති පාපුණාති” නි අනාදීනවදස්සාවිතාය අනුබ්බෙජෙන්වා සම්පියායමානො ඔලොකෙති, සො පතීත්වා හත්ථපාදහඤ්ජනාදිඅනත්ථං පාපුණාති. යො පන උදකත්ථිකො වා අඤ්ඤෙත වා කෙනචි කිච්චෙන ඔලොකෙතුකාමො කායං අපකස්ස එකතො භාරියං කත්වා වායුපත්ථම්භකං ගාභාපෙන්වා, චිත්තම්පි අපකස්ස ආදීනවදස්සනෙන සංවෙජෙන්වා ඔලොකෙති, සො න පතති, යථාරුචිං ඔලොකෙන්වා සුබ්බි යෙනකාමං පක්කමති.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – ජරුදපානාදයො විය හි වත්තාරි කුලානි, ඔලොකනපුරිසො විය භික්ඛු. යථා අනපකට්ඨකායචිත්තො තාති ඔලොකෙන්තො පුරිසො තත්ථ පතති, එවං අරක්ඛිතෙහි කායාදිහි කුලානි උපසඬ්ඤාමන්තො භික්ඛු කුලෙසු බජ්ඣති, තතො නානප්පකාරං සීලපාදහඤ්ජනාදිඅනත්ථං පාපුණාති. යථා පන අපකට්ඨකායචිත්තො පුරිසො තත්ථ න පතති, එවං රක්ඛිතෙනෙව කායෙන රක්ඛිතෙහි චිත්තෙහි රක්ඛිතාය වාචාය සුප්පට්ඨිතාය සතියා අපකට්ඨකායචිත්තො හුත්වා කුලානි උපසඬ්ඤාමන්තො භික්ඛු කුලෙසු න බජ්ඣති. අථස්ස යථා තත්ථ අපතිතස්ස පුරිසස්ස, න පාදා හඤ්ජන්ති, එවං සීලපාදො න හිජ්ජති. යථා හත්ථා න හඤ්ජන්ති, එවං සද්ධාහත්ථො න හිජ්ජති. යථා කුච්ඡි න හිජ්ජති, එවං සමාධිකුච්ඡි න හිජ්ජති. යථා සීසං න හිජ්ජති, එවං ඤාණසීසං න හිජ්ජති, යථා ව තං බාණ්ණකණ්ටකාදයො න විජ්ඣන්ති, එවම්මං රාගකණ්ටකාදයො න විජ්ඣන්ති. යථා සො නිරුපද්දවො යථාරුචි ඔලොකෙන්වා සුබ්බි යෙනකාමං පක්කමති, එවං භික්ඛු කුලානි නිස්සාය විවරාදයො පච්චයෙ පටිසෙවන්තො කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො අරහත්තං පත්වා ලොකුත්තරසුබ්බෙන සුබ්බතො යෙනකාමං අගතපුබ්බං නිබ්බානදිසං ගච්ඡති.

ඉදානි යො භීනාධිමුත්තිකො මිච්ඡාපටිපන්නො එවං වදෙය්‍ය “සම්මාසම්බුද්ධො ‘තිවිධං පාගබ්භියං පභාය නිච්චනවකත්තෙන වන්දුපමා කුලානි උපසඬ්ඤාමටා’ නි වදන්තො අට්ඨානෙ යපෙති, අසය්‍යං භාරං ආරොපෙති, යං න

සක්කා කාතුං තං කාරෙති”ති, තස්ස වාදපථං පච්ඡින්නිත්වා, “සක්කා එවං කාතුං, අත්ථි ඵවරුපො භික්ඛු”ති දස්සෙන්නො කස්සපො, භික්ඛවෙනි ආදිමාහ.

ආකාසෙ පාණිං වාලෙසීති නිලෙ ගගනන්තරෙ යමකවිජ්ජුතං වාරයමානො විය හෙට්ඨාහාගං උපරිහාගං උභතොපස්සෙසු පාණිං සඤ්චාරෙසි. ඉදඤ්ච පන තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ අසම්භින්නපදං නාම. අත්තමනොති තුට්ඨවිත්තො සකමනො, න දොමනස්සෙන පච්ඡින්නිත්වා ගතිතමනො. කස්සපස්ස, භික්ඛවෙනි ඉදම්පි පුරිමනයෙනෙව පරවාදං පච්ඡින්නිත්වා අත්ථි ඵවරුපො භික්ඛුති දස්සනත්ථං චුත්තං.

පසන්නාකාරං කරෙය්‍යන්ති විවරාදයො පච්චයෙ දදෙය්‍යුං. තථත්තාය පටිපජ්ජෙය්‍යන්ති සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරයමානා, සමාධිවිපස්සනා මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ තානි තානි සම්පාදයමානා තථාභාවාය පටිපජ්ජෙය්‍යුං. අනුදයන්ති රක්ඛණභාවං. අනුකම්පන්ති මුද්‍රවිත්තතං. උභයඤ්චෙනං කාරුඤ්ඤස්සෙව වෙවචනං. කස්සපො, භික්ඛවෙනි ඉදම්පි පුරිමනයෙනෙව පරවාදං පච්ඡින්නිත්වා අත්ථි ඵවරුපො භික්ඛුති දස්සනත්ථං චුත්තං. කස්සපෙන වානි එත්ථ වන්දොපමාදිවසෙන යොජනං කත්වා පුරිමනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. තතියං.

4. කුලුපකසුත්තවණ්ණනා

147. චතුත්ථෙ කුලුපකොති කුලසරානං උපගන්තා. දෙන්තුයෙව මෙනි දදන්තුයෙව මය්හං. සන්දියතීති අට්ඨියති පිළියති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනසානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. චතුත්ථං.

5. ජිණ්ණසුත්තවණ්ණනා

148. පඤ්චමෙ ජිණ්ණොති ථෙරො මහල්ලකො. ගරුකානීති තං සත්ථු සන්තිකා ලද්ධකාලනො පට්ඨාය ඡින්නභින්නට්ඨානෙ සුත්තසංසිඛිතෙන වෙව අග්ගෙදානෙන ව අනෙකානි පටලානි හුත්වා ගරුකානි ජාතානි. නිබ්බසනානීති පුබ්බෙ භගවතා නිවාසෙත්වා අපනීතතාය ඵං ලද්ධනාමානි. තස්මාති යස්මා ත්වං ජිණ්ණො වෙව ගරුපංසුකුලො ව. ගහපතානීති පංසුකුලිකඛිගං විස්සජ්ජෙත්වා ගහපතීහි දින්නවිවරානි ධාරෙහීති වදති. නිමන්තනානීති පිණ්ඩපාතිකඛිගං විස්සජ්ජෙත්වා සලාකභත්තාදීනි නිමන්තනානි භුඤ්ජාහීති වදති. මම ව සන්තිකෙති ආරඤ්ඤිකඛිගං විස්සජ්ජෙත්වා ගාමන්තසෙනාසනයෙව වසාහීති වදති.

නනු ව යථා රාජා සෙනාපතිං සෙනාපතිට්ඨානෙ ය්‍යෙත්වා තස්ස රාජුපට්ඨානාදිනා අත්තනො කම්මෙන ආරාධෙන්තස්සෙව තං යානන්තරං ගහෙත්වා අඤ්ඤස්ස දදමානො අයුත්තං නාම කරොති, එවං සත්ථා මහාකස්සපත්ථෙරස්ස පච්චුග්ගමනත්ථාය තිගාචුතං මග්ගං ගන්ත්වා රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව අත්තරෙ බහුපුත්තකරුක්ඛමුලෙ නිසින්තො තීහි ඔවාදෙහි උපසම්පාදෙන්වා තෙන සද්ධිං අත්තනො විවරං පරිවත්තෙන්වා ථෙරං ජාතිආරඤ්ඤිකඛිගඤ්චෙව ජාතිපංසුකුලිකඛිගඤ්ච අකාසි, සො තස්මිං කත්තුකමානාජන්දෙන සත්ථු විත්තං ආරාධෙන්තස්සෙව පංසුකුලාදීනි විස්සජ්ජාපෙන්වා ගහපතිවිවරපටිග්ගහණාදිසු නියොජෙන්නො අයුත්තං නාම කරොති. න කරොති. කස්මා? අත්තජ්ඣාසයත්තා. න හි සත්ථා ධුතඬිගානි විස්සජ්ජාපෙතුකාමො, යථා පන අසට්ඨිතා හෙරිආදයො සද්දං න විස්සජ්ජෙත්ති, එවං අසට්ඨිතා ඵවරුපා පුරිගලා න සීහනාදං නදන්තීති නදාපෙතුකාමො සීහනාදජ්ඣාසයෙන ඵවමාහ. ථෙරොපි සත්ථු අජ්ඣාසයානුරූපෙනෙව “අහං බො, භන්තෙ, දීඝරත්තං ආරඤ්ඤිකො වෙවා”ති ආදිනා නයෙන සීහනාදං නදති.

දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරන්ති දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරො නාම ආරඤ්ඤිකස්සෙව ලබ්භති, නො ගාමන්තවාසිනො. ගාමන්තස්මිඤ්ඤි වසන්තො දාරකසද්දං සුණාති, අසප්පායරූපානි පස්සති, අසප්පායෙ සද්දෙ සුණාති, තෙනස්ස අනභිරති උප්පජ්ජති. ආරඤ්ඤිකො පන ගාචුතං වා අඬ්ඬයොජනං වා අතික්කම්ත්වා අරඤ්ඤං අජ්ඣාගාහෙන්වා වසන්තො දීපිඛාග්ගසීහාදීනං සද්දෙ සුණාති, යෙසං සවනපච්චයා අමානුසිකාසවනරති උප්පජ්ජති. යං සන්ධාය චුත්තං

“සුඤ්ඤාගාරං පටිට්ඨස්ස, සන්තවිත්තස්ස භික්ඛුනො;
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො.

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලභති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං. (ධ. ප. 373-374);

“පුරතො පච්ඡතො වාපි, අපරො වෙ න විජ්ජති;
තත්ථෙව ඵාසු භවති, එකස්ස රමතො වනෙ”ති.

තථා පිණ්ඩපාතිකස්සෙව ලබ්භති, නො අපිණ්ඩපාතිකස්ස. අපිණ්ඩපාතිකො හි අකාලචාරී හොති, තුරිතචාරං ගච්ඡති, පරිවත්තෙති, පලිබුද්ධොව ගච්ඡති, තත්ථ ව බහුසංසයො හොති. පිණ්ඩපාතිකො පන න අකාලචාරී හොති, න

තුර්තවාරං ගව්ෂති, න පරිවත්තෙති, අපලිබ්බද්ධොව ගව්ෂති, තත්ථ ව න බහුසංසයො හොති.

කථං? අපිණ්ඩපාතිකො හි ගාමනො දුරවිහාරෙ වසමානො කාලස්සෙව “යාගං වා පාරිවාසිකභත්තං වා ලච්ඡාමි, ආසනසාලාය වා පන උද්දෙසභත්තාදීසු කිඤ්චිදෙව මය්හං පාපුණ්ස්සති”ති මක්කටකසුත්තානි ඡන්දන්තො සයිතගොරුපාති උට්ඨාපෙන්තො පාතොව ගව්ෂන්තො අකාලවාරි හොති. මනුස්සෙ ඛේතකම්මාදීනං අත්ථාය ගෙහා නික්කන්තෙයෙව සම්පාපුණ්ණං මිගං අනුබන්ධන්තො විය වෙගෙන ගව්ෂන්තො තුර්තවාරි හොති. අන්තරා කිඤ්චිදෙව දිස්වා “අසුකඋපාසකො වා අසුකඋපාසිකා වා ගෙහෙ, නො ගෙහෙ”ති පුච්ඡති, “නො ගෙහෙ”ති සුත්වා “ඉදානි කුතො ලභිස්සාමි”ති? අග්ගිද්ධිභො විය පවෙධති, සයං පච්ඡිමදිසං ගන්තුකාමො පාවිනදිසාය සලාකං ලභිත්වා අඤ්ඤං පච්ඡිමදිසාය ලද්ධසලාකං උපසඬකම්ත්වා, “හන්තෙ, අහං පච්ඡිමදිසං ගම්ස්සාමි, මම සලාකං තුම්හෙ ගණ්හං, තුම්හාකං සලාකං මය්හං දෙථ”ති සලාකං පරිවත්තෙති. එකං වා පන සලාකභත්තං ආහරිත්වා පරිභුඤ්ජන්තො “අපරස්සාපි සලාකභත්තස්ස පත්තං දෙථ”ති මනුස්සෙහි වුත්තෙ, “හන්තෙ, තුම්හාකං පත්තං දෙථ, අහං මය්හං පත්තෙ භත්තං පක්ඛිපිත්වා තුම්හාකං පත්තං දස්සාමි”ති අඤ්ඤස්ස පත්තං දාපෙන්වා භත්තෙ ආහං අත්තනො පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා පත්තං පටිදෙන්තො පත්තං පරිවත්තෙති නාම. විහාරෙ රාජරාජමහාමත්තාදයො මහාදානං දෙන්ති, ඉමිනා ව හියොයා දුරගාමෙ සලාකා ලද්ධා, තත්ථ අගව්ෂන්තො සුත සත්තාහං සලාකං න ලභතිති අලාභභයෙන ගව්ෂති, එවං ගව්ෂන්තො පලිබ්බද්ධො හුත්වා ගව්ෂති නාම. යස්ස වෙස සලාකභත්තාදිනො අත්ථාය ගව්ෂති, “තං දස්සන්ති නු ඛො මෙ, උදාහු න දස්සන්ති, පණ්ණං නු ඛො දස්සන්ති, උදාහු ලුං, ථොකං නු ඛො, උදාහු බහුකං, සීතලං නු ඛො, උදාහු උණ්හ”න්ති එවං තත්ථ ව බහුසංසයො හොති.

පිණ්ඩපාතිකො පන කාලස්සෙව වුට්ඨාය වත්තපට්ඨන්තං කත්වා සරිරං පට්ඨග්ගිත්වා වසනට්ඨානං පවිසිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකත්වා කාලං සල්ලක්ඛෙන්වා මහාජනස්ස උච්චිකභික්ඛාදීනි දාතුං පහොනකකාලෙ ගව්ෂතිති න අකාලවාරි හොති, එකෙකං පදවාරං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා විපස්සන්තො ගව්ෂතිති න තුර්තවාරි හොති, අත්තනො ගරුභාවෙන “අසුකො ගෙහෙ, න ගෙහෙ”ති න පුච්ඡති, සලාකභත්තාදීනියෙව න ගණ්හාති. අගණ්හන්තො කිං පරිවත්තෙස්සති? න අඤ්ඤස්ස වසෙන පලිබ්බද්ධොව හොති, කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො යථාරුචි ගව්ෂති, ඉතරො විය න බහුසංසයො හොති. එකස්මිං ගාමෙ වා වීරියා වා අලභිත්වා අඤ්ඤත්ථ වරති. තස්මිම්පි අලභිත්වා අඤ්ඤත්ථ වරන්තො මිස්සකොදනං සඬකඩ්ඪිත්වා අමතං විය පරිභුඤ්ජිත්වා ගව්ෂති.

පංසුකුලිකස්සෙව ලබ්හති, නො අපංසුකුලිකස්ස. අපංසුකුලිකො හි වස්සාවාසිකං පරියෙසන්තො වරති, න සෙනාසනසප්පායං පරියෙසති. පංසුකුලිකො පන න වස්සාවාසිකං පරියෙසන්තො වරති, සෙනාසනසප්පායමෙව පරියෙසති. තෙව්වරිකස්සෙව ලබ්හති, න ඉතරස්ස. අතෙව්වරිකො හි බහුභණ්ඩො බහුපරික්ඛාරො හොති, තෙනස්ස ඵාසුචිභාරො තත්ථි. අප්පිච්ඡාදිනඤ්චෙව ලබ්හති, න ඉතරෙසන්ති. තෙන වුත්තං — “අත්තනො ව දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං සම්පස්සමානො”ති. පඤ්චමං.

6. ඔවාදසුත්තවණ්ණනා

149. ඡට්ඨෙ අහං වාති කස්මා ආහ? ථෙරං අත්තනො යානෙ යපනත්ථං. කිං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා නත්ථීති? අත්ථි. එවං පනස්ස අහොසි “ඉමෙ න වීරං යස්සන්ති, කස්සපො පන වීසවස්සසතායුකො, සො මයි පරිනිබ්බුතෙ සත්තපණ්ණිගුහායං නිසීදිත්වා ධම්මවිනයසඬගහං කත්වා මම සාසනං පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණකාලපවත්තනකං කරිස්සති, අත්තනො තං යානෙ යපෙමි, එවං භික්ඛු කස්සපස්ස සුස්සුසිතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති. තස්මා එවමාහ. දුබ්බවාති දුක්ඛෙන වත්තබ්බා. දොවචස්සකරණෙහිති දුබ්බචභාවකරණෙහි. අප්පදක්ඛිණග්ගාහිනොති අනුසාසනිං සුත්වා පදක්ඛිණං න ගණ්හන්ති යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජන්ති, අප්පට්ඨපජ්ජන්තා වාමගාහිනො නාම ජාතාති දස්සෙති. අච්චාවදන්තෙහි අතික්කම්ම වදන්තෙ, සුතපරියත්තිං නිස්සාය අතිවිය වාදං කරොන්තෙහි අත්ථො. කො බහුතරං භාසිස්සතිති ධම්මං කථෙන්නො කො බහුං භාසිස්සති, කිං ත්වං, උදාහු අහන්ති? කො සුන්දරතරන්ති, එකො බහුං භාසන්තො අසහිතං අමධුරං භාසති, එකො සහිතං මධුරං, තං සන්ධායාහ “කො සුන්දරතර”න්ති? එකො පන බහුඤ්ච සුන්දරඤ්ච කථෙන්නො වීරං න භාසති, ලහුඤ්ඤෙව උට්ඨාති, එකො අද්ධානං පාපෙති, තං සන්ධායාහ “කො වීරතර”න්ති? ඡට්ඨං.

7. දුතියඔවාදසුත්තවණ්ණනා

150. සත්තමෙ සද්ධාති ඔකප්පනසද්ධා. වීරියන්ති කායිකවෙතසිකං වීරියං. පඤ්ඤාති කුසලධම්මජානනපඤ්ඤා. න සන්ති භික්ඛු ඔවාදකාති ඉමස්ස පුග්ගලස්ස ඔවාදකා අනුසාසකා කලායාණමිත්තා නත්ථීති ඉදං, හන්තෙ, පරිභානන්ති දස්සෙති. සත්තමං.

8. තතියඔවාදසුත්තවණ්ණනා

151. අට්ඨමෙ තථා හි පනාති පුබ්බෙ සොවචස්සතාය, එතරහි ව දොවචස්සතාය කාරණපට්ඨපනෙ නිපාතො. තත්තාති තෙසු ථෙරෙසු. කො නාමායං භික්ඛුති කො නාමො අයං භික්ඛු? කිං තිස්සත්ථෙරො කිං නාගත්ථෙරොති?

තනුාති තස්මිං එවං සක්කාරෙ කයිරමානෙ. තප්ත්තායාති තථාභාවාය, ආරක්ඛකාදිභාවායාති අත්ථො. සබ්බමචාරිකාමොති “ඉමෙ මං පරිවාරත්වා වරන්තු”ති එවං කාමෙති ඉච්ඡති පත්ථෙතිති සබ්බමචාරිකාමො. තප්ත්තායාති ලාභසක්කාරනිබ්බත්තනත්ථාය. බ්‍රහ්මචාරුපද්දවෙනාති යො සබ්බමචාරිනං චතුසු පච්චයෙසු අධිමත්තච්ඡන්දරාගො උපද්දවොති වුව්චති, තෙන උපද්දතා. අභිපත්ථනාති අධිමත්තපත්ථනා. බ්‍රහ්මචාරිඅභිපත්ථනෙනාති බ්‍රහ්මචාරිනං අධිමත්තපත්ථනාසංඛිධානෙන චතුපච්චයභාවෙන. අට්ඨමං.

9. කුමාරාභික්ඛුසුත්තවණ්ණනා

152. නවමෙ යාවදෙව ආකඤ්ඤාමිති යාවදෙව ඉච්ඡාමි. යාති පන ඉතො පරං විච්චිවෙව කාමෙහීතිආදිනා නයෙන වත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමාතිආදිනා නයෙන වත්තසො අරූපසමාපත්තියො, සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධන්ති එවං නිරොධසමාපත්ති, අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධන්තිආදිනා නයෙන පඤ්ච ලොකිකාභික්ඛුසු ව චුත්තා. තත්ථ යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං අනුපදවණ්ණනාය වෙව භාවනාවිධානෙන ව සද්ධිං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.69) විත්ථාරිතමෙව. ඡළභික්ඛුසුස පන ආසවානං ඛයාති ආසවානං ඛයෙන. අනාසවන්ති ආසවානං අපච්චයභූතං. වෙතොවිමුත්තින්ති අරහත්තඵලසමාධිං. පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති අරහත්තඵලපඤ්ඤං. නවමං.

10. උපස්සයසුත්තවණ්ණනා

153. දසමෙ ආයාම, භන්තෙති කස්මා භික්ඛුනිඋපස්සයගමනං යාවති? න ලාභසක්කාරහෙතු, කම්මට්ඨානත්ථිකා පනෙත්ථ භික්ඛුනියො අත්ථි, තා උස්සුක්කාපෙත්වා කම්මට්ඨානං කථාපෙස්සාමිති යාවති. නනු ව සො සයම්පි තෙපිටකො බහුස්සුතො, කිං සයං කථෙතුං න සක්කොති? නො න සක්කොති. බුද්ධපටිභාගස්ස පන සාවකස්ස කථං සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්තිති යාවති. බහුකිච්චො ත්වං බහුකරණියොති කිං ථෙරො නවකම්මාදිපසුතො, යෙන නං එවමාහාති? නො, සත්ථරි පන පරිනිබ්බුතෙ වත්තසො පරිසා ආනන්දන්ථෙරං උපසඤ්ඤාමිත්වා, “භන්තෙ, ඉදානි කස්ස පත්තච්චරං ගහෙත්වා වරථ, කස්ස පරිවෙණං සම්මජ්ජථ, කස්ස මුඛොදකං දෙථා”ති රොදන්ති පරිදෙවන්ති. ථෙරො “අනිච්චා සංඛාරා, වුද්ධසර්වෙපි නිල්ලජ්ජොව මච්චුරාජා පහරි. එසා සංඛාරානං ධම්මතා, මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථා”ති පරිසං සඤ්ඤාපෙති. ඉදමස්ස බහුකිච්චං. තං සන්ධාය ථෙරො එවමාහ. සන්දස්සෙසීති පටිපත්තිගුණං දස්සෙසී. සමාදපෙසීති ගණ්භාපෙසී. සමුත්තෙපෙසීති සමුස්සාහෙසී. සම්පභංසෙසීති පටිලද්ධගුණෙන මොදාපෙසී.

පුල්ලකිස්සාති සර්වරෙන පුලා, නාමෙන තිස්සා. වෙදෙහමුනිනොති පණ්ඩිතමුනිනො. පණ්ඩිතො හි ඤාණසංඛිධානෙන වෙදෙන ඊහති සබ්බකිච්චාති කරොති, තස්මා “වෙදෙහො”ති වුව්චති. වෙදෙහො ව සො මුනි වාති, වෙදෙහමුනි. ධම්මං භාසිතබ්බං මඤ්ඤතිති තිපිටකධරස්ස ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස සම්මුඛෙ සයං අරක්ඛකවාසී පංසුකුලිකො සමානො “ධම්මකථිකො අහ”න්ති ධම්මං භාසිතබ්බං මඤ්ඤති. ඉදං කිං පන, කථං පනාති? අවජානමානා භණති. අස්සෙසීති අඤ්ඤෙන ආගන්ත්වා ආරොචිතවසෙන අස්සෙසී. ආගමෙහි ත්වං, ආවුසොති තිට්ඨ ත්වං, ආවුසො. මා තෙ සංඛෙසො උත්තරි උපපරික්ඛිති මා භික්ඛුසංඛෙසො අතිරෙකඛකාසෙ තං උපපරික්ඛිති. ඉදං චුත්තං හොති – “ආනන්දෙන බුද්ධපටිභාගො සාවකො වාරිතො, එකා භික්ඛුනි න වාරිතා, තාය සද්ධිං සන්ථවො වා සිනෙහො වා භවිස්සති”ති මා තං සංඛෙසො එවං අමඤ්ඤිති.

ඉදානි අත්තනො බුද්ධපටිභාගභාවං දීපෙන්තො තං කිං මඤ්ඤසී, ආවුසොතිආදිමාහ? සත්තරතනන්ති සත්තභත්ථජ්ජමාණං. නාගන්ති භත්ථිං. අභිච්චාරතනං වාති අභිච්චාරතනෙන උනආච්චාරතනං, පුරිමපාදතො පට්ඨාය යාව කුමභා විදන්ථාධිකසත්තභත්ථුබ්බෙධන්ති අත්ථො. තාලපත්තිකායාති තරුණතාලපණ්ණෙන. චචිත්ථාති වුතා, න මතා වා නට්ඨා වා, බුද්ධපටිභාගස්ස පන සාවකස්ස උපවාදං වත්වා මහාකස්සපත්ථෙරෙ ඡහි අභික්ඛුසොති සීහනාදං නදන්තෙ තස්සා කාසාවාති කණ්ටකසාධා විය කච්ඡුසාධා විය ව සර්වං බාදිතුං ආරද්ධාති, තානි භාරෙත්වා සෙතකානි නිවත්ථක්ඛණ්ණෙයෙවස්සා විත්තස්සාදො උදපාදිති. දසමං.

11. විචරසුත්තවණ්ණනා

154. එකාදසමෙ දක්ඛිණාගිරිස්මිත්ති රාජගහං පරිවාරත්වා ධීතස්ස ගිරිනො දක්ඛිණභාගෙ ජනපදො දක්ඛිණාගිරි නාම, තස්මිං වාරිකං වරතිති අත්ථො. වාරිකා ව නාම දුට්ඨා හොති තුරිතවාරිකා ව අතුරිතවාරිකා ව. තත්ථ යං එකච්චො එකං කාසාවං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා පත්තච්චරං අංසෙ ලග්ගෙත්වා ඡන්තං ආදාය සර්වතො සෙදෙහි පග්ගරන්තෙහි දිවසෙන සත්තට්ඨයොජනානි ගච්ඡති, යං වා පන බුද්ධා කිඤ්චිදෙව බොධනෙයාසත්තං දිස්වා යොජනසතම්පි යොජනසතස්සම්පි බණෙන ගච්ඡන්ති, එසා තුරිතවාරිකා නාම. දෙවසිකං පන ගාවුතං අභිච්චයොජනං නිගාවුතං යොජනන්ති එත්තකං අද්ධානං අජ්ජතනාය නිමන්තනං අධිවාසයතො ජනසංගහං කරොතො ගමනං, එසා අතුරිතවාරිකා නාම. අයං ඉධ අධිජ්ජෙතා.

නනු ව ථෙරො පඤ්චවිසති වස්සානි ඡායා විය දසබලස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො ගච්ඡන්තොව අහොසී, “කභං ආනන්දො”ති වචනස්ස ඔකාසමෙව න අදාසී, සො කිස්මිං කාලෙ භික්ඛුසංඛෙසෙන සද්ධිං වාරිකං වරිතුං ඔකාසං

ලහනිති? සත්ථු පරිනිබ්බානසංචච්ඡරෙ. පරිනිබ්බුතෙ කිර සත්ථරි මහාකස්සපත්ථෙරො සත්ථු පරිනිබ්බානෙ සන්නිපතිතස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ධම්මවිනයසඬ්ඨායනත්ථං පඤ්චසතෙ භික්ඛු උච්චිතිත්වා, “ආවුසො, මයං රාජගහෙ වස්සං වසන්තා ධම්මවිනයං සඬ්ඨායිස්සාම, තුම්හෙ පුරෙ වස්සුපනායිකාය අත්තනො පලිබොධං උච්චිත්දිත්වා රාජගහෙ සන්නිපතවා”ති වත්වා අත්තනා රාජගහං ගතො. ආනන්දත්ථෙරොපි භගවතො පත්තව්වරං ආදාය මහාජනං සඤ්ඤාපෙන්නො සාවත්ථිං ගන්ත්වා තතො නික්ඛම්ම රාජගහං ගච්ඡන්තො දක්ඛිණාගිරිස්මිං වාරිකං වරි. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

යෙභුයොන කුමාරභූතාති යෙ තෙ භිනායාවත්තා නාම, තෙ යෙභුයොන කුමාරකා දහරා තරුණා එකවස්සිකද්වෙවස්සිකා භික්ඛු වෙව අනුපසම්පන්නකුමාරකා ව. කස්මා පනෙනෙ පබ්බජිතා, කස්මා භිනායාවත්තාති? තෙසං කිර මාතාපිතරො වින්තෙසුං – “ආනන්දත්ථෙරො සත්ථු විස්සාසිකො අට්ඨ වරෙ යාවිත්වා උපට්ඨන්ති, ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං සත්ථාරං ගහෙත්වා ගන්තුං සක්කොති, අම්මාකං දාරකෙ එතස්ස සන්නිකෙ පබ්බාජෙම, සො සත්ථාරං ගහෙත්වා ආගම්ස්සති, තස්මිං ආගතෙ මයං මහාසක්කාරං කාතුං ලභිස්සාමා”ති. ඉම්නා තාව කාරණෙන තෙසං ඤාතකා තෙ පබ්බාජෙසුං. සත්ථරි පන පරිනිබ්බුතෙ තෙසං සා පත්ථනා උපච්ඡින්නා, අථ තෙ එකදිවසෙනෙව උප්පබ්බාජෙසුං.

යථාභිරත්තන්ති යථාරුචියා යථාඅප්ඣාසයෙන. තිකභොජනං පඤ්ඤත්තන්ති, ඉදං “ගණභොජනෙ අඤ්ඤානු සමයා පාවිත්තිය”න්ති (පාටි. 211). ඉදං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ හි තිණ්ණං ජනානං අකප්පියනිමන්තනං සාදිශිත්වා එකතො පටිග්ගණ්හන්තානම්පි අනාපත්ති, තස්මා “තිකභොජන”න්ති වුත්තං.

දුම්මඬකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහායාති දුස්සිලපුග්ගලානං නිග්ගණ්හනත්ථං. පෙසලානං භික්ඛුනං ඵාසුචිභාරායාති දුම්මඬකුනං නිග්ගහෙනෙව පෙසලානං උපොසථපචාරණා වත්තන්ති, සමග්ගවාසො හොති, අයං තෙසං ඵාසුචිභාරො හොති, ඉමස්ස ඵාසුචිභාරස්ස අත්ථාය. මා පාපිච්ඡා පක්ඛං නිස්සාය සඬ්ඨං භිත්දෙය්‍යුන්ති යථා දෙවදත්තො සපරිසො කුලෙසු විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජන්තො පාපිච්ඡෙ නිස්සාය සඬ්ඨං භිත්දි, එවං අඤ්ඤෙපි පාපිච්ඡා ගණබන්ධෙන කුලෙසු විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජමානා ගණං වඩ්ඪෙත්වා තං පක්ඛං නිස්සාය මා සඬ්ඨං භිත්දෙය්‍යුන්ති, ඉති ඉම්නා කාරණෙන පඤ්ඤත්තන්ති අත්ථො. කුලානුද්දයනය වාති භික්ඛුසඬ්ඨෙ උපොසථපචාරණං කත්වා සමග්ගවාසං වසන්තෙ මනුස්සා සලාකහත්තාදීනි දත්වා සග්ගපරායණා භවන්ති, ඉති ඉමාය කුලානුද්දයනය ව පඤ්ඤත්තන්ති අත්ථො.

සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසීති සස්සං සාතෙන්නො විය ආභිණ්ඩසි. කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසීති කුලානි උපසාතෙන්නො විය හනන්නො විය ආභිණ්ඩසි. ඔලුප්පතිති විසෙසෙන පලුප්පති භිජ්ජති. පලුප්පතිති බො තෙ, ආවුසො, නවප්පායාති, ආවුසො, එතෙ තුය්හං පායෙන යෙභුයොන නවකා එකවස්සිකද්වෙවස්සිකා දහරා වෙව සාමණෙරා ව පලුප්පතිති භිජ්ජන්ති. න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න ජානාතීති ථෙරං තප්පෙන්නො ආහ.

කුමාරකවාදා න මුච්චාමාති කුමාරකවාදතො න මුච්චාම . තථා හි පන ත්වන්ති ඉදමස්ස එවං වත්තබ්බතාය කාරණදස්සනත්ථං වුත්තං. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – යස්මා ත්වං ඉමෙහි නවෙහි භික්ඛුහි ඉන්ද්‍රියසංවරරහිතෙහි සද්ධිං විවරසි, තස්මා කුමාරකෙහි සද්ධිං විවරන්තො කුමාරකොති වත්තබ්බතං අරහසීති.

අඤ්ඤතිත්ථීයපුබ්බො සමානොති ඉදං යස්මා ථෙරස්ස ඉමස්මිං සාසනෙ නෙව ආවරියො න උපප්ඣායො පඤ්ඤායති, සයං කාසායාති ගහෙත්වා නික්ඛන්තො, තස්මා අනත්තමනතාය අඤ්ඤතිත්ථීයපුබ්බතං ආරොපයමානා ආහ.

සහසාති එත්ථ රාගමොහවාරොපි සහසාවාරො, ඉදං පන දොසවාරවසෙන වුත්තං. අප්පට්ඨසඬ්ඨාති අප්පට්ඨවෙක්ඛිත්වා, ඉදානි අත්තනො පබ්බජ්ජං සොධෙන්නො යත්වාහං, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසිතුන්ති ය්‍පෙත්වා භගවත්තං අඤ්ඤං මය්හං සත්ථාති එවං උද්දිසිතුං න ජානාමි. සම්බාධො සරාවාසොතිආදිසු සවෙපි සට්ඨිහත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි වා ද්වෙ ජායම්පතිකා වසන්ති, තථාපි තෙසං සකිඤ්චනසපලිබොධට්ඨෙත සරාවාසො සම්බාධොයෙව. රජාපථොති රාගරජාදීනං උට්ඨානට්ඨානන්ති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. “ආගමනපථො”තිපි වත්තුං වට්ටති. අලග්ගනට්ඨෙත අබ්භොකාසො වියාති අබ්භොකාසො. පබ්බජිතො හි කුටාගාරරතනමයපාසාදදෙවචිමානාදිසු පිහිතද්වාරවාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසන්තොපි නෙව ලග්ගති න සජ්ජති න බජ්ඣති, තෙන වුත්තං “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”ති. අපිව සම්බාධො සරාවාසො කුසලකිරියාය ඔකාසාභාවතො රජාපථො අසංවුතසඬ්ඨකාරට්ඨානං විය රජානං, කිලෙසරජානං සන්නිපාතට්ඨානතො, අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා කුසලකිරියාය යථා සුඛං ඔකාසසබ්භාවතො.

නයිදං සුකරං...පෙ.... පබ්බජෙය්‍යන්ති එත්ථ අයං සඬ්ඨෙපකථා – යදෙන සික්ඛත්තයබ්බත්ථෙරියං එකම්පි දිවසං අබණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙනබ්බතාය එකත්තපරිපුණ්ණං වරිතබ්බං, එකදිවසම්පි ව කිලෙසමලෙන අමලීනං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙනබ්බතාය එකත්තපරිපුණ්ණද්ධං, සඬ්ඨලිබ්බං ලිබ්බසඬ්ඨසද්ධිං ධොතසඬ්ඨසප්පට්ඨාගං වරිතබ්බං, ඉදං න සුකරං අගාරං අප්ඣායසනා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන එකත්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං,

යංනුනාහං කෙසමස්සං ඔහාරෙත්වා කසායරසපිනතාය කාසායානි බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං අනුවඡවිකානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා පරිදහිත්වා අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජ්ජෙය්‍යන්ති. එත්ථ ව යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවණ්ණප්පාදිකම්මං අගාරියන්ති වුවුවති, තං පබ්බජ්ජාය නත්ථී, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියානි ඤාතබ්බා, තං අනගාරියං. පබ්බජ්ජෙය්‍යන්ති පටිපජ්ජෙය්‍යං.

පටිපිලොතිකානන්ති ජිණ්ණපිලොතිකානං තෙරසහත්ථොපි හි නවසාටකො දසානං ඡින්නකාලතො පට්ඨාය පිලොතිකානි වුවුවති. ඉති මහාරහානි වත්ථානි ඡින්නත්වා කතං සඬ්ඝාටිං සන්ධාය “පටිපිලොතිකානං සඬ්ඝාටි”න්ති වුත්තං. අද්ධානමග්ගප්පට්පන්නොති අඬ්ඝායොජනතො පට්ඨාය මග්ගො අද්ධානන්ති වුවුවති, තං අද්ධානමග්ගං පට්පන්නො, දීඝමග්ගං පට්පන්නොති අත්ථො.

ඉදානි යථා එස පබ්බජ්ජතො, යථා ව අද්ධානමග්ගං පට්පන්නො, ඉමස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං අභිනිභාරතො පට්ඨාය අනුපුබ්බිකථා කථෙතබ්බා – අතීතෙ කිර කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා උදපාදි, තස්මිං භංසවතීනගරං උපනිස්සාය බෙමෙ මිගදායෙ විහරන්තෙ වෙදෙහො නාම කුටුම්භිකො අසීතිකොට්ඨනවිභවො පාතොව සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා උපොසථඬ්ඛානි අධිට්ඨාය ගන්ධපුප්ඵාදීනි ගහෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තස්මිං බණෙ සත්ථා මහානිසහත්ථෙරං නාම තතියසාවකං “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ධුතවාදානං යදිදං නිසභො”ති එතදග්ගෙ යථෙසි. උපාසකො තං සුත්වා පසන්නො ධම්මකථාවසානෙ මහාජනෙ උට්ඨාය ගතෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, ස්වෙ මය්හං හික්ඛං අධිවාසෙථා”ති ආහ. මහා බො, උපාසක, හික්ඛුසඬ්ඝොති. කිත්තකො භගවාති. අට්ඨසට්ඨිහික්ඛුසතසහස්සන්ති. හන්තෙ, එකං සාමණෙරම්පි විහාරෙ අසෙසෙත්වා හික්ඛං අධිවාසෙථාති. සත්ථා අධිවාසෙසි. උපාසකො සත්ථු අධිවාසනං විදිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා මහාදානං සජ්ජෙත්වා පුනදිවසෙ සත්ථු කාලං ආරොවාපෙසි. සත්ථා පත්තව්වරමාදාය හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො උපාසකස්ස සරං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො දක්ඛිණොදකාවසානෙ යාගුහත්තාදීනි සම්පට්ච්ඡන්තො භත්තවිස්සග්ගං අකාසි. උපාසකොපි සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදි.

තස්මිං අන්තරෙ මහානිසහත්ථෙරො පිණ්ඩාය වරන්තො තමෙව වීරීං පටිපජ්ජී. උපාසකො දිස්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා “පත්තං, හන්තෙ, නො දෙථා”ති ආහ. ථෙරො පත්තං අදාසි. හන්තෙ, ඉඳෙව පටිසථ, සත්ථාපි ගෙහෙ නිසින්තොති. න වට්ටිස්සති උපාසකාති. උපාසකො ථෙරස්ස පත්තං ගහෙත්වා පිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා නිහරිත්වා අදාසි. තතො ථෙරං අනුගන්ත්වා නිවත්තො සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදිත්වා එවමාහ – “හන්තෙ, මහානිසහත්ථෙරො ‘සත්ථා ගෙහෙ නිසින්තො’ති වුත්තෙපි පටිසිතුං න ඉච්ඡී, අත්ථී නු බො එතස්ස තුම්භාකං ගුණෙහි අතිරෙකො ගුණො”ති. බුද්ධානඤ්ච වණ්ණමච්ඡෙරං නාම නත්ථී. අථ සත්ථා එවමාහ – “උපාසක, මයං හික්ඛං ආගමයමානා ගෙහෙ නිසීදාම, සො හික්ඛු න එවං නිසීදිත්වා හික්ඛං උදික්ඛති. මයං ගාමන්තසෙනාසනෙ වසාම, සො අරඤ්ඤස්මිංයෙව වසති. මයං ඡන්නෙ වසාම, සො අබ්භොකාසම්භියෙව වසති. ඉති තස්ස අයඤ්ච අයඤ්ච ගුණො”ති මහාසමුද්දං පුරයමානොව කථෙසි. උපාසකො පකතියාපි ජලමානදීපො තෙලෙන ආසිත්තො විය සුචුක්ඛරං පසන්නො හුත්වා වින්තෙසි – “කිං මය්හං අඤ්ඤාය සම්පත්තියා, අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ ධුතවාදානං අග්ගභාවත්ථාය පත්ථනං කරිස්සාමි”ති?

සො පුනපි සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා තෙනෙව නියාමෙන සත්ත දිවසානි දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ අට්ඨසට්ඨිහික්ඛුසතසහස්සස්ස තිව්වරානි දත්වා සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා එවමාහ – “යං මෙ, හන්තෙ, සත්ත දිවසානි දානං දෙන්තස්ස මෙත්තං කායකම්මං මෙත්තං වච්ඡකම්මං මෙත්තං මනොකම්මං, ඉම්නාහං න අඤ්ඤං දෙවසම්පත්තිං වා සක්කමාරබ්‍රහ්මසම්පත්තිං වා පත්ථෙමි, ඉදං පන මෙ කම්මං අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ මහානිසහත්ථෙරෙන පත්තට්ඨානන්තරං පාපුණනත්ථාය තෙරසඬුතඬ්ඛගරානං අග්ගභාවස්ස පච්චයො හොතු”ති. සත්ථා “මහන්තං යානං ඉම්නා පත්ථිතං, සම්ප්ඤ්ඤිත්තං නු බො”ති ඔලොකෙන්තො සම්ප්ඤ්ඤානභාවං දිස්වා ආහ – “මනාපං තෙ යානං පත්ථිතං, අනාගතෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්ස ත්වං තතියසාවකො මහාකස්සපත්ථෙරො නාම භවිස්සසි”ති. තං සුත්වා උපාසකො “බුද්ධානං ද්වෙ කථා නාම නත්ථී”ති පුනදිවසෙ පත්තබ්බං විය තං සම්පත්තිං අමඤ්ඤිත්ථ. සො යාවතායුකං සීලං රක්ඛිත්වා තත්ථ කාලඬ්ඛකතො සග්ගෙ නිබ්බන්ති.

තතො පට්ඨාය දෙවමනුස්සෙසු සම්පත්තිං අනුභවන්තො ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සිම්හි සම්මාසම්බුද්ධෙ බන්ධුමතීනගරං නිස්සාය බෙමෙ මිගදායෙ විහරන්තෙ දෙවලොකා වචිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං පරිජිණ්ණෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්මිඤ්ච කාලෙ “විපස්සි භගවා සත්තමෙ සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ධම්මං කථෙති”ති මහන්තං කොලාහලං හොති. සකලජම්බුදීපෙ දෙවතා “සත්ථා ධම්මං කථෙස්සති”ති ආරොවෙන්ති, බ්‍රාහ්මණො තං සාසනං අස්සොසි. තස්ස ව නිවාසනසාටකො එකො හොති, තථා බ්‍රාහ්මණියා, පාරුපනං පන ද්වින්තම්පි එකමෙව. සකලනගරෙ “එකසාටකබ්‍රාහ්මණො”ති පඤ්ඤායති. බ්‍රාහ්මණානං කෙනවිදෙව කිව්වෙන සන්තිපාතෙ සති බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යථෙත්වා සයං ගච්ඡති, බ්‍රාහ්මණිනං සන්තිපාතෙ සති සයං ගෙහෙ තිට්ඨති, බ්‍රාහ්මණි තං වත්ථං පාරුපිත්වා ගච්ඡති. තස්මිං පන දිවසෙ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං ආහ – “හොති, කිං රත්තිං ධම්මස්සවනං සුණිස්සසි දිවා”ති? “මයං මාතුගාමජාතිකා නාම රත්තිං සොතුං න සක්කොම, දිවා සොස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යථෙත්වා වත්ථං පාරුපිත්වා උපාසිකාහි සද්ධිං දිවා ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තෙ නිසින්තා ධම්මං සුත්වා උපාසිකාහියෙව සද්ධිං ආගමාසි. අථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යථෙත්වා වත්ථං පාරුපිත්වා විහාරං ගතො.

තස්මිං ව සමයෙ සත්ථා පරිසමජ්ඣෙ අලඛකතධම්මාසනෙ සන්තිසින්නො චිත්තබ්ජනිං ආදාය ආකාසගඛිගං ඔතාරෙන්නො විය සිනෙරුං මත්ථං කත්වා සාගරං නිම්මටේන්නො විය ධම්මකථං කටේති. බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසන්තෙ නිසින්නස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාන්තස්ස පටිමයාමස්මිංයෙව සකලසරීරං පුරයමානා පඤ්චවණ්ණා පිති උප්පජ්ජී. සො පාරුතවත්ථං සඬ්ඝරිත්වා “දසබලස්ස දස්සාමී”ති චිත්තෙයි. අපස්ස ආදිනවසහස්සං දස්සයමානං මච්ඡෙරං උප්පජ්ජී, සො “බ්‍රාහ්මණියා ව මය්හඤ්ච එකමෙව වත්ථං, අඤ්ඤං කිඤ්චි පාරුපනං නත්ථී, අපාරුපිත්වා ව නාම බහි වරිතුං න සක්කා”ති සබ්බථාපි අදාතුකාමො අහොසි. අපස්ස නික්ඛන්තෙ පටිමයාමෙ මජ්ඣිමයාමෙපි තටෙව පිති උප්පජ්ජී, සො තටෙව ව චිත්තෙන්වා තටෙව අදාතුකාමො අහොසි. අපස්ස මජ්ඣිමයාමෙ නික්ඛන්තෙ පච්ඡිමයාමෙපි තටෙව පිති උප්පජ්ජී, සො “තරණං වා හොතු මරණං වා, පච්ඡාපි ජානිස්සාමී”ති වත්ථං සඬ්ඝරිත්වා සත්ථු පාදමුලෙ යපෙසි. තතො වාමහත්ථං ආභුජිත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන නික්ඛන්තුං අප්පොටෙන්වා “ජිතං මෙ ජිතං මෙ”ති තයො වාරෙ නදි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ බන්ධුමරාජා ධම්මාසනස්ස පච්ජතො අන්තොසාණියං නිසින්නො ධම්මං සුඤ්ඤාති. රඤ්ඤො ව නාම “ජිතං මෙ”ති සද්දො අමනාපො හොති. සො පුරිසං පෙසෙසි “ගච්ඡ එතං පුච්ඡ කිං වදෙසී”ති? සො තෙන ගන්ත්වා පුච්ඡිතො ආහ – “අවසෙසා හත්ථියානාදීනි ආරුය්හ අසිවම්මාදීනි ගහෙන්වා පරසෙනං ජිනන්ති, න තං අච්ඡරියං, අහං පන පච්ජතො ආගච්ඡන්තස්ස කුටගොණස්ස මුග්ගරෙන සීසං භින්දිත්වා තං පලාපෙන්තො විය මච්ඡෙරචිත්තං මද්දිත්වා පාරුතවත්ථං දසබලස්ස අදාසිං, තං මෙ මච්ඡරියං ජිතං”න්ති ආහ. පුරිසො ගන්ත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා ආහ – “අම්හෙ හණෙ දසබලස්ස අනුරූපං න ජානිමිහා, බ්‍රාහ්මණො පන ජානී”ති වත්ථුගමපි පෙසෙසි. තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙයි – “අයං මය්හං තුණ්හි නිසින්නස්ස පටිමං කිඤ්චි අදත්වා සත්ථු ගුණෙ කටේන්නස්ස අදාසි, සත්ථු ගුණෙ පටිච්ච උප්පන්නෙන මය්හං කො අත්ථො”ති තම්පි වත්ථුගුණං දසබලස්සෙව අදාසි. රාජා “කිං බ්‍රාහ්මණෙන කතං”න්ති? පුච්ඡිත්වා, “තම්පි තෙන වත්ථුගුණං තථාගතස්සෙව දින්නං”න්ති සුත්වා අඤ්ඤාති ද්වෙ වත්ථුගුණානි පෙසෙසි. සො තානිපි අදාසි. රාජා අඤ්ඤාතිපි වත්තාරිති එවං යාව ද්වත්තිංස වත්ථුගුණානි පෙසෙසි. අප් බ්‍රාහ්මණො “ඉදං වඩ්ඪෙත්වා ගහණං විය හොති”ති අත්තනො අත්ථාය එකං බ්‍රාහ්මණියා අත්ථාය එකන්ති ද්වෙ වත්ථුගුණානි ගහෙන්වා තිංස යුගානි තථාගතස්සෙව අදාසි. තතො පට්ඨාය ව සත්ථු විස්සාසිකො ජාතො.

අප් නං රාජා එකදිවසං සිතසමයෙ සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාන්තං දිස්වා සතසහස්සග්ගස්ස අත්තනො පාරුතං රත්තකම්මලං දත්වා ආහ – “ඉතො පට්ඨාය ඉදං පාරුපිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාති”ති. සො “කිං මෙ ඉම්හා කම්මලෙන ඉමස්මිං පුත්තිකායෙ උපනිත්තො”ති? චිත්තෙන්වා, අන්තොගන්ධකුටියං තථාගතමඤ්චස්ස උපරි විතානං කත්වා අගමාසි. අප් එකදිවසං රාජා පාතොව විහාරං ගන්ත්වා අන්තොගන්ධකුටියං සත්ථු සන්තිකෙ නිසිදි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො කම්මලං පටිහඤ්ඤන්ති, කම්මලො අතිවිය විරොචති. රාජා උද්ධං ඔලොකෙන්තො සඤ්ජානිත්වා ආහ – “හන්තෙ, අම්හාකං එස කම්මලො, අම්හෙහි එකසාටකබ්‍රාහ්මණස්ස දින්නො”ති. තුම්හෙහි, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණො පුජිතො, බ්‍රාහ්මණෙන අහං පුජිතොති. රාජා “බ්‍රාහ්මණො යුත්තකං අඤ්ඤාසි, න මය”න්ති පසිදිත්වා යං මනුස්සානං උපකාරභූතං, තං සබ්බං අට්ඨට්ඨකං කත්වා සබ්බට්ඨකං නාම දානං දත්වා පුරොහිතට්ඨානෙ යපෙසි. සොපි “අට්ඨට්ඨකං නාම චතුසට්ඨි හොති”ති චතුසට්ඨි සලාකහත්තානි උපනින්නාමාපෙන්වා යාවජීවං දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා තතො වුතො සග්ගෙ නිබ්බන්ති.

පුන තතො වුතො ඉමස්මිං කප්පෙ කොණාගමනස්ස ව හගවතො කස්සපදසබලස්ස වාති ද්වින්නං බුද්ධානං අන්තරෙ ඛාරාණසියං කුටුම්භියසරෙ නිබ්බන්තො, සො වුද්ධිමත්ථාය සරාවාසං වසන්තො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ ජඩ්ඝවිහාරං වරති. තස්මිඤ්ච සමයෙ පච්චෙකබුද්ධො නදීතිරෙ වීවරකම්මං කරොන්නො අනුවාතෙ අප්පහොන්නෙ සඬ්ඝරිත්වා යපෙතුං ආරද්ධො. සො දිස්වා, “කස්මා, හන්තෙ, සඬ්ඝරිත්වා යපෙථා”ති? ආහ. අනුවාතො නප්පහොතිති. “ඉම්හා, හන්තෙ, කරොථා”ති සාටකං දත්වා, “නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මෙ කෙනචි පරිහානි මා හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සරෙපිස්ස හගිනියා සද්ධිං හරියාය කලහං කරොන්නියා පච්චෙකබුද්ධො පිණ්ඩාය පාවිසි.

අපස්ස හගිනී පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා තස්ස හරියං සන්ධාය “එවරූපං බාලං යොජනසතෙන පරිවජ්ජෙයා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සා ගෙහද්වාරෙ ධීතා තං සුත්වා, “ඉමාය දින්නං හත්තං එස මා භුඤ්ජතු”ති පත්තං ගහෙන්වා පිණ්ඩපාතං ඡඩ්ඪෙත්වා කලලස්ස පුරෙත්වා අදාසි. ඉතරා දිස්වා, “බාලෙ මං තාව අක්කොස වා පහර වා. එවරූපස්ස පන ද්වෙ අසඬ්ඪෙයානි පූරිතපාරමිස්ස පත්තනො හත්තං ඡඩ්ඪෙත්වා කලලං දාතුං න යුත්තං”න්ති ආහ. අපස්ස හරියාය පටිසඬ්ඪානං උප්පජ්ජී. සා “තිට්ඨථ, හන්තෙ”ති කලලං ඡඩ්ඪෙත්වා පත්තං ධොවිත්වා ගන්ධවුණ්ණෙන උබ්බට්ටෙන්වා පවරස්ස චතුර්ධරස්ස පුරෙත්වා උපරි ආසින්නෙන පදුමගඛිචණ්ණෙන සප්පිනා විජ්ජොතමානං පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථෙ යපෙන්වා, “යථා අයං පිණ්ඩපාතො ඔභාසජාතො, එවං ඔභාසජාතං මෙ සරීරං හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. පච්චෙකබුද්ධො අනුමොදිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තෙපි ජායම්පතිකා යාවතායුකං කුසලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා පුන තතො චචිත්වා උපාසකො ඛාරාණසියං අසීතිකොට්චිභවස්ස සෙට්ඨිතො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, ඉතරා තාදිසස්සෙව ධීතා හුත්වා නිබ්බන්ති.

තස්ස වුද්ධිප්පත්තස්ස තමෙව සෙට්ඨිධීතරං ආනයිංසු. තස්සා පුබ්බෙ අදින්නවිපාකස්ස තස්ස කම්මස්ස ආනුභාවෙන පතිකුලං පටිට්ඨමත්තාය උම්මාරබ්බන්තරෙ සකලසරීරං උග්ගාටිතවච්චකුටි විය දුග්ගන්ධං ජාතං. සෙට්ඨිකුමාරො “කස්සායං ගන්ධො”ති පුච්ඡිත්වා “සෙට්ඨිකඤ්ඤායා”ති සුත්වා “නිහරථ නිහරථා”ති ආහතනියාමෙනෙව කුලසරං පෙසෙසි. සා එතෙනෙව නිහාරෙන සත්තසු යානෙසු පටිනිවත්තිතා චිත්තෙයි – “අහං සත්තසු යානෙසු පටිනිවත්තා. කිං මෙ ජීවිත්තො”ති? අත්තනො ආහරණහණ්ඩං හඤ්ජාපෙන්වා සුවණ්ණට්ඨකං

කාරෙහි රතනායතං විදන්ථිවිත්ථං වතුරඬගුලුබ්බෙධං. තතො හරිතාලමනොසිලාපිණ්ඩං ගහෙන්වා අට්ඨ උප්පලහත්ථකෙ ආදාය කස්සපදසබලස්ස වෙනියකරණට්ඨානං ගතා. තස්මිඤ්ච බණෙ එකා ඉට්ඨකපන්ති පරික්ඛිපිත්වා ආගච්ඡමානා සට්ඨිට්ඨකාය උනා හොති. සෙට්ඨිට්ඨතා වඩ්ඞිකං ආහ – “ඉමං ඉට්ඨකං එත්ථ ඨපෙට්ඨා”ති. අම්ම, හද්දකෙ කාලෙ ආගතාසි, සයමෙව ඨපෙහිති. සා ආරුය්භ තෙලෙන හරිතාලමනොසිලං යොජෙත්වා තෙන බන්ධනෙන ඉට්ඨකං පතිට්ඨපෙත්වා උපරි අට්ඨති උප්පලහත්ථකෙහි පූජං කත්වා වන්දිත්වා, “නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මෙ කායතො වන්දනගන්ධො වායතු, මුඛතො උප්පලගන්ධො”ති පත්ථං කත්වා, වෙනියං වන්දිත්වා, පදක්ඛිණං කත්වා අගමාසි.

අට්ඨ තස්මිංයෙව බණෙ යස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස පට්ඨං ගෙහං නිතා, තස්ස තං ආරබ්භ සති උදපාදි. නගරෙපි නක්ඛන්තං සංසුට්ඨං හොති. සො උපට්ඨාකෙ ආහ – “තදා ඉධ ආනිතා සෙට්ඨිට්ඨතා අත්ථි, කහං සා”ති? “කුලගෙහෙ සාමී”ති. “ආනෙට්ඨ නං, නක්ඛන්තං කිලිස්සාමා”ති. තෙ ගන්ත්වා, තං වන්දිත්වා ධීතා “කිං, තාතා, ආගතත්ථා”ති? තාය පුට්ඨා තං පවත්තිං ආචික්ඛංසු. “තාතා, මයා ආහරණභණ්ඩෙන වෙනියං පූජිතං, ආහරණං මෙ නත්ථි”ති. තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිපුත්තස්ස ආරොවෙසුං. “ආනෙට්ඨ නං, පිළුන්ධනං ලභිස්සාමා”ති. තෙ ආනයිංසු. තස්සා සහ සරප්පවෙසෙන සකලගෙහං වන්දනගන්ධඤ්චෙව නිලුප්පලගන්ධඤ්ච වායි.

සෙට්ඨිපුත්තො තං පුච්ඡි – “පට්ඨං තච සරිරතො දුග්ගන්ධො වායි, ඉදානි පන තෙ සරිරතො වන්දනගන්ධො, මුඛතො උප්පලගන්ධො වායති. කිං එත”න්ති? සා ආදිතො පට්ඨාය අත්තතො කතකම්මං ආරොවෙසි. සෙට්ඨිපුත්තො “නියායානිකං වත බුද්ධානං සාසන”න්ති පසිදිත්වා යොජනිකං සුවණ්ණචෙනියං කම්බලකඤ්චුකෙන පරික්ඛිපිත්වා තත්ථ තත්ථ රථවක්කප්පමාණෙහි සුවණ්ණපදුමෙහි අලඬකරි. තෙසං ද්වාදසහත්ථා ඔලම්බකා හොන්ති. සො තත්ථ යාවතායුකං ධත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො චුතො බාරාණසිතො යොජනමත්තෙ යානෙ අඤ්ඤතරස්මිං අමච්චකුලෙ නිබ්බන්ති. සෙට්ඨිකඤ්ඤා දෙවලොකතො චචිත්වා රාජකුලෙ ජෙට්ඨිට්ඨතා හුත්වා නිබ්බන්ති.

තෙසු වයප්පත්තෙසු කුමාරස්ස වසනගාමෙ නක්ඛන්තං සංසුට්ඨං, සො මාතරං ආහ – “සාට්ඨකං මෙ අම්ම දෙහි, නක්ඛන්තං කිලිස්සාමී”ති. සා ධොතවත්ථං නිහරිත්වා අදාසි. “අම්ම ථූලං ඉද”න්ති. අඤ්ඤං නිහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අඤ්ඤං නිහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අට්ඨ නං මාතා ආහ – “තාත, යාදිසෙ ගෙහෙ මයං ජාතා, නත්ථි තො ඉතො සුබ්බමතරස්ස පටිලාභාය පුඤ්ඤ”න්ති. “ලහනට්ඨානං ගච්ඡාමි අම්මා”ති. “පුත්ත අහං අප්පෙව තුය්භං බාරාණසිතගරෙ රජප්පටිලාභම්පි ඉච්ඡාමි”ති. සො මාතරං වන්දිත්වා ආහ – “ගච්ඡාමි අම්මා”ති. “ගච්ඡ, තාතා”ති. එවං කිරස්සා විත්තං අහොසි – “කහං ගම්ප්පති, ඉධ වා එත්ථ වා ගෙහෙ නිසිදිස්සති”ති? සො පන පුඤ්ඤනියාමෙන නික්ඛම්ත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා උය්‍යානෙ මඬගලසිලාපට්ටෙ සසිසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි. සො වා බාරාණසිරඤ්ඤො කාලඬකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති.

අමච්චා රඤ්ඤො සරිරකිච්චං කත්වා රාජඬගණෙ නිසිදිත්වා මන්තයිංසු – “රඤ්ඤො එකා ධීතාව අත්ථි, පුත්තො නත්ථි. අරාජකං රජ්ජං න තිට්ඨති. කො රාජා හොති”ති මන්තෙත්වා, “ත්ථං හොහි, ත්ථං හොහි”ති. පුරොහිතො ආහ – “බහුං ඔලොකෙතුං න වට්ටති, චුස්සරථං විස්සජ්ජෙමා”ති. තෙ කුමුදවණ්ණෙ වත්තාරො සිත්ඨවෙ යොජෙත්වා, පඤ්චවිධං රාජකකුඬභණ්ඩං සෙතච්ඡත්තඤ්ච රථස්මිංයෙව ඨපෙත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡතො තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසුං. රථො පාවිනද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා උය්‍යානාහිමුඛො අහොසි, “පරිවයෙන උය්‍යානාහිමුඛො ගච්ඡති, නිවත්තෙමා”ති කෙචි ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්ථා”ති ආහ. රථො කුමාරං පදක්ඛිණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. පුරොහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙත්වා පාදතලානි ඔලොකෙන්තො “තිට්ඨතු අයං දිපො, ද්විසහස්සදිපපරිවාරෙසු වතුසු දිපෙසු එස රජ්ජං කාතුං යුත්තො”ති වත්වා, “පුනපි තුරියානි පග්ගණ්භාට්ඨ පුනපි පග්ගණ්භාට්ඨා”ති නික්ඛන්තුං තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසි.

අට්ඨ කුමාරො මුඛං විවරිත්වා ඔලොකෙන්වා, “කෙන කම්මෙන ආගතත්ථා”ති? ආහ. “දෙව, තුම්භාකං රජ්ජං පාපුණාති”ති. “රාජා කහ”න්ති. “දෙවත්තං ගතො සාමී”ති. “කති දිවසා අතික්කන්තා”ති? “අප්ප සත්තමො දිවසො”ති. “පුත්තො වා ධීතා වා නත්ථි”ති. “ධීතා අත්ථි දෙව, පුත්තො නත්ථි”ති. “තෙන හි කරස්සාමි රජ්ජ”න්ති. තෙ තාවදෙව අභිසෙකමණ්ඩපං කත්වා රාජධීතරං සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා උය්‍යානං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අභිසෙකං අකංසු.

අට්ඨස්ස කතාහිසෙකස්ස සතසහස්සග්ගනිකං වත්ථං උපහරිංසු. සො “කිමිදං, තාතා”ති? ආහ. “නිවාසනවත්ථං දෙවා”ති. “නනු, තාතා, ථූල”න්ති. “මනුස්සානං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුබ්බමතරං නත්ථි දෙවා”ති. “තුම්භාකං රාජා එවරුපං නිවාසෙසි”ති? “ආම, දෙවා”ති. “න මඤ්ඤෙ පුඤ්ඤවා තුම්භාකං රාජා, සුවණ්ණභිඬගාරං ආහරථ, ලභිස්සාම වත්ථ”න්ති. සුවණ්ණභිඬගාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය හත්ථෙ ධොවිත්වා, මුඛං වික්ඛාලෙන්වා, හත්ථෙන උදකං ආදාය, පුරත්ථිමදිසාය අබ්භුක්කරි, සනපථං හින්දිත්වා අට්ඨ කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. පුන උදකං ගහෙන්වා දක්ඛිණං පච්ඡිමං උත්තරන්ති එවං වතස්සො දිසා අබ්භුක්කරි, සබ්බදිසාසු අට්ඨ අට්ඨ කත්වා ද්වත්තිංස කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. සො එකං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙන්වා එකං පාරුපිත්වා “නන්දරඤ්ඤො විජිතෙ සුත්තකන්තිකා ඉත්ථියො මා සුත්තං කන්තිංසුති එවං හෙරිං වාරාපෙට්ඨා”ති වත්වා, ඡත්තං උස්සාපෙන්වා, අලඬකතපටියත්තො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං පටිසිත්වා, පාසාදං ආරුය්භ මහාසම්පත්තිං අනුභවි.

එවං කාලෙ ගවිජන්තෙ එකදිවසං දෙවි රක්ඛේදො සම්පන්නිං දිස්වා, “අහො තපස්සී”ති කාරුක්ඛේදාකාරං දස්සෙසි. “කිමිදං දෙවි”ති? ච පුට්ඨා, “අතිමහති, දෙව, සම්පන්නි, අතිතෙ බුද්ධානං සද්දහින්වා කල්‍යාණං අකත්ථ, ඉදානි අනාගතස්ස පච්චයං කුසලං න කරොථා”ති? ආහ. “කස්ස දස්සාමි? සිලවන්තො නත්ථි”ති. “අසුක්ඛේදො, දෙව, ජම්බුදිපො අරහන්තෙහි, තුම්හෙ දානමෙව සජ්ජෙථ, අහං අරහන්තෙ ලච්ඡාමි”ති ආහ. රාජා පුනදිවසෙ පාවිනද්වාරෙ දානං සජ්ජාපෙසි. දෙවි පාතොව උපොසථඨගානි අධිට්ඨාය උපරිපාසාදෙ පුරත්ථාහිමුඛා උරන් නිපජ්ජිත්වා – “සවෙ එතිස්සා දිසාය අරහන්තො අත්ථි, ආගවිජන්තු අම්භාකං හික්ඛං ගණ්හන්තු”ති ආහ. තස්සං දිසායං අරහන්තො නාහෙසුං. තං සක්කාරං කපණද්ධිකයාවකානං අදංසු.

පුනදිවසෙ දක්ඛිණද්වාරෙ දානං සජ්ජෙත්වා තට්ථ අකාසි, පුනදිවසෙ පච්ඡිමද්වාරෙ. උත්තරද්වාරෙ සජ්ජිතදිවසෙ පන දෙවියා තට්ථ නිමන්තෙන්නියා හිමවන්තෙ වසන්තානං පදුමවතියා පුත්තානං පඤ්චසතානං පච්චෙකබුද්ධානං ජෙට්ඨකො මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො භාතිකෙ ආමන්තෙසි “මාරිසා, නන්දරාජා තුම්හෙ නිමන්තෙති, අධිවාසෙථ තස්සා”ති. තෙ අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා ආකාසෙන ආගන්ත්වා උත්තරද්වාරෙ ඔතරිංසු. මනුස්සා ගන්ත්වා “පඤ්චසතා, දෙව, පච්චෙකබුද්ධා ආගතා”ති රක්ඛේදො ආරොවෙසුං. රාජා සද්ධිං දෙවියා ගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ පාසාදං ආරොපෙත්වා තෙසං දානං දත්වා හත්තකිව්චාවසානෙ රාජා සඬ්ඝපෙරස්ස, දෙවි සඬ්ඝනවකස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, “අය්‍යා පච්චයෙහි න කිලම්ස්සන්ති, මයං පුක්ඛේදො න භාගිස්සාම, අම්භාකං යාවජ්චං ඉධ නිවාසාය පටිඤ්ඤං දෙථා”ති පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා උය්‍යානෙ පඤ්ච පණ්ණසාලාසතානි පඤ්ච වඩ්ඤ්ඤාසතානි සබ්බාකාරො නිවාසට්ඨානං සම්පාදෙත්වා තත්ථ වසාපෙසුං.

එවං කාලෙ ගවිජන්තෙ රක්ඛේදො පච්චන්තො කුපිතො. “අහං පච්චන්තං චූපසමෙතුං ගවිජාමි, ත්වං පච්චෙකබුද්ධෙසු මා පමජ්ජී”ති දෙවිං ඔවදිත්වා ගතො. තස්මිං අනාගතෙයෙව පච්චෙකබුද්ධානං ආයුසඬ්ඛාරා බිණා. මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො තියාමරත්තිං කුමානකිලං කිලිත්වා අරුණුග්ගමනෙ ආලම්බනඵලකං ආලම්බිත්වා ධීතකොව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, එතෙතූපායෙන සෙසාපීති සබ්බෙසි පරිනිබ්බුතා. පුනදිවසෙ දෙවි පච්චෙකබුද්ධානං නිසිද්ධාට්ඨානං හරිතුපලිත්තං කාරෙත්වා පූජ්ථානි විකිරිත්වා ධූපං දත්වා තෙසං ආගමනං ඔලොකයන්ති නිසින්නා ආගමනං අපස්සන්ති පුරිසං පෙසෙසි – “ගවිජ, තාත, ජානාහි, කිං අය්‍යානං කිඤ්චි අථාසුක”න්ති? සො ගන්ත්වා මහාපදුමස්ස පණ්ණසාලාය ද්වාරං විවරිත්වා තත්ථ අපස්සන්තො වඩ්ඤ්ඤානං ගන්ත්වා ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ධීතං දිස්වා වන්දිත්වා, “කාලො, හන්තෙ”ති ආහ. පරිනිබ්බුතසරිරං කිං කට්ඨස්සති? සො “නිද්දායති මඤ්ඤෙ”ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාදෙ හත්ථෙත පරාමසි. පාදානං සිතලතාය වෙච ථද්ධතාය ව පරිනිබ්බුතභාවං ඤත්වා දුතියස්ස සන්තිකං අගමාසි, එවං තතියස්සාති සබ්බෙසං පරිනිබ්බුතභාවං ඤත්වා රාජකුලං ගතො. “කහං, තාත, පච්චෙකබුද්ධා”ති? පුට්ඨො “පරිනිබ්බුතා, දෙවි”ති ආහ. දෙවි කන්දන්ති රොදන්ති නික්ඛමිත්වා නාගරෙහි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා සාධුකිලිතං කාරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සරිරකිව්චං කත්වා ධාතුයො ගහෙත්වා වෙතියං පතිට්ඨාපෙසි.

රාජා පච්චන්තං චූපසමෙත්වා ආගතො පච්චුග්ගමනං ආගතං දෙවිං පුච්ඡී “කිං, හද්දෙ, පච්චෙකබුද්ධෙසු නප්පමජ්ජී, නිරොගා අය්‍යා”ති? “පරිනිබ්බුතා දෙථා”ති. රාජා චින්තෙසි – “එවරුපානම්පි පණ්ඩිතානං මරණං උජ්ජජ්ජති, අම්භාකං කුතො මොක්ඛො”ති? සො නගරං අගන්ත්වා උය්‍යානමෙව පවිසිත්වා ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස රජ්ජං පටියාදෙත්වා සයං සමණකපබ්බජ්ජං පබ්බජී, දෙවිපි “ඉමස්මිං පබ්බජිතෙ අහං කිං කරිස්සාමි”ති? තත්ථෙව උය්‍යානෙ පබ්බජිතා. ද්වෙපි කුමානං භාවෙත්වා තතො චූතා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිංසු.

තෙසු තත්ථෙව වසන්තෙසු අම්භාකං සත්ථා ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං පාවිසි. අයං පිප්පලිමාණවො මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථබ්බාග්ගමණගාමෙ කපිලබ්බාග්ගමණස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තො, අයං හද්දා කාසිලානි මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරෙ කොසියගොත්තබ්බාග්ගමණස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්තා. තෙසං ඛො අනුක්කමෙන වඩ්ඪමානානං පිප්පලිමාණවස්ස විසතිමෙ වස්සෙ හද්දාය සොළසමෙ වස්සෙ සම්පන්නෙ මාතෘපිතරො පුත්තං ඔලොකෙත්වා, “තාත, ත්වං වයජ්ජන්තො, කුලවංසො නාම පතිට්ඨපෙතබ්බො”ති අතිවිය නිප්පිලයිංසු. මාණවො ආහ – “මය්‍හං සොතපටෙ එවරුපං කථං මා කට්ථං. අහං යාව තුම්හෙ ධරං, තාව පටිජග්ගිස්සාමි, තුම්භාකං පච්ඡන්තො නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. තෙ කතිපාහං අතික්කමිත්වා පුන කථයිංසු, සොපි තට්ථ පටික්ඛිපි. පුන කථයිංසු, පුනපි පටික්ඛිපි. තතො පට්ඨාය මාතා නිරන්තරං කට්ඨියෙව.

මාණවො “මම මාතරං සඤ්ඤාපෙස්සාමි”ති රත්තසුචණ්ණස්ස නික්ඛස්සහස්සං දත්වා සුචණ්ණකාරෙහි එකං ඉත්ථීරුපං කාරාපෙත්වා තස්ස මජ්ජනසට්ටනාදිකම්මපරියොසානෙ තං රත්තවත්ථං නිවාසාපෙත්වා වණ්ණසම්පන්නෙහි පූජ්ථෙහි වෙච නානාඅලඬ්ඛකාරෙහි ව අලඬ්ඛාරාපෙත්වා මාතරං පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “අම්ම එවරුපං ආරම්මණං ලහන්තො ගෙහෙ වසාමි, අලහන්තො න වසාමි”ති. පණ්ඩිතා බ්‍රාහ්මණී චින්තෙසි – “මය්‍හං පුත්තො පුක්ඛේදො දින්දාදානො කතාහිනිභාරො, පුක්ඛේදං කරොන්තො න එකකොව අකාසි, අද්ධා එතෙන සහ කතපුක්ඛේදො සුචණ්ණරූපකපටිභාගා හවිස්සති”ති අට්ඨ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා සබ්බකාමෙහි සන්තප්පෙත්වා සුචණ්ණරූපකං රථං ආරොපෙත්වා, “ගවිජ, තාතා, යත්ථ අම්භාකං ජාතිගොත්තභොගෙහි සමානකුලෙ එවරුපං දාරිකං පස්සථ, ඉමමෙව සුචණ්ණරූපකං, පණ්ණාකාරං කත්වා දෙථා”ති උය්‍යාපෙසි.

තෙ “අම්මාකං නාම එතං කම්ම” න්ති නික්ඛම්ත්වා, “කත්ථං ගම්මස්සාමා” ති? චිත්තෙන්වා, “මද්දරට්ඨං නාම ඉන්ථාකරො, මද්දරට්ඨං ගම්මස්සාමා” ති මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරං අගමිංසු. තත්ථං තං සුවණ්ණරූපකං න්භානාතිත්ථෙ ධපෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්ඨං භද්දාය ධාති භද්දං න්භාපෙත්වා අලඬකරිත්වා සිරිගබ්බෙ නිසීදාපෙත්වා න්භායිතුං ආගච්ඡන්ති තං රූපකං දිස්වා, “අයාධිතා මෙ ඉධාගතා” ති සඤ්ඤාය තප්පෙත්වා “දුබ්බිනිතෙ, කිං ත්වං ඉධාගතා” ති? තලසත්තිකං උග්ගිරිත්වා, “ගච්ඡ සීඝ්” න්ති ගණ්ඨපස්සෙ පහරි. හත්ථො පාසාණෙ පටිහතො විය කම්පිත්ථ. සා පටික්කම්ත්වා “එවං ථද්ධං නාම මහාගීවං දිස්වා, ‘අයාධිතා මෙ’ ති සඤ්ඤං උප්පාදෙසිං, අයාධිතාය හි මෙ අයං නිවාසනපටිගාහිකාපි අයුත්තා” ති ආහ. අප්ඨං තෙ මනුස්සා පරිවාරෙන්වා “එවරූපා තෙ සාමිධිතා” ති පුච්ඡිංසු. “කිං එසා, ඉමාය සතගුණෙන සහස්සගුණෙන මය්හං අයා අභිරූපතරා, ද්වාදසහත්ථෙ ගබ්බෙ නිසින්තාය පදිපකිච්චං තත්ථි, සරිරොභාසෙනෙව තමං විධමති” ති. “තෙන හි ආගච්ඡා” ති තං චූප්පං ගහෙන්වා සුවණ්ණරූපකං රථං ආරොපෙන්වා කොසියගොත්තස්ස සරද්ධාරෙ යත්වා ආගමනං නිවෙදයිංසු.

බ්‍රාහ්මණො පටිසන්ථාරං කත්වා, “කුතො ආගතත්ථා” ති? පුච්ඡි. “මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථගාමෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස සරතො” ති. “කිං කාරණා ආගතා” ති. “ඉම්මිනා නාම කාරණෙනා” ති. “කලාණං, තාතා, සමජාතිගොත්තචිතවො අම්මාකං බ්‍රාහ්මණො, දස්සාමි දාරික” න්ති පණ්ණාකාරං ගණ්හි. තෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස සාසනං පභිණංසු – “ලද්ධා දාරිකා, කත්තබ්බං කරොථා” ති. තං සාසනං සුත්වා පිප්පලිමාණවස්ස ආරොවයිංසු – “ලද්ධා කිර දාරිකා” ති. මාණවො “අහං න ලභිස්සාමිති චිත්තෙසිං, ඉමෙ ලද්ධාති ව වදන්ති, අනත්ථිකො හුත්වා පණ්ණං පෙසිස්සාමි” ති රහොගතො පණ්ණං ලිඛි, “හද්දා අත්තනො ජාතිගොත්තභොගානුරූපං සරාවාසං ලහතු, අහං නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි, මා පච්ඡා විප්පට්ඨාරි අහොසි” ති. හද්දාපි “අසුකස්ස කිර මං දාතුකාමා” ති සුත්වා රහොගතා පණ්ණං ලිඛි, “අයාපුත්තො අත්තනො ජාතිගොත්තභොගානුරූපං සරාවාසං ලහතු. අහං නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි, මා පච්ඡා විප්පට්ඨාරි අහොසි” ති. ද්වෙපි පණ්ණානි අත්තරාමග්ගෙ සමාගච්ඡිංසු. “ඉදං කස්ස පණ්ණං” ති? පිප්පලිමාණවෙන හද්දාය පභිතන්ති. “ඉදං කස්ස පණ්ණං” ති? හද්දාය පිප්පලිමාණවස්ස පභිතන්ති ව චුත්තෙ ද්වෙපි වාවෙන්වා, “පස්සප්ඨ දාරකානං කම්ම” න්ති ථාලෙන්වා අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඛෙන්වා සමානපණ්ණං ලිඛිත්වා ඉතො ව එත්තො ව පෙසෙසුං. ඉති තෙසං අනිච්ඡමානානංයෙව සමාගමො අහොසි.

තංදිවසංයෙව ව මාණවොපි එකං පුප්ථදාමං ගන්ථාපෙසි, හද්දාපි එකං ගන්ථාපෙසි. තානි ආසනමජ්ඣෙ ධපෙත්වා භුත්තසායමාසා උභොපි “සයනං ආරුහිස්සාමා” ති සමාගන්ත්වා මාණවො දක්ඛිණපස්සෙන සයනං ආරුහි. හද්දා වාමපස්සෙන ආරුහිත්වා ආහ – “යස්ස පස්සෙ පුප්ථානි මිලායන්ති, තස්ස රාගචිත්තං උප්පන්තන්ති විජානිස්සාම, ඉමං පුප්ථදාමං න අල්ලියිතබ්බ” න්ති. තෙ පන අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සරිරසම්ඵස්සහයෙන තියාමරන්ති. නිද්දං අනොක්කමන්තාව චිත්තාමෙන්ති, දිවා පන හසිතමත්තම්පි න භොති. තෙ ලොකාමිසෙන අසංසට්ඨා යාව මාතාපිතරො ධරන්ති, තාව කුටුම්භං අවිවාරෙන්වා තෙසු කාලඬකතෙසු විවාරයිංසු. මහති මාණවස්ස සම්පත්ති, එකදිවසං සරිරං උබ්බට්ඨෙන්වා ඡඩ්ඛෙන්වා සුවණ්ණචූෂණමෙව මගධනාළියා ද්වාදසනාළිමත්තං ලද්ධං වට්ටති. යන්තබ්බද්ධාති සට්ඨි මහාතළාකානි, කම්මන්තො ද්වාදසයොජනිකො, අනුරාධපුරප්පමාණා චූද්දස දාසගාමා, චූද්දස හත්ථානිකා, චූද්දස අස්සානිකා, චූද්දස රථානිකා.

සො එකදිවසං අලඬකතං අස්සං ආරුහි මහාජනපරිවුතො කම්මන්තං ගන්ත්වා ඛේත්තකොට්ඨං යීතො නඬගලෙහි හින්තට්ඨානතො කාකාදයො සකුණෙ ගණ්ඨප්පාදකාදිපාණෙ උද්ධරිත්වා බාදන්තෙ දිස්වා, “තාතා, ඉමෙ කිං බාදන්ති” ති පුච්ඡි? “ගණ්ඨප්පාදකෙ අයා” ති. “එතෙහි කතං පාපං කස්ස භොති” ති? “තුම්මාකං, අයා” ති. සො චිත්තෙසි – “සවෙ එතෙහි කතං පාපං මය්හං භොති, කිං මෙ කරිස්සති සත්තඅසීතිකොට්ඨනං? කිං ද්වාදසයොජනො කම්මන්තො, කිං යන්තබ්බද්ධාති සට්ඨි මහාතළාකානි, කිං චූද්දස ගාමා? සබ්බමෙතං හද්දාය කාපිලානියා නියානෙන්වා නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි” ති.

හද්දාපි කාපිලානි තස්මිං බණෙ අබ්භන්තරවත්ථුම්හි තයො තිලකුම්භෙ පත්ථරාපෙන්වා ධාතිහි පරිවුතා නිසින්තා කාකෙ තිලපාණකෙ බාදමානෙ දිස්වා, “අම්මා කිං ඉමෙ බාදන්ති” ති? පුච්ඡි. “පාණකෙ අයො” ති. “අකුසලං කස්ස භොති” ති? “තුම්මාකං අයො” ති. සා චිත්තෙසි – “මය්හං වතුහත්ථවත්ථං නාළිකොදනමත්තඤ්ච ලද්ධං වට්ටති, යදි ව පනෙන එත්තකෙන ජනෙන කතං අකුසලං මය්හං භොති, හවසහස්සෙනපි වට්ටතො සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කා, අයාපුත්තෙ ආගතමත්තෙයෙව සබ්බං තස්ස නියානෙන්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිස්සාමි” ති.

මාණවො ආගන්ත්වා න්භන්වා පාසාදං ආරුහි මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසීදි, අප්ඨස්ස වක්කවත්තිනො අනුච්ඡවිකං භොජනං සප්පයිංසු. ද්වෙපි භුඤ්ජිත්වා පරිජනෙ නික්ඛන්තෙ රහොගතා එසුකට්ඨානෙ නිසීදිංසු. තතො මාණවො හද්දං ආහ – “හද්දෙ, ත්වං ඉමං සරං ආගච්ඡන්ති කිත්තකං ධනං ආහරි” ති? “පඤ්චපණ්ණාස සකට්ඨහස්සානි අයා” ති. “එතං සබ්බං, යා ව ඉමස්මිං සරෙ සත්තඅසීතිකොට්ඨො, යන්තබ්බද්ධා සට්ඨිතළාකාදිභෙදා සම්පත්ති අත්ථි, සබ්බං තුය්හංයෙව නියානෙමි” ති. “තුම්භෙ පන අයා” ති. “අහං පබ්බජිස්සාමි” ති. “අයා අහම්පි තුම්මාකංයෙව ආගමනං ඔලොකයමානා නිසින්තා, අහම්පි පබ්බජිස්සාමි” ති. තෙසං ආදිත්තපණ්ණකුටි විය තයො හවා උපට්ඨහිංසු. තෙ “පබ්බජිස්සාමා” ති වත්වා අත්තරාපණතො කසායරසපිතානි වත්ථානි මත්තිකාපත්තෙ ව ආහරාපෙන්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං කෙසෙ ඔභාරෙන්වා, “යෙ ලොකෙ අරහන්තො, තෙ උද්දිස්ස අම්මාකං පබ්බජ්ජා” ති පබ්බජිත්වා ථවිකාසු පත්තෙ ඔසාපෙන්වා අංසෙ ලග්ගෙන්වා පාසාදතො ඔතරිංසු. ගෙහෙ දාසෙසු ව කම්මකාරෙසු ව න කොචි සඤ්ජානි.

අප්‍රේමය බ්‍රාහ්මණයාගේ නික්මීම දාසගාමද්වාරයෙන් ගවිෂ්ණේ ආකප්පකුත්තවසෙන දාසගාමවාසීනෝ සඤ්ජානිංසු. තෙ රුදන්තා පාදෙසු නිපතිත්වා “කිං අමිහෙ අනාපේ කරොථ අය්‍යා”ති? ආහංසු. “මයං, භණේ ‘ආදිත්තපණ්ණසාලා විය තයො භවා’ති පබ්බජිමිහා, සචෙ තුමිහෙසු එකෙකං භුජිස්සං කරොම, වස්සසතමිපි නප්පහොති, තුමිහෙව තුමිහාකං සීසං ධොවිත්වා භුජිස්සා හුත්වා ජීව්වා”ති වත්වා තෙසං රොදන්තානංයෙව පක්කමිංසු. ථෙරො පුරතො ගවිෂ්ණේ නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො චිත්තෙසි – “අයං භද්දා කාපිලානි සකලජම්බුදිපග්ගනිකා ඉත්ථි මය්හං පච්ඡන්තො ආගච්ඡති. යානං ඛො පනෙතං විජ්ජති, යං කොච්ඡෙව එවං චිත්තෙය්‍යා ‘ඉමෙ පබ්බජිත්වාපි චිත්තා භවිතුං න සක්කොන්ති, අනුච්ඡිදිකං කරොන්ති”ති. “කොච්චි වා පන මනං පසුසෙත්වා අපායපුරකො භවෙය්‍යා. ඉමං පහාය මයා ගන්තුං වට්ඨති”ති චිත්තං උප්පාදෙසි.

සො පුරතො ගවිෂ්ණේ ද්වේධාපථං දිස්වා තස්ස මත්ථකෙ අට්ඨාසි. භද්දාපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අප්‍රේමං ආහං – “භද්දෙ, තාදිසිං ඉත්ථිං මම පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තිං දිස්වා, ‘ඉමෙ පබ්බජිත්වාපි චිත්තා භවිතුං න සක්කොන්ති’ති චිත්තෙන්වා අමිහෙසු පද්ධිචිත්තො මහාජනො අපායපුරකො භවෙය්‍යා. ඉමස්මිං ද්වේධාපථෙ ත්වං එකං ගණ්හ, අහං එකෙත ගමිස්සාමි”ති. “ආම, අය්‍යා, පබ්බජිතානං මාතුගාමො නාම මලං, ‘පබ්බජිත්වාපි චිත්තා න භවන්ති’ති අමිහාකං දොසං පස්සන්ති, තුමිහෙ එකං මග්ගං ගණ්හථ, චිත්තා භවිස්සාමා”ති තික්කත්තුං පදක්ඛණං කත්වා චතුසු යානෙසු පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා දසනබ්බසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගෙහ, “සතසභස්සකප්පජ්ජමාණෙ අද්ධානෙ කතො මිත්තසන්ථවො අජ්ජ භිජ්ජති”ති වත්වා, “තුමිහෙ දක්ඛණජාතිකා නාම, තුමිහාකං දක්ඛණමග්ගො වට්ඨති, මයං මාතුගාමා නාම වාමජාතිකා, අමිහාකං වාමමග්ගො වට්ඨති”ති වන්දිත්වා මග්ගං පටිපන්නා. තෙසං ද්වේධාභූතකාලෙ අයං මහාපථවි “අහං වක්කවාළගිරිසිනෙරුපබ්බතෙ ධාරෙතුං සක්කොන්තිපි තුමිහාකං ගුණෙ ධාරෙතුං න සක්කොමි”ති වදන්ති විය චිරවමානා අකමිපි, ආකාසෙ අසතිසද්දො විය පවත්ති, වක්කවාළපබ්බතො උන්නදි.

සම්මාසම්බුද්ධො චෙච්චනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං නිසින්තො පථවිකම්පනසද්දං සුත්වා, “කස්ස නු ඛො පථවි කම්පති”ති? ආවජ්ජෙන්තො “පිප්පලිමාණවො ච භද්දා ච කාපිලානි මං උද්දිස්ස අප්පමෙය්‍යාං සම්පත්තිං පහාය පබ්බජිතා, තෙසං වියොගට්ඨානෙ උභින්නමිපි ගුණබලෙන අයං පථවිකම්පො ජාතො, මයාපි එතෙසං සඬගහං කාතුං වට්ඨති”ති ගන්ධකුටිතො නික්මීම සයමෙව පත්තචීරං ආදාය, අසීතිමහාපෙරෙසු කඤ්චි අනාමන්තෙන්වා තිගාචුතං මග්ගං පච්චුත්තමනං කත්වා රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව අන්තරෙ බහුපුත්තකනිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ පල්ලඬකං ආභූමිත්වා නිසීදි. නිසීදන්තො පන අඤ්ඤතරො පංසුකුලිකො විය අනිසීදිත්වා බුද්ධවෙසං ගහෙන්වා අසීතිහත්ථා සනබුද්ධරස්මියො වස්සජ්ජෙන්තො නිසීදි. ඉති තස්මිං බණේ පණ්ණාසත්තසකට්ඨකකුටාගාරාදිප්පමාණා බුද්ධරස්මියො ඉතො චිතො ව විජ්ජන්දන්තියො විධාවන්තියො වන්දිමසභස්සසුරියසභස්සඋග්ගමනකාලො විය කුරුමානා තං වනන්තරං එකොභාසං අකංසු. ද්විත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානං සිරියා සමුප්පලිතතාරාගණං විය ගගනං, සුපුජ්ඣිතකමලකුටලයං විය සලිලං, වනන්තරං විරොචිත්ථං. නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස නාම බන්ධො සෙතො හොති, පත්තානි නිලානි පක්කානි රත්තානි. තස්මිං පන දිවසෙ සතසාඛො නිග්‍රොධරුක්ඛො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි.

ඉති යා සා අද්ධානමග්ගජ්ජපන්නොති පදස්ස අත්ථං වත්වා, “ඉදානි යථා එස පබ්බජිතො, යථා ව අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො. ඉමස්ස අත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං අභිනිහාරතො පට්ඨාය අයං අනුපුබ්බිකථා කථෙත්තබ්බා”ති චුත්තා, සා එවං චෙදිතබ්බා.

අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දන්ති රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව අන්තරෙ. සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යාං භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යාන්ති සචෙ අහං සත්ථාරං පස්සෙය්‍යාං, ඉමංයෙව භගවත්තං පස්සෙය්‍යාං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සත්ථාරා භවිතුං සක්කාති. සුගතඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යාං භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යාන්ති සචෙ අහං සම්මාපටිපත්තියා සුට්ඨු ගතත්තා සුගතං නාම පස්සෙය්‍යාං, ඉමංයෙව භගවත්තං පස්සෙය්‍යාං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සුගතෙන භවිතුං සක්කාති. සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යාං භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යාන්ති සචෙ අහං සම්මා සාමඤ්ච සච්චාති බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධං නාම පස්සෙය්‍යාං, ඉමංයෙව භගවත්තං පස්සෙය්‍යාං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන භවිතුං සක්කාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. එවං දස්සන්තො ව “භගවති ‘අයං සත්ථා, අයං සුගතො, අයං සම්මාසම්බුද්ධො’ති නික්කඩ්ඛො අහං, ආචුසො, අහොසි”න්ති දීපෙති. සත්ථා මෙ, භන්තෙති ඉදං කිඤ්චාපි ද්වේ වාරෙ ආගතං, තික්කත්තුං පන චුත්තන්ති චෙදිතබ්බං. ඉමිනා හි සො “එවං තික්කත්තුං සාවකත්තං සාවෙසිං, ආචුසො”ති දීපෙති.

අජානඤ්ඤොති අජානමානොව. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. මුද්ධාපි තස්ස විපතෙය්‍යානි යස්ස අඤ්ඤස්ස “අජානංයෙව ජානාමි”ති පටිඤ්ඤස්ස බාහිරකස්ස සන්ථුතො එවං සබ්බවෙනසා සමන්තාගතො පසන්නචිත්තො සාවකො එවරුපං පරමනිපච්චිකාරං කරෙය්‍යා, තස්ස වණ්ටින්නතාලපක්කං විය ගීවතො මුද්ධාපි විපතෙය්‍යා, සත්තධා පන එලෙය්‍යාති අත්ථො. කිං වා එතෙන, සචෙ මහාකස්සපත්ථෙරො ඉමිනා චිත්තජ්ජසාදෙන ඉමං පරමනිපච්චිකාරං මහාසමුද්දස්ස කරෙය්‍යා, තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තඋදකබ්බිදු විය විලයං ගවිෂ්ණෙය්‍යා. සචෙ වක්කවාළස්ස කරෙය්‍යා, ථුසමුට්ඨි විය විකිරෙය්‍යා. සචෙ සිනෙරුපබ්බතස්ස කරෙය්‍යා, කාකතුණ්ඩෙන පහට්ඨිට්ඨමුට්ඨි විය විද්ධංසෙය්‍යා. සචෙ මහාපථවියා කරෙය්‍යා, වාතාහතභස්මපුඤ්ජො විය විකිරෙය්‍යා. එවරුපොපි පන ථෙරස්ස නිපච්චාකාරො සන්ථු සුවණ්ණවණ්ණො පාදපිට්ඨෙ ලොමමත්තමිපි විකොපෙතුං නාසක්ඛි. තිට්ඨතු ව මහාකස්සපො, මහාකස්සපසද්දසානං

හික්බිත්තං සහස්සමපි සතසහස්සමපි නිපව්වාකාරදස්සනෙන නෙව දසබලස්ස පාදපිට්ඨෙ ලොමමත්තමපි විකොපෙනුං පංසුකුලවිවරෙ වා අංසුමත්තමපි වාලෙනුං සක්කොති. එවං මහානුභාවො හි සත්ථා.

තස්මාතිහ තෙ කස්සපාති යස්මා අහං ජානන්තො එව “ජානාමි”ති, පස්සන්තො එව ව “පස්සාමි”ති වදාමි, තස්මා, කස්සප, තයා එවං සික්ඛිතබ්බං. තිබ්බන්ති බහලං මහන්තං. හිරොත්තප්පන්ති හිරි ව ඔත්තප්පඤ්ච. පච්චුපට්ඨිතං හවිස්සති පයමතරමෙව උපට්ඨිතං හවිස්සති. යො හි පෙරාදිසු හිරොත්තප්පං උපට්ඨපෙත්වා උපසඬකමති පෙරාදයොපි තං සහිරිකා සමත්තප්පා ව හුත්වා උපසඬකමන්තිති අයමෙත්ථ ආනිසංසො. කුසලුපසංහිතන්ති කුසලසන්තිස්සිතං. අට්ඨිං කත්වාති අත්තානං තෙන ධම්මෙන අට්ඨිකං කත්වා, තං වා ධම්මං “එස මය්හං අත්ථො”ති අට්ඨිං කත්වා. මනසි කත්වාති චිත්තෙ යපෙත්වා. සබ්බවෙතසා සමන්තාහරිත්වාති චිත්තස්ස ථොකමපි බහි ගන්තුං අදෙන්තො සබ්බෙන සමන්තාහාරචිත්තෙන සමන්තාහරිත්වා. ඔහිතසොතොති යපිතසොතො, ඤාණසොතඤ්ච පසාදසොතඤ්ච ඔදහිත්වා මයා දෙසිතං ධම්මං සක්කව්වමෙව සුණ්ස්සාමිති එවඤ්ඤා තෙ සික්ඛිතබ්බං. සාතසහගතා ව මෙ කායගතාසතීති අසුහෙසු වෙව ආනාපානෙ ව පයමජ්ඣානවසෙන සුබසම්පයුත්තා කායගතාසති. යො ව පනායං තිව්ධො ඔවාදො, පෙරස්ස අයමෙව පබ්බජ්ජා ව උපසම්පදා ව අහොසි.

සරණොති සකිලෙසො සඉණො හුත්වා. රට්ඨපිණ්ඩං භුඤ්ජිත්ති සද්ධාදෙයාං භුඤ්ජිං. වත්තාරො හි පරිභොගා ථෙයාපරිභොගො ඉණපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො සාම්පරිභොගොති. තත්ථ දුස්සිලස්ස සඬ්ඝමජ්ඣෙ නිසිද්ධිවා භුඤ්ජන්තස්සාපි පරිභොගො ථෙයාපරිභොගො නාම. කස්මා? වතුසු පච්චයෙසු අනිස්සරතාය. සිලවතො අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො ඉණපරිභොගො නාම. සත්තන්තං සෙධානං පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො නාම. බිණාසවස්ස පරිභොගො සාම්පරිභොගො නාම. ඉති බිණාසවොව සාමි හුත්වා අනණො පරිභුඤ්ජති. ථෙරො අත්තනා පුට්ඨජනෙන හුත්වා පරිභුත්තපරිභොගං ඉණපරිභොගංයෙව කරොන්තො එවමාහ. අට්ඨමියා අඤ්ඤා උදපාදිති අට්ඨමෙ දිවසෙ අරහත්තඵලං උප්පජ්ජි.

අථ ඛො, ආචුසො, හගවා මග්ගා ඔක්කම්මාති මග්ගතො ඔක්කමනං පයමතරං තංදිවසෙයෙව අහොසි, අරහත්තාධිගමො පච්ඡා. දෙසනාවාරස්ස පන එවං ආගතත්තා අරහත්තාධිගමො පයමං දීපිතො. කස්මා පන හගවා මග්ගා ඔක්කන්තොති? එවං කිරස්ස අහොසි “ඉමං හික්බිත්තං ජාතිආරඤ්ඤිකං ජාතිපංසුකුලිකං ජාතිඵකාසනිකං කරස්සාමි”ති. තස්මා ඔක්කමි.

මුදුකා ඛො ත්‍යායන්ති මුදුකා ඛො තෙ අයං. ඉමඤ්ච පන වාවං හගවා තං වීවරං පදුමපුප්ඵවණ්ණෙන පාණිනා අන්තන්තෙන පරාමසන්තො ආහ. කස්මා එවමාහාති? ථෙරෙන සහ වීවරං පරිවත්තෙතුකාමතාය. කස්මා පරිවත්තෙතුකාමො ජාතොති? ථෙරං අත්තනො යානෙ යපෙතුකාමතාය. ථෙරො පන යස්මා වීවරස්ස වා පත්තස්ස වා වණ්ණෙ කපිතෙ “ඉමං තුම්මාකං ගණ්හථා”තිවචනං වාරිත්තමෙව, තස්මා “පටිග්ගණ්හාතු මෙ, හන්තෙ, හගවා”ති ආහ. ධාරෙස්සපි පන මෙ ත්වං, කස්සප, සාණාති පංසුකුලානි නිබ්බසනානීති, කස්සප, ත්වං ඉමානි පරිභොගජ්ණණානි පංසුකුලානි පාරුපිතුං සක්ඛිස්සසිති වදති. තඤ්ච ඛො න කායබලං සන්ධාය, පටිපත්තිපුරුණං පන සන්ධාය එවමාහ. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො – අහං ඉමං වීවරං පුණ්ණං නාම දාසිං පාරුපිත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඨිතං තං සුසානං පටිසිත්වා තුම්බමත්තෙහි පාණකෙහි සම්පරිකිණ්ණං තෙ පාණකෙ වීදුනිත්වා මහාඅරියවංසෙ යත්වා අග්ගහෙසිං, තස්ස මෙ ඉමං වීවරං ගහිතදිවසෙ දසසහස්සවක්කවාලෙ මහාපථවී මහාවීරවං වීරවමානා කම්පිත්ථ, ආකාසො තට්ඨවාසි, වක්කවාලදෙවතා සාධුකාරමදංසු, “ඉමං වීවරං ගණ්හන්තෙන හික්බිත්තා ජාතිපංසුකුලිකෙන ජාතිආරඤ්ඤිකෙන ජාතිඵකාසනිකෙන ජාතිසපදානවාරිකෙන හවිතුං වට්ඨති, ත්වං ඉමස්ස වීවරස්ස අනුච්ඡවිකං කාතුං සක්ඛිස්සසි”ති. ථෙරොපි අත්තනා පඤ්චන්තං හත්ථිතං බලං ධාරෙති, යො තං අතක්කයිත්වා “අහමෙනං පටිපත්තිං පුරෙස්සාමි”ති උස්සාහෙන සුගතවීරස්ස අනුච්ඡවිකං කාතුකාමො “ධාරෙස්සාමහං, හන්තෙ”ති ආහ. පටිපජ්ජිත්ති පටිපන්නොස්මි. එවං පන වීවරපරිවත්තනං කත්වා ව ථෙරෙන පාරුතවීරං හගවා පාරුපි, සත්ථු වීවරං ථෙරො. තස්මිං සමයෙ මහාපථවී උදකපරියන්තං කත්වා උන්තදන්ති කම්පිත්ථ.

හගවතො පුත්තොතිආදීසු ථෙරො හගවත්තං නිස්සාය අරියාය ජාතියා ජාතොති හගවතො පුත්තො. උරෙන වසිත්වා මුඛතො නික්ඛන්තඔවාදවසෙන පබ්බජ්ජාය වෙව උපසම්පදාය ව පතිට්ඨිතත්තා ඔරසො මුඛතො ජාතො. ඔවාදධම්මතො ජාතත්තා ඔවාදධම්මෙන ව නිම්මිතත්තා ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො. ඔවාදධම්මදායාදං නවලොකුත්තරධම්මදායාදමෙව වා අරහතීති ධම්මදායාදො . පටිග්ගහිතානි සාණානි පංසුකුලානීති සත්ථාරා පාරුතං පංසුකුලවීරං පාරුපනත්ථාය පටිග්ගහිතං.

සම්මා වදමානො වදෙයානාති යං පුග්ගලං “හගවතො පුත්තො”තිආදීහි ගුණෙහි සම්මා වදමානො වදෙයා, මමං තං සම්මා වදමානො වදෙයා, අහං එවරුපොති. එත්තාවතා ථෙරෙන පබ්බජ්ජා ව පරිසොධිතා හොති. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො – ආචුසො, යස්ස න උපජ්ඣායො පඤ්ඤායති, න ආවරියො, කිං සො අනුපජ්ඣායො අනාවරියො න්භාපිතමුණ්ඩකො සයංගහිතකාසාවො “තිත්ථියපක්කන්තකො”ති සඬ්ඛං ගතො එවං තිගාචුතං මග්ගං පච්චුග්ගමනං ලහති, තීහි ඔවාදෙහි පබ්බජ්ජං වා උපසම්පදං වා ලහති, කායෙන කායං වීවරපරිවත්තනං ලහති? පස්ස යාව දුබ්භාසිතං වචනං ථුල්ලනන්දාය හික්බිත්තියාති. එවං පබ්බජ්ජං සොධෙත්වා ඉදානි ඡහි අහිඤ්ඤාහි සිහනාදං නදිතුං අහං ඛො, ආචුසොතිආදිමාහ. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එකාදසමං.

12. පරමරණසුත්තවණ්ණනා

155. ද්වාදසමෙ තථාගතොති සත්තො. න හෙතං, ආවුසො, අත්ථසංහිතන්ති, ආවුසො, එතං දිට්ඨිගතං අත්ථසන්තිස්සිතං න හොති. නාදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පුබ්බභාගපටිපදාපි න හොති. එතඤ්ඤි, ආවුසො, අත්ථසංහිතන්ති, ආවුසො, එතං චතුසච්චකම්මට්ඨානං අත්ථසන්තිස්සිතං. එතං ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති එතං මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදි පුබ්බභාගපටිපදා. ද්වාදසමං.

13. සද්ධම්මජපතිරූපකසුත්තවණ්ණනා

156. තෙරසමෙ අඤ්ඤාය සණ්ඨතිංසුති අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසු. සද්ධම්මජපතිරූපකන්ති ද්වෙ සද්ධම්මජපතිරූපකානි අධිගමසද්ධම්මජපතිරූපකඤ්ච පරියත්තිසද්ධම්මජපතිරූපකඤ්ච. තත්ථ –

“ඔභාසෙ චෙව ඤාණෙ ච, පිතියා ච විකම්පති;
පස්සද්ධියා සුඛෙ චෙව, යෙහි චිත්තං පචෙධති.

“අධිමොක්ඛෙ ච පග්ගාහෙ, උපට්ඨානෙ ච කම්පති;
උපෙක්ඛාවජ්ජනාය චෙව, උපෙක්ඛාය ච නිකන්තියා.

“ඉමානි දස යානානි, පඤ්ඤා යස්ස පරිචිතා;
ධම්මුද්ධච්චකුසලො හොති, න ච සම්මොහ ගච්ජති”ති. (පටි. ම. 2.7); –

ඉදං විපස්සනාඤාණස්ස උපක්කිලෙසජාතං අධිගමසද්ධම්මජපතිරූපකං නාම. තිස්සො පන සඬගිතියො අනාරුල්හං ධාතුකථා ආරම්මණකථා අසුභකථා ඤාණචන්ද්‍රිකථා විජ්ජාකරණධකොති ඉමෙහි පඤ්චහි කථාවන්ද්‍රිහි පරිබාහිරං ගුල්හවිනයං ගුල්හවෙස්සන්තරං ගුල්හමහොසධං වණ්ණපිටකං අඬගුලිමාලපිටකං රට්ඨපාලගජ්ජිතං ආලවකගජ්ජිතං වෙදල්ලපිටකන්ති අබුද්ධච්චනං පරියත්තිසද්ධම්මජපතිරූපකං නාම.

ජාතරූපජපතිරූපකන්ති සුවණ්ණරසවිධානං ආරක්ඛමයං සුවණ්ණචණ්ණං ආභරණජාතං. ඡණකාලෙසු හි මනුස්සා “ආභරණභණ්ඩකං ගණ්ඨිස්සාමා”ති ආපණං ගච්ජන්ති. අථ නෙ ආපණිකා එවං වදන්ති, “සචෙ තුම්හෙ ආභරණත්ථිකා, ඉමානි ගණ්ඨං. ඉමානි හි සනාති චෙව වණ්ණචන්තානි ච අප්පග්ගානි වා”ති. තෙ තෙසං සුත්වා, “කාරණං ඉමෙ වදන්ති, ඉමානි පිළන්ධිත්වා සක්කා නක්ඛන්තං කීළිතුං, සොහන්ති චෙව අප්පග්ගානි වා”ති තානි ගහෙන්වා ගච්ජන්ති. සුවණ්ණභණ්ඩං අවික්කියමානං නිදහින්වා යපෙනඛිඛං හොති. එවං තං ජාතරූපජපතිරූපකෙ උප්පන්නෙ අන්තරධායති නාම.

අථ සද්ධම්මස්ස අන්තරධානං හොතීති අධිගමසද්ධම්මස්ස පටිපත්තිසද්ධම්මස්ස පරියත්තිසද්ධම්මස්සානි තිව්ධස්සාපි සද්ධම්මස්ස අන්තරධානං හොති. පඨමබොධියඤ්ඤි හික්ඛු පටිසම්භිද්ද්වන්තා අහෙසුං. අථ කාලෙ ගච්ජන්තෙ පටිසම්භිදා පාපුණ්තුං න සක්ඛිංසු, ඡළහිඤ්ඤා අහෙසුං. තතො ඡ අහිඤ්ඤා පාපුණ්තුං අසක්කොන්තා තිස්සො විජ්ජා පාපුණ්සු. ඉදානි කාලෙ ගච්ජන්තෙ තිස්සො විජ්ජා පාපුණ්තුං අසක්කොන්තා ආසවක්ඛයමන්තං පාපුණ්ස්සන්ති. තම්පි අසක්කොන්තා අනාගාමීඵලං, තම්පි අසක්කොන්තා සකදාගාමීඵලං, තම්පි අසක්කොන්තා සොනාපත්තිඵලං. ගච්ජන්තෙ කාලෙ සොනාපත්තිඵලම්පි පත්තුං න සක්ඛිස්සන්ති. අථ තෙසං යදා විපස්සනා ඉමෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨා ආරද්ධමන්තාව යස්සති, තදා අධිගමසද්ධම්මො අන්තරහිතො නාම භවිස්සති.

පඨමබොධියඤ්ඤි හික්ඛු චතුන්නං පටිසම්භිදානං අනුච්ඡවිකං පටිපත්තිං පුරයිංසු. ගච්ජන්තෙ කාලෙ තං අසක්කොන්තා ඡන්තං අහිඤ්ඤානං, තම්පි අසක්කොන්තා තිස්සන්තං විජ්ජානං, තම්පි අසක්කොන්තා අරහත්තඵලමන්තස්ස. ගච්ජන්තෙ පන කාලෙ අරහත්තස්ස අනුච්ඡවිකං පටිපත්තිං පුරෙතුං අසක්කොන්තා අනාගාමීඵලස්ස අනුච්ඡවිකං පටිපත්තිං පුරෙස්සන්ති, තම්පි අසක්කොන්තා සකදාගාමීඵලස්ස, තම්පි අසක්කොන්තා සොනාපත්තිඵලස්ස. යදා පන සොනාපත්තිඵලස්ස අනුච්ඡවිකං පටිපදං පුරෙතුං අසක්කොන්තා සීලපාරිසුද්ධිමන්තෙව යස්සන්ති, තදා පටිපත්තිසද්ධම්මො අන්තරහිතො නාම භවිස්සති.

යාව පන තෙපිටකං බුද්ධච්චනං වත්තති, න තාව සාසනං අන්තරහිතන්ති වත්තුං වට්ටති. තිට්ඨන්තු තිණි වා, අහිධම්මපිටකෙ අන්තරහිතෙ ඉතරෙසු ද්විසු තිට්ඨන්තෙසුපි අන්තරහිතන්ති න වත්තඛිඛමෙව. ද්විසු අන්තරහිතෙසු විනයපිටකමන්තෙ ධීතෙපි, තත්‍රාපි ඛන්ධකපරිවාරෙසු අන්තරහිතෙසු උභතොවිභග්ගිමන්තෙ, මහාවිනයෙ අන්තරහිතෙ ද්විසු පාතිමොක්ඛෙසු වත්තමානෙසුපි සාසනං අනන්තරහිතමෙව. යදා පන ද්වෙ පාතිමොක්ඛා අන්තරධායස්සන්ති, අථ පරියත්තිසද්ධම්මස්ස අන්තරධානං භවිස්සති. තස්මි අන්තරහිතෙ සාසනං අන්තරහිතං නාම හොති. පරියත්තියා හි අන්තරහිතාය පටිපත්ති අන්තරධායති, පටිපත්තියා අන්තරහිතාය අධිගමො අන්තරධායති. කිං කාරණා? අයඤ්ඤි පරියත්ති පටිපත්තියා පච්චයො හොති, පටිපත්ති අධිගමස්ස. ඉති පටිපත්තිතොපි පරියත්තිමෙව පමාණං.

නනු ව කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ කපිලො නාම අනාරාධකභික්ඛු “පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි” ති බීජනිං ගහෙන්වා ආසනෙ නිසින්තො “අත්ථි ඉමස්මිං වත්තන්තා” ති පුච්ඡි, අප් තස්ස භයෙන යෙසම්පි පාතිමොක්ඛො වත්තති, තෙපි “මයං වත්තාමා” ති අවත්වා “න වත්තාමා” ති වදිංසු, සො බීජනිං යපෙත්වා උට්ඨායාසනා ගතො, තදා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනං ඔසක්කිත්තති? කිඤ්චාපි ඔසක්කිතං, පරියත්ති පන එකන්තෙනෙව පමාණං. යථා හි මහතො තළාකස්ස පාළියා ථීරාය උදකං න යස්සතිති න වත්තබ්බං, උදකෙ සති පදුමාදීනි පුප්ඵානි න පුප්ඵිස්සන්තිති න වත්තබ්බං, එවමෙව මහාතළාකස්ස ථීරපාළිසදිසෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ සති මහාතළාකෙ උදකසදිසා පටිපත්තිපුරකා කුලපුත්තා නත්ථීති න වත්තබ්බා, තෙසු සති මහාතළාකෙ පදුමාදීනි පුප්ඵානි විය සොනාපන්නාදයො අරියපුත්තලා නත්ථීති න වත්තබ්බාති එවං එකන්තතො පරියත්තියෙව පමාණං.

පථව්ඨාතුති ද්වෙ සතසභස්සානි වත්තාරි ව නනුතානි බහලා මහාපථවි. ආපොධාතුති පථවිතො පට්ඨාය යාව සුභතිණ්හබ්බුත්මලොකා උග්ගතං කප්පවිනාසකං උදකං. තෙජොධාතුති පථවිතො පට්ඨාය යාව ආභස්සරබ්බුත්මලොකා උග්ගතො කප්පවිනාසකො අග්ගි. වායොධාතුති පථවිතො පට්ඨාය යාව වෙහස්ඵලබ්බුත්මලොකා උග්ගතො කප්පවිනාසකො වායු. එතෙසු හි එකධම්මොපි සත්ථු සාසනං අන්තරධාපෙතුං න සක්කොති, තස්මා එවමාහ. ඉධෙව තෙ උප්පජ්ජන්තිති ලොහතො ලොහබාදකං මලං විය ඉමස්මිං මය්හංයෙව සාසනෙ තෙ උප්පජ්ජන්ති. මොසපුරිසානි තුච්ඡපුරිසා.

ආදිකෙනෙව ඔපිලවතීති එත්ථ ආදිකෙනාති ආදානෙන ගහණෙන. ඔපිලවතීති නිමුජ්ජති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා උදකවරා නාවා භණ්ඩං ගණ්හන්ති නිමුජ්ජති, එවං පරියත්තිආදීනං පුරණෙන සද්ධම්මස්ස අන්තරධානං න හොති. පරියත්තියා හි භායමානාය පටිපත්ති භායති, පටිපත්තියා භායමානාය අධිගමො භායති. පරියත්තියා පුරයමානාය පරියත්තිධරා පුග්ගලා පටිපත්තිං පුරෙන්නි, පටිපත්තිපුරකා අධිගමං පුරෙන්නි. ඉති නවචන්දො විය පරියත්තියාදීසු වඩ්ඪමානාසු මය්හං සාසනං වඩ්ඪති යෙවාති දස්සෙති.

ඉදානි යෙහි ධම්මෙහි සද්ධම්මස්ස අන්තරධානඤ්චෙව ධීති ව හොති, තෙ දස්සෙන්තො පඤ්ච බොතිආදිමාහ. තත්ථ ඔක්කමනීයාති අවක්කමනීයා, හෙට්ඨාගමනීයාති අත්ථො. සත්ථරි අගාරවාතිආදීසු අගාරවාති ගාරවරහිතා. අප්පතිස්සාති අප්පතිස්සයා අනිවචුත්තිකා. තත්ථ යො වෙනියඨිගණං ආරොහන්තො ඡත්තං ධාරෙති, උපාහනං ධාරෙති, අඤ්ඤතො ඔලොකෙන්වා කථං කථෙන්නො ගච්ඡති, අයං සත්ථරි අගාරවො නාම.

යො ධම්මස්සවනස්ස කාලෙ සඬුසුට්ඨෙ දහරසාමණෙරෙහි පරිවාරිතො නිසීදති, අඤ්ඤානි වා නවකම්මාදීනි කරොති, ධම්මස්සවනග්ගෙ නිසින්තො නිද්දායති, වික්ඛින්නො වා අඤ්ඤං කථෙන්නො නිසීදති, අයං ධම්මෙ අගාරවො නාම.

යො ථෙරුපට්ඨානං ගන්ත්වා, අවන්දිත්වා නිසීදති, හත්ථපල්ලත්ථිකං දුස්සපල්ලත්ථිකං කරොති, අඤ්ඤං වා පන හත්ථපාදකුක්කුච්චං කරොති, වුඩ්ඨානං සන්තිකෙ අනාජ්ඣිට්ඨො කථෙති, අයං සඬ්ඝෙ අගාරවො නාම.

තිස්සො පන සික්ඛා අපුරෙන්නොව සික්ඛාය අගාරවො නාම හොති. අට්ඨ සමාපත්තියො අනිබ්බන්තෙන්තො තාසං වා පන නිබ්බන්තන්තොය පයොගං අකරොන්නො සමාධිස්මිං අගාරවො නාම. සුක්කපක්ඛො චුත්තච්ඡල්ලාසෙනෙව වෙදිතබ්බොති. තෙරසමං.

කස්සපසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ලාභසක්කාරසංයුත්තං

1. පටමවග්ගො

1. දාරුණසුත්තවණ්ණනා

157. ලාභසක්කාරසංයුත්තස්ස පටමෙ දාරුණොති ඵද්ධො. ලාභසක්කාරසිලොකොති එත්ථ ලාභො නාම චතුපච්චයලාභො. සක්කාරොති තෙසංයෙව සුක්කතානං සුසංඛිතතානං ලාභො. සිලොකොති චණ්ණසොයො. කටුකොති තිබ්බිණො. ඵරුසොති බරො. අත්තරාසිකොති අත්තරායකරො. පටමං.

2. බළිසසුත්තවණ්ණනා

158. දුතියෙ බාළිසිකොති බළිසං ගහෙන්වා වරමානො මච්ඡසාතකො. ආමිසගතන්ති ආමිසමක්ඛිතං. ආමිසවක්ඛුති ආමිසෙ වක්ඛු දස්සනං අස්සාති ආමිසවක්ඛු. ගිලබළිසොති ගිලිතබළිසො. අනං ආපන්නොති දුක්ඛං පත්තො. බ්‍යසනං ආපන්නොති විනාසං පත්තො. යථාකාමකරණියොති යථාකාමෙන යථාරුචියා යථෙව නං බාළිසිකො ඉච්ඡති, තථෙවස්ස කත්තබ්බොති අත්ථො. යථාකාමකරණියො පාපිමතොති යථා කිලෙසමාරස්ස කාමො, එවං කත්තබ්බො, නිරයං වා තිරච්ඡානායොතිං වා පෙත්තිවිසයං වා පාපෙනබ්බො. දුතියං.

3-4. කුම්මසුත්තදිවණ්ණනා

159-160. තතියෙ මහාකුම්මකුලන්ති මහත්තං අට්ඨිකච්ඡපකුලං. අගමාසිති “එත්ථ අද්ධා කිඤ්චි බාදිතබ්බං අත්ථී, තං මච්ඡරායන්තො මං එස නිවාරෙති”ති සඤ්ඤාය අගමාසි. පපතායාති පපතා වුවචති දීඝරජ්ජුකබද්ධො අයකන්තකොසකෙ දණ්ඩකං පච්චෙසෙන්වා ගහිතො කණ්ණිකසල්ලසණ්ඨානො, අයකණ්ටකො, යස්මිං චෙගෙන පතිත්වා කටාහෙ ලග්ගමත්තෙ දණ්ඩකො නික්ඛමති, රජ්ජුකො එකාබද්ධො ගච්ඡතෙව. සො කුම්මොති සො විද්ධකුම්මො. යෙන සො කුම්මොති උදකසද්දං සුත්වා සාසඬකට්ඨානං භවිස්සතිති නිවත්තිත්වා යෙන සො අත්ථකාමො කුම්මො. න දානි ත්වං අමිහාකන්ති ඉදානි ත්වං අමිත්තහත්ථං ගතො, න අමිහාකං සන්තකොති අත්ථො. එවං සල්ලපන්තානංයෙව ච තෙසං නාචාය ධිතො ලුද්දො රජ්ජුකං ආකඩ්ඪිත්වා කුම්මං ගහෙන්වා යථාකාමං අකාසි. සෙසමෙත්ථ ඉතො අනන්තරසුත්තෙ ව උත්තානමෙව. තතියචතුත්ථානි.

5. මිල්හකසුත්තවණ්ණනා

161. පඤ්චමෙ මිල්හකාති ගුප්පාණකා. ගුප්පාදීති ගුප්භක්ඛා. ගුප්පුරාති අත්තො ගුප්පන භරිතා. පුණ්ණා ගුප්ප්සාති ඉදං පුරිමස්සෙව අත්ථදීපනං. අතිමඤ්ඤෙය්‍යාති පච්ඡිමපාදෙ භූමියං ය්‍යපෙන්වා පුරිමපාදෙ ගුප්පස්ස උපරි ආරොපෙන්වා ධිතා “අභමිති ගුප්පාදී”ති භණන්ති අතිමඤ්ඤෙය්‍යා. පිණ්ඩපාතො වස්ස පුරොති අපරොපිස්ස පත්තපුරො පණ්ණපිණ්ඩපාතො භවෙය්‍යා. පඤ්චමං.

6. අසනිසුත්තවණ්ණනා

162. ඡට්ඨෙ කං, භික්ඛවෙ, අසනිවිචක්කන්ති, භික්ඛවෙ, කං පුග්ගලං මත්ථකෙ පතිත්වා මද්දමානං සුක්කාසනිවක්කං ආගච්ඡතු . අප්පත්තමානසන්ති අනධිගතාරහත්තං. ඉති භගවා න සත්තානං දුක්ඛකාමතාය, ආදීනවං පන දස්සෙතුං එවමාහ. අසනිවක්කඤ්ඤි මත්ථකෙ පතිතං එකමෙව අත්තභාවං නාසෙති, ලාභසක්කාරසිලොකෙන පරියාදිණ්ණචිත්තො නිරයාදිසු අනන්තදුක්ඛං අනුභොති. ඡට්ඨං.

7. දිද්ධසුත්තවණ්ණනා

163. සත්තමෙ දිද්ධගතෙනාති ගතදිද්ධෙන. විසල්ලෙනාති විසමක්ඛිතෙන. සල්ලෙනාති සත්තියා. සත්තමං.

8. සිඬගාලසුත්තවණ්ණනා

164. අට්ඨමෙ සිඬගාලොති ජරසිඬගාලො. යථා හි සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො පුතිකායො ත්වෙව, තංඛණං ගලිතම්පි ව මුත්තං පුතිමුත්තත්තත්වෙව වුවචති, එවං තදුහුජාතොපි සිඬගාලො ජරසිඬගාලොත්වෙව වුවචති. උක්කණ්ටකෙන නාමාති එවංනාමකෙන රොගෙන. සො කිර සිතකාලෙ උප්පජ්ජති. තස්මිං උප්පන්නෙ සකලසරීරතො ලොමාති පතන්ති, සකලසරීරං නිල්ලොමං හුත්වා, සමන්තතො පුට්ඨි, වාතබ්භාහතා වණා රුජ්ජන්ති. යථා

උම්මත්තකසුත්තයෙන් දට්ඨයා පුරිසො අනවට්ඨිතොව හමති, එවං තස්මිං උප්පන්නෙ හමිතබ්බො හොති, අසුකට්ඨානෙ සොත්ථි හවිස්සතිති න පඤ්ඤායති. අට්ඨමං.

9. වෙරම්හසුත්තවණ්ණනා

165. නවමෙ වෙරම්හවාතාති එවංනාමකා මහාවාතා. කිදිසෙ පන යානෙ තෙ වාතා වායන්තිති? යත්ථ ඨිතස්ස චත්තාරො දීපා උප්පලිනිපත්තමත්තා හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. යො පක්ඛි ගච්ඡතිති නවවුට්ඨෙ දෙවෙ විරවන්තො වාතසකුණො තත්ථ ගච්ඡති, තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අරක්ඛිතෙනෙව කායෙනාතිආදීසු හත්ථපාදෙ කීලාපෙන්තො ඛන්ධට්ඨිං වා නාමෙන්තො කායං න රක්ඛති නාම, නානාවිධං දුට්ඨුල්ලකථං කථෙන්තො වාවං න රක්ඛති නාම, කාමචිතක්කාදයො චිතක්කෙන්තො චිත්තං න රක්ඛති නාම. අනුපට්ඨිතාය සතියාති කායගතාසතිං අනුපට්ඨපෙන්වා. නවමං.

10. සගාථකසුත්තවණ්ණනා

166. දසමෙ අසක්කාරෙන වුභයන්ති අසක්කාරෙන ව උභයෙන. සමාධිති අරහත්තඵලසමාධි. සො හි තෙන න චිකම්පති. අප්පමාණවිහාරිනොති අප්පමාණෙන ඵලසමාධිනා විහරන්තස්ස. සාතතිකන්ති සතතකාරිං. සුඛමංදිට්ඨිවිපස්සකන්ති අරහත්තමග්ගදිට්ඨියා සුඛමදිට්ඨිඵලසමාපත්තිඅත්ථාය විපස්සනං පට්ඨපෙන්වා ආගතත්තා විපස්සකං. උපාදානක්ඛයාරාමන්ති උපාදානක්ඛයසඬ්ඛානෙ නිබ්බානෙ රතං. ආහු සප්පුරිසො ඉතීති සප්පුරිසොති කථෙන්තිති. දසමං.

පඨමො චග්ගො.

2. දුතියචග්ගො

1-2. සුවණ්ණපාතිසුත්තාදිවණ්ණනා

167-168. දුතියචග්ගස්ස පඨමෙ සම්පජානමුසා භාසන්තන්ති අප්පමත්තකෙනපි කාරණෙන සම්පජානමෙව මුසා භාසන්තං. “සීලං පුරෙස්සාමී”ති සංවිහිතභික්ඛුං සිනෙරුමත්තොපි පච්චයරාසි වාලෙතුං න සක්කොති. යදා පන සීලං පභාය සක්කාරතිස්සිතො හොති, තදා කුණ්ඩකමුට්ඨිහෙතුපි මුසා භාසති, අඤ්ඤං වා අකිච්චං කරොති. දුතියං උත්තානමෙවාති. පඨමදුතියාති.

3-10. සුවණ්ණනික්ඛසුත්තාදිවණ්ණනා

169. තතියාදීසු සුවණ්ණනික්ඛස්සාති එකස්ස කඤ්චනනික්ඛස්ස. සිඬ්ඨිනික්ඛස්සාති සිඬ්ඨිසුවණ්ණනික්ඛස්ස. පථවියාති චක්කවාලබ්භන්තරාය මහාපථවියා. ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතුති කස්සච්චෙව ආමිසස්ස හෙතු අන්තමසො කුණ්ඩකමුට්ඨිනොපි. ජීවිතහෙතුති අට්ඨියං වොරෙහි ගහෙන්වා ජීවිතෙ වොරොපියමානෙ තස්සපි හෙතු. ජනපදකලායාණියාති ජනපදෙ උත්තමිත්ථියා. තතියාදීති.

දුතියො චග්ගො.

3. තතියචග්ගො

1-2. මාතුගාමසුත්තාදිවණ්ණනා

170-171. තතියචග්ගස්ස පඨමෙ න තස්ස, භික්ඛවෙ, මාතුගාමොති න තස්ස රහො එකකස්ස නිසින්නස්ස තෙන ධම්මෙන අත්ථිකොපි මාතුගාමො චිත්තං පරියාදාතුං සක්කොති, යස්ස ලාභසක්කාරසිලොකො චිත්තං පරියාදාතුං සක්කොතිති, අත්ථො. දුතියං උත්තානමෙවාති. පඨමදුතියාති.

3-6. එකපුත්තකසුත්තාදිවණ්ණනා

172-175. තතියෙ සද්ධාති සොතාපන්නා. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව. තථා චතුත්ථෙ පඤ්චමෙ ඡට්ඨෙ ව. තතියාදීති.

7. තතියසමණබ්බාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

176. සත්තමෙ සමුදයන්තිආදීසු සහ පුබ්බකම්මෙන අත්තභාවො කොලපුත්තියං වණ්ණපොක්ඛරතා කල්‍යාණවාක්කරණතා ධුතගුණාවිකරණං චීවරධාරණං පරිවාරසම්පන්නීති එවමාදි ලාභසක්කාරස්ස සමුදයො නාම, තං සමුදයසම්චවසෙන නප්පජානාති, නිරොධො ච පටිපදා ච නිරොධසම්චවමග්ගසම්චවසෙනෙව වෙදිතබ්බා. සත්තමං.

8. ඡවිසුත්තවණ්ණනා

177. අට්ඨමෙ යස්මා ලාභසක්කාරසිලොකො නරකාදීසු, නිබ්බන්තෙන්තො සකලම්පි ඉමං අත්තභාවං නාසෙති, ඉධාපි මරණම්පි මරණමත්තම්පි දුක්ඛං ආවහති, තස්මා ඡවිං ඡිත්තද්විතීආදි වුත්තං. අට්ඨමං.

9. රජ්ජුසුත්තවණ්ණනා

178. නවමෙ වාළරජ්ජුයාති සුත්තාදිමයා රජ්ජු මුදුකා හොති වාළරජ්ජු ඛරා ඵරුසා, තස්මා අයමෙව ගහිතා. නවමං.

10. භික්ඛුසුත්තවණ්ණනා

179. දසමෙ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරාති ඵලසමාපත්තිසුඛවිහාරා. තෙසාහමස්සාති තෙසං අහං අස්ස . ඛිණ්ණාසවො හි ලාභී පුඤ්ඤසම්පන්නො යාගුඛජ්ජකාදීති ගහෙන්වා ආගතාගතානං අනුමොදනං කරොන්තො ධම්මං දෙසෙන්තො පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසිදිතුං ඕකාසං න ලහති, තං සන්ධාය වුත්තන්ති. දසමං.

තතියො වග්ගො.

4. චතුත්ථවග්ගො

1-4. භිත්තිසුත්තාදිවණ්ණනා

180-183. චතුත්ථවග්ගස්ස පට්ඨමං උත්තානමෙව. දුතියාදීසු කුසලමූලන්ති අලොභාදිතිවිධකුසලධම්මො. සුක්කො ධම්මොති තස්සෙව පරියායදෙසනා . අයං පනෙත්ථ සඨබ්බෙපත්ථො – යස්ස කුසලමූලාදිසඨබ්බාතස්ස අනවජ්ජධම්මස්ස අසමුච්ඡින්නත්තා දෙවදත්තො සග්ගෙ වා නිබ්බන්තෙය්‍යා, මග්ගඵලානි වා අධිගච්ඡෙය්‍යා, ස්වාස්ස සමුච්ඡෙදමගමා සබ්බසො සමුච්ඡින්නො විනට්ඨො. පට්ඨාදීති.

5. අවිරපක්කන්තසුත්තවණ්ණනා

184. පඤ්චමෙ පරාභවායාති අවධිඨ්ඨා විනාසාය. අස්සතරීති වළවාය කුච්ඡිස්මිං ගද්දහස්ස ජාතා. අත්තවධාය ගබ්භං ගණ්හාතීති තං අස්සෙන සද්ධිං සම්පයොජෙන්ති, සා ගබ්භං ගණ්හිත්වා කාලෙ සම්පත්තෙ විජායිතුං න සක්කොති, පාදෙහි භූමියං පහරන්ති තිට්ඨති, අථස්සා චත්තාරො පාදෙ චතුසු බාණුකෙසු බන්ධිත්වා කුච්ඡිං ආලෙන්වා පොතං නිහරන්ති, සා තත්ථෙව මරති. තෙනෙතං වුත්තං. පඤ්චමං.

6. පඤ්චරථසතසුත්තවණ්ණනා

185. ඡට්ඨෙ භත්තාභිභාරොති අභිභරිතබ්බං භත්තං. තස්ස පන පමාණං දස්සෙතුං පඤ්ච ව ආලිපාකසතාතීති වුත්තං. තත්ථ එකො ආලිපාකො දසන්තං පුරිසානං භත්තං ගණ්හාති. නාසාය පිත්තං භිත්තදෙය්‍යුන්ති අච්ඡපිත්තං වා මච්ඡපිත්තං වාස්ස නාසපුටෙ පක්ඛිපෙය්‍යාං. ඡට්ඨං.

7-13. මාතුසුත්තාදිවණ්ණනා

186-187. සත්තමෙ මාතුපි හෙතුති “සවෙ මුසා භණ්ඨි, මාතරං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාම. නො වෙ භණ්ඨි, න විස්සජ්ජෙස්සාම” ති එවං වොරෙහි අට්ඨියං පුච්ඡමානො තස්සා වොරහත්ථගතාය මාතුයාපි හෙතු සම්පජානමුසා න භාසෙය්‍යාති අත්ථො. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයොති. සත්තමාදීති.

ලාභසක්කාරසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. රාහුලසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1-8. චක්ඛුසුත්තාදිවණ්ණනා

188-195. රාහුලසංයුත්තස්ස පයමෙ එකොති චතුසු ඉරියාපටෙසු එකවිහාරී. වූපකට්ඨොති විවෙකට්ඨො නිස්සද්දො. අප්පමත්තොති සතියා අවිජ්ජවසන්තො. ආතාපීති විරියසම්පන්නො. පහිත්තො විහරෙය්‍යන්ති විසෙසාධගමත්ථාය පෙසිත්තො හුත්වා විහරෙය්‍යං. අනිච්චන්ති හුත්වා අභාවාකාරෙන අනිච්චං. අප් වා උප්පාදවයවත්තතාය තාවකාලිකතාය විපරිණාමකොටියා නිච්චපටික්ඛෙපතොති ඉමෙහිපි කාරණෙහි අනිච්චං. දුක්ඛන්ති චතුහි කාරණෙහි දුක්ඛං දුක්ඛමනට්ඨොති දුක්ඛවත්ථුකට්ඨොති සත්තසම්පිළනට්ඨොති සුඛපටික්ඛෙපෙනාති. කල්ලන්ති යුත්තං. එතං මමාති තණ්හාගාහො. එසොහමස්මීති මානගාහො. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිගාහො. තණ්හාගාහො චෙත්ථ අට්ඨසත්තණ්හාවිට්ටිතවසෙන, මානගාහො නවවිධමානවසෙන, දිට්ඨිගාහො ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිවසෙන චෙදිත්තං. නිබ්බින්නං විරජ්ජන්ති එත්ථ විරාගවසෙන චත්තාරො මග්ගා කථිතා, විරාගා විමුච්චන්ති එත්ථ විමුත්තිවසෙන චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති.

එත්ථ ව පඤ්චසු ද්වාරෙසු පසාදාව ගහිතා, මනොති ඉමිනා තෙභුමකං සම්මසන්තාරවිත්තං. දුතියෙ පඤ්චසු ද්වාරෙසු ආරම්මණමෙව. තතියෙ පඤ්චසු ද්වාරෙසු පසාදවත්ථුකවිත්තමෙව, මනොවිඤ්ඤාණෙන තෙභුමකං සම්මසන්තාරවිත්තං ගහිතං. එවං සබ්බත්ථ නයො නෙත්තං. ඡට්ඨෙ තෙභුමකධම්මා. අට්ඨමෙ පන තණ්හාති තස්මිං තස්මිං ද්වාරෙ ජවනජ්ජන්තාව ලබ්භති. පයමාදීති.

9. ධාතුසුත්තවණ්ණනා

196. නවමෙ විඤ්ඤාණධාතුවසෙන නාමං, සෙසාහි රූපන්ති නාමරූපං කථිතං. නවමං.

10. බන්ධසුත්තවණ්ණනා

197. දසමෙ රූපක්ඛන්ධො කාමාවචරො, සෙසා චත්තාරො සබ්බසංඛාරානිකපට්ඨිජෙදෙන චතුභුමකා. ඉධ පන තෙභුමකාති ගහෙත්තං. දසමං.

පයමො චග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1-10. චක්ඛුසුත්තාදිවණ්ණනා

198-199. දුතියෙ දස උත්තානත්ථානෙව. පයමාදීති.

11. අනුසයසුත්තවණ්ණනා

200. එකාදසමෙ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෙ කායෙති අත්තනො සවිඤ්ඤාණකකායං දස්සෙති, බහිද්ධා වාති පරස්ස සවිඤ්ඤාණකං වා අවිඤ්ඤාණකං වා. පුරිමෙන වා අත්තනො ව පරස්ස ව විඤ්ඤාණමෙව දස්සෙති, පච්ඡිමෙන බහිද්ධා අනිත්ථියබද්ධරූපං. අභඩ්ඤාමමඩ්ඤාමානානුසයාති අභංකාරදිට්ඨි ව මමංකාරතණ්හා ව මානානුසයා ව. න භොන්තිති එතෙ කිලෙසා කථං ජානන්තස්ස එතෙසු වත්ථුසු න භොන්තිති පුච්ඡති. සම්මජ්ජපඤ්ඤාය පස්සතිති සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය සුට්ඨු පස්සති. එකාදසමං.

12. අපගතසුත්තවණ්ණනා

201. ද්වාදසමෙ අභඩ්ඤාමමඩ්ඤාමානාපගතන්ති අභංකාරතො ව මමංකාරතො ව මානතො ව අපගතං. විධා සමතික්කන්තන්ති මානකොට්ඨාසෙ සුට්ඨු අතික්කන්තං. සන්තං සුචිත්තන්ති කිලෙසවූපසමෙන සන්තං, කිලෙසෙහෙව සුට්ඨු විමුත්තං. සෙසං උත්තානමෙවාති. ද්වාදසමං.

දුතියො චග්ගො.

ද්විසූපි අසෙක්ඛභූමි කපීතා. පඨමො පනෙන්ථ ආයාචන්තස්ස දෙසිතො, දුතියො අනායාචන්තස්ස. සකලෙපි පන රාහුලසංයුත්තෙ ථෙරස්ස විමුත්තිපරිපාවනීයධම්මාව කපීතාති.

රාහුලසංයුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

8. ලක්බණසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. අට්ඨසුත්තවණ්ණනා

202. ලක්බණසංයුත්තෙ ය්වායං ආයස්මා ව ලක්බණොති ලක්බණත්ථෙරො චුත්තො, එස ජට්ඨසහස්සඛින්නරො එහිභික්ඛුපසම්පදාය උපසම්පන්නො ආදිත්තපරියායාවසානෙ අරහත්තං පත්තො එකො මහාසාවකොති වෙදිතබ්බො. යස්මා පනෙස ලක්බණසම්පන්නෙන සබ්බාකාරපරිපූරෙන බ්‍රහ්මසමෙන අත්තභාවෙන සමන්තාගතො, තස්මා “ලක්බණො”ති සබ්බං ගතො. මහාමොග්ගල්ලානො පන පබ්බජිතදිවසනො සත්තමෙ දිවසෙ අරහත්තං පත්තො දුතියො අග්ගසාවකො.

සිතං පාත්වාකාසීති මන්දහසිතං පාතුඅකාසි, පකාසයි දස්සෙසීති චුත්තං හොති. කිං පන දිස්වා ථෙරො සිතං පාත්වාකාසීති? උපරි පාළියං ආගතං අට්ඨකසඬ්ඛිකං එකං පෙනලොකෙ නිබ්බත්තං සත්තං දිස්වා. තඤ්ච බො දිබ්බෙන චක්ඛුනා, න පසාදචක්ඛුනා. පසාදචක්ඛුස්ස හි එනෙ අත්තභාවා න ආපාථං ආගච්ඡන්ති. එවරුපං පන අත්තභාවං දිස්වා කාරුඤ්ඤෙ කත්තබ්බෙ කස්මා සිතං පාත්වාකාසීති? අත්තනො ච බුද්ධඤ්ඤාණස්ස ව සම්පත්තිං සමනුස්සරණතො. තඤ්ච දිස්වා ථෙරො “අදිට්ඨසම්චෙන නාම පුග්ගලෙන පටිලභිතබ්බා එවරුපා අත්තභාවා මුත්තො අහං, ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ”ති අත්තනො ව සම්පත්තිං අනුස්සරිත්වා – “අහො බුද්ධස්ස භගවතො ඤ්ඤාණසම්පත්ති, ‘යො කම්මච්චාකො, භික්ඛවෙ, අචින්තෙය්‍යා න චින්තෙතබ්බො’ති දෙසෙසි, පච්චක්ඛං වත කත්වා බුද්ධා දෙසෙන්නි, සුප්පට්ඨිද්ධා බුද්ධානං ධම්මධාතු”ති එවං බුද්ධඤ්ඤාණසම්පත්තිඤ්ච අනුස්සරිත්වා සිතං පාත්වාකාසීති.

අප් ලක්බණත්ථෙරො කස්මා න අද්දස, කිමස්ස දිබ්බචක්ඛු නත්ථීති? නො නත්ථී, මහාමොග්ගල්ලානො පන ආචජ්ජෙන්නො අද්දස, ඉතරො පන අනාචජ්ජෙනෙ න අද්දස. යස්මා පන ඛිණ්ණසවා නාම න අකාරණා සිතං කරොන්ති, තස්මා තං ලක්බණත්ථෙරො පුච්ඡි කො නු බො, ආචුසො මොග්ගල්ලාන, හෙතු, කො පච්චයො සිතස්ස පාතුකම්මායාති? ථෙරො පන යස්මා යෙහි අයං උපපත්ති සාමං අදිට්ඨා, තෙ දුස්සද්ධාපයා හොන්ති, තස්මා භගවත්තං සක්ඛිං කත්වා බ්‍යාකාතුකාමතාය අකාලො බො, ආචුසොතිආදිමාහ. තතො භගවතො සන්නිකෙ පුට්ඨො ඉධාහං, ආචුසොතිආදිනා නයෙන බ්‍යාකාසි.

තත්ථ අට්ඨකසඬ්ඛිකන්ති සෙතං නිම්මංසලොභිතං අට්ඨසඬ්ඛිතං. ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපිති එතෙපි යක්ඛගිජ්ඣා වෙච යක්ඛකාකා ව යක්ඛකුලලා ව පච්චෙනබ්බා. පාකතිකානං පන ගිජ්ඣාදිනං ආපාථම්පි එතං රූපං නාගච්ඡති. අනුපතිත්වා අනුපතිත්වාති අනුබන්ධිත්වා අනුබන්ධිත්වා. විතුදෙන්තීති අසිධාරූපමෙහි තිබ්බණෙහි ලොහතුණ්ඩකෙහි විජ්ඣිත්වා විජ්ඣිත්වා ඉතො චිතො ව වරන්ති ගච්ඡන්ති. සා සුදං අට්ටස්සරං කරොතිති එත්ථ සුදන්ති නිපානො, සා අට්ඨකසඬ්ඛිකා අට්ටස්සරං ආතුරස්සරං කරොතිති අත්ථො. අකුසලච්චාකානුභවනත්ථං කිර යොජනප්පමාණාපි තාදිසා අත්තභාවා නිබ්බත්තන්ති, පසාදුස්සදා ව හොන්ති පක්කගණ්ඩසදිසා. තස්මා සා අට්ඨකසඬ්ඛිකා බලවච්චෙනාතුරා තාදිසං සද්දමකාසීති.

එවඤ්ච පන වත්වා පුන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො “වට්ටගාමීසත්තා නාම එවරුපා අත්තභාවා න මුච්චන්ති”ති සත්තෙසු කාරුඤ්ඤං පටිච්ච උප්පන්නං ධම්මසංවෙගං දස්සෙන්නො තස්ස මය්හං, ආචුසො, එතදහොසි අච්ඡරියං වත හොතිආදිමාහ. තතො භගවා ථෙරස්ස ආනුභාවං පකාසෙන්නො චක්ඛුභුතා වත, භික්ඛවෙ, සාවකා විහරන්තීතිආදිමාහ. තත්ථ චක්ඛු භුතං ජාතං උප්පන්නං එතෙසන්ති චක්ඛුභුතා, භුතචක්ඛුකා උප්පන්නචක්ඛුකා චක්ඛුං උප්පාදෙන්වා විහරන්තීති අත්ථො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. යනු හි නාමාති එත්ථ යනුති කාරණවචනං. තත්‍රායං අත්ථයොජනා – යස්මා නාම සාවකොපි එවරුපං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සක්ඛිං වා කරිස්සති, තස්මා අවොචුම්භ – “චක්ඛුභුතා වත, භික්ඛවෙ, සාවකා විහරන්ති, ඤාණභුතා වත, භික්ඛවෙ, සාවකා විහරන්ති”ති. පුබ්බෙව මෙ සො, භික්ඛවෙ, සත්තො දිට්ඨොති බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපට්චෙධෙන අප්පමාණෙසු චක්කවාලෙසු අප්පමාණෙ සත්තනිකායෙ භවගතියොනිධිනිවාසෙ ව පච්චක්ඛං කරොන්නෙන මයා පුබ්බෙව සො සත්තො දිට්ඨොති වදති.

ගොසාතකොති ගාවො වධිත්වා අට්ඨිතො මංසං මොචෙන්වා වික්කිණිත්වා ජීවිකං කප්පනකසත්තො. තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙනාති තස්ස නානාවෙනනාහි ආයුභිතස්ස අපරාපරියකම්මස්ස. තත්‍ර හි යාය වෙනනාය නරකෙ පටිසන්ධි ජනිතා, තස්සා විපාකෙ පරික්ඛිණෙ අවසෙසකම්මං වා කම්මනිමිත්තං වා ආරම්මණං කත්වා පුන පෙනාදිසු පටිසන්ධි නිබ්බත්තති, තස්මා සා පටිසන්ධි කම්මසභාගතාය ආරම්මණසභාගතාය වා “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසො”ති වුච්චති. අයඤ්ච සත්තො එවං උප්පන්නො. තෙනාහ – “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසො”ති. තස්ස කිර නරකා වචනකාලෙ නිම්මංසකතානං ගුන්නං අට්ඨාරාසියෙව නිමිත්තං අහොසි. සො පටිච්ඡන්තම්පි තං කම්මං විඤ්ඤුනං පාකටං විය කරොන්නො අට්ඨසඬ්ඛිකපෙනො ජාතො. පයමං.

2. පෙසිසුත්තවණ්ණනා

203. මංසපෙසිවත්ථුස්මිං ගොඝාතකොති ගොමංසපෙසියො කත්වා සුක්ඛාපෙත්වා වල්ලුරවික්කයෙන අනෙකානි වස්සානි ජීවිකං කප්පෙසි, තෙනස්ස නරකා වචනකාලෙ මංසපෙසියෙව නිමිත්තං අහොසි. සො මංසපෙසිපෙතො ජාතො. දුතියං.

3. පිණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

204. මංසපිණ්ඩවත්ථුස්මිං සාකුණ්ණකොති සකුණෙ ගහෙත්වා වික්කිණනකාලෙ නිප්පක්ඛවම්මෙ මංසපිණ්ඩමත්තෙ කත්වා වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙසි, තෙනස්ස නරකා වචනකාලෙ මංසපිණ්ඩොව නිමිත්තං අහොසි. සො මංසපිණ්ඩපෙතො ජාතො. තතියං.

4. නිච්ඡවිසුත්තවණ්ණනා

205. නිච්ඡවිවත්ථුස්මිං තස්ස ඔරබ්භිකස්ස ඵලකෙ වධිත්වා වධිත්වා නිච්චම්මෙ කත්වා කප්පිතජීවිකස්ස පුරිමනයෙනෙව නිච්චම්මං ඵලකසරීරං නිමිත්තං අහොසි. සො නිච්ඡවිපෙතො ජාතො. චතුත්ථං.

5. අසිලොමසුත්තවණ්ණනා

206. අසිලොමවත්ථුස්මිං සො සුකරිකො දීඝරත්තං නිවාපපුට්ඨෙ සුකරෙ අසිනා වධිත්වා වධිත්වා දීඝරත්තං ජීවිකං කප්පෙසි, තස්ස උක්ඛිත්තාසිකභාවොව නිමිත්තං අහොසි. තස්මා අසිලොමපෙතො ජාතො. පඤ්චමං.

6. සත්තිසුත්තවණ්ණනා

207. සත්තිලොමවත්ථුස්මිං සො මාගවිකො ඵකං මිගඤ්ච සත්තිඤ්ච ගහෙත්වා වනං ගන්ත්වා තස්ස මිගස්ස සමීපං ආගතාගතෙ මිගෙ සත්තියා විජ්ඣිත්වා මාරෙසි, තස්ස සත්තියා විජ්ඣනකභාවොයෙව නිමිත්තං අහොසි. තස්මා සත්තිලොමපෙතො ජාතො. ඡට්ඨං.

7. උසුලොමසුත්තවණ්ණනා

208. උසුලොමවත්ථුස්මිං කාරණිකොති රාජාපරාධිකෙ අනෙකාහි කාරණාහි පිළෙත්වා අවසානෙ කණ්ඩෙන විජ්ඣිත්වා මාරණකපුරිසො. සො කිර “අමුකස්මිං පදෙසෙ විද්ධො මරති”ති ඤාත්වාව විජ්ඣති. තස්සෙවං ජීවිකං කප්පෙත්වා නරකෙ උප්පන්නස්ස තතො පක්කාවසෙසෙන ඉධුපපත්තිකාලෙ උසුනා විජ්ඣනභාවොයෙව නිමිත්තං අහොසි. තස්මා උසුලොමපෙතො ජාතො. සත්තමං.

8. සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා

209. සුවිලොමවත්ථුස්මිං සුතොති අස්සදමකො. ගොදමකොතිපි වදන්තියෙව. තස්ස පතොදසුට්ඨා විජ්ඣනභාවොයෙව නිමිත්තං අහොසි. තස්මා සුවිලොමපෙතො ජාතො. අට්ඨමං.

9. දුතියසුවිලොමසුත්තවණ්ණනා

210. දුතියෙ සුවිලොමවත්ථුස්මිං සුවකොති පෙසුඤ්ඤකාරකො. සො කිර මනුස්සෙ අඤ්ඤමඤ්ඤඤ්ච හින්දි, රාජකුලෙ ව “ඉමස්ස ඉමං නාම අත්ථි, ඉමිනා ඉදං නාම කත”න්ති සුවෙත්වා සුවෙත්වා අනයඛාසනං පාපෙසි. තස්මා යථා තෙන සුවෙත්වා මනුස්සා හින්නා, තථා සුවිහි හෙදනදුක්ඛං පච්චනුහොතුං කම්මමෙව නිමිත්තං කත්වා සුවිලොමපෙතො ජාතො. නවමං.

10. කුම්භණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

211. අණ්ඩභාරිවත්ථුස්මිං ගාමකුට්ඨකොති විනිච්ඡයාමච්චො. තස්ස කම්මසභාගතාය කුම්භමත්තා මහාසට්ඨපමාණා අණ්ඩා අහෙසුං. සො හි යස්මා රහො පටිච්ඡන්තෙ යානෙ උඤ්ජං ගහෙත්වා කුට්ඨිනිච්ඡයෙන පාකට්ඨං දොසං කරොන්තො සාමිකෙ අස්සාමිකෙ අකාසි, තස්මාස්ස රහස්සං අඬිගං පාකට්ඨං නිබ්බත්තං. යස්මා දණ්ඩං පට්ඨපෙන්නො පරෙසං අසය්භං භාරං ආරොපෙසි, තස්මාස්ස රහස්සං අඬිගං අසය්භහාරො හුත්වා නිබ්බත්තං. යස්මා යස්මිං යානෙ ධීතෙන සමෙන භවිතබ්බං, තස්මිං යත්වා විසමො අහොසි, තස්මාස්ස රහස්සඬිගෙ විසමා නිසජ්ජාව අහොසිති. දසමං.

පයමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. සසීසකසුත්තවග්ගො

212. පාරදාරිකවත්ථුස්මිං සො සත්තො පරස්ස රක්ඛිතගොපිතං සස්සාමිකං එස්සං ඵුසන්තො මිළ්භසුබ්බො කාමසුබ්බො චිත්තං රමයිත්වා කම්මසභාගතාය ගුප්ඵස්සං ඵුසන්තො දුක්ඛමනුභවිතුං තත්ථ නිබ්බත්තො. පට්ඨං.

2. ගුප්ඛදසුත්තවග්ගො

213. දුට්ඨබ්බාභ්මණවත්ථු පාකට්ඨෙව. දුතියං.

3. නිච්ඡවිත්ථිසුත්තවග්ගො

214. නිච්ඡවිත්ථිවත්ථුස්මිං යස්මා මාතුගාමො නාම අත්තනො එස්සෙ අනිස්සරො, සා ච තං සාමිකස්ස සන්තකං එස්සං ථෙවෙනත්වා පරෙසං අභිරතිං උප්පාදෙසි, තස්මා කම්මසභාගතාය සුඛසම්ඵස්සා වට්ටිත්වා දුක්ඛසම්ඵස්සං අනුභවිතුං නිච්ඡවිත්ථි හුත්වා උප්පන්නා. තතියං.

4. මඬගුලිත්ථිසුත්තවග්ගො

215. මඬගුලිත්ථිවත්ථුස්මිං මඬගුලිත්ති විරූපං දුද්දසිකං බිභවිෂං. සා කිර යක්ඛදාසිකම්මං කරොන්ති “ඉමිනා ච ඉමිනා ච එවං බලිකම්මෙ කතෙ අයං නාම තුම්භාකං වඩ්ඪි භවිස්සති”ති මහාජනස්ස ගන්ධපුප්ඵාදීනි වඤ්චනාය ගහෙත්වා මහාජනං දුද්දිට්ඨිං මිච්ඡාදිට්ඨිං ගණ්භාපෙසි, තස්මා තාය කම්මසභාගතාය ගන්ධපුප්ඵාදීනං ථෙනිතත්තා දුග්ගන්ධා, දුද්දස්සනස්ස ගාහිතත්තා දුද්දසිකා විරූපා බිභවිෂා හුත්වා නිබ්බත්තා. චතුත්ථං.

5. ඔකිලිනිසුත්තවග්ගො

216. ඔකිලිනිවත්ථුස්මිං උප්පක්කං ඔකිලිනිං ඔකිරිනිත්ති සා කිර අඬගාරචිතකෙ නිපන්නා විජ්ඵන්දමානා විපරිවත්තමානා පච්චති, තස්මා උප්පක්කා වෙච හොති උණ්හෙන අග්ගිනා පක්කසරීරා, ඔකිලිනි ච කිලින්නසරීරා, බිත්ඳුනිස්සා සරීරතො පග්ගරන්ති, ඔකිරිනි ච අඬගාරසම්පරිකිණ්ණා. තස්සා හි හෙට්ඨතොපි කිංසුකපුප්ඵවණ්ණා අඬගාරා, උභයපස්සෙසුපි, ආකාසතොපිස්සා උපරි පතන්ති. තෙන චුත්තං – “උප්පක්කං ඔකිලිනිං ඔකිරිනි”න්ති. සා ඉස්සාපකතා සපත්තිං අඬගාරකටාහෙන ඔකිරිති තස්ස කිර රඤ්ඤො එකා නාටකිනී අඬගාරකටාහං සමීපෙ ය්පෙත්වා ගත්තතො උදකං පුඤ්ජති, පාණිනා ච සෙදං කරොති. රාජාපි තාය සද්ධිං කථංඤ්ච කරොති, පරිතුට්ඨාකාරඤ්ච දස්සෙති. අග්ගමහෙසි තං අසහමානා ඉස්සාපකතා හුත්වා අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤො තං අඬගාරකටාහං ගහෙත්වා තස්සා උපරි අඬගාරෙ ඔකිරි. සා තං කම්මං කත්වා තාදිසංයෙව විපාකං පච්චනුභවිතුං පෙනලොකෙ නිබ්බත්තා. පඤ්චමං.

6. අසීසකසුත්තවග්ගො

217. වොරසාතවත්ථුස්මිං සො රඤ්ඤො ආණාය දීඝරත්තං වොරානං සීසානි ඡිත්ථිත්වා පෙනලොකෙ නිබ්බත්තන්තො අසීසකං කබන්ධං හුත්වා නිබ්බත්ති. ඡට්ඨං.

7-11. පාපභික්ඛුසුත්තාදිවග්ගො

218-222. භික්ඛුවත්ථුස්මිං පාපභික්ඛුති ලාමකභික්ඛු. සො කිර ලොකස්ස සද්ධාදෙයො වත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජිත්වා කායච්චිද්ධාරෙහි අසංයතො භින්නාජිවො චිත්තකෙළිං කීළන්තො විචරි. තතො එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්වා පෙනලොකෙ නිබ්බත්තන්තො භික්ඛුසදිසෙනෙව අත්තභාවෙන නිබ්බත්ති. භික්ඛුනිසික්ඛමානාසාමණෙරසාමණෙරිවත්ථුසුපි අයමෙව විනිච්ඡයො. සත්තමාදීති.

ලක්ඛණසංයුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

9. ඔපම්මසංයුක්තං

1. කුටසුත්තවණ්ණනා

223. ඔපම්මසංයුක්තස්ස පයමෙ කුටං ගච්ඡන්තිති කුටඬගමා. කුටං සමොසරන්තිති කුටසමොසරණා. කුටසමුග්ගානාති කුටස්ස සමුග්ගානෙන. අවිජ්ජාසමුග්ගානාති අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජාස සමුග්ගානෙන. අප්පමත්තාති සතියා අවිජ්ජවාසෙ ධීනා හුත්වා. පයමං.

2. නබ්බිකසුත්තවණ්ණනා

224. දුතියෙ මනුස්සෙසු පච්චාජායන්තිති යෙ මනුස්සලොකතො චුතා මනුස්සෙසු ජායන්ති, තෙ එවං අප්පකාති අධිප්පායො. අඤ්ඤා මනුස්සෙහීති යෙ පන මනුස්සලොකතො චුතා යපෙත්වා මනුස්සලොකං චතුසු අපායෙසු පච්චාජායන්ති, තෙ මහාපට්ඨං පංසු විය බහුතරා. ඉමස්මිඤ්ච සුත්තෙ දෙවාපි මනුස්සෙහෙව සඬගතිතා. තස්මා යථා මනුස්සෙසු ජායන්තා අප්පකා, එවං දෙවෙසුපිති වෙදිතබ්බා. දුතියං.

3. කුලසුත්තවණ්ණනා

225. තතියෙ සුප්පධංසියානීති සුවිහෙයියානි. කුම්භත්ථෙනකෙහීති යෙ පරසරං පවිසිත්වා දීපාලොකෙන ඔලොකෙත්වා පරහණ්ඩං හරිතුකාමා සටෙ දීපං කත්වා පවිසන්ති, තෙ කුම්භත්ථෙනකා නාම, තෙහි කුම්භත්ථෙනකෙහි. සුප්පධංසියො හොති අමනුස්සෙහීති මෙත්තාභාවනාරහිතං පංසුපිසාවකා විධංසයන්ති, පගෙව උළාරා අමනුස්සා. භාවිතාති වඩ්ඪිතා. බහුලිකතාති පුනප්පුනං කතා. යානීකතාති යුත්තයානං විය කතා. චන්ද්‍රකතාති පතිට්ඨානට්ඨෙන චන්ද්‍ර විය කතා. අනුට්ඨිතාති අධිට්ඨිතා. පරිචිතාති සමන්තතො විතා සුවඩ්ඪිතා. සුසමාරද්ධාති විත්තෙන සුට්ඨ සමාරද්ධා. තතියං.

4. ඔක්ඛාසුත්තවණ්ණනා

226. චතුත්ථෙ ඔක්ඛාසතන්ති මහාමුඛඋක්ඛලීනං සතං. දානං දදෙය්‍යාති පණ්ණාසනහරිතානං මහාඋක්ඛලීනං සතං දානං දදෙය්‍ය. “උක්ඛාසත”න්තිපි පායො, තස්ස දණ්ඩදීපිකාසතන්ති අත්ථො. එකාය පන දීපිකාය යත්තකෙ යානෙ ආලොකො හොති, තතො සතගුණං යානං සත්තහි රතනෙහි පුරත්ථා දානං දදෙය්‍යාති අත්ථො. ගද්දුහනමත්තන්ති ගොදුහනමත්තං, ගාවියා එකවාරං අග්ගට්ඨාකඩ්ඪ්‍යමත්තන්ති අත්ථො. ගන්ධඌහනමත්තං වා, ද්විහි අඬුලීහි ගන්ධපිණ්ඩං ගහෙත්වා එකවාරං සායනමත්තන්ති අත්ථො. එත්තකමපි හි කාලං යො පන ගබ්භපරිවේණවිහාරුපවාර පරිච්ඡේදෙන වා චක්කවාළපරිච්ඡේදෙන වා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු වා සබ්බසත්තෙසු හිතඵලණං මෙත්තවිත්තං භාවෙතුං සක්කොති, ඉදං තතො එකදිවසං තික්ඛත්තුං දින්නදානතො මහප්ඵලතරං. චතුත්ථං.

5. සත්තිසුත්තවණ්ණනා

227. පඤ්චමෙ පටිලෙණ්ණස්සාමීතිආදියු අග්ගෙ පහරිත්වා කප්පාසවට්ඨං විය නාමෙත්තො නිය්‍යාසවට්ඨං විය ච එකතො කත්වා අල්ලියාපෙත්තො පටිලෙණ්ණෙති නාම. මජ්ඣෙ පහරිත්වා නාමෙත්වා ධාරාය වා පහරිත්වා ද්වෙපි ධාරා එකතො අල්ලියාපෙත්තො පටිකොට්ටෙති නාම. කප්පාසවට්ටනකරණියං විය පවත්තෙත්තො විරකාලං සංවෙල්ලිකකිලඤ්ජං පසාරෙත්වා පුන සංවෙල්ලෙත්තො විය ච පටිවට්ටෙති නාම. පඤ්චමං.

6. ධනුග්ගසුත්තවණ්ණනා

228. ඡට්ඨෙය් දළ්භධම්මා ධනුග්ගහාති දළ්භධනුතො ඉස්සාසා. දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං වුවිච්ඡි, ද්විසහස්සථාමං නාම යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාබද්ධො ලොහසීසාදීනං භාරො දණ්ඩෙ ගහෙත්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පට්ඨනො මුවිච්ඡි. සුසික්ඛිතාති දසද්වාදසවස්සානි ආවරියකුලෙ උග්ගහිතසිප්පා. කතහත්ථාති යො සිප්පමෙව උග්ගණ්හාති, යො කතහත්ථො න හොති, ඉමෙ පන කතහත්ථා විණ්ණවසිභවා. කතුපාසනාති රාජකුලාදියු දස්සිතසිප්පා.

තස්ස පුරිසස්ස ජවොති එවරුපො අඤ්ඤො පුරිසො නාම න භුතපුබ්බො, බොධිසත්තස්සෙව පන ජවනහංසකාලො නාම ආසි. තදා බොධිසත්තො චන්තාරි කණ්ඩානි ආහරි. තදා කිරස්ස කනිට්ඨභාතරො “මයං, භාතික, සූරියෙන සද්ධිං ජවිස්සාමා”ති ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො ආහ – “සූරියො සීසජවො, න සක්ඛිස්සට තුම්භෙ තෙන සද්ධිං ජවිතු”න්ති. තෙ දුතියං තතියමිපි තට්ඨ චන්ථා එකදිවසං “ගච්ජාමා”ති යුගන්ධරපබ්බතං ආරුහිත්වා නිසීදිංසු. බොධිසත්තො “කහං මෙ භාතරො”ති? පුව්ඡිත්වා, “සූරියෙන සද්ධිං ජවිතුං ගතා”ති චුත්තෙ, “විනස්සිස්සන්ති තපස්සිනො”ති තෙ අනුකම්පමානො සයමිපි ගන්ත්වා තෙසං සන්තිකෙ නිසීදි. අප් සූරියෙ

උග්ගවිජන්තෙ ද්වෙපි භාතරො සූරියෙන සද්ධිංයෙව ආකාසං පක්ඛන්තා, බොධිසත්තොපි තෙහි සද්ධිංයෙව පක්ඛන්තො. තෙසු එකස්ස අපත්තෙයෙව අන්තරහත්තසමයෙ පක්ඛන්තරෙසු අග්ගි උට්ඨති, සො භාතරං පක්කොසිත්වා “න සක්කොමි”ති ආහ. තමෙනං බොධිසත්තො “මා භාසි”ති සමස්සාසෙත්වා පක්ඛපඤ්ජරෙන පලිවෙයෙත්වා දරථං විනොදෙත්වා “ගච්ඡා”ති පෙසෙසි.

දුතියො යාව අන්තරහත්තා ජවිත්වා පක්ඛන්තරෙසු අග්ගිමිති උට්ඨතිතෙ තට්ඨෙව. තමිපි සො තට්ඨෙව කත්වා “ගච්ඡා”ති පෙසෙසි. සයං පන යාව මජ්ඣන්තිකා ජවිත්වා, “එතෙ බාලාති මයාපි බාලෙන න හවිතබ්බ”න්ති නිවත්තිත්වා – “අදිට්ඨසභායකං බාරාණසිරාජං පස්සිස්සාමි”ති බාරාණසිං අගමාසි. තස්මිං නගරමත්ථකෙ පරිබ්භමන්තෙ ද්වාදසයොජනං නගරං පත්තකටාහෙන ඔත්ථපත්තො විය අහොසි. අථ පරිබ්භමන්තස්ස පරිබ්භමන්තස්ස තත්ථ තත්ථ ඡිද්දානි පඤ්ඤායංසු. සයමිපි අනෙකභංසසහස්සසදිසො පඤ්ඤායංසු. සො වෙගං පටිසංහරිත්වා රාජගෙහාහිමුබ්බො අහොසි. රාජා ඔලොකෙත්වා – “ආගතො කිර මෙ පියසභායො ජවනභංසො”ති වාතපානං විවරිත්වා රත්තපියං පඤ්ඤාපෙත්වා ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි. බොධිසත්තො රත්තපියෙ නිසිදි.

අථස්ස රාජා සහස්සපාකෙන තෙලෙන පක්ඛන්තරානි මක්ඛෙත්වා, මධුලාපෙ වෙව මධුරපානකඤ්ච අදාසි. තතො නං කතපරිභොගං “සමිම, කභං අගමාසි”ති? පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “අථාහං, මහාරාජ, යාව මජ්ඣන්තිකා ජවිත්වා – ‘නත්ථි ජවිතෙන අත්ථො’ති නිවත්තො”ති ආචික්ඛි. අථ රාජා ආහ – “අහං, සාමී, තුම්භාකං සූරියෙන සද්ධිං ජවනවෙගං පස්සිතුකාමො”ති. දුක්කරං, මහාරාජ, න සක්කා තයා පස්සිතුන්ති. තෙන හි, සාමී, සරික්ඛකමත්තමිපි දස්සෙහිති. ආම, මහාරාජ, ධනුග්ගහෙ සන්තිපාතෙහිති. රාජා සන්තිපාතෙසි. භංසො තතො වත්තාරො ගහෙත්වා නගරමජ්ඣෙ තොරණං කාරෙත්වා අත්තතො ගිව්‍යා සණ්ඨං පිළුන්ධාපෙත්වා තොරණස්ස උපරි නිසිදිත්වා – “වත්තාරො ජනා තොරණං නිස්සාය චතුදිසාහිමුබ්බො එකෙකං කණ්ඨං බිපන්තු”ති වත්වා, සයං පඨමකණ්ඨෙවෙව සද්ධිං උජ්ජතිත්වා, තං කණ්ඨං අග්ගහෙත්වා, දක්ඛිණාහිමුබ්බං ගතකණ්ඨං ධනුතො රත්තමත්තාපගතං ගණ්ඨි. දුතියං ද්විරත්තමත්තාපගතං, තතියං තිරත්තමත්තාපගතං, චතුත්ථං භූමිං අප්පත්තමෙව ගණ්ඨි. අථ නං වත්තාරි කණ්ඨානි ගහෙත්වා තොරණෙ නිසින්තකාලෙයෙව අද්දසංසු. සො රාජානං ආහ – “පස්ස, මහාරාජ, එවංසිසො අම්භාකං ජවො”ති. එවං බොධිසත්තෙනෙව ජවනභංසකාලෙ තානි කණ්ඨානි ආහරිතානිති වෙදිතබ්බානි.

පුරතො ධාවන්තිති අග්ගතො ජවන්ති. න පනෙතා සබ්බකාලං පුරතොව භොන්ති, කදාවි පුරතො, කදාවි පච්ඡතො භොන්ති. ආකාසට්ඨකවිමානෙසු හි උය්‍යානානිපි භොන්ති පොක්ඛරණියොපි, තා තත්ථ නභායන්ති, උදකකිලං කිලමානා පච්ඡතොපි භොන්ති, වෙගෙන පන ගන්ත්වා පුන පුරතොව ධාවන්ති. ආයුසඬ්ඛාරානි රූපජීවිතින්ද්‍රියං සන්ධාය චුත්තං. තඤ්ඤි තතො සිසතරං බියති. අරූපධම්මානං පන භෙදො න සක්කා පඤ්ඤාපෙතුං. ජට්ඨං.

7. ආණ්ඩුසුත්තවණ්ණනා

229. සත්තමෙ දසාරභානන්ති එවංනාමකානං ඛත්තියානං. තෙ කිර සතතො දසභාගං ගණ්ඨිංසු, තස්මා “දසාරභා”ති පඤ්ඤායංසු. ආනකොති එවංලද්ධනාමො මුදිඬිගො. හිමවන්තෙ කිර මහාකුළිරදහො අහොසි. තත්ථ මහන්තො කුළිරො ඔතිණ්ණොතිණ්ණං හත්ථිං බාදති. අථ හත්ථි උපද්ද්‍යතා එකං කරෙණුං සක්කරිංසු “ඉමිස්සා පුත්තං නිස්සාය අම්භාකං සොත්ථි හවිස්සති”ති. සාපි මහෙසක්ඛං පුත්තං විජායි. තෙ තමිපි සක්කරිංසු. සො චුද්ධිජ්ජත්තො මාතරං පුච්ඡි, “කස්මා මං එතෙ සක්කරොන්ති”ති? සා තං පවත්තිමාවික්ඛි. සො “කිං මය්‍හං කුළිරො පහොති? එථ ගච්ඡාමා”ති මහාහත්ථිපරිවාරො තත්ථ ගන්ත්වා පඨමමෙව ඔතරි. කුළිරො උදකසද්දෙනෙව ආගන්ත්වා තං අග්ගහෙසි. මහන්තො කුළිරස්ස අලො, සො තං ඉතො වා එත්තො වා වාලෙතුං අසක්කොන්තො මුබ්බො සොණ්ඨං පක්ඛිපිත්වා විරට්ඨි. හත්ථිනො “යංනිස්සාය මයං ‘සොත්ථි හවිස්සති’ති අමඤ්ඤිමිහා, සො පඨමතරං ගහිතො”ති තතො තතො පලායංසු.

අථස්ස මාතා අවිදුරෙ යත්වා “මයං ථලනාගා, තුම්හෙ උදකනාගා නාම, නාගෙහි නාගො න විහෙයෙතබ්බො”ති කුළිරං පියවවනෙන වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“යෙ කුළිරා සමුද්දස්මිං, ගඬිගාය යමුනාය ව;
තෙසං ත්වං වාරිජො සෙට්ඨො, මුඤ්ච රොදන්තියා පජ”න්ති.

මාතුගාමසද්දො නාම පුරිසෙ බොහෙත්වා තිට්ඨති, තස්මා සො ගහණං සිථිලමකාසි. හත්ථිපොතො වෙගෙන උහො පාදෙ උක්ඛිපිත්වා තං පිට්ඨියං අක්කමි. සහ අක්කමනා පිට්ඨි මත්තිකභාජනං විය හිජ්ජි. අථ නං දන්තෙහි විජ්ඣන්ති උක්ඛිපිත්වා ථලෙ ඡඩ්ඛෙත්වා තුට්ඨරවං රට්ඨි. අථ නං හත්ථි ඉතො විතො ව ආගන්ත්වා මද්දිංසු. තස්ස එකො අලො පටික්කමිත්වා පති, තං සක්කො දෙවරාජා ගහෙත්වා ගතො.

ඉතරො පන අලො වාතාතපෙන සුක්ඛිත්වා පක්කලාබාරසවණ්ණො අහොසි, සො දෙවෙ චුට්ඨෙ උදකොසෙන චුස්භන්තො දසභාතිකානං රාජුනං උපරිසොතෙ ජාලං පසාරාපෙත්වා ගඬිගාය කිලන්තානං ආගන්ත්වා ජාලෙ ලග්ගි. තෙ කිලාපරියොසානෙ ජාලමිති උක්ඛිපියමානෙ තං දිස්වා පුච්ඡිංසු “කිං එත”න්ති? “කුළිරඅලො සාමී”ති. “න සක්කා

එසේ ආහරණත්ථාය උපනෙතුං, පරියොනන්ධාපෙන්වා හෙරිං කරිස්සාමා”ති? පරියොනන්ධාපෙන්වා පහරිංසු. සද්දො ද්වාදසයොජනං නගරං අවත්ථරි. තතො ආහංසු – “න සක්කා ඉදං දිවසෙ දිවසෙ වාදෙතුං, ඡණ්දිවසත්ථාය මඬිගලහෙරි හොතු”ති මඬිගලහෙරිං අකංසු. තස්මිං වාදිතෙ මහාජනො අන්තායිත්වා අපිළන්ධිත්වා හත්ථියානාදිති ආරුය්හ සිසං සන්තිපතන්ති. ඉති මහාජනං පක්කොසිත්වා විය ආනෙතිති ආනකො ත්වෙවස්ස නාමං අහොසි.

අඤ්ඤං ආණිං ඔදහිංසුති අඤ්ඤං සුවණ්ණරජනාදිමයං ආණිං සට්ඨිංසු. ආණිසඬ්ඨිංසොව අවසිස්සිති සුවණ්ණාදිමයානං ආණිනං සඬ්ඨිංසොව අවසෙසං අහොසි. අට්ඨස්ස ද්වාදසයොජනප්පමාණො සද්දො අන්තොසාලායමපි දුක්ඛෙන සුයයිත්ථ.

ගම්භීරාති පාළිවසෙන ගම්භීරා සල්ලසුත්තසදිසා. ගම්භීරත්ථාති අත්ථවසෙන ගම්භීරා මහාවෙදල්ලසුත්තසදිසා (ම. නි. 1.449 ආදයො). ලොකුත්තරාති ලොකුත්තරඅත්ථදීපකා. සුඤ්ඤත්ථපටිසංයුත්තාති සත්තසුඤ්ඤාධම්මත්තමෙව පකාසකා සංඛිත්තසංයුත්තසදිසා. උග්ගහෙතඛිං පරියාපුණිතඛිංති උග්ගහෙතඛිං ව පරියාපුණිතඛිං ව. කච්ඡකාති කච්චි කතා. ඉතරං තස්සෙව වෙවචනං. චිත්තක්ඛරාති විචිත්තඅක්ඛරා. ඉතරං තස්සෙව වෙවචනං. බාහිරකාති සාසනතො බහිභුතා. සාවකභාසිතාති තෙසං තෙසං සාවකෙහි භාසිතා. සුස්සුසිස්සන්තිති අක්ඛරචිත්තතාය වෙව සවනසම්පත්තියා ව අත්තමනා හුත්වා සාමණෙරදහරහික්ඛුමාතුගාමමහාගහපතිකාදයො “එස ධම්මකථිකො”ති සන්තිපතිත්වා සොතුකාමා භවිස්සන්ති. තස්මාති යස්මා තථාගතභාසිතා සුත්තන්තා අනුග්ගය්හමානා අන්තරධායන්ති, තස්මා. සත්තමං.

8. කලිඬගරසුත්තවණ්ණනා

230. අට්ඨමෙ කලිඬගරුපධානාති කලිඬගරසට්ඨකං සිසුපධානඤ්ඤෙව පාදුපධානඤ්ඤෙව කත්වා. අප්පමත්තාති සිප්පුග්ගහණෙ අප්පමත්තා. ආකාපිනොති උට්ඨානවිරියාතාපෙන යුත්තා. උපාසනස්මිත්ති සිප්පානං අභියොගෙ ආවරියානඤ්ඤෙව පයිරුපාසනෙ. තෙ කිර තදා පානොව උට්ඨාය සිප්පසාලං ගච්ඡන්ති, තත්ථ සිප්පං උග්ගහෙත්වා සප්ඤ්ඤායාදිහි අභියොගං කත්වා මුඛං ධොවිත්වා යාගුපානාය ගච්ඡන්ති. යාගුං පිටිත්වා පුන සිප්පසාලං ගන්ත්වා සිප්පං ගණ්හිත්වා සප්ඤ්ඤායං කරොන්තා පාතරාසාය ගච්ඡන්ති. කතපාතරාසා සමානා “මා පමාදෙන චිරං නිද්දොක්කමනං අහොසි”ති බදිරසට්ඨකාසු සිසෙ ව පාදෙ ව උපදහිත්වා ථොකං නිපජ්ජිත්වා පුන සිප්පසාලං ගන්ත්වා සිප්පං ගහෙත්වා සප්ඤ්ඤායන්ති. සායං සප්ඤ්ඤායං කරොන්තා ව ගෙහං ගන්ත්වා භුත්තසායමාසා පට්ඨමාමං සප්ඤ්ඤායං කත්වා සයනකාලෙ තථෙව කලිඬගරං උපධානං කත්වා සයන්ති. එවං තෙ අක්ඛණ්ණවෙධිනො වාලවෙධිනො ව අහෙසුං. ඉදං සන්ධායෙනං චුත්තං.

ඔතාරන්ති විවරං. ආරම්මණන්ති පච්චයං. පධානස්මිත්ති පධානභූමියං විරියං කුරුමානා. පට්ඨමොධියං කිර හික්ඛු භත්තකිච්චං කත්වා ව කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්ති. තෙසං මනසිකරොන්තානංයෙව සුරියො අත්ථං ගච්ඡති. තෙ න්තායිත්වා පුන වඬ්ඤාමං ඔතරිත්වා පට්ඨමාමං වඬ්ඤාමන්ති. තතො “මා චිරං නිද්දොසිමිහා”ති සරිරදරථවිනොදනත්ථං නිපජ්ජන්තා කට්ඨබණ්ඩං උපදහිත්වා නිපජ්ජන්ති, තෙ පුන පච්ඡිමයාමෙ චූට්ඨාය වඬ්ඤාමං ඔතරන්ති. තෙ සන්ධාය ඉදං චුත්තං. අයම්පි දීපො තිණ්ණං රාජුනං කාලෙ එකසණ්ඩිතිග්ගොසො එකපධානභූමි අහොසි. නානාමුඛෙ පහටසණ්ඩි පිලිවඡිකොළියං ඔසරති, කල්‍යාණියං පහටසණ්ඩි නාගදීපෙ ඔසරති. “අයං හික්ඛු පුට්ඨ්ජනො, අයං පුට්ඨ්ජනො”ති අඬගුලිං පසාරෙත්වා දස්සෙතඛිංබො අහොසි. එකදිවසං සබ්බෙ අරහන්තොව අහෙසුං. තස්මාති යස්මා කලිඬගරුපධානානං මාරො ආරම්මණං න ලහති, තස්මා. අට්ඨමං.

9. නාගසුත්තවණ්ණනා

231. නවමෙ අතිවෙලන්ති අතික්කන්තවෙලං කාලං අතික්කන්තප්පමාණං කාලං. කිමඬගං පනාහන්ති අහං පන කිංකාරණා න උපසඬ්ඤාමස්සාමි? හිසමුළාලන්ති හිසඤ්ඤෙව මුළාලඤ්ඤෙව. අබ්බුහෙත්වාති උද්ධරිත්වා. හිඬ්ඤාමස්සාමි හත්ථිපොතකා. තෙ කිර අභිණ්භං හිඬ්ඤාමස්සද්දං කරොන්ති, තස්මා හිඬ්ඤාමස්සාමි චූච්චන්ති. පසන්තාකාරං කරොන්තිති පසන්තෙහි කත්තඛිංකාරං කරොන්ති, වත්තාරො පච්චයෙ දෙන්ති. ධම්මං භාසන්තිති එකං ද්වෙ ජාතකාති වා සුත්තන්තෙ වා උග්ගණ්හිත්වා අසම්භින්නෙන සරෙන ධම්මං දෙසෙන්ති. පසන්තාකාරං කරොන්තිති තෙසං තාය දෙසනාය පසන්තා ගිහී පච්චයෙ දෙන්ති. නෙව වණ්ණාය හොති න බලායාති නෙව ගුණවණ්ණාය, න ඤාණබලාය හොති, ගුණවණ්ණෙ පන පරිභායන්තෙ සරිරවණ්ණොපි සරිරබලම්පි පරිභායති, තස්මා සරිරස්ස නෙව වණ්ණාය න බලාය හොති. නවමං.

10. බිළාරසුත්තවණ්ණනා

232. දසමෙ සන්ධිසමලසංකට්ඨරෙති එත්ථ සන්ධිති හින්තසරානං සන්ධි, සමලොති ගාමනො ගුප්තික්ඛමනමග්ගො, සංකට්ඨරන්ති සඬ්ඤාමට්ඨානං. මුදුමුසිත්ති මුදුකං මුසිකං. චූට්ඨානං පඤ්ඤායතීති දෙසනා පඤ්ඤායතී. දසමං.

11. සිඬගාලසුත්තවශ්ණනා

233. එකාදසමෙ යෙන යෙන ඉච්ඡතීති සො ජරසිඬගාලො ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානෙ ඉරියාපථකප්පනෙන සීතවාතූපවායනෙන ව අන්තරන්තරා විත්තස්සාදම්පි ලහතීති දස්සෙති. සකායපුත්තියපට්ඨකොති ඉදං දෙවදත්තං සන්ධාය වුත්තං. සො හි එත්තකම්පි විත්තස්සාදං අනාගතෙ අත්තභාවෙ න ලහිස්සතීති. එකාදසමං.

12. දුතියසිඬගාලසුත්තවශ්ණනා

234. ද්වාදසමෙ කතඤ්ඤතාති කතජානනං. කතවෙදිතාති කතවිසෙසජානනං. තත්ත්වං ජරසිඬගාලස්ස කතඤ්ඤතාය වත්ථු – සත්ත කිර භාතරො ඛෙත්තං කසන්ති. තෙසං සබ්බකනිට්ඨො ඛෙත්තපරියන්තෙ යත්වා ගාවො රක්ඛති. අපේකං ජරසිඬගාලං අජගරො ගණ්හි, සො තං දිස්වා යට්ඨියා පොථෙත්වා විස්සජ්ජාපෙසි. අජගරො සිඬගාලං විස්සජ්ජෙත්වා තමෙව ගණ්හි. සිඬගාලො වින්තෙසි – “මය්හං ඉමිනා ජීවිතං දින්නං, අහම්පි ඉමස්ස දස්සාමි”ති යාගුසංසං උපරි යපිතං වාසිං මුඛෙන ඩංසිත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. ඉතරෙ භාතරො දිස්වා, “සිඬගාලො වාසිං හරතී”ති අනුඛන්ධංසු. සො තෙහි දිට්ඨභාවං ඤාත්වා වාසිං තස්ස සන්තිකෙ ඡඩ්ඛෙත්වා පලායි. ඉතරෙ ආගන්ත්වා කනිට්ඨං අජගරෙන ගහිතං දිස්වා වාසියා අජගරං ඡින්දිත්වා තං ගහෙත්වා අගමංසු. එවං ජරසිඬගාලෙ සියා යා කාවි කතඤ්ඤතා කතවෙදිතා. සකායපුත්තියපට්ඨකොති ඉදම්පි දෙවදත්තස්ස ආචාරමෙව සන්ධාය වුත්තන්ති. ද්වාදසමං.

ඔපම්මසංයුත්තවශ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. හික්බුසංයුත්තං

1. කොලිතසුත්තවණ්ණනා

235. හික්බුසංයුත්තස්ස පයමෙ, ආවුසොති සාවකානං ආලාපො. බුද්ධා හි භගවන්තො සාවකෙ ආලපන්තා, “හික්බවෙ”ති ආලපන්ති, සාවකා පන “බුද්ධෙහි සදිසා මා හොමා”ති, “ආවුසො”ති පයමං වත්වා පච්ඡා, “හික්බවෙ”ති භණන්ති. බුද්ධෙහි ව ආලපිතෙ හික්බුසංයුතං, “භන්තෙ”ති පටිවචනං දෙති සාවකෙහි, “ආවුසො”ති. අයං වුවච්ඡිති යස්මා දුතියප්ඤ්ඤානෙ විතක්කච්චාරා නිරුප්ඤ්ඤානි, යෙසං නිරොධා සද්දායතනං අප්පචන්තිං ගච්ඡති, තස්මා යදෙනං දුතියං ඤානං නාම, අයං වුවච්ඡිති “අරියානං තුණ්හිභාවො”ති. අයමෙත්ථ යොජනා. “ධම්මී වා කථා අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති එත්ථ පන කම්මට්ඨානමනසිකාරොපි පයමප්ඤ්ඤානාදීනිපි අරියො තුණ්හිභාවොත්ථෙව සංඛං ගතාති.

විතක්කසහගතාති විතක්කාරම්මණං. සඤ්ඤාමනසිකාරාති සඤ්ඤා ව මනසිකාරො ව. සමුදාවරන්තිති පවත්තන්ති. ථෙරස්ස කිර දුතියප්ඤ්ඤානං න පගුණං. අප්පච්ඡා තතො වුට්ඨිතස්ස විතක්කච්චාරා න සන්තතො උපට්ඨතිංසු. ඉච්චස්ස දුතියප්ඤ්ඤානම්පි සඤ්ඤාමනසිකාරාපි භානභාගියාව අහෙසුං, තං දස්සෙත්තො එවමාහ. සණ්ඨපෙහීති සම්මා යපෙහි. එකොදිභාවං කරොහීති එකග්ගං කරොහි. සමාදහාති සම්මා ආදහ ආරොපෙහි. මහාහිඤ්ඤානන්ති ඡලහිඤ්ඤානං. සත්ථා කිර ඉමිනා උපායෙන සත්ත දිවසෙ ථෙරස්ස භානභාගියං සමාධිං වඩ්ඪෙත්වා ථෙරං ඡලහිඤ්ඤානං පාපෙසි. පයමං.

2. උපනිස්සසුත්තවණ්ණනා

236. දුතියෙ අත්ථි නු ඛො තං කිඤ්චි ලොකස්මිත්ති ඉදං අතිඋළාරම්පි සත්තං වා සංඛාරං වා සන්ධාය චුත්තං. සත්ථුපි ඛොති ඉදං යස්මා ආනන්දත්ථෙරස්ස සත්ථරි අධිමත්තො ඡන්දො ව පෙමඤ්ච, තස්මා “කිං නු ඛො ඉමස්ස ථෙරස්ස සත්ථු විපරිණාමෙනපි සොකාදයො නුප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති ජානනත්ථං පුච්ඡති? දීඝරත්තන්ති සුකරබතලෙණද්වාරෙ දීඝනථපරිබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තන්තං දෙසිතදිවසතො පට්ඨාය අතික්කන්තකාලං සන්ධායාහ. තස්මිඤ්ච දිවසෙ ථෙරස්ස ඉමෙ වට්ටානුගතකිලෙසා සමුහතාති. දුතියං.

3. සට්ඨන්තවණ්ණනා

237. තතියෙ එකච්චාරෙති එකස්මිං ගබ්භෙ. තදා කිර බහු ආගන්තුකා හික්බු සන්තිපතිංසු. තස්මිං පරිවෙණග්ගෙන වා විහාරග්ගෙන වා සෙනාසනෙසු අපාපුණන්තෙසු ද්විත්තං ථෙරානං එකො ගබ්භො සම්පත්තො. තෙ දිවා පාටියෙක්කෙසු යානෙසු නිසීදන්ති, රත්තිං පන තෙසං අන්තරෙ විවරසාණිං පසාරෙත්ති. තෙ අන්තතො අන්තතො පත්තපත්තට්ඨානෙයෙව නිසීදන්ති. තෙන චුත්තං “එකච්චාරෙ”ති. ඔළාරිකෙතාති ඉදං ඔළාරිකාරම්මණතං සන්ධාය චුත්තං. දිබ්බවක්ඛුදිබ්බසොතධාතුවිභාරෙන හි සො විහාසි, තෙසඤ්ච රූපායතනසද්දායතනසංඛාරං ඔළාරිකං ආරම්මණං. ඉති දිබ්බවක්ඛුනා රූපස්ස දිට්ඨන්තා දිබ්බාය ව සොතධාතූයා සද්දස්ස සුත්තතා සො විහාරො ඔළාරිකො නාම ජාතො. දිබ්බවක්ඛු විසුප්ඤ්ඤාති භගවතො රූපදස්සනත්ථාය විසුද්ධං අහොසි. දිබ්බා ව සොතධාතූති සාපි භගවතො සද්දසුණනත්ථං විසුප්ඤ්ඤාති. භගවතොපි ථෙරස්ස රූපදස්සනත්ථස්ථෙව සද්දසුණනත්ථස්ථෙව තදුහයං විසුප්ඤ්ඤාති. තදා කිර ථෙරො “කථං නු ඛො එතරහි සත්ථා විහරති”ති ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බෙන වක්ඛුනා සත්ථාරං ජෙතවනෙ විහාරෙ ගන්ධකුටියං නිසින්තං දිස්වා තස්ස දිබ්බාය සොතධාතූයා සද්දං සුණි. සත්ථාපි තථෙව අකාසි. එවං තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං පස්සිංසු වෙව, සද්දඤ්ච අස්සොසුං.

ආරද්ධවිරියොති පරිපුණ්ණවිරියො පග්ගහිතවිරියො. යාවදෙව උපනික්ඛෙපනමත්තායාති තියොජනසහස්සවිත්ථාරස්ස හිමවතො සන්තිකෙ යපිතා සාසපමත්තා පාසාණසක්ඛරා “හිමවා නු ඛො මහා, අයං නු ඛො පාසාණසක්ඛරා”ති එවං යාව උපනික්ඛෙපනමත්තස්සෙව අත්ථාය භවෙය්‍යාති චුත්තං හොති. පරතොපි එසෙව නයො. කප්පන්ති ආයුකප්පං. ලොණසට්ඨායාති වක්කවාළමුඛවට්ටියා ආධාරකං කත්වා මුඛවට්ටියා බ්‍රහ්මලොකං ආභවිව ධීතාය ලොණවාට්ටියාති දස්සෙති.

ඉමෙ පන ථෙරා උපමං ආහරන්තා සරික්ඛකෙනෙව ව විජ්ජමානගුණෙන ව ආහරිංසු. කථං? අයඤ්චි ඉද්ධි නාම අච්චුග්ගතට්ඨෙත වෙව විසුලට්ඨෙත ව හිමවත්තසදිසා, පඤ්ඤා වතුභුමකධම්මෙ අනුපට්ඨිත්වා ධීතට්ඨෙත සබ්බඛාඤ්ජනෙසු අනුපට්ඨිට්ඨලොණරසසදිසා. එවං තාව සරික්ඛකට්ඨෙත ආහරිංසු. සමාධිලක්ඛණං පන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස විභූතං පාකට්ඨං. කිඤ්චාපි සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස අවිජ්ජමානඉද්ධි නාම නත්ථි, භගවතා පන “එතදග්ගං, හික්බවෙ, මම සාවකානං හික්බුනං ඉද්ධිමත්තානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො”ති අයමෙව එතදග්ගෙ යපිතො. විපස්සනාලක්ඛණං පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස විභූතං පාකට්ඨං. කිඤ්චාපි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්සාපි පඤ්ඤා අත්ථි, භගවතා පන “එතදග්ගං, හික්බවෙ, මම සාවකානං හික්බුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.189) අයමෙව එතදග්ගෙ යපිතො. තස්මා යථා එතෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස ධුරං න පාපුණන්ති, එවං

විප්ලවයානුකූල ආහරිංසු. සමාධිලක්ඛණස්මිඤ්ඤි මහාමොග්ගල්ලානො නිප්ඵත්තිං ගතො, විපස්සනාලක්ඛණ සාරිපුත්තත්ථෙරො, ද්විසුපි එතෙසු සම්මාසම්බුද්ධොති. තතියං.

4. නවසුත්තවණ්ණනා

238. චතුත්ථෙ අප්පොස්සුක්කොති නිරුස්සුක්කො. සඬකසායතීති විහරති. වෙය්‍යාවච්චන්ති විවරෙ කත්තබ්බකිච්චං. ආභිවෙතසිකානන්ති අභිචිත්තං උත්තමචිත්තං නිස්සිතානං. නිකාමලාභීති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණ සමාපජ්ජනසමත්ථතාය නිකාමලාභී. අකිච්ඡලාභීති ඤානපාරිපන්ටිකෙ සුඛෙන චිත්තමිහෙන්වා සමාපජ්ජනසමත්ථතාය අදුක්ඛලාභී. අකසිරලාභීති යථාපරිච්ඡෙදෙන චූට්ඨානසමත්ථතාය විපුලලාභී, පගුණජ්ඣානොති අත්ථො. සිථිලමාරබ්භාති සිථිලවිරියං පවත්තෙන්වා. චතුත්ථං.

5. සුජාතසුත්තවණ්ණනා

239. පඤ්චමෙ අභිරුපොති අඤ්ඤාති රූපාති අතික්කන්තරූපො. දස්සනීයොති දට්ඨබ්බයුත්තො. පාසාදිකොති දස්සනෙන චිත්තං පසාදෙතූං සමත්ථො. වණ්ණපොක්ඛරතායාති ඡට්ටණ්ණසුන්දරතාය. පඤ්චමං.

6. ලකුණ්ඩකභද්දියසුත්තවණ්ණනා

240. ඡට්ටෙ දුබ්බණ්ණන්ති විරූපසරිවණ්ණං. ඔකොට්ඨකන්ති රස්සං. පරිභූතරූපන්ති පමාණවසෙන පරිභූතජාතිකං. තං කිර ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු, “ආචුසො භද්දිය, ආචුසො, භද්දියා”ති තත්ථ තත්ථ පරාමසිත්වා නානප්පකාරං කිලන්ති ආකඬ්ඨන්ති පරිකඬ්ඨන්ති. තෙන චුත්තං “පරිභූතරූප”න්ති. කස්මා පනෙස එවරූපො ජාතො? අයං කිර අතීතෙ එකො මහාරාජා අහොසි, තස්ස මහල්ලකා ව මහල්ලකිත්ථියො ව පටිකුලා හොන්ති. සො සචෙ මහල්ලකෙ පස්සති, තෙසං චූළං යථාපෙත්වා කච්ඡං බන්ධාපෙත්වා යථාරූචි කිලාපෙති. මහල්ලකිත්ථියොපි දිස්වා තාසම්පි ඉච්ඡිතිච්ඡිතං විප්පකාරං කත්වා යථාරූචි කිලාපෙති. තෙසං පුත්තධිතාදීනං සන්තිකෙ මහාසාරජ්ජං උප්පජ්ජති. තස්ස පාපකිරියා පට්ඨතො පට්ඨාය ඡදෙවලොකෙ එකකොලාහලං අකාසි.

අථ සක්කො චිත්තෙසි – “අයං අන්ධබාලො මහාජනං විහෙයෙති, කරස්සාමිස්ස නිග්ගහ”න්ති. සො මහල්ලකගාමියවණ්ණං කත්වා යානකෙ එකං තක්කවාටිං ආරොපෙත්වා යානං පෙසෙන්තො නගරං පවිසති. රාජාපි හත්ථිං ආරුය්හ නගරතො නික්ඛන්තො තං දිස්වා – “අයං මහල්ලකො තක්කයානකෙන අමිභාකං අභිමුඛො ආගච්ඡති, වාරෙථ වාරෙථා”ති ආහ. මනුස්සා ඉතො විතො ව පක්ඛන්දන්තාපි න පස්සන්ති. සක්කො හි “රාජාව මං පස්සතු, මා අඤ්ඤෙ”ති එවං අධිට්ඨති. අථ තෙසු මනුස්සෙසු “කහං, දෙව, කහං, දෙව”ති වදන්තෙසු එව රාජා සහ හත්ථිනා වච්ඡො විය ධෙනුයා යානස්ස හෙට්ඨා පාවිසි. සක්කො තක්කවාටිං භින්දි.

රාජා සිසතො පට්ඨාය තක්කෙන කිලින්තසරීරො අහොසි. සො සරීරං උබ්බට්ඨාපෙත්වා උය්‍යානපොක්ඛරණියං න්හත්වා අලඬිකතසරීරො නගරං පවිසන්තො පුන තං අද්දස. දිස්වා “අයං සො අමිහෙහි දිට්ඨමහල්ලකො පුන දිස්සති. වාරෙථ වාරෙථ න”න්ති ආහ. මනුස්සා “කහං, දෙව, කහං, දෙව”ති ඉතො විතො ව විධාවිංසු. සො පයමච්ඡපකාරමෙව පුන පාපුණ්. තස්මිං ඛණෙ සක්කො ගොණෙ ව යානඤ්ච අන්තරධාපෙත්වා ආකාසෙ යත්වා ආහ, “අන්ධබාල, ත්වං මයි තක්කවාණ්ණපකො එසො”ති සඤ්ඤං කරොසි, සක්කොහං දෙවරාජා, “තවෙනං පාපකිරියං නිවාරෙස්සාමි”ති ආගතො, “මා පුන එවරූපං අකාසි”ති සන්තප්පෙත්වා අගමාසි. ඉමිනා කම්මෙන සො දුබ්බණ්ණො අහොසි.

විපස්සිසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පනෙස චිත්තපත්තකොකිලො නාම හුත්වා ඛෙමෙ මිගදායෙ වසන්තො එකදිවසං භිමවන්තං ගන්ත්වා මධුරං අම්බඵලං තුණ්ඬෙන ගහෙන්වා ආගච්ඡන්තො භික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරං සත්ථාරං දිස්වා චිත්තෙසි – “අහං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු රිත්තකො තථාගතං පස්සාමි. අප්ප පන මෙ ඉමං අම්බපක්කං අත්ථි, දසබලස්ස තං දස්සාමි”ති ඔතරිත්වා ආකාසෙ වරති. සත්ථා තස්ස චිත්තං ඤත්වා උපට්ඨාකං ඔලොකෙසි. සො පත්තං නීහරිත්වා දසබලං වන්දිත්වා සත්ථු හත්ථෙ යපෙසි. කොකිලො දසබලස්ස පත්තෙ අම්බපක්කං පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා තත්ථෙව නිසිදිත්වා තං පරිභූඤ්ජි. කොකිලො පසන්තචිත්තො පුනප්පුනං දසබලස්ස ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා දසබලං වන්දිත්වා අත්තතො කුලාවකං ගන්ත්වා සත්තාහං පිතිසුඛෙනෙව චිතිනාමෙසි. ඉමිනා කම්මෙන සරො මධුරො අහොසි.

කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පන වෙනියෙ ආරද්ධෙ “කිංපමාණං කරොම? සත්තයොජනප්පමාණං. අතිමහන්තං එතං, ඡයොජනප්පමාණං කරොම. ඉදම්පි අතිමහන්තං, පඤ්චයොජනං කරොම, වතුයොජනං, තියොජනං, ද්වියොජන”න්ති. අයං තදා ඡෙට්ඨකවඩ්ඪකී හුත්වා, “එවං, හො, අනාගතෙ සුඛපට්ඨග්ගිතං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා රජ්ජුං ආදාය පරික්ඛිපන්තො ගාවුතමත්තකෙ යත්වා, “එකෙකං මුඛං ගාවුතං හොතු, වෙනියං යොජනාවට්ටං යොජනුබ්බෙධං හවිස්සති”ති ආහ. තෙ තස්ස වචනෙ අට්ඨංසු. වෙනියං සත්තදිවසසත්තමාසාධිකෙහි සත්තහි සංවච්ඡරෙහි නිට්ඨිතං. ඉති අප්පමාණස්ස බුද්ධස්ස පමාණං අකාසිති. තෙන කම්මෙන ඔකොට්ඨකො ජාතො.

හත්පයෝ පසදා මිගානි හත්විනෝ ව පසදමිගා ව. නත්ථි කායස්මිං තුලාතානි කායස්මිං පමාණං නාම නත්ථි, අකාරණං කායපමාණන්ති අත්ථො. ඡට්ඨං.

7. විසාබසුත්තවණ්ණනා

241. සත්තමෙ පොරියා වාචායානි පුරවාසීනං නගරමනුස්සානං වාචාසදිසාය අපරිහිනක්ඛරපදාය මධුරවාචාය. විස්සට්ඨායානි අසන්දිද්ධාය අපලිබුද්ධාය, පිත්තසෙම්භෙහි අනුපහනායානි අත්ථො. අනෙලගලායානි යථා දන්ධමනුස්සා මුඛෙන ඛෙළං ගළන්තෙන වාවං භාසන්ති, න එවරුපාය, අප්ඨො නිද්දොසාය විසදවාචාය. පරියාපන්නායානි චතුසච්චපරියාපන්නාය චත්තාරි සච්චානි අමුඤ්චිත්වා පචත්තාය. අනිස්සිතායානි වට්ටනිස්සිතං කත්වා අකථිතාය. ධම්මො හි ඉසීනං ධජොති නවවිධලොකුත්තරධම්මො ඉසීනං ධජො නාමානි. සත්තමං.

8. නන්දසුත්තවණ්ණනා

242. අට්ඨමෙ ආකොට්ඨපච්චාකොට්ඨානීති එකස්මිං පස්සෙ පාණිනා වා මුග්ගරෙන වා ආකොට්ඨෙන ආකොට්ඨානී, පරිචත්තෙන්වා ආකොට්ඨෙන පච්චාකොට්ඨානී. අඤ්ජෙන්වානි අඤ්ජනෙන පුරන්වා. අච්ඡං පත්තන්ති විජ්ජසන්නවණ්ණං මත්තිකාපත්තං. කස්මා පන ථෙරො එවමකාසීති? සත්ථු අජ්ඣාසයජානනත්ථං. එවං කිරස්ස අහොසි “සචෙ සත්ථා ‘සොහති වත මෙ අයං කනිට්ඨභානිකො’ති වක්ඛති, යාවථීවං ඉමිනා වාකාරෙන චරිස්සාමි. සචෙ එත්ථ දොසං දස්සති, ඉමං ආකාරං පභාය සඬකාරවොළං ගහෙන්වා විචරං කත්වා ධාරෙන්තො පරියන්තසෙනාසනෙ වසන්තො චරිස්සාමි”ති. අස්සසීති හවිස්සසි.

අඤ්ඤාතුඤ්ජෙනානි අභිලක්ඛිතෙසු ඉස්සරජනගෙහෙසු කට්ඨකභණ්ඩසම්භාරං සුගන්ධං භොජනං පරියෙසන්නස්ස උඤ්ජො ඤාතුඤ්ජො නාම. සරපට්ඨායා පන ද්වාරෙ ධිතෙන උද්ධං මිස්සකභොජනං අඤ්ඤාතුඤ්ජො නාම. අයමිධ අධිජ්ජෙතො. කාමෙසු අනපෙක්ඛිතන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු නිරපෙක්ඛං. ආරඤ්ඤිකො වානිආදි සබ්බං සමාදානවසෙනෙව චුත්තං. කාමෙසු ව අනපෙක්ඛොති ඉදං සුත්තං දෙවලොකෙ අච්ඡරායො දස්සෙන්වා ආගතෙන අපරභාගෙ කථිතං. ඉමස්ස කථිතදිවසතො පට්ඨාය ථෙරො සටෙන්තො වායමන්තො කතිපාහෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාය සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො ජාතො. අට්ඨමං.

9. තිස්සසුත්තවණ්ණනා

243. නවමෙ දුම්මනොති උජ්ජන්නදොමනස්සො. කස්මා පනායං එවං දුක්ඛි දුම්මනො ජාතොති? ඛත්තියපබ්බජිතො හෙස, තෙන නං පබ්බාපෙන්වා දුපට්ටසාටකං නිවාසාපෙන්වා වරවිචරං පාරුපෙන්වා අක්ඛිති අඤ්ජෙන්වා මනොසිලාතෙලෙන සීසං මක්ඛෙසුං. සො භික්ඛුසු රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානං ගතෙසු “භික්ඛුනා නාම විචිත්තොකාසෙ නිසීදිතබ්බ”න්ති අජානන්තො භොජනසාලං ගන්ත්වා මහාපියං ආරුහින්වා නිසීදි. දිසාවචරා ආගන්තුකා පංසුකුලිකා භික්ඛු ආගන්ත්වා, “ඉමිනාව නිහාරෙන රජොකිණ්ණෙහි ගත්තෙහි න සක්කා දසබලං පස්සිතුං. හණ්ඩකං තාව යපෙස්සාමා”ති භොජනසාලං අගමංසු. සො තෙසු මහාථෙරෙසු ආගච්ඡන්තෙසු නිව්චලො නිසීදියෙව. අඤ්ඤෙ භික්ඛු “පාදවත්තං කරොම, තාලවණ්ටෙන බීජාමා”ති ආපුච්ඡන්ති. අයං පන නිසින්තකොව “කතිවස්සත්ථා”ති? පුච්ඡිත්වා, “මයං අවස්සිකා. තුම්භෙ පන කතිවස්සත්ථා”ති? චුත්තෙ, “මයං අජ්ජ පබ්බජිතා”ති ආහ. අප්ථ නං භික්ඛු, “ආවුසො, අධුනා ඡින්නවුළොසි, අජ්ජාපි තෙ සීසමුලෙ උකාගන්ධො වායනියෙව, ත්වං නාම එත්තකෙසු වුඬ්ඨතරෙසු වත්තං ආපුච්ඡන්තෙසු නිස්සද්දො නිව්චලො නිසින්තො, අපච්චිමත්තමපි තෙ නත්ථි, කස්ස සාසනෙ පබ්බජිතොසි”ති? පරිවාරෙන්වා තං වාචාසත්තිති පහරන්තා “කිං ත්වං ඉණ්ටටො වා හයට්ටො වා ජීවිතුං අසක්කොන්තො පබ්බජිතො”ති? ආහංසු. සො එකමපි ථෙරං ඔලොකෙසි, තෙන “කිං මං ඔලොකෙසි මහල්ලකා”ති? චුත්තෙ අඤ්ඤං ඔලොකෙසි, තෙනපි තථෙව චුත්තෙ අප්පස්ස “ඉමෙ මං පරිවාරෙන්වා වාචාසත්තිති විජ්ඣන්ති”ති ඛත්තියමානො උජ්ජජ්ජි. අක්ඛිසු මණ්ඩණ්ණානි අස්සුනි සඤ්චරිංසු. තතො නෙ ආහ – “කස්ස සන්නිකං ආගතත්ථා”ති. තෙ “කිං පන ත්වං ‘මය්හං සන්නිකං ආගතා’ති? අම්භෙ මඤ්ඤසි ගිහිඤ්ඤජනහට්ඨකා”ති වත්වා, “සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සත්ථු සන්නිකං ආගතමිහා”ති ආහංසු. සො “මය්හං භාතු සන්නිකෙ ආගතා තුම්භෙ, යදි එවං ඉදානි වො ආගතමග්ගෙනෙව ගමනං කරිස්සාමි”ති කුජ්ඣන්වා නික්ඛන්තො අන්තරාමග්ගෙ චිත්තෙසි – “මයි ඉමිනාව නිහාරෙන ගතෙ සත්ථා එතෙ න නිහරාපෙස්සති”ති දුක්ඛි දුම්මනො අස්සුනි පචත්තයමානො අගමාසි. ඉමිනා කාරණෙන එස එවං ජාතොති.

වාචාසන්නිතොදකෙනානි වචනපතොදෙන. සඤ්ජම්භරිමකංසුනි සඤ්ජම්භරිතං නිරන්තරං පුට්ඨං අකංසු, උපරි විජ්ඣංසුනි චුත්තං හොති. වත්තානි පරෙ යදිච්ඡකං වදනියෙව. නො ව වචනක්ඛමොති පරෙසං වචනං ඛම්භුං න සක්කොති. ඉදානි තාව ත්වං ඉමිනා කොපෙන ඉමිනා චුත්තවාචාසන්නිතොදකෙන විද්ධො. අතීතෙ පන රට්ඨතො ව පබ්බාජිතොති. එවං චුත්තෙ, “කතරස්මිං කාලෙ හගවා”ති? භික්ඛු හගවත්තං යාචිංසු.

සත්ථා ආහ – අතීතෙ ඛාරාණසියං ඛාරාණසිරාජා රජ්ජං කාරෙසි. අපේකො ජාතිමා, එකො මාතඬිගොති ද්වෙ ඉසයො ඛාරාණසිං අගමංසු. තෙසු ජාතිමා පුරන්තරං ගන්ත්වා කුම්භකාරසාලායං නිසීදි. මාතඬිගො තාපසො පච්ඡා

ගන්නවා තත්ව ඔකාසය යාවි කුමහකාරො “අත්පෙත්ව පයමතරං පවිට්ඨො පබ්බතො, තං පුච්ඡා”ති ආහ. සො අත්තනො පරික්ඛාරං ගහෙත්වා සාලාය ද්වාරමුලෙ යත්වා, “අම්මාකම්පි ආවරිය එකරත්තිවාසාය ඔකාසං දෙටා”ති ආහ. “පට්ඨ, හො”ති. පට්ඨිත්වා නිසින්නං, “හො, කිං ගොත්තොසි”ති? පුච්ඡි. “වණ්ඩාලගොත්තොමිහි”ති. “න සක්කා තයා සද්ධිං එකට්ඨානෙ නිසිදිතුං, එකමන්නං ගච්ඡා”ති. සො ච තත්පෙව තිණසන්ථාරකං පත්වරිත්වා නිපජ්ජි, ජාතිමා ද්වාරං නිස්සාය නිපජ්ජි. ඉතරො පස්සාවත්ථාය නික්ඛමන්නො තං උරස්මිං අක්කම්. “කො එසො”ති ච චුත්තෙ? “අහං ආවරියා”ති ආහ. “රෙ වණ්ඩාල, කිං අඤ්ඤානො මග්ගං න පස්සසි? අප් මෙ ආගන්නවා අක්කමසි”ති. “ආවරිය, අදිස්වා මෙ අක්කන්නොසි, ඛම මය්හ”න්ති. සො මහාපුරිසෙ ඛහි නික්ඛන්නෙ චිත්තෙසි – “අයං පච්චාගච්ඡන්නොපි ඉතොව ආගමිස්සති”ති පරිවත්තෙත්වා නිපජ්ජි. මහාපුරිසොපි “ආවරියො ඉතො සිසං කත්වා නිපන්නො, පාදසම්පෙන ගමිස්සාමි”ති පට්ඨන්නො පුන උරස්මිංයෙව අක්කම්. “කො එසො”ති ච චුත්තෙ? “අහං ආවරියා”ති ආහ. “පයමං තාව තෙ අජානන්නෙත කතං, ඉදානි මං සටෙන්නොව අකාසි, සුරියෙ තෙ උග්ගච්ඡන්නෙ සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති සපි. මහාපුරිසො කිඤ්චි අවත්වා පුරෙඅරුණෙයෙව සුරියං ගණ්හි, නාස්ස උග්ගන්තුං අදාසි. මනුස්සා ච හත්ථිඅස්සාදයො ච පබ්බුජ්ඣංසු.

මනුස්සා රාජකුලං ගන්නවා, “දෙව, සකලනගරෙ අප්පබ්බද්ධො නාම නත්ථි, න ච අරුණුග්ගං පඤ්ඤායති, කින්ත්රු ඛො එත”න්ති? තෙන හි නගරං පරිවිමංසටාති. තෙ පරිවිමංසන්නා කුමහකාරසාලායං ද්වෙ තාපසෙ දිස්වා, “ඉමෙසං එතං කම්මං භවිස්සති”ති ගන්නවා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රඤ්ඤො ච “පුච්ඡට්ඨ නෙ”ති චුත්තා ආගන්නවා ජාතිමන්නං පුච්ඡංසු – “තුම්හෙහි අත්ඨකාරං කත”න්ති. “න මයා කතං, එස පන කුට්ඨරිලො ඡවො අනන්තමායො, තං පුච්ඡට්ඨා”ති. තෙ ආගන්නවා මහාපුරිසං පුච්ඡංසු – “තුම්හෙහි, හන්නෙ, අත්ඨකාරං කත”න්ති. “ආම අයං ආවරියො මං අභිසපි, තස්මා මයා කත”න්ති. තෙ ගන්නවා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජාපි ආගන්නවා මහාපුරිසං “තුම්හෙහි කතං, හන්නෙ”ති? පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජා”ති. “කස්මා හන්නෙ”ති? “ඉමිනා අභිසපිතොමිහි, සවෙ මං එසො ඛමාපෙස්සති, සුරියං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති. රාජා “ඛමාපෙට්ඨ, හන්නෙ, එත”න්ති ආහ. ඉතරො “මාදිසො ජාතිමා කිං ඵවරුපං වණ්ඩාලං ඛමාපෙස්සති? න ඛමාපෙමි”ති.

අප් නං මනුස්සා “න කිං ත්වං අත්තනො රුට්ඨා ඛමාපෙස්සසි”ති? වත්වා හත්පෙසු ච පාදෙසු ච ගහෙත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “ඛමාපෙහි”ති ආහංසු. සො නිස්සද්දො නිපජ්ජි. පුනපි නං “ඛමාපෙහි”ති ආහංසු. තතො “ඛම මය්හං, ආවරියා”ති ආහ. මහාපුරිසො “අහං තාව තුය්හං ඛමිත්වා සුරියං විස්සජ්ජෙස්සාමි, සුරියෙ පන උග්ගතෙ තව සිසං සත්තධා ඵලිස්සති”ති වත්වා, “ඉමස්ස සිසප්පමාණං මත්තිකාපිණ්ඩං මත්ථකෙ යපෙත්වා එතං නදියා ගලජ්ජමාණෙ උදකෙ යපෙට්ඨා”ති ආහ. මනුස්සා තථා අකංසු. එත්තාවතා සරට්ඨකං රාජබලං සන්නිපති. මහාපුරිසො සුරියං මුඤ්චි. සුරියරස්මි ආගන්නවා මත්තිකාපිණ්ඩං පහරි. සො සත්තධා භිජ්ජි. තාවදෙව සො නිමුජ්ජිත්වා එකෙන තිත්පෙත උත්තරිත්වා පලායි. සත්ථා ඉමං වත්ථුං ආහරිත්වා, “ඉදානි තාව ත්වං භික්ඛුනං සන්නිකෙ පරිභාසං ලභසි, පුබ්බෙපි ඉමං කොධං නිස්සාය රට්ඨතො පබ්බතො”ති අනුසන්ධිං සටෙත්වා අප් නං ඔවදන්නො න ඛො තෙ තං තිස්ස පතිරුපන්නිආදිමාහ. නවමං.

10. පෙරනාමකසුත්තවණ්ණනා

244. දසමෙ වණ්ණවාදිනි ආනිසංසවාදී. යං අතීතං තං පභීනන්ති අතිතෙ ඛන්ධපඤ්චකෙ ඡන්දරාගප්පහානෙන තං පභීනං නාම හොති. අනාගතන්ති අනාගතමිපි ඛන්ධපඤ්චකං තත්ථ ඡන්දරාගපට්තිස්සග්ගෙන පට්තිස්සට්ඨං නාම හොති. සබ්බාභිභුන්ති සබ්බා ඛන්ධායතනධාතුයො ච තයො භවෙ ච අභිභවිත්වා යීතං. සබ්බවිදුන්ති තං චුත්තජ්ජකාරං සබ්බං විදිතං පාකට්ඨං කත්වා යීතං. සබ්බෙසු ධම්මෙසු තෙස්වෙව ධම්මෙසු තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙහි අනුපලිත්තං. සබ්බඤ්ජහන්ති තදෙව සබ්බං තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන ඡහිත්වා යීතං. තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තන්ති තණ්හක්ඛයසඬ්ඛානෙ නිබ්බානෙ තදාරම්මණාය විමුත්තියා විමුත්තං. දසමං.

11. මහාකප්පිනසුත්තවණ්ණනා

245. එකාදසමෙ මහාකප්පිනොති එවංනාමකො අභිඤ්ඤාබලජ්ජත්තො අසීතිමහාසාවකානං අබ්හන්නරො මහාපෙරො. සො කිර ගිහිකාලෙ කුක්කුට්ඨනිගරෙ තියොජනසතිකං රජ්ජං අකාසි. පච්ඡිමභවිකත්තා පන තථාරූපං සාසනං සොතුං ඔහිතසොතො විවරති. අපේකදිවසං අමච්චසහස්සපරිවුතො උය්‍යානකීළිකං අගමාසි. තදා ච මජ්ඣිමදෙසතො ජඩ්ඝවාණිජා තං නගරං ගන්නවා, හණ්ඩං පටිසාමෙත්වා, “රාජානං පස්සිස්සාමා”ති පණ්ණාකාරහත්ථා රාජකුලද්වාරං ගන්නවා, “රාජා උය්‍යානං ගතො”ති සුත්වා, උය්‍යානං ගන්නවා, ද්වාරෙ යීතා, පටිභාරස්ස ආරොවයිංසු. අප් රඤ්ඤො නිවෙදිතෙ රාජා පක්කොසාපෙත්වා නිය්‍යාතිතපණ්ණාකාරෙ වන්දිත්වා යීතෙ, “තාතා, කුතො ආගතත්ථා”ති? පුච්ඡි. “සාවත්ථිතො දෙවා”ති. “කච්චි වො රට්ඨං සුභික්ඛං, ධම්මිකො රාජා”ති? “ආම, දෙවා”ති. “අත්ථි පන තුම්මාකං දෙසෙ කිඤ්චි සාසන”න්ති? “අත්ථි, දෙව, න පන සක්කා උච්ඡිට්ඨමුඛෙහි කටෙතු”න්ති. රාජා සුවණ්ණභිඬ්ගාරෙන උදකං දාපෙසි. තෙ මුඛං වික්ඛාලෙත්වා දසබලාභිමුඛා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හිත්වා, “දෙව, අම්මාකං දෙසෙ බුද්ධරතනං නාම උජ්ජන්න”න්ති ආහංසු. රඤ්ඤො “බුද්ධො”ති වචනෙ සුතමත්තෙ සකලසරීරං ඵරමානා පීති උජ්ජජ්ජි. තතො “බුද්ධොති, තාතා, වදට්ඨා”ති? ආහ. “බුද්ධොති දෙව වදාමා”ති. එවං තික්ඛන්තුං වදාපෙත්වා, “බුද්ධොති පදං අපරිමාණං, නාස්ස සක්කා පරිමාණං කාතු”න්ති තස්මිංයෙව පසන්නො සතසහස්සං දත්වා පුන “අඤ්ඤං කිං සාසන”න්ති? පුච්ඡි. “දෙව ධම්මරතනං නාම උජ්ජන්න”න්ති. තමිපි සුත්වා

තට්ටු තික්කත්තුං පට්ඨකං ගහේවා අපරමි සතසහස්සං දත්වා පුන “අඤ්ඤා කිං සාසන”න්ති? පුච්ඡි.
“සඬ්ඝරතනං දෙව උප්පන්න”න්ති. තම්පි සුත්වා තට්ටු තික්කත්තුං පට්ඨකං ගහේවා අපරමි සතසහස්සං දත්වා
දින්නභාවං පණ්ණෙ ලිඛිත්වා, “තාතා, දෙවියා සන්නිකං ගච්ඡා”ති පෙසෙසි. තෙසු ගතෙසු අමච්චෙ පුච්ඡි, “තාතා,
බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, තුම්හෙ කිං කරිස්සාම”ති? “දෙව තුම්හෙ කිං කරිතුකාමා”ති? “අහං පබ්බජිස්සාමි”ති.
“මයම්පි පබ්බජිස්සාමා”ති. තෙ සබ්බෙසි සරං වා කුටුම්භං වා අනප්‍රාප්තොත්වා යෙ අස්සෙ ආරුස්භ ගතා, තෙහෙව
තික්කම්සු.

වාණිජා අනොජාදෙවියා සන්නිකං ගත්ත්වා පණ්ණං දස්සෙසු. සා වාවෙත්වා “රඤ්ඤා තුම්භාකං බහු කභාපණා
දින්නා, කිං තුම්හෙති කතං, තාතා”ති? පුච්ඡි. “පියසාසනං දෙව ආනිත”න්ති. “අම්හෙති සක්කා, තාතා,
සුභාපෙතු”න්ති. “සක්කා දෙව, උච්ඡිට්ඨමුඛෙති පන වත්තුං න සක්කා”ති. සා සුවණ්ණභිඤ්ඤා රතන උදකං දාපෙසි.
තෙ මුඛං වික්ඛාලෙත්වා රඤ්ඤා ආරොච්ඡනායෙනෙව ආරොච්චෙසු. සාපි සුත්වා උප්පන්නපාමොජ්ජා තෙනෙව
නායෙන ඵකෙකස්මිං පදෙ තික්කත්තුං පට්ඨකං ගහේවා පට්ඨකංගණනාය තිණි තිණි කරිවා නවසතසහස්සානි
අදාසි. වාණිජා සබ්බානිපි ද්වාදසසතසහස්සානි ලභිංසු. අප් නෙ “රාජා කභං, තාතා”ති, පුච්ඡි. “පබ්බජිස්සාමිති
තික්කත්තො දෙවි”ති. “තෙන හි, තාතා, තුම්හෙ ගච්ඡා”ති තෙ උයොපෙත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං ගතානං අමච්චානං
මාතුගාමෙ පක්කොසාපෙත්වා, “තුම්හෙ අත්තනො සාමිකානං ගතට්ඨානං ජානාප් අම්මා”ති පුච්ඡි. “ජානාම අයො,
රඤ්ඤා සද්ධිං උයානාකිළිකං ගතා”ති. ආම ගතා, තත්ප් පන ගත්ත්වා, “බුද්ධො උප්පන්නො, ධම්මො උප්පන්නො,
සඬ්ඝො උප්පන්නො”ති සුත්වා, “දසබ්බස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිස්සාමා”ති ගතා. “තුම්හෙ කිං කරිස්සාමා”ති? “තුම්හෙ
පන අයො කිං කරිතුකාමා”ති? “අහං පබ්බජිස්සාමි, න තෙහි වත්තවමනං ජිවිහග්ගෙ යපෙය්‍ය”න්ති. “යදි එවං,
මයම්පි පබ්බජිස්සාමා”ති සබ්බා රටෙ යොජාපෙත්වා තික්කම්සු.

රාජාපි අමච්චසහස්සෙන සද්ධිං ගඬ්ගාය තීරං පාපුණි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ගඬ්ගා පුරා හොති. අප් නං දිස්වා, “අයං
ගඬ්ගා පුරා වණ්ඨමච්ඡාකිණ්ණා, අම්හෙති සද්ධිං ආගතා දාසා වා මනුස්සා වා නත්ථි, යෙ නො නාවං වා උච්චිපං වා
කත්වා දදෙය්‍යං, ඵතස්ස පන සත්ථු ගුණා නාම හෙට්ඨා අවිචිතො උපරි යාව භවග්ගා පත්ථං, සවෙ එස සත්ථා
සම්මාසම්බුද්ධො, ඉමෙසං අස්සානං බුරුපිට්ඨානි මා තෙමෙන්නු”ති උදකපිට්ඨෙන අස්සෙ පක්කත්තාපෙසු. .
එකඅස්සස්සාපි බුරුපිට්ඨමත්තං න තෙමි, රාජමග්ගෙන ගච්ඡන්නා විය පරතීරං පත්වා පුරතො අඤ්ඤා මහානදිං
පාපුණිංසු. තත්ප් අඤ්ඤා සච්චකිරියා නත්ථි, තාය එව සච්චකිරියාය තම්පි අඬ්ඝයොජනවත්ථාරං නදිං අතික්කම්සු. අප්
තතියං වන්දනාං නාම මහානදිං පත්වා තම්පි තාය එව සච්චකිරියාය අතික්කම්සු.

සත්ථාපි තංදිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය ලොකං ඔලොකෙන්තො “අජ්ජ
මහාකප්පිනො තියොජනසතිකං රජ්ජං පභාය අමච්චසහස්සපරිවාරො මම සන්නිකෙ පබ්බජිතුං ආගච්ඡති”ති දිස්වා,
“මයා තෙසං පච්චුග්ගමනං කාතුං යුත්ත”න්ති පාතොව සරිපට්ඨග්ගනං කත්වා, භික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො සාවත්ථියං
පිණ්ඩාය වරිත්වා, පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපානපට්ඨකත්තො සයමෙව පත්තච්චිරං ගහේත්වා, ආකාසෙ උප්පත්තිවා
වන්දනායා නදියා තීරෙ තෙසං උත්තරණතිත්ථස්ස අභිමුඛෙ යානෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථි, තත්ප් පල්ලඬ්ඝකෙන
නිසිදිත්වා පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙසි. තෙ තෙන තිත්ථෙන උත්තරන්නා ව
ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො ඉතො චිතො ව විධාවන්තියො ඔලොකෙන්තා දසබ්බස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං දිස්වා,
“යං සත්ථාරං උද්දිස්ස මයං පබ්බජිතා, අද්ධා සො එසො”ති දස්සනෙනෙව නිට්ඨං ගත්ත්වා දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය
ඔනතා වන්දමානා ආගම්ම සත්ථාරං වන්දිංසු. රාජා ගොප්ඵකෙසු ගහේත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසිදි
සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන. සත්ථා තෙසං ධම්මං කට්ඨෙ. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං
පබ්බජ්ජං යාචිංසු. සත්ථා “පුබ්බෙ ඉමෙ විවරදානස්ස දින්නත්තා අත්තනො විවරානි ගහේත්වා ආගතා”ති
සුවණ්ණවණ්ණං හත්ථං පසාරෙත්වා, “එථ භික්ඛවො ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, වරප් බුභ්මවරියං සම්මා දුක්ඛස්ස
අත්තකිරියායා”ති ආහ. සාව තෙසං ආයස්මිත්තානං පබ්බජ්ජා ව උපසම්පදා ව අහොසි, වස්සසට්ඨිකත්ථෙරා විය
සත්ථාරං පරිවාරයිංසු.

අනොජාපි දෙවි රප්සහස්සපරිවාරා ගඬ්ගාතීරං පත්වා රඤ්ඤා අත්ථාය ආහනං නාවං වා උච්චිපං වා අදිස්වා
අත්තනො ඛාත්තතාය වින්තෙසි – “රාජා සච්චකිරියං කත්වා ගතො භවිස්සති, සො පන සත්ථා න කෙවලං
තෙසංයෙව අත්ථාය නිබ්බන්තො, සවෙ සො සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො, අම්භාකං රථා මා උදකෙ නිමුජ්ජිංසු”ති
උදකපිට්ඨෙ රටෙ පක්කත්තාපෙසි. රථානං නෙමිවට්ඨිත්තම්පි න තෙමි. දුතියතතියනදිපි තෙනෙව සච්චකාරෙන
උත්තරමානායෙව නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ සත්ථාරං අද්දස. සත්ථා “ඉමාසං අත්තනො සාමිකෙ පස්සන්නිතං ඡන්දරාගො
උප්පජ්ජිත්වා මග්ගඵලානං අත්තරායං කරෙය්‍ය, සො එවං කාතුං න සක්ඛිස්සති”ති යථා අඤ්ඤාමඤ්ඤා න පස්සන්ති,
තථා අකාසි. තා සබ්බාපි තිත්ථතො උත්තරිත්වා දසබ්බං වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තාසං ධම්මං කට්ඨෙ,
දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බාපි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අඤ්ඤාමඤ්ඤා පස්සිංසු. සත්ථා “උප්පලවණ්ණා
ආගච්ඡතු”ති වින්තෙසි. ථෙරී ආගන්ත්වා සබ්බා පබ්බාපෙත්වා ආදාය භික්ඛුනිතං උපස්සයං ගතා. සත්ථා භික්ඛුසහස්සං
ගහේත්වා ආකාසෙන ජෙනවනං අගමාසි. ඉමං සන්ධායෙන චුත්තං – “මහාකප්පිනොති එවං නාමකො
අභිඤ්ඤාබලප්පත්තො අසීතිමහාසාවකානං අබ්භන්තරො මහාථෙරො”ති.

ජනෙකස්මිත්ති ජනිතෙ පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනොති යෙ “මයං වාසෙට්ඨා ගොතමා”ති ගොත්තං
පට්ඨරන්ති පට්ඨානන්ති, තෙසං බත්තියො සෙට්ඨොති අත්ථො. විජ්ජාවරණසම්පන්නොති අට්ඨති විජ්ජාහි වෙව

පන්නරසධම්මභෙදෙන වරණෙන ව සමන්නාගතො. තපතීති විරොවති. කුමාසි තපති බ්‍රාහ්මණොති බිණාසවබ්‍රාහ්මණො දුට්ඨෙත කුමානෙන කුමායමානො තපති විරොවති. තස්මිං පන ඛණෙ කාලුදායින්ථෙරො දුට්ඨෙත කුමානෙන කුමායමානො අවිදුරෙ නිසින්නො හොති. බුද්ධො තපතීති සබ්බඤ්ඤබුද්ධො විරොවති. සබ්බමඬගලගාථා කිරෙසා. භාතිකරාජා කිර එකං පුජං කාරෙත්වා ආවරියකං ආහ – “නිහි රතනෙහි අමුත්තං එකං ජයමඬගලං වදා”ති. සො තෙපිටකං බුද්ධවචනං සම්මසින්වා ඉමං ගාථං වදන්තො “දිවා තපති ආදිව්වො”ති වත්වා අත්ථඬගමෙත්තස්ස සූරියස්ස අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි. “රත්තිමාහාති වන්දිමා”ති, උට්ඨහන්තස්ස වන්දස්ස අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි. “සන්නද්ධො ඛත්තියො තපති”ති රඤ්ඤො අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි. “කුමාසි තපති බ්‍රාහ්මණො”ති හික්ඛුසඬසස්ස අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි. “බුද්ධො තපති තෙජසා”ති වත්වා පන මහාවෙනියස්ස අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි. අථ නං රාජා “මා හත්ථං ඔතාරෙහි”ති උක්ඛිත්තස්මිංයෙව හත්ථෙ සහස්සං යපෙසි. එකාදසමං.

12. සභායකසුත්තවණ්ණනා

246. ද්වාදසමෙ චිරරත්තංසමෙතිකාති දීසරත්තං සංසන්දිත්වා සමෙත්වා යීතලද්ධිනො. තෙ කිර පඤ්චජාතිසතාති එකතොව විවරිංසු. සමෙති නෙසං සද්ධම්මොති ඉදාති ඉමෙසං අයං සාසනධම්මො සංසන්දති සමෙති. ධම්මෙ බුද්ධජ්ජවෙදිතෙති බුද්ධෙන පවෙදිතෙ ධම්මෙ එතෙසං සාසනධම්මො සොහතිති අත්ථො. සුවිනීතා කප්පිනොනාති අත්තනො උපජ්ඣායෙන අරියජ්ජවෙදිතෙ ධම්මෙ සුට්ඨු විනීතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති. ද්වාදසමං.

හික්ඛුසංසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා සංසුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

නිදානවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.